UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Postilla Guillermi super Epistolas et Euangelia: per totius anni circu[m]itum: De tempore/ Sanctis/ et pro defunctis

Guilelmus <Parisiensis>

Basel, 1513

VD16 E 4385

Jncipit postilla fratris Guillermi compendiosa cu[m] quada[...] interlineali additio[n]e sup[er] epistolas annuales.

urn:nbn:de:hbz:466:1-30573

Visual Library

Incipit poſtilla fratris Guillermi compendioſa cũ quadaz interlineali additiõe ſup epiſtolas annuales.

¶ Dñica pma aduẽt⁹ dñi epl'a: Ad Roma. XIII. c. circa finem.

a FRatres:
ſ ſcire debetis. ſ tẽpus.
b Sciẽtes qꝛ hora
ſ pctĩ
c eſt iã3 nos de ſom
ſ ſurgere debem⁹
d no ſurgere. Nũc
ſ ꝓpinquioꝛ ſ anteq̃
e enĩ ꝓpioꝛ eſt nr̃a ſal⁹/ q̃ cũm cre f
ſ infidelitatis ſ fidei
didim⁹. Nox ꝓceſſit: dies aũt ap g h
ſ reingm⁹ ſeglã duc tenebraꝝ diaboli
ꝓpinquit. Abijciam⁹ ḡ opa tene i
ſ imitemur virtutes chriſti q̃ eſt lux.
braꝝ: ꝛ iduãmur arma luc ꝛ: ſic vt k
ſ dñi magno ſ in veſte nuptiali
in die hõneſte ambulem⁹ † Nõn i l m n
ſ gula
comẽſatiõib⁹ et ebrietãtib⁹: nõn i o p q
ſ pigritia ſ luxuria
cubilibus ẽt impudicitijs: nõn in r s
ſ ira ſ inuidia ſ imitami.
ꝯtẽtione ẽt emulatiõe: ſẽd indui t v
mini dñm ieſum chꝛ. ſtum.

A Poſtilla FRatres: Scientes quia hora ẽ iã nos de ſomno ſurgere. Uerba ꝓpoſita originalr̃ ad Rom. xiij. ca. ſunt ſcp̃ta: in ep̃la hodierna lectionalr̃ recitata. Añ initiũ il p chriſtũ ianua ſalutis ẽ apta: q̃ tẽpe legis erat clauſa. Jõ ſubdit: f ¶ Quã cũ credidim⁹. i. plus q̃ añ aduẽtũ chriſti: tũc em̃ ſciebãt ſe p̃res antiq̃ deſcẽſuros ad lymbũ. Uñ patriarcha iacob dixit: Deſcẽdaz C Gen. 37. g.

li⁹ ep̃le ſcribit ſctũs paul⁹ i eodẽ ca. di. Nemini q̃cq̃ debeat ꝛ niſi vt inuicẽ diligat ꝛ. Qui em̃ diligit ꝓximũ/ legẽ impleuit. Poſt h̃ ſeq̃t ep̃la hodier. Sciẽtes quia hoꝛa ẽ ꝛc̃. Ubi ſciẽdũ q̃ ep̃la hodierna ꝛ euãge. hodiernũ ꝯcoꝛdãt: Mat. 21. a qꝛ in euãgelio intimat nob aduẽt⁹ regis celeſt ꝛ. Sic in ep̃la monet nos apoſtol⁹ paul⁹: vt p̃parem⁹ nos ad aduẽtũ tanti reg ꝛ/ di. B a ¶ Frẽs. Ubi notãdũ/ q̃ ſan. paulus ap̃ls cõiteri ſuis ep̃lis p̃mi[ttit] frẽs. Et rõ eſt iſta: qꝛ i ſuis ep̃lis nitit hoies inducere ad amoꝛẽ fraternitat ꝛ. Etiã p̃ſentẽ ep̃lam ſcribit romanis. Et romani ſũt q̃ in ptib⁹ italię de iudeis ꝛ gẽtib⁹ conuerſi ſũt ad fidẽ p doctrinaz ipſius ap̃li. Uñ ſcribit ipſi p timotheũ diſcipulũ ſuũ a corintho ciuitate: q̃ ẽ in achaia/ dicens: b ¶ Sciẽtes q̃a ho. ẽ. ſ. i tpe grẽ. c ¶ Jã nos de ſõ. ſurgere. Ly. de ocio ſurgere ad opa charitatis. Greg. Charitas opat magna ſi ẽ: ſi ãt opari renuit/ charitas nõ ẽ. d ¶ Nũc em̃ Grego. in omelia .i. tpe grẽ. e ¶ Propioꝛ ẽ nr̃a ſa. Ly. qꝛ

ad filiũ meũ lugẽs i īfernũ. g ¶ Nox ꝓceſſit. Lyr. i. obſcuritas figuraꝝ veter ꝛ leg ꝛ. h ¶ Dies aũt appropiquauit. i. claritas v̄itat ꝛ reuelata ẽ i noua lege. i ¶ Abijciam⁹ ḡ opa tenebꝛarũ. Lyra. i. pctã q̃ ad tenebras ducũt. k ¶ Et induamur arma lucis .i. v̄tutes q̃ illuminãt mentẽ: ꝛ finalr̃ ad vitã eternã pducũt. l ¶ Sicut i die. Ly. iudiciũ extremi. m ¶ Honeſte ambu. ſcʒ ad gliam. n ¶ Nõ. ſ. ãbulem⁹. o ¶ In comeſatiõib⁹. ſ. vitãdo pctã gulę. p ¶ Et ebrietatib⁹. ſ. potatiõib⁹ immoderat ꝛ q ¶ Nõ i cubilib⁹. Gor. i. pigritijs doꝛmientiũ. r ¶ Et ipudicitijs. i. luxurioſis actib⁹ q̃ ꝓueniunt ex ſupfluitate cibi/ et potus/ ꝛ ſomni. s ¶ Nõ in ꝯtẽtione. ſ. quo vn⁹ cõtendit contra aliũ. t ¶ Et emulatione. Gor. q̃ vn⁹ alteri inuidet de ſua ꝓſpitate. v ¶ Sed induimini dñm ieſũ chriſtũ. Ly. ſ. imitãdo ſctitatẽ ꝯuerſationis ſuę. Quia ſm̃ Aug. † Nõ eſt ver⁹ chriſtianus/ qui non imitatur veſtigia chriſti.

Matt. 22 b. et ratio: mittite i tenebras exteriores

+ proprior salus, non quod qui in Christo [illegible] sine salute fuerint, sed sic dixit [illegible] dicere voluisset, quod olim prophetae [illegible] coram habemus [illegible] quod nox sit ad Thessal. 5. exponit.

† 44. diſ. i. c Lu. 21. f.

† Aug⁹ ad fres i heremo: ꝛ d docri. chriſtiana

E
Poſtilla Frēs: Quecūq̧ ſcpta ſunt ad noſtrā doc.ꝛc.ad Rom̄ xv. Jn̄ initiū illi⁹ epl'e ſcribit ſ. pau.i pnci.illi⁹ca.di. Debem⁹ nos firmiores ībecillitates infirmoꝝ ſuſti nere/ꝛ nō nob̄ placere. Poſt hoc ſeq̄tur epl'a hod. Que cūq̧ ſcpta ſunt ꝛc. Concordāt epl'a et euā.q2 in euā.hod. agit̄ d̄ adnētu chriſti ad iudiciū: vbi q̄
Lu.21.c dā ad terrorē malorū: q̄dā ad conſolatione bonoꝝ tāgūtur. Sic etiā apl's i epl'a hod. adducit ſacrā ſcpturā q̄ hominē ad p̄parandū ſe ad iſtū aduētū dirigit ꝛ informat/dicēs: a Quecūq̧ ſcri.ſunt.Hor.
F de dn̄o noſtro ieſu chriſto in diuinis libris/ꝛ etiā de ſctis ve.teſta.ſicut de iacob ꝛ de Tobia:et etiā de ſanct⁊ noui teſtamēti.ſ.d̄ apl'is de martyrib⁹/ꝛ de alijs ſctiſ.b Ad nr̄az do.ſcri. ſūt
2.Tim.3.d q2 oīs ſcptura diui
1.Pe.1.b. nīſpirata/vtil'ē ad docendū. c Ut p patiētiā.ſ.i aduerſis. d Et cōſolationē ſcri.i. cōſolatiōez quā dāt ſcpturę.Cōſolātur em̄ nos ſcpturę i incolatu vitę p̄ſentis
e Spem ha.ſcz de btitudine eterna q̄ ex ſcpturⁱ pmittit̄. f Deus aūt pati.i. de⁹ q̄ ē dator patię i aduerſis.g Et ſolatij.i.cōſolationis poſt tribulationē: q2
1.Co.1.a. ipſe cōſolat̄ nos in omni tribulatiōe nr̄a.

h Det vob̄ idip.ſa.i.ſentire.i In alterutrū.i.cōformit̄.k Scd̄z ie.chriſtum.i.ſm̄ doctrinā ieſu chriſti. l Ut vna.i.eadē volūtate. m Uno ore.i. eadē voc⁊ cōfeſſiōe.n Honorificet⁊ d. ꝛ pa.ꝛc.Ly.q̄ntū ad vnitatē op̄is: q2 fides ſine operibus mortua eſt. Jaco.2.d.
o Propter qd̄ ſu.in.ſ.īfirmos ad cōſolādū. p Sic ꝛ ipſe.ſcz chriſtus q Suſce.vos. infirmos. r In honorē dei.i.vt i vob̄ honorificet̄ deus. s Dico em̄ ie.chri.mi.i. p̄dicatorē.t Fuiſſe cir. p̄dicādo iudeiſ circūciſis. Jdō ipſe chriſtus dixit: Nō ſum miſſus niſi ad oues q̄ pierunt do m iſrl'. v Propter vi.dei. Ui. Mat.15.
H .i.vt de⁹ verax habeat̄.x Ad cōfirmādas p.pa. ſactas ipis: q2 iudeorū aſſūptio ad fidē et ad ſalutē fuit ex debito p pmiſſiōez prib⁹ eoꝝ factā.vn̄ Sicut locut⁹ eſt ad Lu.1.e. p̄res nr̄os: abraā ꝛ ſe.ei⁹ i ſe. y Gētes aūt.i. pagani ſcz debēt z Honorare deū ſup mi.eis exhibita ſine p̄cedēte pmiſſione: q2 gētiū aſſumptio ad fidē ꝛ ſalutē fuit ex ſola miſcđia ſine pmiſſiōe: q2 lex nō fuit data prib⁹ eorū neq̧ pphetię ſic iudęis.a Sic ſcrip.ē. vbi chriſt⁹ loq̄t ad p̄rez. b Proptea Ps.17.
cōfitebor ti.i gē.dn̄e.i.faciā tibi gētes

Dn̄ica.II.aduentus. Ad Roma.XV.a.in principio capituli.

G

Fratres: que
(de chriſto ꝛ ſctis ei⁹: tā veteris q̄ noui teſtamenti)
cūq̧ ſcptā ſūt ad nō a b
(.i.eruditionem)
c ſtrā doctrinā ſcpta ſūt: vt p pātiē
(p ea q̄ cōtinent̄ in ſcripturis. vincēdi ſi)
d e tiā ꝛ cōſolatiōnē ſcripturaꝝ ſpēz
(cut Job ꝛ Tobias) (qui eſt dator)
f g habeam⁹. De⁹ aūt patiētię ꝛ ſolā g
(qd̄ ego ſapio. cōcorditer.)
tij dēt vobis idipm̄ ſape in ālteru h i
(put docuit) (vno corde.)
trū ſm̄ ieſū chriſtū: vt vnānimes k l
(id eſt)
vnō ore hōnorificet⁊ deū ꝛ p̄rem m n
dn̄i nr̄i ieſu chri. Prōpter qd̄ ſu o
(vnus alteꝝ ſufferendo)
ſcipite inicē ſicūt ꝛ chriſt⁹ ſūſcepit p q
(ad)
vos in hōnorē dei. Dicō em̄ ieſū r s
(preconem)
chriſtū miſtrū fūiſſe circūciſiōis/ t
pter vitātē dei: ād cōfirmādas p v x
(q2 pplo iſrl' fuit pmiſſio facta ex ſcpturⁱ. qb⁹ nulla pmiſſio facta ē: ſ3 tm̄ ex miſcđia ſūt fideles)
miſſiōes patꝝ: gentēs aūt ſup mi y
ſicordia hōnorare deū: ſic ſcptūz z a
(.i.gētes p me cōfitebunt̄ tibi.)
ē. Prōptea cōfitebor tibi i gētib⁹ b

A ↄfiteri voce laudãdo. a ¶ Et noi t.can.
Bo⁊..i.factã tibi cãtare cãticũ laudis. vñ
Ps.95.a Cãtate dño cãticũ nouũ. b ¶ Et iterꝫ di
Eſa.55.a cit.ſ.ſcptura. c ¶ Letami gẽ.i. pagani
ↄuerſi ad fidẽ. d ¶ Cũ ple.ei⁹.i.cũ iude/
is: factũ ẽ vnũ oui/
le de iudeis ⁊ gẽti/
Jo.10.b b⁹. vñ. Et fiet vnũ
ouile ⁊ vn⁹ paſtor.
e ¶ Et iterũ. dic
dauid. f ¶ Lau/
Ps.116.a date do.oẽs gẽ.
.i.pagãi ↄuerſi ad
fidẽ. g ¶ Et ma/
gnificate e.oẽs
po. Gin.i.oẽs tri/
bus filiorũ iſrael.
Eſa.11.c h ¶ Et rur. eſa.
1.Re.17.b ait: Erit ra.ieſ.
ſ.q̃ ⁊ iſai pr̃ dauid:
de q̃ ſtirpe natus ẽ
chriſtus ſ̃m carnẽ.
i ¶ Et q̃ ex. reg.
gẽtes.ſ.i fide ⁊ bo
B nis opib⁹/ ⁊ gẽtes
ↄuerſas ad fidem.
Gen.49 b k ¶ In eũ gẽtes
ſp. vñ. Ipe erit ex/
pectatio gentiũ: qꝛ
habẽt ſpem p ipm
ↄſeq̃ vitã eternã.
l ¶ De⁹ aũt ſpei
in quo ſperandũ ẽ.
m ¶ Reple. vos
oi gau.ſ.ſpũali.
n ¶ Et pace i cre
dẽ. vt abũ.i ſpe.
Ly.p cumulũ me/
ritorꝫ. o ¶ Et virtu
te ſpũſſci. cui⁹ ſũt
pncipalit oia opa meritoria: qꝛ ſine virtute
ſpũſſcti nulle virtutes vel opa placẽt deo.

ſ dicit Eſaias.
a b dñe: ⁊ nõi tuo cãtabo. Et iterꝫ di
ſ pagani. ſ iudeis.
c d cit† Letãmi gẽtes cũ plebe eı⁹. Et
ſ ait Dauid.
e f iterꝫ. Laudate dñm oẽs gẽtes: et
g h magnificate eũ oẽs ppl'i. Et rũr/
ſ ii.ca. ſ chriſtus deſceſſe
ſus eſaias ait: Erit radix ieſſe ⁊ q̃
ſ ſermone et opere.
i k exurget regere gẽtes: in eũ gẽtes
ſ dato⁊.
l m ſpabũt. De⁹ aũt ſpei repleat vos
ſ conſciẽtia bona. ſ charitate fidelium.
n omni gaudio ⁊ pace i credẽdo: vt
ſ qꝛ virtute ſpũſſancti talia dantur.
o abũdetis i ſpe et virtute ſpũſſcti.

¶ Dñica.III.aduẽt⁹.I.Corint.
IIII.a.i.princi.capl'i

FRatres: Sic
ſ ſicut ſ nõ dños.
nos exiſtiet hõ vt mi p
ſ diuiſores. ſ ſacrorꝫ et
ſtros chriſti ⁊ diſpẽſatores miſte q r
documentorꝫ. ſ apud vos.
riorꝫ di. Hic iaꝫ q̃rit iter diſpẽſa s t
ſ quaſi nulli ſit credendũ.
tores vt fidel' q̃s inueniat. Mihi v

Postilla FRatres: Sic nos exiſtimet
hõ ⁊c.i.Cor.iiij. In initiũ illi⁹
epl'e ſcribit ſanct⁹ paul⁹ di. Tẽ/
plũ dei ſctm̃ ẽ qd eſtꝭ vos: ſi q̃s
int vos videt eẽ ſapiẽs i h ſeculo: ſtultus
fiat vt ſit ſapiens. Sapia em̃ hui⁹ mundi
ſtulticia ẽ apud deũ. Tũc poſt hoc ſequit
epl'a hodierna. Sic nos ex.hõ. Sciẽdũ ꝙ C
epl'a ⁊ euã. ↄcordãt: qꝛ i euã. agit de ſpũa
li aductu chriſti: i ſignũ hui⁹ tũc euã. dicit
de ſ.ioãne: q̃ interptat/ i q̃ ẽ grã. Sic etiã Mat.11.a
apl's paul⁹ i epl'a hod. ſuadet plat⁊: ꝙ de/
bẽt diligent exeq̃ ſi
bi iniũctũ officiũ ⁊
miſteriũ: ergo dic.
Sic nos ex.hõ ⁊c. †Eſa.35.
Et hãc epl'aꝫ ſcri/ vbi traſla/
bit corithijs. Et co tio nr̃a hʒ
rinthij nolant a q̃/ Letabuntur
dã ciuitate q̃ dꝛ co deſerta et
rinth⁹: ⁊ ẽ metro/ inuia.
poli i achaie ptib⁹.
Achaia v'o ẽ q̃ddã
territoriũ in terra
grecie. Et illos ar/
guit de iudicio te/
merario: qꝛ nimis
temerarie iudica/
bãt aplm̃ cũ ſuis:
ergo dic. p ¶ Sic D
nos exiſt. hõ vt
mi. chri. Gin. q.
d. talit viuim⁹ ⁊ cõ
uerſamur ꝙ q̃libet
hõ poſſit v'e exiſtia
re d nobis ꝙ ſum⁹
fideles miſtri chri/
ſti. vñ Bonauẽ. do
ctor ſacre theolo/
gie ſup.iiij.ſen.di.
xvj. De q̃libet pſu
mendũ ẽ bonũ niſi
probet contrariũ.
q ¶ Et diſpenſa
to. Bo⁊.i. diſtribu
tores. r ¶ Mini/
ſteriorꝫ dei.i.ſac/
mẽtorꝫ diuinorꝫ. s ¶ Hic iã querit .a
nobis. t ¶ Inter diſpẽſatores vt ſi/
delis q̃s inueniat. vñ. Multi homi/ Prouer.
nes vocant miſericordes: virũ aũt fidelẽ 20.a.
quis inueniet? Tho. Fidelis miniſter ẽ q̃
i omib⁹ intẽdit honorẽ dei ⁊ vtilitatẽ po/
puli. Sed ipſi corinthij iudicabãt plures
eẽ infideles: nec aliquẽ putãtes eẽ fidelẽ.
v ¶ Mihi aũt p mimo ẽ. Bo⁊.i. parũ

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

ſ nihil reputo hanc queſtionẽ
a aũt ꝓ minimo ẽ vt ã vobis iudicer
ſ in pñti tpe. ſ qꝛ cõſciẽtia me non reprehendit.
b c aũt ab hũano die: ſz nẽcꝫ meipm
d iudico. Nihil ẽm mihi ꝯſci⁹ ſũ: ſz
ſ ꝓpter ignorantiam
e f nõ i hõc iuſtificat⁹ ſũ. Qui aũt iu
ſ cui patet cor
g dicat me dñs eſt. Itaꝗ nolite añ
ſ debitũ ſ in die iudicij.
h tẽp⁹ iudicare: quoadusꝗ veniat
ſ peccata occulta.
i k dñs: q̃ ⁊ illũiabit abſcõdita tene
ſ cogitationes
l braꝝ: ⁊ mãifẽſtabit ꝯſilia cordiũ.
ſ ſm ꝙ inuentus fuerit.
m n Et tunc laus erit vnicuiqꝫ a deo.

Dñica. IIII. Aduẽt⁹. ad Philippẽ. IIII. a. in principio capli.

Gaudete i domino ſemp: iterũ dico o p q
ſ vita ⁊ cõuerſatio.
gaudete: mõdeſtia ve r
ſtra notã ſit oib⁹ hoibus: dñs ẽm s t
ſ his qui in ipſo exultant leticia ſpũali
ſ de cura ſuperflua.
ꝓpe ẽ: nihil ſõlliciti ſit: ſz i oi õro y x

E puto. a Ut a vob iudicer. Tho. ſ. eẽ fidel' aut infidel'. b Aut ab hũa. die. id ẽ ab hoie dũ ẽ in ſuo die. i. in pñti tpe. c Sz neqꝫ meipm iu. Uin. fidelẽ vel infidelẽ miniſtrũ chriſti: cũ nõ poſſim ſcire certitudiali ſnia: ſz ex ꝯiecturis exiſtiome bñ eẽ fidelẽ diſpenſatorẽ. vñ. Ne ſcit hõ an odio vel amore dignus ſit. d Nihil ei mihi cõ. ſũ. i. i nullo remordet me ꝯſcia mea. e Sed nõ i hoc iu. ſ. Gor. i. ñ iõ me iuſtũ reputo: qꝛ põt eẽ aliqđ delictũ qđ neſcio. vñ. Delicta q̃s itelligit. f Qui aute iu. me do. ẽ. q̃ ſolus nouit ſecreta cordiſ mei meli⁹ ꝙ ego ipẽ. g Itaꝗ no. añ tẽ. iudica. ſ. iudiciũ extremi: qꝛ mõ ñ ẽ tpſ iudicãdi. h Quo adusꝗ ve. dñs. ſupple ad iudicã dũ. i Qui et illu. i. aperta faciet. k Abſcõdita te. i. occulta pctã. l Et mãifeſtabit cõſi. cor. i. cogitata: qꝛ tũc libri ꝯſcientiaꝝ apient. m Et tunc laus erit. i. remuneratio. n Uni. a deo. bñ agẽti vel cogitãti.

Ecci. II. a.
Pſ. 18. d
F

qꝛ i euãge. docemur, q̃lr viã dño ꝑpara re debemus ꝑ verã pñiam: vt eũ digne ſuſcipe poſſim⁹ iã vẽtuꝝ i carne. Et debet h̃ fieri cũ gaudio ſpũali: qꝛ gaudiũ neceſſarium eſt in tpe tribulatiõis: ſm illud: Omne gaudiũ exiſtimate frẽs cũ i varias tentatiões incideritis. Et cũ illo gaudio ſpũali bñ ſtat ꝯtritio cordis: quia ſm Aug. penitens de pctis dolet: ⁊ d dolore gaudet. Sic etiã apl's paulus i epl'a hod. nos iformat q̃lr i dño gaudere debeam⁹, di. Gaudete i dño. Et pñtẽ epl'am ſcribit philippẽſibus. Et philippẽſes noiant a ciuitate philippis q̃ ẽ i grecia. vñ dic. o Frẽs gaudete i dño. nõ in h̃ ſeculo. Rõ illi⁹ ẽ: qꝛ ſicut nemo põt duobus dñis ſuire: ſic nemo põt gaudere in h̃ ſeclo, ⁊ cũ h̃ in dño. p Semp. Ly. nõ vna hora, ſz q̃tidie. q Iterũ dico gau. nõ ſolũ exteri⁹, ſz i corde interi⁹. r Modeſtia vr̃a. Ly. in cõuerſatione et vita. s Nota ſit oib⁹ ho. Uin. tã malis ꝙ bonis. Ly. vt boni meliores fiãt vr̃o exẽplo: ⁊ aliꝗ mali ꝯuertãt. t Dñs em ꝓpe ẽ. Gor. Iõ debet gaudere: qꝛ dñs ꝓpe ẽ: ⁊ parat⁹ dare qđ neceſſariũ ẽ. x Nihil ſolli. ſit. Uin. d tpalib⁹: ſed iactãtes curã veſtrã in dño: ⁊ ipe vos enutriet: iuxta illud: Nolite ſolliciti eſſe dicẽtes: q̃d manducabim⁹, aut q̃d bibem⁹ ⁊c. y Sz in oi orõne ⁊ obſe. Uin. d q̃buſcũꝗ reb⁹.

G
Ioã. I. c
Iaco. I. a
H
Mat. 6. c
Cor meum et caro mea exultaverunt in Deum vivum.
Pſ. 54. d
Mat. 6. d

Poſtilla

Gaudete i dño ⁊c. Phil. iiij. Añ initiũ illi⁹ eplẽ ſcribit. ſ. paulus di. Frẽs: nr̃a ꝯuerſatio i celis ẽ: vñ ſaluatorẽ expectamus dñm noſtrũ ieſũ chriſtũ: q̃ reformabit corpus hũilitat' nr̃e cõfiguratũ corpi claritat' ſue. Tũc ſequit epl'a hod. Gaudete i dño ⁊c. Sciẽdũ ꝙ epl'a ⁊ euãg. cõcordãt:

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

A a ¶ Cũ gratiarũ actiõe. q2 q̃ vult alia impetrare gratus debet eſſe de ꝑteritis. Vñ Chryſ. ſup Mat. Gratiarũ actio eſt inuitatio ad plus dãdum. b ¶ Petitiones vr̃e innoteſcant apud deũ. i. ita feruẽtes ſint vt ad deum perueniant.

dici/ prudẽtes/ ſani ĩ fide/ ĩ dilectiõe ⁊ patiẽtia. Et in oĩbus teipm ꝓbe exẽplũ bonoꝝ opeꝝ. Tũc ſequit̃ preſens epiſtola. C b ¶ Apparuit em̃ gr̃a dei ⁊ ſaluatoris nr̃i. Ly. ſ. in carne ꝓ nobis aſſũpta.

de ꝑteritis

a ne ⁊ obſecratiõe cũ gr̃arũ actione

pro ꝑſentibus ⁊ futuris

b pẽtitiões vr̃e ĩnoteſcãt apd deũ:

quies vera

c d e Et pax dei q̃ exuꝑat oẽm ſenſũ:

a ſollicitudine. hec eſt vera imago ſcẽ trinitatis nihil velle ⁊ intelligere q̃ in chriſto ieſu.

f g cuſtodiat corda vr̃a ⁊ ĩtelligẽtias vr̃as. In chriſto ieſu dño nr̃o.

¶ In nocte natiuitat⁊ dñi ad primã miſſã ep̃la. ad Titũ. II. c. i ſi.

Apparuit em̃

incarnatiõis ⁊ ſaluationis

gr̃a ſaluator⁊ nr̃i dei h

inſtruens

oĩb⁹ hoĩb⁹ erudiens i k

ſpernemus — peccata

nos: vt abnẽgãtes impietatẽ ⁊ ſe l m

pompã mũdi. ſed — ad nos. — ad primũ

cularia deſideria: ſobrie ⁊ iuſte ⁊ n o

ad deũ — pro illis

pie viuam⁹ ĩ hoc ſeclo: expectã p q r

vitã eternã

tes beatã ſpem ⁊ aduẽtũ glie mã s t

gni dei ⁊ ſaluator⁊ nr̃i ieſu chriſti.

in mortem

Qui dedit ſemetipm pro nobis: v x y

in ſanguine

vt nos redimeret ab oĩ iniq̃tate: z a b

c ¶ Et pax dei. i. de⁹ q̃ ẽ pax ⁊ quies mẽtis. d ¶ Que exuꝑat. id eſt excedit. e ¶ Omnem ſenſum. Hincẽ. i. omnẽ intellectũ tã angelicũ q̃ humanũ. f ¶ Cuſtodiat corda veſtra. Id eſt voluntates veſtras in bono. g ¶ Et intelligẽtias veſtras: in chriſto ieſu dño noſtro. Hor. vt nihil extra ipſũ appetat⁊ vl' intelligat⁊.

B Poſtilla

Apparuit ei gr̃a dei ſaluatoris nr̃i ⁊c. Hodie ab eccleſia dei celebrat̃ natiuitas dñi: ſicut chriſtus dñs nr̃ de virgine maria natus eſt verus deus et verus homo: in q̃ magnã miſcdiam hoĩbus oſtẽdit: quia nõ ex oꝑibus iuſticie que fecim⁹ nos: ſed ſꝑm magnaꝫ miſcdiam ſuã ſaluos nos fecit. Ergo ap̃ls paul⁹ in officio ꝑme miſſe que in media nocte celebrat̃: inſinuat dei miſcdiam nobis exhibitã di. Apparuit em̃ gratia ⁊c. Vñ initiũ illius ep̃le ſcribit ſanctus Paulus exhortãdo titũ diſcipulũ ſuũ di. Loquere q̃ decẽt ſanã doctrinã: ſenes vt ſobrij ſint: pu/

i ¶ Oĩbus hoĩbus. Hor. i. ad vtilitatem oĩm hoĩm. k ¶ Erudiens nos. verbo ⁊ exẽplo. l ¶ Ut abnegantes impietatem. Lyra. i. idolatriã: ſic ⁊ ꝑ oppoſitũ pietas dr̃ cultus diuin⁹. m ¶ Et ſecu. deſi. Ly. q̃ tendunt ad diuitias ⁊ honores ⁊ delitias corpis. n ¶ Sobrie. Ly. i nobis. o ¶ Et iuſte. ad ꝓximũ. p ¶ Et pie. ad deũ. q ¶ Uiuamus in hoc ſeculo. id eſt in mũdo. fragili ⁊ trãſitorio. D r ¶ Expectãtes beatã ſpem. i. beatitudinẽ ſꝑatã: vt ꝑ hoc liberi⁹ ⁊ facili⁹ faciam⁹ bona opa. s ¶ Et aduẽ. glorie. i. manifeſtationẽ gloſã. t ¶ Magni dei ⁊ ſal. ⁊c. Hor. i. aduẽtũ chriſti ĩ iudiciũ: q̃ ẽ magn⁹ de⁹ et ſaluator noſter. Nã in ꝑmo aduẽtu venit vt puer puul⁹: in ſcdo aduẽtu veniet vt de⁹ magn⁹ cũ poteſtate ⁊ maieſtate. v ¶ Qui. ſ. chriſt⁹. x ¶ Dedit. gratis ⁊ ſine meritis. y ¶ Semetipſum. in preciũ/ et nullã aliã creaturã. z ¶ Pro nob. adhuc inimicis. a ¶ Ut nos redimeret. per preciũ ſanguinis. b ¶ Ab oĩ iniq̃tate. tã actuali q̃ origi-

E nali. a ¶ Et mũdaret ſibi populũ. ꝑ ſacramẽtum baptiſmi. b ¶ Accepta. i. gratũ ꝑ charitatẽ. c ¶ Sectatorẽ bo. operũ. Ly. Itaq; grã q̃ dat̃ i baptiſmo/ non dat̃ inuacuũ/ ſed ad bene operandũ. d ¶ Hec loq̃re. Ly. ignorãtes do/ cẽdo. e ¶ Et ex/ hortare. iã ſciẽtes ad melius inducẽ/ do. In chriſto ieſu dño noſtro.

miſcdie. i ¶ Per lauacrũ rege. baptiſ/ mi: ꝑ quã fit regeneratio a culpa. Genera tio ei inq̃nat. vñ: Ecce eñi i iniq. cõ. ſũ. ꝛc. Sꝫ regeneratio lauat. vñ: Niſi q̃s rena/ tus fuerit ex aq̃ ꝛ ſpũſctõ: nõ põt intra. in regnũ dei. k ¶ Et renoua. ſpũſcti. qꝛ ſpũſctũs in ba/ ptiſmo dat᷒ termi nat vitã veterẽ q̃ ẽ ſub pctõ: ꝛ inchoat nouã q̃ eſt ſub grã. l ¶ Quem effu/ dit i nos abũde. Lyr̃. ad deletionẽ oim pctõꝝ ꝛ copiã ꝟtutũ. m ¶ Per ieſũ chriſtũ ſal. no. Ly. ex cui᷒ paſ ſione hꝫ efficaciam ſacr̃m baptiſmi. n ¶ Ut iuſtifi. grã ipſius he. ſi/ mus. Lyr̃. qꝛ grã facit nos filios dei adoptiuos ꝛ here/ des regni. o ¶ Se cẽdũ ſpem. in p̃/ ſenti. p ¶ Uite eterne. ſ. i futuro. — Pſ. 50. b. Jo. 3. a.

a b ꝛ mũdaret ſibi pplm acceptabilẽ (baptiſmo ꝛ penitẽtia; gratificatũ)
c d ſectatorẽ bonoꝝ opeꝝ: hec loq̃re (imitantem)
e ꝛ exhortare i chriſto ieſu dño nr̃o (pdicando; appoſitũ eſt)

Poſtilla

Apparuit benignitas ꝛc. ad Titũ. iij. Añ ini tiũ illi᷒ eplẽ ſcribit ſctũs Paulus tito diſciplo ſuo dicẽs: Loq̃re et exhorta/ re illos pncipib᷒ ꝛ ptãtibus ſubditos eſſe: ꝛ ad oẽ op᷒ bo nũ paratos eſſe: et poſt pauca ſequit̃ epiſtola hodierna. f ¶ Apparu. be/ nignitas ꝛ hũa. ſalua. nr̃i dei. qꝛ magnaꝫ miſcdiam nobis dꝰ exhibuit in hoc ꝙ ꝓ nob̃ hu manitatẽ aſſũpſit. g ¶ Nõ ex opi. iuſt. q̃ feci. nos. Gorra. qꝛ nulla bo na fecim᷒: imo po/ tius cũ inimici eſſe mus: recõciliati ſu m᷒ deo. h ¶ Sed ẽm ſuã miſe. ſal. nos fec. Ly. Sa/ lus eñi eterna exce dit totalr̃ faculta/ tẽ hũanẽ nature: ꝓ pter qð nõ põt at/ tingere eaꝫ q̃s niſi ex largitate diuinẽ — F

¶ In ſecunda miſſa natiuitatis chriſti Epiſtola. Ad Titum. III. b. in principio capituli.

f Apparuit be (bene ignita fuit gratia incar nationis.) nignitas ꝛ hũanitas ſaluatoris nr̃i dei: nõ (nõ eñ pmeruimus)
g ex opib᷒ iuſticiẽ q̃ fecim᷒ nos: ſꝫ (ꝑ gratiã gratis datam.)
h ẽm ſuã miſcdiã ſaluos nos fec ꝑ (baptiſmũ i quo denuo naſcimur. homo ẽm Adam factus renouat̃ ꝑ gratiã ſpũſancti.)
lauacrũ regeneratiõis et renouã/ i k (ſpũſctm)
tiõis ſpũſcti: quẽ effudit in nos l (copioſe)
abũde ꝑ ieſum chriſtũ ſaluatorẽ m (ſpũſancti)
noſtꝝ: vt iuſtificati gratia ipſius: n (in pſenti)
heredes ſim᷒ ẽm ſpẽm vitẽ eter/ o p (Nõ eſt de textu)
nẽ: in chriſto ieſu dño noſtro.

¶ In die natiui. dñi ad ſummã miſſã. Heb. I. a i pn.

Multipharie (multipliciter. multis locu/ tionibus.)

Poſtilla

Multipharie ꝛc. Hebr. 1. Hãc eplam ſcri/ bit ſctũs Paul᷒ ad hebreos. Et hebrei ſũt q̃ ſũt cõuerſi ad fidẽ chriſti de iuda iſmo. Et i alia epla ponit dignitatẽ no ui teſt. reſpectu ve. teſt. Quis vtrũq; te ſtamẽtũ ſit a deo datũ. Uet᷒ tñ tra/ didit ꝑ angelũ q̃ lo quebat̃ moyſi i ꝑ/ ſona dei. vñ: Nos ſcim᷒ qꝛ moyſi lo/ — H — Act. 7. Jo. 9. b.

A cut⁹ ē de⁹. Nouū aūt teſtamētū tradidit deus ꝑ ſeipm̄: q2 ꝑ filiū ſuū incarnatū q̄ eſt vn⁹ de⁹ cū patre. Itē q2 vet⁹ teſtamentū traditū eſt obſcure ſub velaminib⁹ ꝛ figuris. Nouū aūt teſtamētū traditū ē lucide ꝛ apte. Et in ſignū huius dicit apl'us. a ❡ Frēs: Multipharie. i. mult' locutionibus abrae/ iſaac ꝛ iacob/ ꝛ ceteris/ ꝛ eiſdē ſepe. b ❡ Multiſq̄ modis. q2 mō ꝑ ſomnia/ vt danieli: modo aperta voce/ vt moyſi: mō interiori inſpiratōe/ vt dauid. c ❡ Olim deus loquēs pa. i ꝓphe. Ly. ꝑ prophetas: qb⁹ angeli reuelabāt occulta diuina: ꝛ ipſi vlteri⁹ pp'lo nunciabāt. d ❡ Nouiſſime diebus iſtis Lyra. tpe gratię et veritatis reuelate. e ❡ Locutus eſt nobis in filio. id eſt ꝑ filiū incarnatū: qui maior eſt ꝓphet'. f ❡ Quē. filiū ſcḋm humanam naturā de⁹ pater. g ❡ Conſtituit heredē. i. dn̄m ꝑpetuū. h ❡ Vniuer. ſup omnē creaturam. i ❡ Per quem. Glo2. ſ. chriſtū ſcḋm diuinā naturam ſcḋm quā coetern⁹ eſt patri. k ❡ Fecit. non ſolū inuiſibilia: ſed l ❡ Et ſecula. cōtra manicheos. vñ: Oīa ꝑ ipm̄ facta ſunt. m ❡ Qui cū ſit ſplendor glie. quia filius procedit a patre vt ſplendor a ſole. n ❡ Et figura ſubſtantię ei⁹. i.

eiuſdē ſubſtātię cū p̄re. o ❡ Portāſq̄. i. ſuſtētās ꝛ ꝯſeruās in eſſe. p ❡ Oia. i. cęleſtia ꝛ terreſtria. q ❡ Verbo virtu. ſuę. i. ſolo impio ꝑtātis et bonitatis ſuę. r ❡ Purgationē pctōꝝ faciens Glo2. tā originaliū q̄ actualium: ꝛ ipſe chriſt⁹ s ❡ Sedet. i. quieſcit ꝛ regnat poſt multū laborē ꝛ hūiliatōnē ſublimat⁹. t ❡ Ad dexterā. i. ęqualitatē patnę. v ❡ Maieſtatis in excelſis. id eſt in potioribus bonis patrię x ❡ Tanto melior. id ē ꝓportionabilior. y ❡ Angelis effect⁹/ quanto differēti⁹ p̄ illis nomen hereditauit. Lyra. q2 ipſe dicit ver⁹ de⁹ ꝛ dn̄s conſubſtantialis patri: ipi aūt angeli dicunt ſerui z ❡ Cui enim dixit aliquādo angelorū. Glo2. Nō ſolū minoꝝ/ ſ; etiā maioꝝ. a ❡ Filius meus es tu. id ē mihi propri⁹ ꝛ conſubſtātial'. b ❡ Ego hodie genui te. id eſt eternalit': q2 eius generatio nō tranſit in p̄teritū c ❡ Et rurſum. ſupple dicit de⁹ p̄r d ❡ Ego ero illi i patrē. Glo2. eum ꝓtegēdo. e ❡ Et ipſe erit mihi in filiū. mihi ꝑ oia obediēdo. f ❡ Et cum iterum. Glo2. ſ. de⁹ pater. g ❡ Introducit primo. filium ſuum. h ❡ In or. ter. i. cū eū q̄ ꝓus erat i mundo inuiſibil' mūdo apparere viſibilē fecit.

B (margin)

a ſ diuerſis vijs
b c multiſq̄ modis olim de⁹ loquēs
ſ legis ꝛ nature ſ ſexta etate.
d patrib⁹ in ꝓphetis: nouiſſime die
ſ ieſu.
e f b⁹ iſtis locut⁹ ē nobis i filio: quē
g ſ in natura aſſumpta ſ omniū
h i ꝯſtituit heredē vniuerſoꝝ: ꝑ quē
k ſ quātū ad naturā diuinā
l m fecit ꝛ ſecula. Qui cū ſit splēdor
ſ q2 eq̄lis glia. ſ expſſa imago dei pr̄is. ſ ꝯſuās
n glorię ꝛ figurā ſubſtantię ei⁹: pōr o
ſ imperio
p q r taſq̄ oia verbo virtutis ſuę: pur
ſ qd̄ ſolus dei eſt
s t gationē pctōꝝ faciens: ſedēt ad
ſ coomnipotēs
v x dexterā maieſtatis in excelſis: tanto melior angelis effectus q̄nto y
ſ q2 deus ꝛ hō.
differēti⁹ p̄ illis nomen hereditauit.
ſ Ps. 2. ſ Nulli
Cui eñ dixit aliq̄n angelorū: z
ſ ſicut chriſto
a b Filius meus es tu: ego hodie genui te:
ſ nā virtute diuina chriſti incarnatio eſt facta.
c d Et rurſū: Ego ero illi i patrē: ꝛ ipſe erit mihi i filiū.
ſ patē
e f Et cum
ſ filiū q̄ ante oia genita ꝛ creata primogenit⁹ eſt: hūc viſibilē mūdo oſtēdit: q̄ ꝓus inuiſibiliter vbiq̄ potētialiter / eſſentialiter ꝛ p̄ſentialiter eſt.
g h iterū introducit p̄mogenitū i orbē

Ps. 2. b
2. Re. 7. b
2. Paral'. 22. c
Ioā. 1. a
D (margin)

terre dicit: Et adorēt eū oēs āgeli dei. Ad āngelos quidē dicit: Qui facit angelos ſuos ſpūs: ēt miniſtros ſuos flāmā ʒ ignis: ād filiū aūt: Thron⁹ tu⁹ de⁹ i ſeculū ſeculi: vgā eqtatis vgā regni tui. Dilexiſti iuſticiā ⁊ odiſti iniqtatē: ꝓpterea vnxit tē de⁹ deus tu⁹ oleo exultatiōis ꝑ pticipib⁹ tuis. Et tu dñe i pncipio trā fundaſti: ⁊ opa manuū tuaꝝ ſūt celi. Ipſi peribūt tu autē pmanebis: ⁊ oēs vt veſtimētū veteraſcēt. Et velut amictū mutab eos ⁊ mutabūt: tu āt idē ipē es ⁊ āni tui nō deficiēt.

(Glosses between the lines: Pš. 96. — Pš. 103. — Angeli miniſtri dei. — Pš. 44. — Sedes regni — pr̄ ⁊ ſpūſſctūs leticia ſpūali: q: aīa chriſti ſemp fruebat btitudine. — q̄ pticipes ſunt — Pš. 101. — pater. — filio — potentiarū tuaꝝ — i. in aliā formā trāſibūt. — immutabilis — Qḋ eīm quattuor q̄litatibus ⁊ elemētis cōtrarijs coniūgit: neceſſe eſt aliqñ corrumpi. — veſtem — immutabilis — eternus — q̄ñdiu)

¶ Dñica infra octauas natiuitatis dñi. ad Gallathas. IIII. a. in pnci.

FRatres quā

E a ¶ Dicit. ſcriptura de chriſto. b ¶ Et
Pš. 96. b. ado. eū. ſ. hominē chriſtū/ ſm hūanitatē
paſſū ⁊ mortuū. c ¶ Oēs an. dei. ſ. iuſſiōi ei⁹ obtpando. d ¶ Ad angelos q̄-
Pš. 103. a. dē dic. Qui facit an. ſu. ſpūs. Gor. i. celeſtes nuncios ſuos cū leuia nūciant. e ¶ Et miniſtros ſuos. facit. f ¶ Flāmam ig. cū eos ad exercitiū vindicte mittit: ſic
Gen. 19. a. fuerunt duo angeli miſſi in ſodomam. g ¶ Ad filiū āt. dicit deus pater. h ¶ Thron⁹ tu⁹. id eſt regnū tuum. i ¶ De⁹. o de⁹ fili. k ¶ In ſeculū ſeculi. i. pmanet i eternum. l ¶ Uirga eq. i. regl'a directa eſt. m ¶ Uirga
F re. tui. i. diſciplina q̄ bonos reg' ⁊ malos pcut'. n ¶ Dilexiſti iuſti. Gor. id eſt omne bonū. o ¶ Et odi. iniq. id eſt omne malū. p ¶ Propterea. q: h̄ fac'. q ¶ Unxit te. ſm hoīe ʒ vt regē ⁊ pontificem. r ¶ Deus de⁹ tuus. ipſe de⁹ pater. s ¶ Oleo exul. Gor. i. grē cōſciam exhilarantis ꝓpter peccati immunitatē. t ¶ Pre ptici. tuis. i. ꝑ oib⁹ ſctis q plenitudīe tua pticipant. v ¶ Et tu domine. ſ. fili dei. x ¶ In pncipio. reꝝ creandaꝝ. y ¶ Terrā fun. i. creaſti ʒ ¶ Et opa ma. ⁊c. Gor. Et dicūt celi.

ſpāſit opa manuū ei⁹: q: in ipſis maxie re- G
lucet ei⁹ potētia ⁊ bonitas: potētia in magnitudine/ bonitas i vtilitate. a ¶ Ipſi. celi. b ¶ Peribunt. q̄ntū ad formā: non q̄ntū ad ſbam. c ¶ Tu aūt pma. ſ. immutabil'. d ¶ Et oēſ. celi aerei. e ¶ Ut veſti. vete. Gor. i. ad interitū accedēt. f ¶ Et velut amictū mu. eos ⁊ mu. i nouā figurā. vñ: Uidi celum Apo. 21. a
nouū ⁊ terrā nouā g ¶ Tu āt. ſ. de⁹ fili. h ¶ Idē ipſe es. oino imutabil'. i ¶ Et āni tui nō defi. i. eternitas tua non habet finem.

Quāto tpe ⁊c. ad Gal. iiij. An Poſtilla
initiū illi⁹ eple ſcribit ſ. paul⁹ di. Oēs H
eīm vos vnū corp⁹ eſtis i chriſto ieſu: ſi aūt vos chriſti: g ſemē abrae ſm promiſſionē heredes. Tūc ſtati ſeqt epla hod. Quanto tpe heres ⁊c. Hāc aūt eplā ſcribit ſ. pau. ad Gal. Et galathe ſunt greci. Et galathia ē nomē regionis grecie. Et qm̄ illo ſacro tpe natiuitat' chriſti ſctā mat eccl'ia recolit q̄liē ille ſine eſtiatiōe magn⁹ ꝓ nob puul⁹ fact⁹ ſit: epla ⁊ euāg. ꝯcordāt: q: euā. dicit quō puer ieſus Lu. 2. f.
creſcebat ⁊ ꝯfortabat plen⁹ ſapia ⁊ grā: ſic apl's pau. i epl'a hod. exꝑmit effectū ⁊

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

A vtilitatẽ dñicę natiuitatꝭ chriſti ſm carnẽ qꝛ ꝺ ſuitute trãſiuim⁹ i filioꝝ adoptõ3: ſic pꝫ i p̄nti ep̃la, vñ dic: a ¶ Frẽs: q̄n. ẽ. Ein. i. ꝑ q̃tũ tps. b ¶ Heres. i. fili⁹ cui de iure debeꝛ hereditas. c ¶ Paruu. ẽ. ſcꝫ ĩfra ãnos diſcretiõis. d ¶ Nihil dif. a ſer. Bor. qꝛ ad modũ ſerui cogiꝛ: nec hꝫ aliquã ptãtem reꝝ ſuarũ. e ¶ Cum ſit do. oim. ſ. bonoꝝ paꝛ noꝝ. f ¶ Sꝫ ſub tu. ⁊ actorib⁹ eſt Bor. Tutores dicunꝛ q̃ cũ tuenꝛ cõtra adũſarios. Actores q̃ agunt cauſas ei⁹. g ¶ Vſq̃ ad p̄fini. te. a pa. Ly. i. vſq̃ ad etatẽ adultã. h ¶ Ita ⁊ nos cũ eſſe. puu. Ein. itellectu ⁊ ſapiẽtia. i ¶ Sub elemẽ. mũ. hui⁹ era. ſer. Bor. ſub iecti ſeruituti legꝭ. Sciẽdũ ꝙ legales obſuãtię fuerꝛ figurę diſponentes ad chriſtũ: iõ i ei⁹ aduẽtu ſũt dimiſſę: ꝙ ſb dit: k ¶ At vbi ve. ple. tẽ. i. tẽpuſ grẽ. l ¶ Miſit d. fi. ſuũ. nõ angelũ. m ¶ Factum ex m. Ly. q̃tũ ad corpus ſũptũ ꝺ maria ꝟgie. n ¶ Factũ ſub lege. qꝛ voluit legalia ſeruare. o ¶ Vt eos q̃ ſb le. erãt. Ly. ſ. legalib⁹ obſeruãtijs obligati. p ¶ Redimeret. ꝑ paſſionẽ ſuã. q ¶ Vt adoptionẽ fi. recipem⁹. ſcꝫ ꝑ chriſtũ: q̃ eſt naturalis fili⁹ ſu⁹. r ¶ Qm̃ autẽ eſtꝭ filij dei: miſit de⁹ ſpi. fi. ſui. Ly. ſpm̃ſctm̃ q̃ dꝛ ſpũs filij ſicut ⁊ pr̃is: ex eo ꝙ ꝓcedit ab vtroq̃. s ¶ In corda ve. ꝑ infuſionẽ grẽ. t ¶ Clamantẽ abba pr̃. i. paꝛ nr̃. v ¶ Itaq̃ iã nõ ẽ ſer. ſed fi. Ly. q̃cũq̃ fidelr cõfiteꝛ deũ patrẽ. x ¶ Qꝛ ſi fili⁹ Ein. in p̄nti ꝑ grãz. y ¶ Et heres. ſcilicet erit in futuro. z ¶ Per deũ. qui ipꝫ adoptauit i heredẽ cęleſtꝭ patrię.

in domo patris
a b c d e f Quãto tpe heres puul⁹ ẽ nihil differt a
qui flagellatur — bonoꝝ — ſub puiſorib⁹.
ſuo cũ ſit dñs oĩm: ſꝫ ſub tutorib⁹
quãtũ ad ſe ⁊ ſua — ſtatutũ
g ⁊ actorib⁹ ẽ vſq̃ ad p̄finitũ tpˢ a
ſuo — ſenſu
h pr̃e. Ita ⁊ nos cũ eẽm⁹ puuli: ſub
idola colentes ⁊ ſub lege ſeruientes
i elemẽtꝭ mũdi hui⁹ eram⁹ ſuiẽtes
a deo p̄finitum
k At vbi vẽit plẽnitudo tpis: miſit
natum. — maria
l m deˢ filiũ ſuũ factũ ex mlĩere factũ
n qꝛ legalia ſeruauit
o p ſub lege: vt eos q̃ ſub lege erãt re
ꝑ paſſionẽ — aſſumptionẽ
q dimeret: vt adoptionẽ filioꝝ dei
ex quo
r recipem⁹. Qm̃ autẽ eſtꝭ filij dei:
ideo. — ſpm̃ſanctum.
miſit de⁹ ſpm̃ filij ſui i corda vr̃a s
facientẽ vos clamare. — pater. — ex hoc ſeqꝛ ꝙ ſi
clamantẽ: Abba pater. Itaq̃ iã t v
delis. — amplius. — qꝛ clamat pater. — ſequiꝛ
nõ eſt ſeru⁹/ ſed fili⁹. Qꝛ ſi filius/ x
qꝛ cõſtituit veꝝ chriſtianũ heredẽ glorie
⁊ heres per deum. y z

¶ In circũciſiõe dñi. Gal. III. d.

lex ꝯduxit ſub pctõ: ſed tñ ſu
P Riuſq̃ veni
it vtilis
tempus gratie. — moyſi
rẽt fides ſub lege cu a b

Poſtilla

P Riuſq̃ veniret fides ſb lege ⁊c. Gal. iij. Añ initiũ illi⁹ ep̃lę ſcribit ſã. paulus i eo. ca. di. Credidit Abraam deo: ⁊ reputatũ eſt ei ad iuſticiã. Tũc ſequiꝛ ep̃la hodierna. Priuſq̃ vẽiret fides. Quia hodie agiꝛ de circũciſiõe dñi: ⁊ i ve. teſt. hoc fecit circũciſio qꝺ hodie facit baptiſm⁹: p̄terq̃ ꝙ ianuã celi nõ apuit: ſꝫ circũciſi venerunt ad lymbũ ſctõꝝ patrũ et ibi expectabant aduẽtũ chri: baptiçati autẽ iã abſq̃ vllo medio euolãt ad celũ: qꝺ in h figuratũ fuit: qꝛ chr̃o baptiçato celũ apeꝛũ ẽ ſuꝑ ipm̃. Vñ euan. ⁊ ep̃la cõcordãt: qꝛ euãg. dicit de circũciſiõe: ſilr ⁊ in ep̃la habeꝛ de circũciſione ⁊ de baptiſmo q̃ daꝛ loco circũciſiõis. vñ dicit ap̃ls. a ¶ Frẽs: Pri. ve. fi. Lyꝛ. ſcꝫ reuelata ⁊ explicata in euã. b ¶ Sub

D

Lu. 2.

E lege cu. Gor.i.ſub legis onere. a ¶ Cō
cluſi.i.timore leg. ligati ꝛ compſſi ne de
fluerem⁹ ad vitia. b ¶ In eā fi.q̄ re.e.
tpe grē. Sciēdū ꝙ eadē fides ꝛ in nouo ꝛ
ve.te.ſ3 i veteri erat iplicita ꝛ figur. vela
ta: in nouo vero ex
plicita et reuelata.

chꝛa ēm veſtis ē indui chꝛiſtū. Iþe eſt ēm G
ſol iuſtitie: vñ i ſignū innocētie dat veſtis
cādida puero baptiçato. m ¶ Nō eſt iu
de⁹.ſ.ſub lede moyſi. n ¶ Necꝫ grec⁹.
ſub lege naturali. o ¶ Nō ē ſer. necꝫ li.
ſed melioꝛ ſeruo.

c ¶ Itacꝫ lex pe
dago. ꝛc. Ly.i.ad
chꝛiſtū diſponēs ſic
pedagog⁹ diſponit
puer ad ꝯturē tpe
futuro hñ dā. Par
uulorꝫ aūt ē hre pe
dagogos q̄uſcꝫ cre
ſcūt i viros pfectoſ
q̄ eos ad recta diri
gūt timore penarꝫ.
d ¶ Ut ex fi. Ly.
reuelata. e ¶ Iu
ſtificemur. iuſti
cia infuſa. f ¶ At
vbi ve.fi. i. poſt
ꝙ reuelata ē fides
F chꝛiſti q̄ erat occul
ta antiq̄s patribus
g ¶ Iā nō ſb pe.
ſu. Gor.i.ſub coa
ctiōe ꝛ ſeruitute le
gis/ſ3 ſub euāgeli
ca libertate. Ly. ſic
puer adueniēte eta
te adulta/non ē am
pli⁹ ſb pedagogi di
ſciplia: ꝛ eadē rōne
adueniēte euange
lio ceſſant legalia.
h ¶ Oēs ēm fi.
dei eſtis. Gor. nō
ſui. i ¶ Per fi.q̄
ē ꝛc. Fides ēm fa
Io.i.b cit filiū dei. vñ: De
dit eis ptāte filios
dei fieri: his q̄ cre.i
no.ei⁹. k ¶ Qui
cūcꝫ ēm i chꝛiſto
ba.eſt.i.i fide ieſu chꝛiſti. l ¶ Chꝛiſtū
indu.i.chꝛiſto ꝯformes facti eſtis p vite
ꝯformitatē ꝛ ſacramēti ſusceptionē. Pul

artati
a b ſtodiebamur: cōcluſi i eā fidē q̄
p chꝛiſtum — instructor
c reuelāda erat. Itacꝫ lex pedago
reuelanda.
d e gus nr̄ fuit i chꝛiſto: vt ex fide iu
f ſtificemur. At ubi vēit fides: iā n̄
sub lege — adoptati
g h ſb pedagogo ſum⁹. Oēs ēm filij
i dei eſtis p fidē q̄ ē in chꝛiſto ieſu: q
k cūcꝫ ēm i chꝛiſto baptiçati eſtis
l chꝛiſtū induiſtis. Nō ē iude⁹ necꝫ m n
non diuidit patria. nō cōditio
grec⁹: nō ē ſeru⁹ necꝫ liber: nō ē o p
non ſexus
maſcul⁹ necꝫ femia: oēs ēm vos q
ꝛ per fidem eius
vnū eſtis i chꝛiſto ieſu. Si āt vos r s
id eſt filij dei per chꝛiſtū
chꝛiſti: ḡ abrae ſemē eſtis ſm pmiſ t
ſionē heredes. Dico aūt: Quāto v
tpe heres paruul⁹ ē nihil differt a
facultatū patris.
ſeruo cū ſit dñs oium: ſed ſub tu
toꝛib⁹ eſt ꝛ actoꝛibus: vſcꝫ ad p̄
finitū tēpus a patre.

¶ In epiphania dñi. Eſa. LX. a
in pꝛincipio.
a vitijs — paſſiue
Surge: illu
fidelis anima
minare hieruſalem:

p ¶ Nō ē maſcu
lus ꝛc. ſupple di
gnioꝛ alter altero i
fide chꝛi. q ¶ Oēſ
ēm vos eſtis vnū
Gor. nō differētes
i aliq̄. r ¶ In chꝛi
ſto ie.i.i fide chꝛi
ſti. s ¶ Si autē
vos chꝛiſti.ſ.per
fidē. t ¶ Ergo ſe
mē abrae eſtis. p
imitationē iuſticie.
v ¶ Scdꝫ pmiſ
ſi.he.q̄tū ad futu
rā btitudinē in chꝛi
ſto ieſu dño noſtro.

Surge il Poſtilla
lumiare h
hie. ꝛc.
Añ initi
um alius pphetie
ſcribit Eſa. di. Spi
rit⁹ me⁹ q̄ ē i te: ꝛ v̄
ba mea q̄ poſui in
coꝛde tuo non rece
dāt de oꝛe tuo/ et d̄
oꝛe ſemis tui dicit
dñs/ āmodo ꝛ vſcꝫ
in ſēpiternū. Tunc
ſtati ſeq̄t pphetia
iſta. Surge illum.
hierl'3. Feſtū hodi
ernū a fidelib⁹ epi
phania nuncupat:
pro eo ꝙ ſtella trib⁹
regibus apparuit: ꝛ
ipoſ vſcꝫ ad pſepiū
dñi tredecima die
a natiuitate chꝛi p
duxit. Et dr̄ ab epi qd ē ſupra/ ꝛ phanos
apparitio: ꝛ d̄ h agit i epl'a ꝛ i euāg. Nā i
euāg. dr̄: Obtulerūt magi dño aurū thus Mat. 2.b

A ⁊ myrrhã ⁊c. Siľr in epľa dicit: Oẽs de ſaba veniẽt/aurũ ⁊ thus deferẽtes: ⁊ lau dẽ dño annũciantes. Vñ dicit Eſa. ꝓphe tãdo de natiuitate chriſti. a ℂ O hieru ſalẽ.i.eccleſia. b ℂ Surge illumina/

uatũ.p ℂ Et vide.i.itellige. q ℂ Oẽs iſti ꝯgre.ſũt.fideles in vnitate fidei chri ſtianę.r ℂ Venerunt tibi. Filij tui.i. ꝑuuli i chriſto. s ℂ De lõge ve.⁊ filię tuę de la. Ly.i.ꝓpe.t ℂ Surgẽt.ꝓfo/

re:q꞉ venit lumẽ tuũ.i. chriſtus hõ fact⁹:q̃ ẽ lux vera: Jo.1,a. q̃ illuminat oẽꝫ ho minẽ veniẽtẽ i hũc mũdũ:q꞉ null⁹ illu minat niſi ꝑ ipm. c ℂ Et gľia dñi. id ẽ filius dei q̃ eſt gľia pr̃is.d ℂ Super te orta ẽ. Ly. natura humana aſ ſũpta. e ℂ Quia ecce tenebrę.iuſ delitatis ⁊ ignorã/ tię hic in preſenti. f ℂ Operiẽt ter rã.i.homieſ carna B les terrena aman/ tes. g ℂ Et cali/ go.peccatorum. h ℂ Populos: ſup te aũt orieť dñs.quaſi ſol ve/ rus. i ℂ Et glo/ ria ei⁹ in te vide biť. Ly.ꝑ opatio/ nẽ miraculoꝝ.ſ.le/ proſoꝝ mundatio nẽ/cęcoꝝ illumina/ tionem/ ⁊ mortuo rũ reſuſcitationẽ. k ℂ Et ambula/ bũt gẽtes. q̃ ꝑus i tenebrꝭ idolatrię fuerũt.l ℂ In lu. tuo. Ly.i.lumine

ſ chriſtus ſ chriſtus dꝛ ſplendoꝛ
a b c d q꞉ vẽnit lũmẽ tuũ: ⁊ gľiá dñi ſũp
patris. ſ peccata. ſ replent
e f te orta ẽ. Quía ecce tenebrę õpe
ſ ignorantia
g h rient terram/ ẽt caligo põpulos:
ſ ſi ſurrexeris ſ gratia hic ⁊
i ſup te autẽ orietur dñs: et glória
in futuro gloria.
k eius i te videbiť. Et ãmbulabũt
ſ magi ab oriente.
l m gentes in lũmine tuo: ẽt reges in
ſ poſtea multi reges
n ſplendori ort⁹ tui: Lẽua in circũi
ſ vide quot peccãtores ꝯuerſi ſunt ꝑ penitentiã
o tu õclos tuos et vide: õẽs iſti cõ/ p q
ſ penitẽtes
gregati ſũt: vẽnerũt tibi. Filij tui r
ſ q꞉ de latere
dẽlonge veniẽt: ⁊ filię tuę de late s
chriſti baptiſmus fluxit: vt anie vnite ſint chriſto.
ſ leuãdo oculos. ſ abunda/
re ſurgẽnt. Tunc vidẽbis ⁊ afflũ t v
bis. ſ in amore x
es: ⁊ mirabiť ⁊ dilatabiť cõr tuũ: y z
qũãdo ꝯuerſa fuerit ad te multi/ a
tudo maris: fõrtitudo gentiũ vẽ b c
ſ multitudo
nerit tibi: iũndatio cameloꝝ ope d
ſ animalia ſ illarũ regionũ.
riet te: drõmedarij madiã ⁊ effa. e

rato i cruce chriſti latere effluxit ſan/ guis redẽptiõis/⁊ aq̃ baptiſmi: õ q̃b⁹ facta ẽ eccľia: ſic ex coſta lateris adę fa cta eſt eua mr̃ oim hominũ viuentiũ. v ℂ Tunc vide. Ly.mľtitudinẽ cre dentiũ. x ℂ Et af flues.ꝯſolatiõib⁹ diuis.y ℂ Et mi/ rabiť.ex tã veloci multiplicatione:q꞉ a tꝑe apľoꝝ deriua ta eſt fides chriſtia na ad oẽs ptes ťre habitabiľ. z ℂ Et D dilatabiť cor tu um. Ly.ꝑ gaudio a ℂ Qñ cõuerſa fu.ad te. multi. marꝭ. Ly.i.habi/ tãtiũ i inſulꝭ: ſic ptꝫ de ſicilia/anglia: et alijs inſulis marꝭ. b ℂ Fortitudo gẽ. Ly.i.impiũ ro manũ qd toti mõdo dñabať. c ℂ Ve/ ne.tibi.qd imple tũ eſt tꝑe cõſtãtini impatorꝭ.d ℂ In undatio came/ lorũ ope.te. Ly. Cõſtãtin⁹ eñi impa

fidei chriſtianę. m ℂ Et reges in ſplen do.or.tui. Hoc intelligiť de trib⁹ regi/ bus venientib⁹ orta ſtella ad ꝑſepiũ dñi. n ℂ Leua. i circũi.ſ.mũdi. o ℂ Ocu/ los tu. Ly.ad oẽm differentiã orbis re/ ſpectu hierľm: vbi ꝑmo ꝑdicatũ ẽ euãge liũ: ⁊ inde alibi ꝑ chriſti diſcipulos deri/

toꝛ ⁊ multi alij potẽtes: exẽplo impatorꝭ annuatim diuitias multas ꝑ orbem miſe runt ſup talia aialia ad ſuſtẽtationẽ mini/ ſtroꝝ eccleſię et pauperũ chriſti/ad ędifi/ cationem eccleſiarũ. e ℂ Dromedarij madiam ⁊ effa. Madian et effa regio/ nes ſũt trãs arabiã: ⁊ i iſtis terrꝭ naſcunť

G talia aīalia fortia. Et dromedariꝰ ē aīal ca
melo minꝰ/ſed velociꝰ. Vñ pliniꝰ dicit: ꝙ
dromedariꝰ eſt aīal velociſſimū/gracile ꝛ
neruoſū/camelo minus/ſed longa habēs
crura/ꝛ longiſſimū paſſum: tam ſuauē/ꝙ

tra illos ꝗ ſaluari credūt ꝑ penitentiā ali/ G
orum. e ¶ Hoſtiam viuentē/ſanctā/
deo placentē. id eſt ꝙ hoſtia ſit viuens
ſancta ꝛ deo placens. f ¶ Rationabi/
le: ſcʒ ſit. g ¶ Obſequium veſtrum.

ſine magno labore
ſuo/ꝛ ſine fatigati/
one magna drome
dantis. i. inſidētis
ipi aīali: currit per
diē naturalē centū
qua miliaria: corti/
ces arborū come/
dit aut modicū fe/
nū vl' oſſa dactilorū
hec ille. a ¶ Oēs
de ſaba veniēt:
aurū ꝛ thus defe
rētes: ꝛ laudem
dño annuncian
tes. Ly. Hoc im/
pletū eſt in illis tri/
bus regibus: ꝗ ve/
nerūt ad adorādū
chriſtum natum.

tali regione

a Oēs d' ſaba veniēt aurū ꝛ thꝰ defe

portantes — *pdicantes*

rētes: ꝛ laudē dño annūciantes.

¶ Dñica infra octa. Epipha.
Ad Roma. XII. a. in pricipio.

rogo

O Bſecro vos
b c d ꝑ miſcdiā dei vt ex

faciatis

hibeatis cōrpa vr̄a

oblationē. — *creſcentē ad laudē dei*

e hoſtia viuētē ſctā/ deo placētē/

diſcretum. — *ſeruitium*

rōnabile obſequū vr̄m. Et nolite f g

ſimiles eſſe — *i. renouate* h

cōformari huic ſeclo: ſʒ reforma/ i

imaginē amiſſam — *i. pbare poſſitis*

mi i nouitate ſenſꝰ vr̄i: vt pbetis k

ſibi

ꝗ ſit volūtas dei bona et bñpla/ l m

charitatiua — *apoſtolatus*

cēs ꝛ pfectā. Dicō em ꝑ grām ꝗ n o p

fidelibus

dāta ē mihi oībus qui ſunt inter q

Borra. vt ſic mor/
tificent vitia vt ſer
uet natura. In om
ni em ſacrificio in
veteri teſtamento
precipit offerri ſal.
Unde dicit: Quic Leui. 2. b.
quid obtuleris ſa/
crificiū/ ſale condi/
es. Et ſal ſignificat
ſapiētiam ſiue diſ/
cretionē. h ¶ Et
nolite cōforma/
ri huic ſeculo. id
eſt malis homini/
bus. Anima enim
habet ſe ſicut ſpe/
culū: quia ſicut ſpe
culū oſtendit ſimi/
litudinē illius rei ꝗ H
ſibi obijcit: ſic ani/
ma illis que diligit
conformat. Unde
Aug. Si terrā di
ligis/terra es: ſi de
um diligis/deꝰ es:
ſi aurū diligis/ au/
rum es: participa/
tiue: ꝯm illud pſal.
Ego dixi dij eſtis:
et filij excelſi om/ Ps. 81. a.
nes. i ¶ Sed re/

F Poſtilla

O Bſecro
vos ꝛc.
Añ initi
um illius
epiſtole ſcribit ſan
ctus paulus roma
nis dicēs: O altitu
do diuitiarū ſapien
tie ꝛ ſcientie dei: ꝙ̄
incomprehēſibilia
ſunt iudicia eius: ꝛ
inueſtigabiles vie
eiꝰ. Tūc poſt hoc ſequit epl'a hodierna:
Obſecro vos ꝛc. Epiſtola ꝛ euā. concor/
dant: qꝛ duo ſunt homini neceſſaria ad ſa
lutē. ſ. hūilitas mētis/ ꝛ mūdatio carnis.
Ad humilitatē mētis incitamur in euāg.
exemplo chriſti: cū in fine euangelij dicit:
Et erat ſubditꝰ illis. ſ. marie ꝛ ioſeph. Ad
Lu. 2. f. mūdiciā carnis incitamur in epl'a hodier
na vbi apl's dicit. b ¶ Obſecro vos ꝑ
miſericordiā dei. ſ. exhibitam vobis a
deo. c ¶ Ut exhibeatis. ſcʒ volunta/
rie. d ¶ Corpa veſtra. non aliena: con/

formamini in nouitate ſenſus ve/
ſtri. Lyra. Imago enim dei ad quam ſu/
mus formati: deformat in nobis ꝑ pecca
tum: ſed ꝑ gratiā dei reformat. k ¶ Ut
probetis. Ly. id eſt experiri poſſitis ꝑ
ſpm ſctm̄ habitantē in vobis. l ¶ Que
ſit voluntas dei bona. quātum ad in/
cipientes. m ¶ Et beneplacēs. quātū
ad proficientes. n ¶ Et pfecta. ꝗtū ad
pfectos. o ¶ Dico em. i. ꝓcipio vobis.
p ¶ Per grām. aplatus. q ¶ Que da
ta ē mihi oībꝰ ꝗ ſūt inter vos. cuiuſ/

A cuiuſq; ſtatꝰ vel ꝯditionis. a ¶ Non plꝰ ſa/pere. Gor. ō diuinis myſteriis. b ¶ Q̄ oportet ſape. Damaſ. Diuino nō audeꝫ dū ē de eo dicere vltra hec q̄ tradita ſunt nobis a ſctis ꝓphetis/et a ſāctis ap̄lis et a ſanctis doctoribꝰ.

c ¶ Sed ſapere ad ſobrietatem Gorra. Id eſt ſine preſumptione. vn̄: Eccl. 3. c Altiora te ne que/ſieris: ⁊ fortiora te ⁊c. ſed que prece/pit tibi deꝰ: illa co/gita ſemp. d ¶ Et vnicuiq;. ſ. deber̄ ſape. e ¶ Sicut deꝰ diuiſit. Deꝰ eñ dat vnum do/nū vni/alterū alte/ri: et idē donū dat vni magis excellē/ter/et alteri minꝰ. f ¶ Scdm men/B ſurā fidei. q2 hu/iuſmodi dona do/nantur/ ſcdꝫ ꝙ hō plus vl' minus me/retur per fidem. g ¶ Sicut eñ i vno corpe. Gor. naturali. h ¶ Multa membra ha/bemus. diſtīcta. i ¶ Oia aūt mē/bra nō eundem actum hūt. Hoc patet: q2 oculi vi/dēt: manus tāgūt: pedes ambulāt ⁊c. k ¶ Ita multi vnū corpus ſu/mus. Gor. i. vna eccl'ia. l ¶ In chriſto. i. capite. m ¶ Si/guli aūt alter ⁊c. inuicē ſubminiſtrādo: hoc fit qn̄ hō id qđ deus ſibi cōtulit: alte/ri libēter impartit'. Gor. Corpꝰ ē eccleſia: caput chriſtus/ mēbra fideles. Felix mē/brū qđ viuit in hoc corpe ſub hoc capite.

ſ romanos ſ velle ſcire.
a b vos: nō plꝰ ſape q̄ꝫ opꝫtet ſape/
ſ ad ſufficientiam.
c re/ſꝫ ſapē ad ſobrietatē. Et vni/
ſ ſapere debetis ſ modum.
d e cuiq; ſicꝰ deꝰ diuiſit ſm mēſurā fi/
f ſ phiſico
g h dei. Sicut eñ i vno corpe multa
i mēbra habemus: oia aūt mēbra
ſ id eſt diuerſum. ſ pari modo
k nō eundē actū habent: ita multi
ſ myſticum.
l m vnū corpꝰ ſumꝰ i chriſto. Singu/
ſ in quo notatur charitas.
li autē alter alteriꝰ mēbra: in chri/
ſto ieſu domino noſtro.

¶ Dn̄ica. I. poſt octa. Epipha ad Rom. XII. b. q̄ſi circa mediū.

ſ vos qui poſſidetis differen/
Habētes do
tes gratias.
natiōes ſm grām q̄ n
ſ enumerat
data ē vobis differētes. Siue p/ o
gratias. ſ pfunda mente.
phetiā ſm ratiōꝫ fidei. Siue mi/ p
ſ dignitates prelature.
niſteriū in miniſtrando: ſiue qui q
ſ doctoratum.
docet in doctrina. Qui exhortat' r

C Poſtilla

Habentes donationes ſm gratiā ⁊c. Añ initiuꝫ illiꝰ ep̄le ſcribit ſ. Paulꝰ di. Sicut i vno corpe multa habemus mēbra: oia autē mēbra nō eundē actū habent: ita multi vnū corpꝰ ſu/mꝰ i chriſto: ſingli aūt alt' alteriꝰ mē/bra ⁊c. Tūc ſequit' ſtatim ep̄la hodier/na. Habētes donat. Qualit' autē ep̄la cū euāg. hodierno ꝯueniat: Eſt notan/dū ꝙ i euāgꝰ. hodi/erno tangit' de nu/ptiis: in quibꝰ chri/ſtus in ꝯſolationē ꝯuiuātiū aquā i vi/nū mutauit: q̄ nu/ptie facte ſūt i cha/na galilee: ⁊ ſignifi/cāt ſpūales nupti/as q̄s chriſtꝰ habet cū aīa fideli: ad q̄s D ſpūales nuptias re/quirunt' virtutes q̄s ap̄ls Paulꝰ i ep̄la hodierna enūerat/ dicēs. n ¶ Habētes donationes ſm gratiā ⁊c. i. vos qui habetis diuerſa dona ⁊ diuerſa of/ficia donata vobis ex grā dei diuerſi/mode: vnus alteri charitate fraterna li ſubminiſtrare/et impartiri et cōicare debetis ſic mēbra corpi. o ¶ Siue pphe. ſm ra. fi/dem. i. donū rōis futurorū occultorū/ ſcdꝫ ꝙ exigit fides. p ¶ Siue mi. i. miſtrando. ſ. ſacramēta. q ¶ Siue q̄ docet in do. i. gratiā habet docēdi. r ¶ Qui ex/hortat' i exhortādo. Gor. i. gratiā hꝫ exhortatiōis/ſicut mēbra cōicare ꝓmis

E a ❡ Qui tri. ſ. elēoſynas. b ❡ In ſimplicitate. i. i ſimplici intētiōe. ſ. ſola intētiōe vite ęt̃ne: vt neſciat ſiniſtra tua q̇d faciat dextera tua. c ❡ Qui p̃eſt. i. grãz p̃latiōis h̄z. d ❡ In ſollicitudine. q2 rōnē redditurus eſt.

Mat. 6. a.

p ❡ In tribulatiōe pa. ora. iſtãtes. Uin. Nō ſolū ꝓ ſalute vr̃a/ ſ3 etiã ꝓ ſalute prioꝝ. q ❡ Neceſſitatib⁹. Hor. i. penuriis. r ❡ Sctōꝝ. vobiſcū cōmorantiū. s ❡ Cōicãtes. vr̃a bōa tp̄alia. t ❡ Hoſpitalitatē ſec. q̄ ad pegrinos: exēplo abrae ⁊ loth: q̄ recepert āgelos i hoſpitio. v ❡ Bñdicite pſe. vos. Horra. ſ. bona eis optate. x ❡ Bñdicite ⁊ no. ma. q2 maledici regnū dei nō poſſidebūt. y ❡ Gaudere cū gau. ſ. ꝯgratulando eis. z ❡ Fle. cū flen. ſ. cōpatiendo eis. a ❡ Idipſuz inui. ſen. cū aliis frib⁹. b ❡ Nō alta ſa. Ly. primū ꝯculcãdo. c ❡ Sz hūſ. ꝯſen. cū eis hūilit̃ ꝯuerſando.

B

Gen. 18. et. 19. a

ſ eloquentiam. ſ diuitias.
a i exhortãdo. Qui tribuit i ſimpli
ſ ſimplicitate. ſ ſicut principes.
b c citãte. Qui p̃eſt in ſollicitudine.
ſ afflictis. ſ miſereatur.
d e f Qui miſeret̃ i hilaritate: dilectio
ſ ſ3 pura ſit i corde ſic̄ pferk ore. ſ odire debetis
g h i ſine ſimlatōe. Odiētes malū: ad
ſ debetis adherere. ſ vos diligere debetis iuicē
herētes bono: charitate frat̃nitã
k tis iuicē diligētes: honore inuicē
ſ Nō debetis eſſe pigri ad bonū ꝓpter ſollicitudinem.
l p̃uenietes. Sollicitudie nō pigri
ſ repromiſſa.
m n o ſpū feruētes/ dn̄o ſuiētes. Spe
ſ ſitis
gau dētes: i tribulatiōe patiētes: p
ſ inſtanter orate. ſ ſubuenite pauperibus.
orōni inſtãtes nēcitatib⁹ ſanctoꝝ q r
cōicãtes: hoſpitalitatē ſectãtes. s t
ſ inimicis.
Bñdicitē pſeq̄ntib⁹ vos. Bñdi v
citē ⁊ nolite maledicere. Gaudē x y
te cū gaudētib⁹: flēte cū flentib⁹. z
ſ Eſtote concordes.
Idipſūz iuicē ſentiētes: ñ alta ſa a b
ſ vt oportet. ſ iuſtis de ſanctis factis.
piētes: ſed hūilibus ꝯſentiētes. c

❡ Dñica. II. poſt octa. Epiph.
Rom. XII. d. cir. fi.

ſ aſtuti.
Nolite eē pru
ſeculares. ſ in corde veſtro.
dētes apud voſmet/ d.

e ❡ Qui miſe. i. q̄ h̄z miſcdiaz compatiendo afflictis. f ❡ In hilaritate. Ly. Hoc fac̄ ꝯ illoſ q̄ auſteritatē i vultu ꝯ̄ pbis oſtēdūt miſer̄: añ q̄ releuēt eos i aliquo. g ❡ Dilectio ſine ſi. Hor. vt dilectio ꝓximi ſit vera ⁊ nō falſa nec ficta vñ. Filioli: nō diligam⁹ v̄bo neq3 lingua ſ3 ope ⁊ v̄itate h ❡ Odien. malū. ſ. in proximis. i ❡ Adherentes bo. charita fra. ⁊c. Uin. Nō ſolū diligatis vos mutuo: ſed etiã d̄ hoc gaudete q̄ alii mutuo ſe diligunt. k ❡ Honore iui. p̄ueni. Ly. q̄libet eū d̄ſicit i aliq̄ bono q̄d ē in altero: ⁊ ſic pōt eū ꝯſiderare vt meliorē ſe: et ſic honore p̄ueire. l ❡ Sollicitudi. no pi. Ly. ꝯſtãdo hūanitatē ꝓximis i effectu m ❡ Spū fer. Ly. vt hoc fiat ex bono affectu. n ❡ Dñō ſeruiē. Uin. vt p ea q̄ ꝓximis ipendit̃is deo ſeruiatis. o ❡ Spe gaudē. Uin. vt exequutione p̄miſſoꝝ ſperetis ęterna gaudia.

1. Jo. 3. d.

F

h

Postilla

Nolite eē prudentes ⁊c. Illa ep̄la imediate ſeq̄t ep̄laz p̄cedēt̃ dñice. ſit ꝯcor. cū euãge. q2 i euã. legit̃ d̄ leproſo quē chriſt⁹ ſolo verbo curauit di. Volo/ mūdare. Et curatio leproſi ſignificat myſtice mūdationē aię a lepra pctōꝝ: ſic etiã i ep̄la hodier. ap̄ls paul⁹ diſſuadet nobis p q̄ aĩa macl̄at̃ ⁊ hortat̃ nos ad v̄tutes: p q̄s aĩa mūdat̃ ⁊ decorat̃/ di. d ❡ Fres: nolite eē pru. ⁊c. i. nō tãtã ꝯfidētiã habeat̃ i inge/

Mat. 8. a.

A nio vr̃o: ꝙ mag⁹ ꝓprio ſenſui velit⁹ crede
re ꝙ̃ alieno: qd̓ illd̓ ē teſtamētū ſcti Bern̄.
ꝙ qlibet hō debet mag⁹ credere ſenſui ali
eno ꝙ̃ ꝓprio. a ¶ Nulli malū ꝑ ma
lo red. i. nulli iniuriā ꝑ iniuria inferētes.

te m ¶ Hoc em̄ faciēs. ſ. cibādo ⁊ po C
tādo illū. n ¶ Carbones ignis. i. ardo
rē charitatis. o ¶ Cōgeres. i. cōgrega
bis. p ¶ Sup caput ei⁹. i. ſup mentem
ei⁹: qten⁹ tua benignitate incipiat dilige
re quē ꝑus oderat.

Hor. multo minuſ
malū ꝑ bono. vn̄:
Ps.34.b Retribuebāt mihi
mala ꝑ bonis ⁊c̃.
b ¶ Prouidēteſ
bona nō tm̄ co.
deo. Hor. i. i ſecre
to cordis: qꝛ de⁹ in
tuet̃ cor. c ¶ Sed
etiā corā oi. ho.
i. in manifeſto: ne
ꝓrim⁹ ſcādaliçet̃:
qꝛ ſcandalū vitare
debem⁹ ꝙ̃tū poſſu
Mat.18.a mus: iux̃ illud: Ve
hoi ꝑ quē ſcandalū
venit. d ¶ Si fie.
pōt qd̓ ex ⁊c̃. id ē
inqn̄tū i vob̄ eſt: nō
B detis occaſionē diſ
cordie vl' diſtractio
nis pacis. e ¶ Nō
voſmet. defen. i.
nō ſitis repcutiēteſ
adūſarios vr̃os: ſꝫ
facite ſic chriſt⁹ dic̄
Lu.6.c Si qs te ꝑcuſſerit i
vnā maxillā: ꝑbe ei
⁊ alterā. f ¶ Cha
riſſimi: ſed date
locū ire. Hora. i.
dei vidicte. Ira dr̄
diuinū iudicium: ꝙ
dicitur deus ire.
g ¶ Scptū ē em̄
ſcꝫ Deutero. xxxij.

ſ homini ſ reddere debetis.
a ipſos nulli malū ꝑ malo reddē
ſ ꝓuidere debetis
b tes: ꝓuidentes bona nō tm̄ corā
c deo: ſꝫ etiā corā oib⁹ hoib⁹. Si fi
ſ cū iuſticia facite illud
d eri pōt / qd̓ ex vobis ē cū oib⁹ hoi
e bus pacē habētes. Nō voſmet
ſ ex impatientia
f ipos defendētes chariſſimi / ſꝫ da
ſ cedite ſ Deute.32. Ps.74
g te locū ire. Scriptū ē em̄: Mihi
ſ relinque ſ tempore ſuo
h i k vidictā: ⁊ ego retribuā dic̄ dn̄s.
ſ in neceſſitate.
l Sed ſi eſurierit inimic⁹ tu⁹ / ciba
illū: ſi ſitit / potū da illi. Hoc enī m
ſ ſi hoc facis. ſ cōgregabis.
faciens: carbones ignis cōgeres n o
ſ Prouer.25. ſ inimicitie.
ſup caput eius. Noli vinci a ma p q
ſ tu ſ charitatis
lo: ſed vince in bono malum. r s t

¶ Dñica.III. poſt octa. Epiphie
Ro. XIII. c. circa finē.
ſ ſic de oibus debetis vos expedi
N Emini quicꝙ̃
re: vt ſ qd̓ tenet ꝑ ſemper
debeatis niſi vt iuicem v

q ¶ Noli vinci. 23.q.3.c. ſex differē tie.
per impatientiam.
r ¶ A malo. ſup
ple hoie. s ¶ Sꝫ
vice i bono. ſ. pa
tientie. t ¶ Ma
lū. ſupple hominē
N Emini
quicꝙ̃ Poſtilla
debea
tis niſi
vt inuicē di. An
initiū illi⁹ eple ſcri
bit ſanct⁹ paul⁹ di
cēs: Oīs anima
poteſtatibus ſubli
miorib⁹ ſubdita ſit
Non eſt em̄ pote
ſtas niſi a deo. Ita D
ꝙ q̄ reſiſtit poteſta
ti: dei ordinatiōi re
ſiſtit. Tunc ſequit̃
epiſtola pſens. Ne
mini quicꝙ̃ debea
tis ⁊c̃. Epl'a ⁊ euā
geliū cōcordant: qꝛ
in euangelio legit̃
quō chriſt⁹ fuit cū Mat.8.c
diſcipulis ſuis i na
uicula ad tranſmi
grandū: ⁊ orta ē tē
peſtas magna i ma
ri: ꝑ quā tempeſta
tē intelligit̃ magna
taratio hui⁹ ſeculi.

h ¶ Mihi vidictā. ſ. reſuate. i ¶ Et
ego retri. i. vindicabo. k ¶ Dicit dn̄s.
Dama. Qn̄ em̄ vos punietis eos: iā deo
Prouer. 25.c loc⁹ nō ē i eis / vt eos puniat i die ire. Se
ipm̄ em̄ vindicare / eſt rapinam cōmittere
⁊ deū ꝯtēnere. l ¶ Sed ſi eſurierit ini
mic⁹ tu⁹ ciba illū: ſi ſitit po. da illi. i.
porrige ei neceſſaria in extrema neceſſita

Sic etiā paulus apl'us in epl'a hac docet
nos quō debem⁹ trāſmigrare: ⁊ tētatiōes
vincere ꝑ vtutes: qs enūerat i epl'a hod.
di. v ¶ Nemi qcꝙ̃ debe. niſi ⁊c̃. Ly.
Qia ei mādata decalogi ordināt̃ ad actū
diligēdi: qꝛ ꝑcepta pme tabule ordināt̃ ad
diligēdū deū: ⁊ ꝑcepta ſcd̓e tabule ordinā
tur ad diligēdū ꝓximū: ⁊ ita in dilectione

ſ qui ſeruat p̄cepta decalogi
diligat. Qui eīn diligit ꝓximū:
a legē impleuit. Nām non adulte
ſ proximū ſ aliena.
b c rabis: nō occides: nōn furaberi:
ſ peccatum lingue
d e nōn falſuʒ teſtimoniū dices: nōn
ſ in corde
concupiſces rem proximi tui: ⁊ ſi
ſ decalogi
quod eſt aliud mādatum: in hoc
ſ impletur
f v̄bo inſtauraꝛ: Diligēs ꝓximum
ſ Ratio
g tuum ſicut teipſuʒ. Dilectiō ꝓxi
ſ quia in hac cō
h mi malū non operaꝛ. Plēnitudo
tinenꝛ p̄cepta affirmatiua ⁊ negatiua.
ergo legis eſt dilectio.

Dn̄ica.IIII.poſt octa.epipha/nie. Ad Colꝛ. III.b.circa mediū

Induite vos er i
ſ ad regnū ſ ſanctificati
go ſicut ēlecti dei et ſāncti k l
ſ deo. ſ opera pietatis.
et dilēcti/ viſcēra miſeri/ m n o
cordie: bēnignitatē/ hūmilitateʒ/ p
ſ vnꝰ portet defectū alterius
mōdeſtiā/ pātientiā/ ſuppōrtātes q r s
ſ indulgete
inuicē/ ⁊ dōnātes vobiſmetipſis: ſi t
ſ aliquam
q̄s āduerſus aliquē habet q̄relā: v
ſ ieſus ſ peccata ſ indulgete.
ſic ⁊ dn̄s dōnauit vob: ita et vōs x y
ſ predicta ſ q̄ maioꝛ eſt
Sūꝑ omnia autē hęc charitatem z

E implet lex. a Nā non adulterabis. Hor. Hic ꝓhibeꝛ nocumētū ꝓximi i pſo/na ſibi cōiuncta. b Nō occides. in q̄ ꝓhibeꝛ nocumētū ꝓximi in ꝓpria pſona. c Non furaberis. in quo ꝓhibeꝛ no/cumētū ꝓximi i re/bus temporalibꝰ. d Nō falſū te/ſtimoniū dices. In q̄ ꝓhibeꝛ nocu/mētū ꝓximi in ver/bo. e Nō con/cupiſces vxoreʒ vl rē ꝓximi tui: et ſi qđ eſt aliud mat.22.d mandatū in hoc verbo inſtau. i. impleꝛ. f Dili/ges ꝓximū tuū ſicut teipʒ. Hor. Sic debes dilige/re ſicut teipm/ i bo/no et non in malo. Tho. ſic ꝙ nihil il/licitū ꝓpter amorē F ꝓximi cōmittas. g Dilectio ꝓ/ximi malum nō operaꝛ. i. cauet in/ferre malū ꝓximo. h Plenitudo ꝗ leg. ē dilectio. Tho. i. ꝑ dilectio/nem lex impletur.

Poſtilla Induite vos er/go ſicut elec. dei. ⁊c. An̄ initiū illiuſ epiſtolę ſcribit ſan/ctus paulꝰ/ dicens Nolite mētiri inui/cē: expoliātes vos veterē hoīem cum actibus ſuis: et in/duentes nouū ho/minē: qui renouaꝛ in agnitiōē dei ſm̄ imaginē eiꝰ q̄ crea/uit illū. Tūc ſequiꝛ poſt hoc ep'la hodier/na: quā ſcribit colloſſenſibꝰ. Et colloſſen/ſes noiāꝛ a ciuitate coloſſis. i Fr̄es Induite vos. ſcilicet veſte ſpirituali. k Sicut electi dei. ꝑ fidē. l San/cti. ꝑ ſpeʒ in Et dilecti. per chari/tatem. Uel ſic: Ele/cti dei. Lyra. ꝑ eter/nā p̄deſtinationeʒ. Sancti: per ſacra/mentorū ꝑceptio/neʒ. Et dilecti: per augmentū gratię. n Uiſcera mi/ſericordię. Lyra. quātum ad pietatꝭ effectū. o Be/nignitatem. q̄n/tum ad eius affe/ctum. p humi/litatē. quę ē virtu/tū cuſtodia ⁊ fūda/mentū. q Mo/deſtiā. vn̄ vtendo ꝓſperis. r Pa/tientiā. vn̄ haben/dū ſe in aduerſis. s Supportan/tes inuicē. i inſir/mitatibus et defe/ctibꝰ. t Et do/nātes vobiſmet ipſis. Lyra. offen/ſas remittendo qđ eſt neceſſitatis. v Siquis ad/uerſus aliquem habet querelaʒ .i. querelę materiā. x Sicut ⁊ dn̄s donauit vob. i. ita pure ⁊ integre. y Ita et vos. inuicem remittite pctā. z Super oīa aūt hęc cha. habe. q̄ eſt maior ceteris ꝟtutibus.

G H

ſ refertur ad vinculū
a habete: qd eſt vinculū ꝑfectiōis:
ſ iocundetur
b c d et pax chriſti exultet i cordib⁹ ve
ſ exultatione ſ ad fidem.
ſtris: in q̄ ꝛ vocati eſtis i vno cor
ſ myſtico. ſ de beneficio ſ vt ſcʒ
e f pore: ꝛ grāti eſtote: verbū chriſti
g h habitet i vobis abūdāter in om̄i
ſ ignaros ſ exhortantes.
i k l ſapiētia: docentes et cōmonētes
ſ inuicem
m n voſmetipſos/ i pſalmis hymnis
o p ꝛ cāticis ſpūalib⁹: i grātia cātā/
ſ potius q̄ ore.
q tes in cordibus veſtris domino.

¶ Dñica i ſeptuageſima. I. Corin. IX. d. p̄ma ps eple vſqʒ. Nolo. Deinde. a. X. ca. ſi. attingit.

ſ Utiqʒ ſcire debetis
Neſcitis ꝙ hi
ſ in loco ſtationis pro palma aſſignato.
q̄ in ſtadio currūt oēs r
quidē currunt: ſed vnus accipit s

A a ¶ Qd ē vinculū ꝑfectiōis. Glo. q2 omnia q̄ ad ꝑfectionē ptinēt: ſimul ligat. b ¶ Et pax chriſti. Ly. data et cōmendata a chriſto. c ¶ Exultet. i. ſit cū exultatiōis. d ¶ In cordib⁹ vr̄is: ī q̄ ꝛ vocati eſtis in vno cor. ſ. eccl'ie ſub capite chriſto. Glo. Oēs em̄ vnū corpus ſum⁹ i chriſto. e ¶ Et gra. eſtote. ſ. deo datori de tanto beneficio. f ¶ Verbū chriſti. i. doctrina euāgelij: q̄ ſpēalit̄ vbū chriſti ē: q2 d ei⁹ ore ꝓceſſit. g ¶ habitet in vo. ſ. per iugē ei⁹ meditatiōē. h ¶ Abūdant. i. non ſolū ad vr̄am/ ſʒ ad alioꝝ edificatione. i ¶ In om̄i
B ſapia. i. i oī ſcpturaꝝ intelligētia: vt oim ſcripturaꝝ itelligētiā ꝛ intellectū habeatis. k ¶ Docētes. ſ. ignaros. l ¶ Et cōmonentes. ſcʒ pigros. m ¶ Voſmetipſos. i. vn⁹ aliū vos mutuo ad diuinas laudes excitādo: ꝛ hoc n ¶ In pſalmis/hym. ꝛ cā. ſpi. Glo. de eternis bonis agētib⁹/ꝛ celeſtē iocūditatē oñdētib⁹ o ¶ In grā. Glo. i ꝯſideratiōe bñficioꝝ dei erga vos. p ¶ Cātātes i cor. vr̄is.
Eſa. 29. d Glo. i. nō tm̄ labijs: ſic illi d qb⁹ dr̄: Pp'ls
Mat. 15. a hic labijs me honorat: cor aūt eoꝝ lōge ē a me. q ¶ Domino. id eſt ad honorem domini: in chriſto ieſu domino noſtro.

Poſtilla Neſcitis ꝙ hi q̄ i ſtadio currūt ꝛc. Añ initiū illi⁹ eple ſcribit ſctūs Paul⁹/di. Fact⁹ ſum infirmus infirmis: vt infirmos lucrifacerē. Oia autē facio ꝓpter euāgeliū: vt particeps ei⁹ efficiar. Tūc ſequitur epiſtola. Neſcitis ꝙ hi q̄ in ſtadio currūt. Ubi notandū: tp̄s qd hodie eccleſia incipit ē tp̄s deuotiōis et penitētie. In ſignū hui⁹ ſancta mater eccleſia i hoc ſacro tēpore in cātu ꝛ lectiōibus in matutinis nobis īſinuat/ ꝙ a deo ſum⁹ elongati: ꝛ ſpūalib⁹ bonis ſpoliati ꝓpt̄ inobedientiam ade ꝛ eue. Uñ epiſtola ꝛ euāgeliū in hoc cōcordāt/ ꝙ depauperati ſumus: tūc ſanctus Mattheus in euangelio hodierno inuitat nos ad laborandū i vinea dñi vt ditemur. Et q2 etiā a deo elōgati ſumus: tunc ſanctus paulus in epiſtola hodierna proponit nob curſum: vt ad brauiū diuine viſionis redeamus/ di. r ¶ Fratres: neſcitis ꝙ hi qui in ſtadio currūt: oēs quidē currūt. q2 oēs hoīes ad beatitudinem nitunt̄ peruenire: quocūqʒ diuerſo tramite incedunt: vt dicit Boetius de cōſo. phi. lib. iij. pſa. ij. s ¶ Sed vn⁹ accipit brauiū. i. p̄miū curſus. Notandū ꝙ ſtadiū ē ſpaciū i quo pedites currūt: qd hercules dr̄ ſtatuiſſe. Perficiūt autē vnū ſtadiū. cxxv. paſſus. Et ſtadium dicit̄ a ſtādo: q2 hercules tot paſſus currebat: et poſtea ſtabat et reſpirabat. In fine hui⁹ ſpacij ponebat̄ aliqd qd erat p̄miū curſus: vt equus vel purpureus pannus: et hoc dicit̄ brauiū. Et licet oēs in h ſtadio currerēt: vnus tñ ſol⁹ acci/

C

† 8. di. ſi. ſol⁹ chriſtus.

mat. 20. a.

D

E piebat ꝰ brauiũ.ſ.q̇ citiꝰ ꝑueniebat.Sic i curſu ſpũali vnus tm̃.ſ.ꝑſeuerãs/accipit brauiũ: qꝛ q̇ ꝑſeuerauerit vſqꝫ in finẽ: hic
mat.20.c. et.24.b. ſaluꝰ erit.a ¶ Sic currite.ſ.ꝑ bõa opa. b ¶ Vt cõprehẽdatꝭ.ſ.brauiũ eternũ.

ctionis.o ¶ Ipſe re.effi.Hoꝛ.i.a deo re probatꝰ:qđ turpe eſſet. p ¶ Nolo em̃ vos igno.fr̃es.Ly.ſꝫ diligẽter attẽde/ re.q ¶ Om̃ pr̃es nr̃i oẽs.tam boni q̃ mali.r ¶ Sub nube fu.ſ.eos ꝓtegẽte ab eſtu ď die i diẽ. G Exo.13.d.

c ¶ Ois em̃ q̇ in agone.i.i pugna. d ¶ Cõtẽdit.cũ aduſario.e ¶ Ab oibꝰ ſe ab.ſ.q̃ im pediũt:ip̄m ꝑ aſſe/ cutione victorie. f ¶ Et illi quidẽ vt coꝛ.coꝛo.ac. nos aũt incoꝛru ptam. Ly.q.d.ſi hoc faciũt ꝓ tẽpali ꝑcio:multomagis debemꝰ hoc facere ꝓ eterno ꝑmio:ab ſtinendo ab oibus impedimentis nr̃e ſalutis:exercitãdo nos in oibꝰ ꝓmoti uis.g ¶ Ego igiť ſic curro. Hoꝛra. F bonum operando. h ¶ Nõ q̃ſi i in/ certũ. Ly.qꝛ ſan/ ctus Paulꝰ certus erat de btitudiẽ fu tura ꝑ reuelationẽ diuinam. i ¶ Sic pugno.ſ.cõtra tẽ/ tationes.k ¶ Nõ quaſi aerẽ v̾be/ rãs.i.nõ inaniter: ſicut ille qui aerem ꝑcutit pro hoſte. l ¶ Sed caſtigo coꝛ.Hoꝛ.i.motus carnales reprimo. m ¶ Et iñ ſerui/ tutẽ redigo.ſ.ꝑ operationẽ boni. n ¶ Ne forte cũ alijs predicaue/ rim. Ly.ſ.inducẽ/ do eos ad opa ꝑfe/

ſ munus ꝓ quo curriť
a b brauiũ. Sic currite vt cõprehen
ſ duello ſ pugnat
c d datis. Ois q̇ i agõne contẽdit:
ſ impedimẽtis
e f ab oibus ſe abſtinet: ⁊ illi quidẽ
ſ laudum
vt coꝛruptibilẽ coronã accipiãt:
ſ eternam
g nos aũt incoꝛruptã. Ego igiť ſic
ſ qꝛ certi ſumus ſi bona operemur:vite coronã acquiramus
ſ cũ carne
h i curro nõn q̃ſi i incertũ: ſic pugno
mũdo ⁊ diabolo ſ inaniter ſ affligo
k l nõ quaſi aerẽ verberãs: ſed caſti
m go coꝛpus meũ ⁊ in ſeruitutẽ re/
ſ iterũ ago ſ hoibus
n digo: ne forte cum alijs ꝑdicaue
ſ abiectus a deo ſ tam
rim ipſe reprobus efficiar. Nolo o p
em̃ vos ignorare fratres: quõniã q
ſ figura
patres nr̃i oẽs ſub nube fuerunt: r
ſ rubrum
⁊ oẽs mare trãſierũt: ⁊ oẽs i moy s
ſ per moyſen purgati ſunt figuraliter: ꝙ tranſi/
ſe baptizati ſunt i nube ⁊ in mari.
tus ille ꝑ mare rubrum eſt figura baptiſmi.
Et oẽs eandẽ eſca ſpiritalẽ man t
ſ manna virtute diuina data.
ducauerũt: ⁊ oẽs eundẽ potũ ſpi v
ſ ſupnaturaliter ex petra.
ritalẽ biberunt. Bibebãt aũt de x
ſ potu miraculoſo. ſ obediente virtute diuina
ſpiritali conſequente eos petra/ y
ſ quia figurabat chꝛiſtũ in eucharistia.
petra autem erat chriſtus.

s ¶ Et oẽs ma. trã.et oẽs i mo. bap. ſũt i nu.⁊ i mari. Ly.i.ſignũ baptiſmatꝭ recepe rũt:qꝛ trãſitus iſte marꝭ ⁊ ꝓtectio nu bis: figura fuit ba/ ptiſmatis. t ¶ Et oẽs eãdẽ eſcam ſpiritalẽ mãdu/ cauerũt. Lyra.ſ. mãna: q̃ diciť eſca ſpiritalis:qꝛ nõ v̾/ tute nature/ſꝫ vir/ tute diuine poten/ tie fuit data de ce/ lo. Et etiã fuit figu ra eucharistie: que ſpiritualẽ hoiez nu trit. v ¶ Et oẽs eũdẽ potũ ſpi/ ritalẽ biberũt.ſ. aquã de petra edu ctã virtute diuina: quãdo moyſeſ bis percuſſit petram. H x ¶ Bibebãt au tem de ſpiritali. id ẽ potũ datũ v̾tu te chꝛiſti: qꝛ figura bat aquã gratie ꝑ chꝛiſtum dandam. y ¶ Cõſequente eos petra. Hoꝛ. aq̃ q̃ ſeq̃bant eos. z ¶ Petra autẽ erat chꝛiſtꝰ. Vin cẽ.nõ i re/ ſꝫ in figu ra: ď petra fluxit ſã guis ⁊ aqua ꝑ aper tionẽ laterꝭ chꝛiſti in die paraſceues.

❡ Dn̄ica in Sexageſima. II. ad Corinth. XI. d. circa mediū.

ſ vos corinthij ſ ſuſtinet
Libēter ſuf-
ſ ſtultos pſeudo ſ eſſe de
fert/ iſipiētes/ cū ſit/ a b
betis. ſ patimini libēter
ipi ſapiētes. Sūſtinetis em̄ ſiq̄s c d e
ſ legis ſ reducat
vos in ſeruitūtē redigit: ſiq̄s de- f g h
ſ guloſe comedit. ſ bona vr̄a ſ in ſup biā
uorat: ſiq̄s accipit: ſiq̄s extol- i k
ſ .i. maledicit in p̄ſentia vr̄a
litur: ſiq̄s in faciem vos cedit. l
ſ veſtrā quā pſeudo obijciūt vobis
Scd̄m ignobilitatem dico quaſi m n
ſ nō poſſemus talia obijcere
nos infirmi fuerim⁹ in hac parte.
ſ bono. ſ eorū. ſ ſe iactare. ſ q̄uis ſit inſipi-entia.
In quo q̄s audet: in iſipiētia di- o

A Poſtilla Libēter ſuffertis inſipiētes ꝛc. Añ initiū illius ep̄le ſcribit ſctūs paul⁹/ di. Ipſe em̄ ſathanas trāſfigurat ſe i angelū luc/. Nō ē ḡ magnū ſi miſtri ei⁹ trāſfigurēt velut miniſtri iuſticie. Tūc ſequitur ep̄la hodierna. Et preſens ep̄la et euāgeliū hodiernū i hoc cōcordāt: q2 euāgeliū dicit de ſeminatore: q̄ exijt ſeminare ſemē ſuum. Sic etiam ep̄la dicit de p̄dicatore. ſ. ſancto paulo: q̄ ſemē v̄bi dei ſeminauit p totum mūdū. Sicut patet in collecta d̄ ſctō paulo. De⁹ q̄ vniuerſuz mūdum bti Pauli p̄dicatione docuiſti: da nobis q̄ſum⁹: vt cui⁹ natalicia colimus

B ei⁹ apud te patrocinia ſentiam⁹. Fratres libēt ſuffertis ꝛc. Pro itellectu illi⁹ ep̄le notandū ē: φ tpe ap̄l'orū erāt q̄dā pſeudo ap̄li: q̄ gl'iabant̄ ꝛ iactabāt ſe eſſe iudeos natiōe/ ꝛ d̄ ſemie abrae deſcēdiſſe. Et hoc faciebāt/ vt p hoc i maiori auc̄te haberent̄: ꝛ eoꝝ falſe doctrine magis crederet̄: et laborabāt corinthios a libertate euāgelij reducere ad obſeruātiā legis moſaice. Et ipſi corinthij ſuffere bant eos: ꝛ eis bn̄ faciebāt: ꝛ eos ap̄l'o p̄ferebant: minus reputantes apoſtolū q̄ illos. Et de hoc ap̄l's eos rep̄hēdit in hac ep̄l'a: ꝛ oñdit quō habeat maiorē materiā gloriādi q̄ iſti ſi expediat. Et i p̄ſenti epiſtola enumerat ap̄l'us plurima martyria ſua/ ꝛ bn̄ficia/ et opa bona facta p vtilitate eccl'ie. Et etiam enumerat plurima que paſſus ē p fide ꝛ p noie ieſu chriſti. Et h̄ ap̄l's faciebat: vt illoꝝ pſeudo ap̄l'oꝝ falſitatē repelleret: ꝛ maiorē fructū faceret ad dei laudē ꝛ fidelium ſalutē: p̄pter qd̄ ſua gl'iatio erat virtuoſa/ illoꝝ autē vitioſa: vñ dicit: Fratres. Gl'o. i. vos frēs corinthij. a ❡ Libēter ſuffert/. i. ſuſtinetis patiēt. b ❡ Inſipiētes. i. falſos ap̄l'os/ de falſis falſe gloriātes: qd̄ p̄priū eſt inſipiētiū. c ❡ Cū ſit/ ipſi. id ē eſſe debeatis. d ❡ Sapiētes. φ talib⁹ falſis apoſtolis ꝛ ſeductorib⁹ nō credit/. e ❡ Suſtinet/ em̄ ſi q̄s. Lyr̄. pſeudo ap̄l'orū. f ❡ Vos. ſcz a libertate chriſti et euangelij. g ❡ In ſeruitu. redigit. .i. in obſeruātiā legis. Volebant em̄ eos ſubijcere ſeruituti legis: dicentes debere ſeruare legalia cū euāgelio. h ❡ Si q̄s deuorat. Lyra. quia de bonis Corinthioꝝ laute viuebant. i ❡ Siq̄s accipit. bona vr̄a/ decipiēdo vos falſis ꝛ mēdacib⁹ v̄bis. k ❡ Siq̄s extol. q2 pſeudo ap̄li iactabāt ſe ſup corinthios/ dicētes ſe filios abrae: Corinthios aūt filios gētiliū/ idolatrie deditorū ꝛ incircūciſoꝝ. l ❡ Siq̄s in faciē vos cedit. Glo. i. in p̄ſentia vos vitupat: improperādo. ſ. vobis gen⁹ φ ſitis gētiles. Vñ Ambr̄. In faciē cedit̄ cui iniuria irrogat̄. m ❡ Scd̄m ignobilitatē dico. Hor. quā vobis obijciunt quidā iudei/ de ſemine abrae ſe iactātes: ꝛ vos ſp̄nētes tanq̄ ignobiles ſitis. n ❡ Quaſi nos infirmi fue. i hac pte. imponentes gl'iari de generis nobilitate: ſed nō ſum⁹. o ❡ In quo quis audet in inſi. dico. Hor. q2 inſipiētiā eſtimat ſep̄m iactare ꝛ laudare.

C

D

ſ ligua. ſ nō ad iactātiā ſic illi: ſʒ ad gl'iaʒ dei. ſ ſū
a b co audeo ⁊ ego. Hebrei ſūt ⁊ ego
c ſ genere. ſ iſraelita. ſ pmiſſio
d e Iſraelite ſūt ⁊ ego. Semē abrae
f ſ promiſſus in ſemine abrae.
g h ſūt/ ⁊ et ego. Miſtri chriſti ſūt/ et
ſ miniſter. ſ ſi iactanter dicerē
i k l ego. Ut minꝰ ſapiens dico: plus
ſ ꝗ̄ ipſi ſ ꝓpter tot labores
m n ego. In laboribꝰ plurimis: i car/
ſ frequentius
o ceribus abundantius: in plagis
ſ plus ꝗ̄ rectū eſt ſ periculo mortis.
p ſupra modū: i mortibꝰ frequēter.
ſ quinqȝ vicibus ſ trigintanouē
q r A iudeis quinqes quadragenas
ſ percuſſiōes ſ tribus vicibus
s t vnā minus accepi. Ter virgī ce v
ſ a iudeis
ſus ſū: ſemel lapidatus ſuz. Ter x y
ſ ſuſtinui. ſ per maris altitudinē na/
naufragiū feci: nocte ac die in p/ z
uigaui. ſ fui fatigatus
rundo maris fui: in itineribus ſe/ a
ſ que nō potui ptrāſire
pe: periculis fluminū: pericul' la b c
ſ iudeoꝝ
tronū: periculis ex genere: pericu d e
ſ infidelibus ſ in damaſco ⁊ ephe ſo
lis ex gētibꝰ: picul' i ciuitate: peri f g
ſ per viperam
cul' in ſolitudine: piculis in mari: h

E a ¶ Audeo ⁊ ego. i. audere poſſum et ego. b ¶ Hebrei ſūt. Ly. i. de lingua et natiōe hebraica gloriant'. c ¶ Et ego. ſ. ſum ſic ⁊ ipſi ſūt. d ¶ Iſrlite ſūt. i. gl'iāt ꝙ de pr̄iarcha iacob deſcēderint. e ¶ Et ego. ſi'r. f ¶ Semē ab. ſunt. Ly. cuius ſemini facte ſūt repromiſſiōes. g ¶ Et ego. ſ. ſuz de eodē genere: et iō ꝺ oibꝰ iſt' poſſū gl'ari. h ¶ Miniſtri chri. ſūt. i. dicūt ſe eē miniſtros chri. i ¶ Et ego. ſcʒ ſū ſi'r. k ¶ Ut minꝰ ſa. dico. qꝛ nō ē hois ſapiētis ſeipm laudare: ⁊ p̄ hoc oñdit ſe coactū i laudē ſuā ꝓrupiſſe. l ¶ Plꝰ ego. ſ. ſuz miniſter chriſti/ ꝗ̄ ipſi: hoc patet ex eo ꝙ plura paſſus ſuz ꝓpē miniſteriū chriſti. Tū cenumerat di. m ¶ In labo. plurimis. ꝗ̄ ipſi. n ¶ In carceribꝰ abū. Ly. ꝓpter p̄dicationē euāgelij. o ¶ In plag' ſupra mo. i. vltra menſuram aliorū. p ¶ In mor. frequēter. i. i piculis mortis fui. q ¶ A iudeis quinqueſ. i. quinqȝ vicibus. r ¶ Quadragenas. ſ. pcuſſiones vel plagas. s ¶ Una mi. hoc eſt. xxxix. t ¶ Accepi. Preceptū eīn erat in lege. Si eū q peccauerat viderēt dignū plag': pſternerēt eū añ ſe: ⁊ corā ſe facerēt ꝟbe rari: ⁊ p̄ mēſura pcti erat et modus plagarū: ita dūtaxat vt q̄dragenariū numeꝝ nō excederēt. Ne igit' ſi nimium miſericordes viderent': ſubtrahebāt minꝰ ꝗ̄ poterāt. ſ. vnā plagā. v ¶ Ter. vir. ce. ſū. ſ. hoc a gētilibꝰ paſſus ē. x ¶ Semel la. ſū. a iudeis. vñ: Lapidātes paulū traxerūt eum extra ciuitatē: eſtimātes eum mortuū eſſe. y ¶ Ter naufragiū feci. i. pertuli. z ¶ Nocte ⁊ die in pfun. ma. fui. Ly. ſ. ad diuerſas ptes terre ⁊ inſulas nauigādo ꝓpter p̄dicatiōes euāgelij. Alij exponūt dicētes: ꝙ naufragium paſſus/ ſtetit ſb aq p dië ⁊ noctē ꝟtute dei ipm ꝓtegente. a ¶ In iti. ſepe. ꝓpē p̄dicatiōz euāgelij. b ¶ Pericul'. flu. Ly. i hyeme inundātiū: ⁊ ſic ſunt magna picula in tranſitu aquaꝝ. c ¶ Periculis latronum. diabolo eos cōcitāte cōtra paulū: vt p̄dicatio verbi dei/ ⁊ ſalꝰ aiarū impediretur. d ¶ Pericul' ex genere. ſ. meo: id ē a iudeis volētibus Paulū occidere/ ideo: qꝛ lege eoꝝ deſerta ad chriſtū ſe ꝯuertit. e ¶ Periculis ex gentibus. Ly. i. ex gentilibus mortē eius querentibꝰ: qꝛ cōtra idolatriā p̄dicabat: ⁊ ſic nec inter ſuos/ nec inter alienos ſecurꝰ fuerat. f ¶ Periculis in ciui. Ly. ſup. cōmotis ꝯtra me. g ¶ Periculis in ſolitudine. Ly. i. a beſtijs occurrentibus. h ¶ Peri. in ma. i. a piratis ⁊ naufra.

Act. 7.

F G H

A güs. a ¶ Pericul'i fal. frib⁹. Ly. qđ eſt piculoſi⁹: q: nulla peſtis efficacior ad nocēdū q̄ familiar' inimic⁹. b ¶ In labo. ſup. manuali. c ¶ Et erūna. i. ī paupta/te. d ¶ In vigilijs mul. ꝑpter laborē

cit ꝯtra falſos apl'os: q̄ đ nobilitate gene/ris gl'iabant. r ¶ De⁹ ⁊ pr̄ dn̄i nr̄i ieſu christi ſcit: q̄ ē bn̄. in ſe. ꝙ nō mētior. Nunc hic ꝯſequenter enumerat mala q̄ euaſit. Dū em̄ ꝑgeret ad damaſcū ad ꝑſe- C Act. 9. c

manuale: et etiam orōnē. e ¶ In fa/me ⁊ ſiti: in ieiu. mul. in fri. ⁊ nu/ditate. q: non ha/bebat q̄n q̄ ſufficiē/tē victū et amictū. f ¶ Preter illa q̄ ex. ſūt. Ly. ꝑter il/la mala iā enūera/ta/ q̄ me exteri⁹ af/fligūt: ſūt alia q̄ af/fligūt me iteri⁹: ſcʒ g ¶ Inſtātia m. q̄tidi. Gor. q̄ nec vna hora remitti̅t. h ¶ Sollicitu/do oim eccl'iarū. Ly. Incumbebat enim ſibi quotidie B regimē eccl'iarū in magna affectione mētis: idō ſubdit. i ¶ Quis infir/mat. Ly. in fide et moribus. k ¶ Et ego nō infir. do/lens de malo eius: quaſi dice. nullus. l ¶ Quis ſcāda/li. Ly. ſ. ruēs ī pec/catū exēplo alteri⁹ m ¶ Et ego non vror. ꝑ cōpaſſionē quaſi dice. nullus. n ¶ Si. pro quia. o ¶ Gl'iari opor/tet. q: oportebat paulum ſic facere: ad repellēdā iactā/tiā ⁊ ſuperbiā pſeu/do apoſtolorum.

ſ que ſunt valde periculoſa. ſ manuali
a b ꝑiculis in falſis fratrib⁹: in labo-
ſ inopia
c d re ⁊ erūmna: in vigilijs multis: in
e fame ⁊ ſiti: in ieiunijs mltis: in fri
f gore ⁊ nuditate. Preter illa que
ſ ſcʒ anxietas.
g extrinſec⁹ ſunt: inſtātia meā quo/
ſ que eſt
h tidiana: ſollicitudo oim eccleſia/
ſ morbo ſp'uali ſ cōtriſtando
i k rū. Quis infirmat ⁊ ego nō infir
ſ malo exēplo. ſ cōpatior. q. d. nullus.
l m mor: q̄s ſcādalizat ⁊ ego n̄ vror:
n ſ quia oportet me gloriari ad repellendum pſeu
o p Si gl'iari oportet: q̄ infirmitatis
do iactantiam. ſ facit iuramētū per deū
q mee ſūt gl'iabor. De⁹ ⁊ pr̄ dn̄i nr̄i r
ieſu chriſti ſcit: q̄ eſt bn̄dict⁹ i ſecu
ſ de his que dixi ſ ꝑcurator.
la ꝙ nō mētior. Damaſci ꝑpo s
ſ admonitione iudeoꝝ
ſitus gētis arethe regis cuſtodie/
bat ciuitatē damaſcenoꝝ: vt mē/ t
ſ ne amplius predicarem.
cōꝑhēderet. Et ꝑ feneſtram in v
ſ a fratribus
ſporta dimiſſus ſuʒ ꝑ muꝝ: et ſic x
ſ euaſi ſ ꝑpter pſeudo.
effugi manus ei⁹. Si gl'iari opor y
tet: nō exp dit quidem. Veniam z a
ſ ſecreta que vidi.
autē ad viſiones et reuelationes
ſ de ſe quaſi de alio loquitur.
domini. Scio hominē in chriſto b

quēdā chriſtianos miraculoſe fuit cō/uerſus: ⁊ poſt modū intrauit ſynagogam: ⁊ cōfundebat iudeos qui habitabāt damaſci. Propter qđ ſuaſerunt ꝑpoſito ciuitatis: vt caperet̄ et occideret̄. Ergo dicit: s ¶ Damaſci ꝑ/poſitus gentis arethe regis cu/ſto. ciui. dama/ſcenorū. i. cuſtodi/re fecit ꝑ homines armatos. t ¶ Ut me cōprehende/ret. Ly. vt trade/ret iudeis ad occi/dendū. v ¶ Et ꝑ feneſtrā in ſpor/ta dimiſſus ſum ꝑ murū. ſcʒ a chri/ſtianis. x ¶ Et ſic effugi man⁹ ei⁹. ſi. ꝓ q:. y ¶ Glo/riari oportʒ. me cōmendādo ꝑpter pſeudo apoſtolos. z ¶ Nō expedit quidē. ꝑpter me: licet expediat pro/pter veſtrā vtilita/tē. a ¶ Veniam autē ad viſiones et reuelationes dn̄i. Scio homi/nē. Gor. de ſe tāq̄ de alio loquit̄ ī ſui cōmendatione: vt D

p ¶ Que infir. mee ſūt. Ly. i. q̄ ꝑtinent ad infirmitatē meā. q ¶ Gl'iabor. B di/

vitet iactātiā. b ¶ In chriſto. manentē ꝑ gratiā: ⁊ ſibi vnitū ꝑ fidē ⁊ charitatem.

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

E a ¶ Añ annos q̃ttuordecim. tot eniȝ anni fuerũt iter viſionē ⁊ narrationeȝ. Ex q̃ apparet eũ hoc enarrare: nō ex iactãtia/ ſed ex neceſſitate ,ꝓpter vtilitatē. b ¶ Si|ue in corpe. Gloſ. ſ. manēte aia. c ¶ Si|ue extra corpus aſſũpta. d ¶ Ne/ſcio: deꝰ ſcit: rap/tum hmōi vſq3 ad ter. celũ. i. empyreum. Credit ra/ptꝰ iſte fuiſſe in ſua cōuerſione: qñ fue/rat tribꝰ diebꝰ ⁊ tribus noctibus/ nec comedens/ nec bi/bēs. e ¶ Et ſcio hmōi hoīeȝ ſiue in corpe/ſiue ex corpꝰ/neſcio: deus ſcit qm̃ raptꝰ eſt in pa. Gloſ. in eã trãqllitatē q̃ fruunt̃ illi q̄ ſũt in celeſti hierl'm. f ¶ Et audiuit. i. ꝑcepit. g ¶ Arcana ver/ba. de dei eſſentia h ¶ Que nō liceȝ .i. non eſt poſſibile i ¶ homi loq̃. i. verbis explicari. k ¶ Pro hmōi. ſ. viſiōibꝰ l ¶ Gloriabor. et recte. m ¶ Pro me ãt ni. Ly. i. a me nullaȝ habeo materiã gl'iandi. n ¶ Niſi in infir. me. i. in tribulatiōibꝰ meiſq̃s patior: q̄ ſũt gl'ie acquirēde. o ¶ Nã ⁊ ſi volu. gloriari. Lyra. de donis mibi a deo dats. p ¶ Nō ero inſipiēs. q: h̄ nō facio inaniter et ſine cã. F

q ¶ Veritatē eñi dicã. Parco auteȝ Ly. i. ꝑce me laudo. r ¶ Ne q̄s exiſti|me. ſcȝ gl'iari inanit̃. s ¶ Supra id qđ vi. i me. i. i ꝯuerſatiōe mea. t ¶ Aut audit aliquid de me. i. in doctrina mea. Multa eniȝ dona dei latebãt in apl'o q̄ nō manifeſtabat niſi ,put et q̃ntũ ad dei gl'iam et fideliũ ſalutē expediebat. v ¶ Et ne mag. reuelationum. Lyra. diuinarum. x ¶ Extol. me. in ſupbiã. y ¶ Datꝰ eſt mihi ſtimulꝰ car. mee. Gloſ. i. tentatio libidinis. z ¶ Ange. ſathane. i. angelus maliGnus miſſus a ſa/than ad meã ſbuerſioneȝ. G

a b c d ãnte annos q̃ttuordecim: ſiue in corpore/ ſiue extra corpꝰ/ neſcio:
ſ in chriſto
deus ſcit: raptũ huiuſmodi vſq3
ſ his ſe raptum dicit
e ad tertiũ celuȝ. Et ſciō hmōi ho
ſ ſic. ſ. qꝫ aia de corpe exierit.
minē ſiue in corpe/ſiue extra corpus/neſcio: deus ſcit: qm̃ raptus
f g eſt in paradiſum. Et audiuit ãr
ſ de ſecreta dei eſſentia
h cana verba que nō licet homini
k ſ homine vel viſione.
l m loqui. Prō hmōi gloriabor: prō
ſ ſcȝ filio abrae ⁊ huiuſmodi.
n me aũt nihil/ niſi in infirmitãtibꝰ
ſ etſi videar.
o meis. Naȝ ētſi voluero gloriari:
ſ ꝓpter veſtrã edificationē.
p nō ēro inſipiens. Veritatē eñi di q
cã. Parco ãt: nē q̄s exiſtimet me r
ſuprã id qđ videt i me: ãut audit s t
ſ quis ergo de ſe ſecurꝰ
aliquid ex me. Et nē magnitudo v
¶ in ſuperbiam.
reuelationum ēxtollat me: datꝰs x y
ſ Quis.
eſt mihi ſtimulus carnis mee: angelꝰ ſathane: qui me collaphizet z a
ſ qui ſolus poteſt.
Prōpter qđ ter dñm rogaui/ vt b
ſ ſtimulus ſ melius mihi ꝓuidēs
diſcederet a me. Et dixit mihi:
ſufficit tibi grã mea. Nã vtus i in c
firmitate ꝑficit̃. Libēter igit̃ glo/ d
riabor in infirmitatibꝰ meis: vt i/
hãbitet in me virtus chriſti. e

a ¶ Qui me collaphizet. id eſt me affligat. b ¶ Propter q̄d ter dñm rogaui vt diſcederet a me: ⁊ di. mi. ſuf. ti. gra. mea. Ly. q. d. nō ē tibi neceſſariũ vel vtile/ qꝫ a te diſcedat tētatio carnis. c ¶ Nam virtꝰ i infirmitate ꝑficit̃. Gloſ. q2 dũ certat et vincit: roborat̃ et auget̃. d ¶ Libēter eñi gloriabor in infirmitatibꝰ meis. Gloſ. nō in vna tm̃/ ſȝ in pluribus. e ¶ Vt inhabitet in me virtus chriſti. id eſt gratia in me conſummetur et perficiat̃. H

A. Postilla

SI linguis ho &c. Añ initiū il‑ lı⁹ eplē ſcribit ſ. paul⁹/di. Si q̄d patit vnū mēbꝝ: cōpatiunt oia mēbra: ſi gloriat vnū mēbꝛū: cō gaudet oia mēbra. Tūc ſequit epl'a hod. Frēs: Si linguis hoim loquar. Apo ſtolus i pac epiſto/ la maxime cōmen/ dat charitatē dei & ꝓximi. Añ epiſto/ la & euangeliū con cordant: quia euan geliū dicit de paſſi one chriſti quomo do ē traditus/illu/ ſus/ conſputus/fla gellat⁹/crucifixus: in quibus oībus nobis oſtendit ſuā maximā charitatē. Unde dicit: Ma iorem hac charita/ tez nemo habet/q̄ vt animam ſuā po nat quis ꝓ amicis ſuis. Similiter in epiſtola hodierna aplus Paul⁹ oſtē/ dit nobis vtilitatē charitatis/dicens: a ❡ Si linguis hoim loquar. Glo. i. oīm homi/ nū ꝑ dona lingua/ rum. b ❡ Et an/ gelorū. ſ. qd plus eſt. c ❡ Charita/ tē aūt nō habeā fact⁹ ſū velut es ſonās. ſ. aliis ſer/ uiens/et ſeipm de/ ſtruens. d ❡ Aut cymbalū tinni/ ens. ſcz alios dele ctās/ & ſeipm cōſu/ mēs. e ❡ Et ſi ha buero ꝓphetiā. Glo. q̄ occulta diuina manifeſtant & reuelant. f ❡ Et nouerim mysteria oia. i. occulta veter⁹ & noui te ſtamēti. g ❡ Et oēm ſciam. ſ. diuinā et humanā. h ❡ Et ſi habu. omnē fidē. ſcz tam perfectam. i ❡ Ita vt montes transferā. virtute fidei de loco ad locū k ❡ Charitatem aūt nō habu. ni hil ſū. Ly. q̄ntū ad eſſe grē. l ❡ Et ſi diſtribu. Glo. i. pluribus diuiſero. m ❡ In cibos pau. nō in cōuiuia diuitū. n ❡ Oēs facultates me/ as. non alienas. o ❡ Et ſi tradi/ dero corp⁹ meū. Glo. volūtarie ad martyriū. p ❡ Ita vt ardeā. i. cobu/ rar/ ſic & btūs lau/ rētius: qd eſt acer/ biſſimū martyriū. q ❡ Charitatē autē nō habue/ ro: nihil mihi ꝓ deſt. ad vitā eter/ nam. r ❡ Chari/ tas patiens eſt. Lyra. i. facit patiē tem in malis ſuſti/ nēdis. s ❡ Beni gna eſt. id ē facit benignū in bonis opandis. t ❡ Cha ritas nō emula/ tur. i. non inuidet. v ❡ Nō agit per perā. i. peruerſe. ſcz ipediēdo bona ne fiant. x ❡ Non inflat. contra ꝓri mum: etiam ſi pro/ ſpere ſuccedat ſibi y ❡ Non eſt am bitioſa. i. aliis nō vult ſuponi. z ❡ Nō q̄rit que ſua ſūt. tm̄/ſed etiam que aliorum ſunt procurat.

C

D

❡ Dn̄ica in Quinquagesima
I. Corinth. XIII. a. in principio.

SI liguis ho‑ [ſi haberē donū linguarū] minū loq̄r & angelo‑ rū: charitatē autē nō [ſicut cāpana aliis ꝓdeſt] habeā: factus ſū velut es ſonās/ [vocando ad eccleſiam ſeipſam deſtruit] aut cymbalū tinniēs. Et ſi habue‑ ro ꝓphetiā [ſecreta] et nouerim myſteria oia [omne ſcibile] & oēm ſciam: & habuero oēm [depoſitē de loco ad locū] fidē ita vt mōtes trāſferā: charita‑ tatē aūt nō habuero: nihil ſū. [nō ſum in eſſe grate] Et ſi diſtribuero [diuiſero] in cibos pauperū oēs facultates meas [bona tēporalia] & ſi tradide‑ ro corpus meū [qd eſt magnū genus martyrii] ita vt ardeā: cha‑ ritatē aūt nō habuero: nihil mihi prodeſt [ad vite eterne cōſecutionem]. Charitas patiēs eſt [in illatis malis]: be‑ nigna eſt [aliis ſubueniēdo igne charitatis]. Charitas nō emulat [inuidiā hꝫ]: nō agit ꝑperā [nihil ꝑuerſe facit]: nō inflat [ſuperbit]: nō eſt ambitioſa [nō querit honores]: nō q̄rit q̄ ſua ſunt [ꝓpriū amorē].

Marginal letters beside the text: a b c d e f g h i k l m n o p q r s t v x y z

Marginal references: Luc. 18. f. — Jo. 15. b. — B — † De conſe. di. 4. ſolet etiā queri. — † De pe. di 3. c. ſi quis. — † 11. q. 3. c. illō plane.

a ſ puocatur. ſ vindicte vel operis
b c nõ irritat̃: nõ cogitat malũ: ñ gau
ſ perpetrata
d det ſup iniq̃tate: ↄgaudet aũt ve
ſ tam vbis q̃ꝫ ſ defect⁹ alioꝝ charitatiue factis tolerat. ſ a deo ꝓbata
e f ritati†oiá ſuffert†oiá credit: oĩa
g ſ ꝓmiſſa a deo
ſ patit̃ vt ad ꝓmiſſa ꝑueniat
h i ſperat: oiá ſuſtinet†charitas nũq̃ꝫ
ſ non cadit ſ ceſſent qñ oia erũt
k l excidit. Siue ꝓphetie euacua/
ꝑſentia. ſ plures. ſ nã tũc vna loq̃t lingua
m n bunt̃: ſiue ligue ceſſabũt: ſiue ſci
ſic in ſtatu inocẽtie. ſ quo ad actũ diſcurſiuũ.
o p entia deſtruet̃. Ex pte eñ cogno
ſ modo in via. ſ impfecte
q r ſcim⁹: ⁊ ex pte ꝓphetam⁹. Cũ aũt
ſ quutus noſter
s venerit qđ ꝑfectũ eſt: euacuabit̃
ſ imperfectũ.
qđ ex parte eſt. Cũ eſſem paruu/ t
ſ intelligebã
lus: loq̃bar vt paruul⁹: ſapiebã v x
ſ ſicut
vt ꝑuulus: cogitabã vt paruul⁹. y
ſ depoſui
Cũ aũte factus ſum vir: euacua/ z a
ui que erant paruuli. Videmus b
ſ in obſcuritate
nũc per ſpeculũ i enigmate: tũnc c d
aũt facie ad faciẽ: nũc cognoſco e f
ſ imperfecte ſ deũ
ex pte: tũc aũte cognoſcã ſicut et g h
ſ a deo ſ in tempore iſto
cognitus ſũ. Nunc autẽ manet fi i k l m

E a ¶ Non irritat̃. Gloſ. i. nõ ꝓuocat̃ ad irã vl' vindictã ꝓpter iniurias ſibi illatas. b ¶ Nõ cogi. malũ. i. nõ ꝑmittit hoiẽ cogitare q̃lit̃ ꝑficiat malũ i ope. c ¶ Nõ gaudet ſup ini. Gloſ. ſꝫ poti⁹ dolet ſi vi det aliquẽ peccare. d ¶ Congaudet aũt ve. i. vbis ve ritatis. e ¶ Oia ſuffert. Ly. īfirmi tates ꝓximi ſuppor tando. f ¶ Oĩa credit. ſ. q̃ diuini/ tus ſunt tradita. g ¶ Oia ſperat. ſ. diuinit⁹ ꝓmiſſa. h ¶ Oia ſuſtiet. Ly. ꝑ lõganimita/ tem patiẽter expe/ ctando promiſſa. i ¶ Chari. nũq̃ꝫ excidit. nec i hoc ſeculo nec i futuro: ſed poti⁹ augmẽta bit̃. k ¶ Siue ꝓ F phetie. ſ. futuro/ rũ. l ¶ Euacua/ bũtur. in futuro: q: oia erũt ꝑſentia m ¶ Siue ligue ceſſa. ſ. i futuro qñ nõ erũt diuerſe lin gue ſic iam: ſꝫ oẽs vna ⁊ eadẽ lingua laudabunt deum. n ¶ Siue ſcia. ſ. acq̃ſita. o ¶ De/ ſtructur. q̃tũ ad actũ ratiocinandi. p ¶ Ex pte eñ cogno. Gloſ. i. im ꝑfecte cognoſcim⁹ deũ ꝓpẽ impfectio/ nẽ intellect⁹ ⁊ tene broſitatẽ pñtis ſta t⁹. q ¶ Et ex pte ꝓphetamus. i. impfecte futura ꝑdici/ mus. r ¶ Cũ autẽ venerit qđ perfe/ ctũ eſt. i. futura beatitudo. s ¶ Euacu abit̃ qđ ex parte eſt. id ẽ qđ impfectũ eſt: ſcꝫ ſcientia/ ꝓphetia ⁊ fides. Et iam di cta apoſtolus declarat per ſimile de ſtatu puerili impfecto: qui ceſſat aduenięte ſta tu virili ꝑfecto: ꝗ dicit: t ¶ Cum eſſem G. paruulus. ſ. etate. v ¶ Loque/ bar vt paruul⁹. impfecte more pu eri balbutientis. x ¶ Sapiebã vt paruulus. ſ. res hũanas. y ¶ Co/ gitabam vt par uulus. ſcilicet va/ na et inutilia. z ¶ Cum autem factus ſum vir. Gloſ. ꝑfecte etatis a ¶ Euacuaui que erant par/ uuli. Vincẽti⁹. ſ. in loquendo/cogi/ tando/ſapiendo. b ¶ Videmus nunc. i. in ꝑſenti H dñi. c ¶ Per ſpe culũ in enigma/ te. id eſt obſcure ꝑ creaturas: quia in magnitudine potẽ tiam/in ꝓ pulchritu dine ſapientiam/in vtilitate bonitatẽ. d ¶ Tunc autẽ. id eſt in futura beatitudine. e ¶ Fa/ cie ad faciẽ. Ly. id eſt clare et nude videbimus diuinã eſſentiã. f ¶ Nũc cognoſco. ſ. deũ. g ¶ Ex pte. i. im/ ꝑfecte ⁊ obſcure. h ¶ Tũc aũt. i. in futuro. i ¶ Cog/ noſcã. ꝑfecte ⁊ pñtialr deũ. k ¶ Sic ⁊ cog. ſũ. i. ꝑuiſus cognoſcere. l ¶ Nunc ãt. i. tpe vite. m ¶ Manet fides. in ra/

† De peni. diſti. 3. c. ſi.

† De pe. di. 2. charitas nunq̃ꝫ.

A tionali. a ¶ Spes. in iraſcibili. b ¶ Et charitas. i ↄcupiſcibili. c ¶ Tria hec. Maior aũt hoꝝ ẽ charitas. Hor. q̄ ceteris decedentibus ꝑmanebit.

fidelibꝰ: ſ3 ĩ ve. teſt. differebãt. vñ: Hodie mecũ erꝭ ĩ ꝑadiſo. n ¶ Nemĩ dã. vllã offen. Hor. id eſt nemini verbo vel facto ſcãdaliçantes o ¶ Ut non. ſ. per vos. p ¶ Uituꝑet mi. no. Ly. q2 mala ſubditoꝝ redũdãt ĩ vituperiũ prelatorũ. — Luce. 23. f

Poſtilla. Hortamur vos ne inuacuũ 𝔷c. Ante initiũ illius epiſtole ſcribit ſanctuſ paulꝰ di. Oẽs nos manifeſtari oportz añ tribunal chriſti: vt referat vnuſq̄ſq; ꝓpria corꝑis: put geſſit/ſiue bonũ/ſiue malũ. Tũc poſt moduz ſequit̃ epl'a hodierna. Et in p̄ſenti epl'a hortatur nos apl's ad gratię habitę exercitationẽ di. d ¶ Frẽs: hortamur vos. Uin. admonitione charitatiua inducẽdo. e ¶ Ne iua. gra. dei re. Uin. gr'a inuacuũ recipitur: q̃ñ hõ poſt peccatoꝝ dimiſſionez nõ ſe exercet in bonis opibꝰ f ¶ Ait eñi. dñs g ¶ Tepore accep. Lyr. i. tpe noue leg' q̃d ẽ tp's gr'ę. h ¶ Exaud. te. ſ. orantez ꝓ pctis. i ¶ Et in die ſa. in q̃ põt hõ ſalutẽ ſuã operari. k ¶ Adiuui te. Ly. opa tua ꝑficiẽdo. l ¶ Ecce nũc tp's ac. Uinc. i. ad merẽdũ. m ¶ Ecce nũc dies ſalu. q̃ntũ ad ꝑmiũ cõſequẽdũ: q2 nũc ſtati poſt obitũ ſalꝰ dat̃ — B — Eſa. 49. c

a b c des/ſpẽs/chãritas/triá hęc. Ma
ſ Ergo virtus excellentiſſima omniũ virtutũ.
ioꝛ autẽ hoꝛum eſt charitas.

¶ Dñica. I. in Quadrageſima II. ad Coꝝ. VI. a principio.

ſ corinthios
d Hortamur vos
ſ abſq; vtilitate ad vitam de
e ne inuacuũ graz dei
ſeruiẽti. ſ ꝑ eſa. tpe gr'e deꝰ.
f g recipiat̃. Ait eñi† Tpe accepto
h exaudiui te: 𝔷 in die ſalut̃ adiuui
ſ ꝓ aquirẽda gratia.
i k l m te. Ecce nũc tp's acceptabile: ec
ſ redẽptionis. ſ dare debetis.
ce nunc dies ſalutis. Nemini dã n
ſ aliq̃d ſcandalũ
tes vllã offenſionem: vt nõn vitũ o p
ſ ſacerdotũ vel religio noſtra
peretur miniſterium noſtruz: ſed q
ſ prebeamus.
in omnibus exhibeamꝰ noſmet
ſ ſeruos
ipſos ſicut dei miniſtros: ĩ multa r
ſ ſufferendo patienter
patientia/in tribulationibus/in s
ſ paupertate ſ oppreſſione ſ mar
neceſſitatibꝰ/in anguſtijs/in pla t v x
tyrio. ſ vinculis. ſ cõmotioĩbꝰ ppl'i cõtra ſe
gis/in carceribus/in ſeditioĩbus y z
in laboribꝰ/in vigilijs/ĩ ieiunijs a b
ſ perſeuerãtia.
in caſtitate/in ſciẽntia/in longani c d
ſ q̃ ſuauitas debet eſſe in ſpũſancto.
mitate/in ſuauitate/in ſpiritu ſan e
ſ falſa
cto/in charitate nõ ficta/ĩ verbo f g

q ¶ Sed in oibꝰ exhibeamꝰ noſmetip. ſicut dei mini. ſ. ipſi chriſto nos conformando quãtum poſſumꝰ. r ¶ In m'ſta patiẽtia. Hor. ſ. cordis/oris et operis. s ¶ In tribulatioĩbꝰ. ſ. m'ſtiplicibꝰ. t ¶ In neceſſitatibꝰ. ſ. vicꝰ et veſtitus. v ¶ In anguſtijs. i. curis x ¶ In plag'. i. ĩ verberibꝰ corꝑis. y ¶ In carceribus. ne poſſimus ad p̄dicãdũ diſcurrere. z ¶ In ſeditioĩbꝰ. i. cõmotioĩbus ppl'i cõtra ſe. a ¶ In laboribꝰ. ſ. manuũ. b ¶ In vigilijs/in ieiunijs/ĩ caſtitate. ſ. mentis 𝔷 corporis c ¶ In ſciẽtia. ſc'pturaꝝ. d ¶ In lõganimitate. ſ. expectatione ꝑmij. e ¶ In ſuaui. in ſpi. Ly. q̃ facit hominẽ dulcẽ 𝔷 ſuauẽ ꝓ primo verbo et facto. f ¶ In charitate non ficta. id eſt nõ ſimulata/ cõtra hypocritas. g ¶ In verbo veri. ſ. loquẽdo cum — † Eſa 49. c — D

E ꝓrimo.a ¶ In virtu. dei.i.i deo/nõ in nobis ſperãdo ꝛ cõfidẽdo. b ¶ Per arma iuſticię.nos protegẽtia. c ¶ A dextris.Ly.i.nõ in ꝓſperis ꝑ ſupbiã eleuemur. d ¶ Et a ſini.i.ne in aduerſis deijciamur. e ¶ Per gl'iã ꝛ igno. Ly. aliqñ apl'i reputati fuerunt glorioſi:et ecõuerſo aliqñ incarcerati fuerũt vt viles et abiecti:ſicut patet in legendis aploꝝ ꝛ alioꝝ ſanctorum. f ¶ Per infamiã ꝛ bonã famã.Lyra.quia ab aliquibus dicebãtur ſeductores: ab alijs vero dicebant apoſtoli veritatis predicatores.g ¶ Ut ſeductores.ſcilicet reputati in eſtimatione malorum hominum:quia chriſtus (qui ẽ veritas) dictus eſt ſeductor. mat.27.g h ¶ Et veraces.ſcʒ apud deum. i ¶ Sicũ ignoti.Ly.i.reprobati a mal'.k ¶ Et cogniti.i.approbati a bonis.l ¶ Quaſi morientes.i.pericul' mort' expoſiti.m ¶ Et ecce viuimus.ſ.deo ꝑ fidẽ ꝛ graꝫ.n ¶ Ut caſtigati.Gor.flagell' ꝛ pſſuris:vt ceſſarem⁹ a ꝑdicatione. o ¶ Et nõ mortificati.ſcʒ deſiſtẽdo a ꝑdicatiõe/vl' morien do corpaliter.p ¶ Quaſi triſtes.ſ.reputati. q ¶ Semp aũt gau.veraciter in dño r. ¶ Sicut egẽtes.i.mendici et pauperes. s ¶ Multos aũt locupletãtes.ſ.diuitijs ſpũalibus. t ¶ Tanq̃ nihil habẽtes.Lyra.ſ.apl'i ꝓpter chriſtũ omnia tẽporalia reliquerunt. v ¶ Et omnia poſſidentes.ſcʒ non ſolum ſpiritualia/ſed etiã temporalia: quia timentibus deum nihil eſt difficile.

ſ cui omne bonũ attribuendũ eſt

a b veritatis in virtute dei. Per ar-

ſ nõ debem⁹ relinq̃re iuſticiã ſiue i ꝓſpitate ſiue

c d ma iuſticię ã dextris ꝛ ã ſiniſtris:

i aduerſitate. ſ nihil eñ nos auellere debet a via

e f per gloriam ꝛ ignobilitatez: per

iuſticie. ſ ſiue ẽm quoſdã

g infamiã et bonã famam: vt ſedu-

ſeductores ſiue veraces habeamur ſ ſũt mal'

h i ctores ꝛ veraces: ſicut qui igno-

ſ bonis ſ peccatores

k l ti/ꝛ cogniti. Quaſi morĩetes ꝛ ec m

m ſ ꝑ gram dei. ſ ꝛ ſi caſtigati fuerim⁹:nõ recedam⁹ a via iuſtitie:q2 ꝓpt ea nõ mortificamur

n o ce viuim⁹: vt caſtigati ꝛ nõ mor-

ſ quo ad carnẽ ꝓpter caſtigationẽ.

p q tificati. Quaſi triſtes: ſemp aute

ſ in ſpũ ꝛ ꝯſciẽtia ſ paupes ſ hoies ꝓpter

r s gaudentes: ſicut egentes multos

paupertatẽ nr̃aꝫ ꝛ ſ diuites ſpũalib⁹. ſ in h mũdo

t aute locupletãtes: tanq̃ nihil ha

ſ deũ ꝛ gratiã eius

bentes: ꝛ omniã poſſidentes. v

¶ Dñica.II.in Quadrageſima

I.Theſſa.IIII.a.in principio.

theſſalonicenſes

Rogam⁹ vos x

ſ inſtantiſſime flagitamus.

ꝛ obſecram⁹ i dño ie- y

Poſtilla

Rogam⁹ vos ꝛ obſecramus ꝛc. Añ initiũ illi⁹ epl'ę ſcribit ſanctus paulus di. Cũ eſſemus apud vos et ꝑdicarem⁹ vobis paſſuros tribulationes: ſicut ꝛ factũ eſt. Tunc ſequitur epiſtola iſta quam ſcribit ſanctus paulus theſſalonicenſibus.Et theſſalonicẽſes nominant' a ciuitate theſſalonica:q̃ ẽ metropol' in macedonia:que eſt quedã pars grecię. Ubi notandũ: q̃ epl'a ꝛ euangelium cõcordãt. Nã euangeliũ dicit de muliere chananęa: mat.15.c. que cũ clamoribus petiuit a dño Jeſu chriſto ſanationẽ filię ſuę: q̃ grauit' vexabat' a demonio. Sed q2 clamores et petitiones nr̃as deus non exaudit/ niſi a mũdo corde ꝓcedãt: ideo apl's paulus in epl'a hodierna: ad mũdationẽ ꝛ ſanctificationẽ inducit ꝛ dicit. x ¶ Rogam⁹ vos ꝛ obſecram⁹. Uin. Rogare eſt ſimpliciter petere:ſed obſecrare eſt cũ neceſſitate rogare: ꝛ ꝓpter hoc addit apoſtolus. y ¶ In domino ieſu: vt quẽadmodũ accepiſtis a nobis.ſ.a me ꝛ thimotheo ꝛ ſiluano ꝟbo ꝛ exẽplo. Rogare Obſecrare

A a ¶Quõ vos o/
porteat ambu/
lare.ſ.pficiſcendo
ꝑ viã mãdatoꝝ dei
b ¶Et pla.deo.
Ly.caſte ⁊ munde
viuẽdo. c ¶Sic
ambuletiſ. Gor.
ſcꝫ in bonis ꝑficiẽ/
do ⁊ perſeuerãdo.
d ¶Ut abunde
tis magis.i.cre/
ſcatis in ꝟtutibꝰ et
meritiꝫ. e ¶Scit/
em.i.ſcire debetis
f ¶Que ꝑcepta
ſcilicet euangelica.
g ¶Dederi vo.
ꝑ dñm ieſum. id
eſt de mãdato ipſi/
us: cui ſimpliciter
eſt obediendum.
h ¶Hec eſt eniꝫ
B volun.dei. Uin.
ſcilicet bñplacens.
i ¶Sãctificatio
veſtra.i.vt ſancti
ficemini in virtuti/
bus. k ¶Ut ab/
ſtineatis vos a
fornicatiõe. Ly.
tanꝗ a deo ꝓhibi/
ta. l ¶Ut ſciat
vnuſqſqꝫ veſtrũ
ſuũ vas poſſi.i.
vxorem propriam.
m ¶In ſctifica/
tione ⁊ honore.
Gloſ. vt ſciat qſqꝫ
etiam ab vſu licito
abſtinere locis ⁊ tẽ
poribꝰ ſacriſ: ⁊ etiã
tpe puerperii ⁊ mẽ
ſtrui. n ¶Nõ in
paſſione deſide/
rij.i.nõ ſemꝑ ſatiſ/
faciẽdo deſiderijs
carnis. o ¶Sic
⁊ gentes.faciunt.

ꝭ didiciſtis.
ſu: vt quemadmoduꝫ accepiſtis
a a nobis quomodo vos oporteat
ꝭ viuere. ꝭ faciatis.
b c ambulare et placere deo: ſic am/
ꝭ creſcatis ꝭ in gratia.
d buletis vt abũdetis magis. Sci
ꝭ mandata. ꝭ predicauerim.
e f g tis eñi quę precepta dederim vo
h bis per dominũ ieſum. Hec eſt
ꝭ vt ſitis ſancti.
i enim voluntas dei/ ſanctificatio
ꝭ caueatis.
k veſtra: vt abſtineatis vos a for/
ꝭ luxuria.
l nicatione: vt ſciat vnuſquiſqꝫ ve
ꝭ ꝓpriã vxorẽ cõuenire in honeſtate.
m ſtrum ſuũ vas poſſidere i ſancti/
ꝭ non blanditijs lenonũ
n ficatione ⁊ honore: non in paſſio
ꝭ nõ ſm ꝯcupiaꝫ carnis. ꝭ beſtialiter viuẽtes.
o ne deſiderij: ſicut ⁊ gẽtes q̃ igno/ p
ꝭ dedi vobis ꝑceptũ. ꝭ violẽter op/
rant deum. Et ne quis ſupergre/ q
primat. ꝭ decipiat. ꝭ occulte cogitãdo.
diat/ neqꝫ circũueniat i negocio r s
ꝭ proximũ ꝭ vltor.
fratrem ſuũ: qm̃ vindex eſt domi t v
ꝭ malis
nus de his oibus: ſicut ꝑdiximꝰ x y
ꝭ per ſcripturas.
vobis: et teſtificati ſumus. Non z a
ꝭ fideles ꝭ vt pctis ſeruiamꝰ.
eñi vocauit nos deus in imundi b
ꝭ vt ſancti efficiamur.
ciã ſed i ſanctificationẽ. In chri/ c
ꝭ qui eſt ſanctificatio noſtra ⁊ adiutor.
ſto ieſu domino noſtro. d

¶Dñica.III.i Quadrageſima.
Ephe.V.a. in ꝑnci.
Eſtote imi
ꝭ qui mandatũ pa/
tris nõ ꝑtergrediuntur.
tatores dei ſicut filij

p ¶Que igno/
rãt deũ. Uin.per
veram fidẽ: ꝓpter
qd nõ debetis aſſi/
milari eis. q ¶Et
ne qs ſupgredia
tur.ſcꝫ ꝑ violẽtiã.
r ¶Neqꝫ circũ/
ueniat.ꝑ fraudu/
lentiã. s ¶In ne
gocio.ſcꝫ occulto
t ¶Fratrẽ ſuuꝫ.
id eſt proximũ ſuũ
v ¶Qm̃ vin.eſt
dñs.i.vindictã fa/
cit. x ¶De oibꝰ
his.ſcꝫ d oi imũdi
cia/ de oi iniuria/ et
de oi fraudulentia.
y ¶Sicut ꝑdit.
vob. in doctrinis
nris. z ¶Et teſti
fi.ſumꝰ.teſtimõio
ſcꝑturaꝝ. a ¶Nõ
eñi vo.nos deꝰ. D
Uin. ꝑ internã in/
ſpiratiõeꝫ ⁊ aptã ꝑ
dicationẽ. b ¶In
imũdiciã.i.vt im
mũdicię ſeruiamꝰ.
c ¶Sed in ſctifi
cationem.vt ſan/
cte viuamus: et in
ſanctitate ei ſeruia/
mꝰ. d ¶In chri
ſto ieſu domino
noſtro. Uincẽ. id
eſt cũ auxilio et ad/
iutorio dñi nři ieſu
chriſti.

Eſtote imitato Poſtilla
res dei.
⁊c. Qñ in
itiũ illius epłę ſcri/
bit ſan.paulꝰ dicẽs
Ois ſermo malus
ex ore veſtro non
ꝓcedat: ſed ſi quis

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

ſ diligite inuicē cōformiter
a b charissimi: ⁊ ambulate i dilectiōe
ſ vt ſaluemur.
c d ſicut ⁊ chriſt⁹ dilexit nos: ⁊ tradi-
ſ voluntarie.
e f dit ſemetipm ꝓ nobis oblationē
ſ in cruce ſ cōplacentie.
g ⁊ hoſtiā deo in odorē ſuauitatis.
ſ luxuria ſ q̄ aiam maculant.
h i †Fornicatio aūt ⁊ omnis immū-
ſ q̄ ſpecialr auertit hominē ſ .i. nō dicat̄
k l dicia aūt auaricia nec nominet̄ in
de vobis ꝙ ſitis tales. ſ in opere
m vobis: ſicut decet ſanctos: aūt tur n
ſ in ore
pitudo: aūt ſtultiloquiū: aūt ſcur o p
ſ ſanctam
rilitas: que ad rem non pertinet: q
ſ ſit vob ſcum.
ſz magis gratiarūactio. Hoc aūt r s
ſ intelligere debetis vt ſciatis.
tem ſcitote intelligētes: ꝙ omnis t
ſ adulter ſ luxurioſus
fornicator: aūt immūd⁹: aūt aua- v x
ſ qz bona tēporalia ꝑponit deo.
rus: quod eſt idoloꝝ ſeruit⁹ †nōn y z
ſ nō ſaluant̄ inquantū tales.
habet hereditatem in regno chri-
ſ decipiat
ſti ⁊ dei. Nemo vos ſeducat inā a b
ſ mendacioſis.
nibus verbis: propter hec enim c

E bon⁹ eſt ad edificationē fidei: vt det grām audiētib⁹. Tūc ſequit̄ p̄ſens ep̄la: ⁊ i hac ep̄la ap̄ls paulus ꝑponit doctrinā exemplarē: q̄ inducere poſſit nos ad declinationē mali et opationē boni: ⁊ ꝑponit nobis exemplū dn̄m noſtrū ieſū chriſtū: qz ipſe eſt exēplar veriſſimū oim bonorū/di. a ¶ Frēs: Eſtote imitatores dei ſicut filij charis. mandatis eius obtēperādo: qz charus fili⁹ mādatis paternalibus obtemperat. Nota ꝙ ſum⁹ filij chari ꝓpter imaginez creationis: chariores ꝓpter imaginē recreationis: chariſſimi/ ꝓpter imaginē glificationis.

F b ¶ Et ambulate in dilecti. vera ⁊ reali. c ¶ Sicut ⁊ chriſtus dilexit nos. ſyncere et ex corde. d ¶ Et tradidit ſe. nō alium e ¶ Pro nobis. cum adhuc inimici eram⁹. f ¶ Oblationē ⁊ ho. deo. in cruce. g ¶ In odorez ſuauita. Ly. q̄ oblatio accepiſſima fuit deo: qz proceſſit ex mag caritate. b ¶ Fornicatio aūt. i. luxuria. i ¶ Et omīs immūdicia. Lyra vt per h includant̄ omnia ad vitium luxurie ptinentia. k ¶ Aut auaricia. Id eſt imoderata cupiditas habendi tēporalia. l ¶ Nec nominet̄ in vobis. Vinc. id eſt nō debet famari de vobis. m ¶ Sicut decet ſctōs. i. chriſtianos: qui dicun

G tur ſancti: quia chriſti ſanguine redempti. n ¶ Aut turpitudo. Gor. q̄ fit oculis ⁊ amplexibus mulierū. o ¶ Aut ſtultiloquiū. Vin. id eſt inhoneſtus ⁊ indecens ſermo. p ¶ Aut ſcurrilitas. Gor. ſcz i v̄bis iocoſis et ad riſum ꝓuocātibus q ¶ Que ad rez non ꝑtinet. Vi. que non eſt edificatiua ꝓximi/ nec vtilis loq̄nti. r ¶ Sz magis gratiarū actio. ſupple magis nominet̄ in vobis. s ¶ Hoc autez ſcitote intelligentes. ſcz ſcripturas diuinas. t ¶ Quod omnis fornicator. id eſt luxurioſus cum ſoluta. v ¶ Aut immūdus. quocunꝙ alio modo luxurioſus. x ¶ Aut auarus. Gorra. id eſt vſurpans res alienas/ ⁊ nimis diligens proprias.

H y ¶ Quod eſt idolorum ſeruitus. quia cultū deo debitū offert auro ⁊ argēto. z ¶ Nō habet hereditatē in regno chriſti et dei. Gorra. Id eſt in regno celorū: quod eſt dei et chriſti: quia homo interior reficitur in viſione diuinitatis: homo exterior in viſione humanitatis chriſti. a ¶ Nemo vos ſeducat. Vincentius: id eſt ſeorſum a veritate doctrine chriſti ducat. b ¶ Inanibus verbis. id eſt perſuaſionibus deceptoriis. c ¶ Propter hec enim. Que dicta ſunt ex prohibita.

†32. q. 4. in eo fornicator

Ro. 6. b.
† 1. q. 1. ciij ois auaricia.

A a ¶ Venit ira dei.i.vindicta. b ¶ In filios diffidētię.i.i pctõres:q̄ de ſalute ꝓpria diffidebāt. c ¶ Nolite ergo fieri ꝑticipes eoꝝ.imitādo. d ¶ Eratis em̄ aliq̄n tenebrę. Ly.i.inuoluti tenebris igrātie tpe gētilitatis. e ¶ Nūc aūt.i.poſt cōuerſionē veſtraȝ ad fidē chriſti. f ¶ Lux i dño.i.lucidi facti eſtis ꝑ donū grē:q̄ illuſtrat itellectū i fide. g ¶ Ut filij lucis ābu. Ly.i.ꝓcedēdo de v̄tute i v̄tutē. h ¶ Fructus em̄ lucis.i.ſanctę vitę:ſcȝ eſt. i ¶ In omni bonitate.ſ.cordium k ¶ Et iuſticia ⁊ veritate.

ſ punitio pctõꝝ ſ deſperatos.
a b venit ira dei i filios diffidentię:
ſ fieri ſ peccatoꝝ
c nolite ergo effici participes eoꝝ.
ſ pctõres ⁊ infideles.
d e Eratis em̄ aliq̄n tenebrę:nūc aūt
ſ fideles ⁊ cōuerſi ſ facite vt filij
f g tē lux in dño:vt filij lucis ambu/
gratie ⁊ fideles chriſtiani.
h i late:fructus em̄ lucis eſt in omni
ſ in corde ſ in opere ſ in ore
k bonitate/⁊ iuſticia ⁊ veritate.

¶ Dñica.IIII.in Quadrageſima.Ad Gal.IIII.c.in fine capi.

ſ in geneſi
Scriptū eſt em̄ l
ſ quia ſ patriarcha. ſ iſaac ⁊
q̄m Abraam duos fi/ m
hiſmael. ſ Agar
lios habuit:ūnū de ancilla/⁊ ūnū n o p
ſ Saray
de libera. Sed is qui de ancilla: q
ſ naturaliter
ſm carnē natus eſt. Qui autē de r s
ſ ſupra nature potentiā
libera/per reꝓmiſſionē. Quę t v
ſ myſtice
ſunt ꝑ allegoriā dicta. Hęc em̄ x
ſ vetus ⁊ nouū
ſūt duo teſtamēta. Unum quidē z

C abraā duos filios ha.hiſmael et iſaac. n ¶ Unum.ſ.hiſmael. o ¶ De ancilla.ſcȝ agar:quę erat ancilla Sarę vxoris abrahę. p ¶ Et vnū de libera.i.vxore ꝓpria.ſ.iſaac:quē ſara genuit. q ¶ Sed is qui de ācilla.id eſt hiſmael. r ¶ Scđm carnē natus eſt.id eſt ꝑ moduȝ naturalem ſicut alij hoīes:et ſine vlla ꝓmiſſiōe nat⁹ eſt. s ¶ Qui aūt de libera.i.de vxore ꝓpria/ſcȝ iſaac. t ¶ Per reꝓmiſſionē.ſcȝ diuinā:quia ex promiſſione angeli ſara cōcepit/et cū miraculo:qꝛ pater cētum annoꝝ erat/et mat̄ nonaginta annorum. v ¶ Quę D ſunt ꝑ allegoriā dicta.id eſt ꝑ ſenſum alteꝝ q̄ꝫ videntur verba ſonare:quia iā dicta debēt itelligi myſtice:qꝛ myſticū ſenſum habent. Pro quo notandum:ꝙ eſt quadruplex ſacrę ſcripturę ſenſus. Hiſtoricus:quādo factum narrat̄. Tropologicus:cum ex his quę facta ſunt/aliq̄ faciēda oſtendunt̄. Allegoric⁹:

Quadruplex ſenſus ſcripture
Hiſtoric⁹
Tropologicus
Allegoric⁹

Poſtilla B Scriptū eſt em̄ q̄niā Abraā duos filios ha.⁊c. Añ initiū illi⁹ epł'ę ſcribit ſan. paulus dicēs:Emulamini aūt i bono ſemꝑ:⁊ non tm̄ cum p̄ſens ſum apud vos:filioli mei quos iterū ꝑturio:donec chriſtus reformet̄ i vobis. Tūc poſt pauca ſequit̄ epł'a hodierna. l ¶ Scriptū eſt q̄m abraam duos filios habuit. Ubi notandū ꝙ nos omnes filij dei ſumus ꝑ creationē/ſed nō oēs ꝑ gratiā:et qui hic in p̄ſenti filius dei ꝑ gratiā non fuerit:in futuro filius glorię nō erit. Et ſic duplices filios habet deus:de q̄b⁹ dicit̄ in hodierna

Gen.21.a. epł'a per typū filioꝝ Abrahę/cū d̄r:Scriptū eſt em̄.in Geneſi. m ¶ Quoniā

cū per id quod factū eſt/aliquid futurum intelligit̄. Anagogicus ſm Aug'.eſt:per quę de ſupernis et ęternis tractat̄. Verſus. Littera geſta docet:quid credas allegoria. Moral' quid agas:quo tēdis anagogia. x ¶ Hęc em̄ ſunt.id ē ſignificāt. y ¶ Duo teſtamenta.ſ.vetus ⁊ nouū. z ¶ Unū quidē datum.i.vetus teſta-

Anagogicus

E mētū. a ℭ In mōte ſina.ſ.ipſi moyſi i duab⁹ tabulis lapideis. b ℭ In ſeruitu tē generās.ſup. iudeos: q̄ timore pęnę ⁊ pmiſſiōe tpaliū ſeruierūt ⁊ obedierunt deo: nō filialiter/ſʒ ſeruilr̄. c ℭ Que eſt q̄ aū erat deſerta a deo ,ppt̄ ei⁹ idolatriā. s ℭ Magis q̄ ei⁹ q̄ hʒ virū.i.ſynagoge: q̄ i mōte ſinai deſpōſata fuit deo i ſuſceptione legis: qꝛ ſic mulier regit̄ a viro: ſic ⁊ iudei i ve. teſta. regebāt̄ p legē moyſi. G

agar.i.q̄ ſignificatur p agar ancillā. d ℭ Sina enim mōs ē i ara.ſ.minori ſm haymonē: q̄ ſua magnitudine diuerſas ,puincias tangit: ⁊ ſua extremitate vicinus eſt terrę ,pmiſſionis. e ℭ Qui ꝯiūct⁹ eſt.i. vicinus eſt. f ℭ Ei.ſ.tre ,pmiſſionis. g ℭ Que nūc ē hie. et ſer. cū fi.ſuis. Ly.i. cū iudeis i ſuitute leg. h ℭ Illa autē hie.i. eccl'ia de gentib⁹ ꝯgregata. i ℭ Que ſur.ē.q̄ ad affectiōe ʒ vl' ſpē cęleſtiū. k ℭ Libera ē. Uis.i.i libertate euāgelij po ſ ta ē. l ℭ Que eſt mr̄ nr̄a.i.ſpūalr̄ nos generās p baptiſmum: de qua m ℭ Scptū ē.in Eſa. 54.a eſaia. n ℭ Letare ſte.que nō par. Ly.i.eccl'ia gentiū de q̄ venit chriſtianitas: q̄ erat ſteril' ab opib⁹ bonis aū aduentum chriſti. o ℭ Erūpe.ſ.ꝯtū ad gaudiū intrinſecum. p ℭ Et clama.ꝯtū ad gaudiū extnſecū. q ℭ Que nō par. Hoꝛ.i.ad generandū filios chriſto nō conar. r ℭ Quia mł.fi.deſerte .i.de ſuitute gētilitat ad chriſtū ꝯuerſe: a cōſortio fideliū erat i aduētu chriſti abijciēda. g ℭ Nō eñ he. erit filius ancille. Hoꝛ.i.iude⁹ fili⁹ ſynagoge. h ℭ Cū filio libere.i. cū chriſtiano filio eccl'ie. In

ſic dicto ſ timoris
a b datū i mōte ſinā i ſeruitutē gene
ſ teſtamētū ſignificat agar
c d rās: q̄ ē agar. Sinā eñ mōs ē in
ſ minori. ſ nā magnitudie ſua ⁊ extremitatib⁹
e f arabia: q̄ ꝯiūct⁹ ē ei q̄ nūc ē hie
g iūgit̄ hierl'm. ſ qꝛ ,ppt̄ tiorē pene ſuiūt iudei deo
h ruſalē: ⁊ ſeruit cū filijs ſuis. Illa
ſ ſpe ſ vnitas eccleſie
i k aūt q̄ ſurſum ēſt hieruſalē libera
ſ a legalibus ſ p baptiſmū i quo denuo naſcimur
l m eſt q̄ ē mater noſtra. Scriptū ēſt
ſ eccl'ia de gētib⁹ p bona opa
n eñ. Letāre ſterilis que nō paris:
ſ ab int⁹ ex corde ſ foris ore. ſ qꝛ gētiles fuerūt
o p erūmpe ⁊ clāma q̄ non partūris:
q infructuoſi. ſ eccleſie ex gētibus
r quiā multi filij deſertę māgis q̄ s
ſ ſinagoge ſ deū p legē
eius quę habet virū. Nōs autē t
ſ in quo ,pmiſſio facta eſt
fratres ſm iſaāc ,pmiſſiōnis filij v x
ſ ſic. ſ figuraliter
ſum⁹. Sēd quō tūnc is quī ſm y ʒ a
ſ hiſmael
carnē nātus fuerat: perſequebat̄ b
ſ iſaac ſ ex ,pmiſſione ſ ita ⁊ nūc fit: q̄ mali ⁊ carnales pſequūtur pſonas ſpūales.
eum qui ſm ſpiritum: itā et nūc. c
ſ vbi ſupra ſ expelle
Sēd q̄d dicit ſcptura. Ejīce ān d e
ſ cōcupiſcentiā ⁊ vitia ex ea venientia
cillā et filiū ēius. Nōn eñ hęres f g
ſ carnalis homo ſ cū ſpūali hoie
erit filius ancillę cum filiō liberę. h

ſi. t ℭ Nos autē frēs.ſcʒ chriſtiani. v ℭ Scđʒ iſaac.i.ad ſimilitudinē ei⁹. x ℭ Promiſſionis fi.ſu.ſ.geniti p grāz i baptiſmo. y ℭ Sʒ quomodo.id eſt quemadmodū. ʒ ℭ Tunc is.id eſt hiſmael. a ℭ Qui ſm carnē.ſ. b ℭ Natus fue. pſe.eū q̄ ſm ſpm̄.i.iſaac: q̄ ſm ,pmiſſionē.ſ.ſpūſ ſcti ex matre ſterili nat⁹ ē. c ℭ Ita et nūc.i.in pñti mali pſequent̄ bonos. H d ℭ Sʒ q̄d dicit ſcptura.i geneſi. e ℭ Ejīce ancillam.i.ſynagogā. Geñ. 21.b f ℭ Et filiū ei⁹.i. quemlibet de ſynagoga. Hoꝛ.ad literā. Cū eñ vidiſſet ſara hiſmael ludentē cum filio ſuo iſaac: ⁊ nō placuiſſet ei lud⁹ iſte: dixit abrahe. Ejīce ancillā ⁊ filiū eius. Qui admonit⁹ acqeuit ei: et eiecit agar et hiſmael: p q̄ȯ figuratū fuit q̄ ſynagoga cū cerimōialib⁹ ⁊ obſuatiōib⁹ ſuis

A bonis eñ tpalibꝰ ꝯmixti ſunt mali cũ bo/
nis: immo q̃ñq3 mali plus habẽt de tpali
bus: ſed i hereditate ſoli boni participãt:
Gen. 25.a vñ abraã filijs cõcubinaꝝ largitꝰ ẽ mune/
ra: ſed iſaac ſeruauit hereditatẽ. a ¶ Ita
q3 frẽs nõ ſumꝰ
ancille filij. Gor.
id eſt ſynagoge: vt
ſeruiamꝰ legi/ ⁊ ſer
uituti legaliũ ſub/
iecti. b ¶ Sed li
bere. i. eccľie mili/
tantis. c ¶ Qua
liber. ſ. a ſeruitute
legis. d ¶ Chri/
ſtus nos libera
uit. Ly. qui ꝑ ſuã
bñdictã paſſionem
legalia euacuauit.

Poſtilla F Ratreſ Chriſtꝰ aſſiſtẽs pon. ⁊c̃

B Ante initiũ illius
epľe ſcribit ſã. pau
lus di. Qui erat in
veteri teſtamento
tabernaculũ factũ
ꝓmũ: in q̃ erãt can
delabra ⁊ mẽſa/ ꝓ/
poſitio panum: qđ
dicit̃ ſctã: poſt ſecũ
dum tabernaculũ/
qđ dicit̃ ſctãſctoꝝ:
aureũ habẽs thuri
bulũ/ et arcã teſta/
mẽti/ circũtectã ex
oĩ pte auro: in q̃
erat vrna aurea/ et
mãna: ⁊ vga aarõ/
q̃ frondnit/ ⁊ tabule teſtamẽti. In ꝓmũ q̃/
dẽ tabernaculũ ſemp itroibãt ſacerdotes
ſacrificioꝝ officia ꝯſũmãtes. In ſcđm au
tẽ ſemel in anno ſolus põtifex/ nõ ſine ſan
guie: quẽ offerret ꝓ ſua ⁊ ppľi ignorãtia:
q̃ parabola eſt tpis inſtantis. Tũc ſequit̃
epľa hodierna: in qua agit̃ de chriſti ſan/
guinis aſpſione/ ⁊ ſue mortis paſſiõe. Et
oſtẽdit paulus efficaciã dñice paſſiõis in

a ſic laborandũ eſt / qꝛ nõ ſumꝰ carnales.
a Itaq3 fratres non ſumus ancille
ſpirituales. / ex dono chriſti habemꝰ
b c filij ſed libere: qua libertate chri
d ſtus nos liberauit.

¶ Dñica in Paſſione domini. Ad Hebr. IX. c. circa mediũ.

F Ratreſ: chri
qui aſtat ꝓ nobis
ſtus aſſiſtẽs põtifex e f
et ꝯmiator. / glorie
futuroꝝ bonoꝝ pẽr/ g h
tabernaculũ celũ ⁊ perfectius.
amplius ⁊ ꝑfectius tabernaculũ i
humane fabricatũ
nõ manufactũ. i. nõ huiꝰ creatio/ k
ſicut fecit ſummus pontifex
nis: neq3 ꝑ ſanguinẽ hircoꝝ aut l
in cruce effuſum.
vituloꝝ: ſed ꝑ ꝓpriũ ſanguinẽ in m
ꝑ mortẽ. / amplꝰ nõ moriturꝰ. / nã ꝑ mortẽ
troiuit ſemel i ſãcta eterna redẽ/ n o
chriſti iuenimꝰ eternã ſalutẽ. / ſicut in re eſt.
ptiõe inuẽta. Si eñ ſanguis hir p q
caproꝝ / pulnis. / rnfe
coꝝ aut thauroꝝ et cinis vitule
immũdos / purgatione
aſpſus inq̃natos ſctificat ad emũ r s

redẽptionẽ hũani generis di. e ¶ Chri/ C
ſtus aſſiſtẽs. ſ. deo pr̃i ad interpellãdũ
ꝓ nobis. Vñ dicit̃: Aduocatũ habemus 1. Jo. 2. b.
apud patrẽ chriſtũ ieſũ: q̃ eſt ꝓpiciatio ꝓ
pctis noſtris. f ¶ Põtifex. Gor. ad ho/
ſtiã ꝓ nob offerẽdã
⁊ dator. g ¶ Fu/
turoꝝ bonoꝝ. i.
grẽ ⁊ glie. vñ: Gra Pſ. 83.c.
tiã et gloriã dabit
dñs. Iſte introiuit
tabernaculũ. i. ce/
lũ. h ¶ Perãpli/
us. id ẽ valde am/
plum: qꝛ plures ca
pit. ſ. oẽs ſanctos.
i ¶ Et pfectiꝰ ta
bernaculũ. Lyr.
q3 fuit tabernaculũ
moyſi: qꝛ fuit mo/
bile ⁊ portabile de
loco ad locũ: illud
eſt imobile et eter/
nũ. k ¶ Nõ ma/ D
nu factũ: id ẽ nõ
huiꝰ creationis.
id eſt humane facti
onis: ſed ope diui/
no creatũ eſt celũ.
l ¶ Neq3 ꝑ ſan/
guinẽ hir. aut vi
tuloꝝ. ſic intrabat
pontifex veteꝝ te/
ſtamẽti. m ¶ Sꝫ †Nu. 7. b.
ꝑ ꝓpriũ ſan. quẽ Leui. 4. a.
pro nobis effudit.
n ¶ Introiuit ſe
mel. in aſcẽſione.
o ¶ In ſctã. i. i ce
lo. p ¶ Eterna re
dẽ. inuẽta. Vin. q̃ nõ poterat iueniri in
veteri teſtamẽto. q ¶ Si eñ ſanguis
hir. aut thau. et ci. vitule. mixtus aq̃.
r ¶ Aſpſus. qꝛ ſignificat futurã paſſio/
nẽ chriſti. s ¶ Inq̃natos ſanctifi. ad
emũ carnis. ſm legẽ. Ois aia q̃ tetige/
rit morticinũ: imunda erit ſeptẽ diebus:
ita vt nõ liceret ei ingredi tabernaculũ: ꝑ
aſpſionẽ eñ aq̃ expiatiõis mũdabat̃ quo

A a ¶ Nō rapinā arbitrat⁹ eſt. dicēdo
b ¶ Eſſe ſe eq̄. deo. ſ. pr̄i ſm diuinā na
turā/ſicut angel⁹ lucifer ⁊ pmi parētes: q̄
ſm Aug. voluerūt rape diuinitatē/⁊ pdi
derūt felicitatē. c ¶ Sed ſemet. exina/
ni. i. marie hūilia/
uit. d ¶ Formā
ſerui accipiens.
Vinc. i. hūanitatē
aſſumens/in q̄ nob
ſeruiret. e ¶ In
ſilitudinē ho. fa
ctus. ſ. paſſibilis ⁊
mortalis/ſilis alijs
hoībus: ⁊ alios de
fect⁹ nature hūane
aſſumēdo. f ¶ Et
habitu. i. ꝯuerſa
tione. g ¶ Inuē/
tus. ſ. eſt. h ¶ Ut
hō. q2 inter hoīes
duxit vitā commu
Lu. 7. c nē. vn̄: Venit filius
hoīs mādūcans et
B bibens. i ¶ Hūili
auit ſemet. Lyr.
ad dandū nob exē/
plū. k ¶ Factꝰ
obediēs. ſcz deo
pr̄i. l ¶ Uſq3 ad
mortē: mortem
aūt cruc. Gor. q̄
erat pena latronū.
Sap. 2. d. vn̄: Morte turpiſ
ſima condēnemus
eum. m ¶ Pro/
pter qd et deus
ſcz pater. n ¶ Ex/
altauit illū. Ly.
id eſt in ſua reſurre
ctione et aſcenſiōe
chriſtus gloriā ſui
corpis et eius exal
tationem ad celos
meruit p ſuā paſſionem. o ¶ Et dona/
uit illi nomē qd ē ſup omē no. Gor.
hoc nomē. ſ. de⁹: vt. ſ. ille q̄ ē hō dicat de/
us. p ¶ Ut in noīe ieſu oē ge. fle. ce/
leſtiū/terre. ⁊ infernoꝝ. Ly. i. oēs ſibi
C exhibeāt reuerētiā: angeli/hoīes ⁊ demo
nes. q ¶ Et oīs lingua ꝯfiteat. ſ. cor/
poralis ⁊ ſpūalis. i. humana et angelica.
r ¶ Quia dn̄s nr̄ ieſus chriſtus/in
glīa ē dei pa. Ly. q2 ſm deitatē eſt vna
gloria pr̄is ⁊ filij.

ſ fruſtra aſcptione ſicut diabol⁹ ⁊ pmus hō vo/
lebat. ſ dicendo
a b dei eēt: nō rapinā arbitrat⁹ ē eſſe
ſ nemo alius. ſ ſentite experimen
taliter i vob hūilitatē chriſti: q̄ cū tant⁹ eſſet exina.
c ſe eq̄lē deo: ſed ſemetipm exina/
ſ hūanitatē ſeruilē. ſ ſiles defectus aſſūpſit
d e niuit formā ſerui accipiēs i ſilitu/
pter culpā ſ exercitio
f g h dinē hoīm fact⁹: ⁊ habitu iuēt⁹ vt
ſ patri
i k hō. Hūiliauit ſemetipz fact⁹ obe
ſ nō ſolū ad ꝯuitia ⁊ vbera. ſ execrabiliſſimā.
l diēs vſq3 ad mortē: mortē aūt cru
ſ bonū obediētie
m n cis. Propt qd ⁊ de⁹ exaltauit il
ſ qd reueret in vniuerſali machina
o lū: ⁊ donauit illi nomē qd eſt ſup
p omē nomē: vt i noīe ieſu omē ge
ſ angeloꝝ ſ hominū
nu flectat: celeſtiū/terreſtriū ⁊ in/
ſ demonū. ſ angelica ⁊ humana
fernoꝝ. Et oīs lingua confiteat: q
ſ ſm diuinitatē eq̄lis pr̄i i btitudine: ſm vo hu/
quia dn̄s ieſus chriſtus i gloria r
manitatē i potioribꝰ bonis pr̄mis creature debitꝰ
eſt dei patris.

¶ In die Paſche. I. ad Chor.
V. b. quaſi i medio.
ſ p cōfeſſionē ⁊ penitentiam
Expurgate ve
ſ peccatum
tus fermētū: vt ſitis s t

Expurgate vetus fermentum: vt Poſtilla
ſitis ⁊c. Ante ini/
tiū illi⁹ eplē ſcribit
ſanct⁹ Paulus di.
Neſcitis q2 modi/
cū fermētum totā
maſſam corrūpit.
Tunc ſequit epl'a
hodier. Ubi notā/
dū/ ꝙ h tpe chriſt⁹
trāſiuit a mortali/
tate ad imortalita/
tē: ad quā etiā i ge/
nerali fac nos trāſi
re q̄ paſcha digne
celebram⁹ ⁊ digne D
cōicamus. Et ad h
monet nos apl's in
pſenti epl'a dicens:
s ¶ Expurgate
ve. fer. i. corrupti
onē cuiuſlibet pcti
mortal. Sciēdū ꝙ
p fermētū hic apl's
intelligit pctm̄: q2
ſicut fermentū cor
porale ſi diu mātet
in maſſa anteq3 ex
eo fit panis: totam
maſſam corrūpit ⁊
imutat: facitq3 ipſā
acidā: ſic ipm pec/
catū totaz maſſam
generis hūani cor/
rupit in trāſgreſſio
ne pmi hoīs: ⁊ ad hoc immutat hoīem et
opa. Et vocat pctm̄ hic vet⁹ fermentū: q2
facit hoīes fieri ſiles ade: facitq3 diſſiles
ieſu chriſto: cui⁹ vita erat i nouitate ſcrita
tis/⁊ pitat/⁊ grē. t ¶ Ut ſit/. i. eē poſſi/

A bonis eñ tpalib⁹ pmixti ſunt mali cũ bo/
nis: immo qñqꝫ mali plus habẽt de tpali
bus: ſed i hereditate ſoli boni participãt:
Gen. 25. a vñ abraã filũs cõcubinaꝝ largit⁹ ẽ mune/
ra: ſed iſaac ſeruauit hereditatẽ. a ¶ Ita
qꝫ frẽs nõ ſum⁹
ancille filij. Gor.
id eſt ſynagoge: vt
ſeruiam⁹ legi/ ⁊ ſer
uituti legaliũ ſub/
iecti. b ¶ Sed li/
bere. i. eccl'ie mili/
tantis. c ¶ Qua
liber. ſ. a ſeruitute
legis. d ¶ Chri/
ſtus nos libera
uit. Ly. qui p ſuã
bñdictã paſſionem
legalia euacuauit.

ſ ſic laborandũ eſt ſ q: nõ ſum⁹ carnales.
a Itaqꝫ fratres non ſumus ancille
ſ ſpirituales. ſ ex dono chriſti habem⁹
b c filij ſed libere: qua libertate chri
d ſtus nos liberauit.

¶ Dñica in Paſſione domini.
Ad Hebr. IX. c. circa mediũ.

FRatres: chri
ſ qui aſtat p nobis
ſtus aſſiſtẽs põtifex e f
ſ et pmiator. ſ glorie
futuroꝝ bonoꝝ per/ g h
ſ tabernaculũ celũ ⁊ perfectius.
amplius ⁊ pfectius tabernaculũ i
ſ humane fabricatũ
nõ manufactũ. i. nõ hui⁹ creatio/ k
ſ ſicut fecit ſummus pontifex
nis: neqꝫ p ſanguinẽ hircorũ aut l
ſ in cruce effuſum.
vituloꝝ: ſed p pprium ſanguinẽ in m
ſ p mortẽ. ſ ampli⁹ nõ moritur⁹. ſ nã p mortẽ
troiuit ſemel i ſãcta eterna redẽ n o
chriſti iu enim⁹ eternã ſalutẽ. ſ ſicut in re eſt. p
ptiõe inuẽta. Si eñ ſanguis hir q
ſ caproꝝ ſ puluis. ſ rufe
corũ aut thauroꝝ et cinis vitule
ſ immũdos ſ purgationẽ
aſpſus inqnatos ſctificat ad emũ r s

Poſtilla FRatres Chriſt⁹ aſſiſtẽs pon. ⁊c̃
B Ante initiũ illius
ep'le ſcribit ſã. pau
lus di. Qui erat in
veteri teſtamento
tabernaculũ factũ
pmũ: in q̃ erãt can
delabra ⁊ mẽſa/ p/
poſitio panum: qđ
dicit ſctã: poſt ſecũ
dum tabernaculũ/
qđ dicit ſctãſctoꝝ:
aureũ habẽs thuri
bulũ/ et arcã teſta/
mẽti/ circũtectã ex
omĩ pte auro: in q̃
erat vrna aurea/ et
mãna: ⁊ v̄ga aarõ/
q̃ fronduit/ ⁊ tabule teſtamẽti. In pmũ q̃/
dẽ tabernaculũ ſemp itroibãt ſacerdotes
ſacrificioꝝ officia ꝯſũmãtes. In ſcđm au
tẽ ſemel in anno ſolus põtifex/ nõ ſine ſan
guie: quẽ offerret p ſua ⁊ ppl'i ignorãtia:
q̃ parabola eſt tpis inſtancis. Tũc ſequit
ep'la hodierna: in qua agit de chriſti ſan/
guinis aſpſione/ ⁊ ſue mortis paſſiõe. Et
oſtẽdit paulus efficaciã dñice paſſiõis in
redẽptionẽ hũani generis di. e ¶ Chri/ C
ſtus aſſiſtẽs. ſ. deo pr̃i ad interpellãdũ
p nobis. Vñ dicit: Aduocatũ habemus 1. Jo. 2. b.
apud patrẽ chriſtũ ieſũ: q̃ eſt ppiciatio p
pctis noſtris. f ¶ Põtifex. Gor. ad ho/
ſtiã p nob offerẽdã
⁊ datoꝛ. g ¶ Fu/
turorũ bonoꝝ. i.
grẽ ⁊ glie. vñ: Gra Ps. 83. c.
tiã et gloriã dabit
dñs. Iſte introiuit
tabernaculũ. i. ce/
lũ. h ¶ Perãpli/
us. id ẽ valde am/
plum: q: plures ca
pit. ſ. oẽs ſanctos.
i ¶ Et pfecti⁹ ta
bernaculũ. Lyr.
q̃ fuit tabernaculũ
moyſi: q: fuit mo/
bile ⁊ portabile de
loco ad locũ: illud
eſt imobile et eter/
nũ. k ¶ Nõ ma/ D
nu factũ: id ẽ nõ
hui⁹ creationis.
id eſt humane facti
onis: ſed ope diui/
no creatũ eſt celũ.
l ¶ Neqꝫ p ſan/
guinẽ hir. aut vi
tuloꝝ. ſic intrabat
pontifex veter⁊ te/
ſtamẽti. m ¶ Sꝫ †Nu. 7. b.
p pprĩũ ſan. quẽ Leui. 4. a.
pro nobis effudit.
n ¶ Introiuit ſe
mel. in aſcẽſione.
o ¶ In ſctã. i. i ce
lo. p ¶ Eterna re
dẽ. inuẽta. Vñ. q̃ nõ poterat iueniri in
veteri teſtamẽto. q ¶ Si eñ ſanguis
hir. aut thau. et ci. vitule. mixtus aq̃.
r ¶ Aſpſus. q: ſignificat futurã paſſio/
nẽ chriſti. s ¶ Inqnatos ſanctifi. ad
emũ carnis. ſm legẽ. Ois aia q̃ tetige/
rit morticinũ: imunda erit ſept̃ diebus:
ita vt nõ liceret ei ingredi tabernaculũ: p
aſpſionẽ eñ aq̃ expiatiõis mũdabat quo

E ad emūdationē carnis: qꝛ aīam emūdare nō poterat. a ❡ Quanto magis ſanguis chriſti qui p ſpm̄ſctm̄. ſ. iubētē. b ❡ Semetipſum obtulit. volūtarie. c ❡ Immaculatū. i. abſq; omni pctō d ❡ Deo. patri. e ❡ Emūdauit. i. pfecte mūdauit. f ❡ Cōſciam no. i. nō ſolum carnē/ ſed etiā animam. g ❡ Ab opibus mor. Glo. i. a peccat mortalibus: q̄ dicūt opa mortua: qꝛ aufert vitā grē: et faciunt obnoxium mortis eterne. h ❡ Ad ſeruiendū deo vi. i. ſim apti ⁊ idonei ſeruitores deo viuētes. i ❡ Et ideo. ieſus chriſt. k ❡ Noui teſta. mediator ē. int deū ⁊ hoiem l ❡ Ut morte interce. Ly. i. chriſti morte interueniente: per quā nouū teſtamētū eſt ꝯfirmatū: qꝛ paſſio chriſti fuit noui teſta. confirmatio. m ❡ In redēptionē earū ꝑua. i. trāſgreſſionum. n ❡ Que erāt ſub priori teſta. i. in vete. teſta. quas ꝑuaricatiōes vet teſtamētū auferre nō poterat: ſꝫ ꝑ chriſti mortē ſūt ablate. o ❡ Repromiſſionē ac. eter. heredi. i. eternā hereditatē ſepe ꝓmiſſā accipiant per efficaciā paſſionis chriſti. p ❡ Qui vocati ſunt. Glo. i. qui ꝑdeſtinati ſunt ad eternā vitā. q ❡ In chriſto ieſu domino noſtro.

† De celeb. miſ. c. cum marthe.

(ſue.) (multo plus.)
a dationē carnis† quāto magis ſan
(deificus) (ex inſpiratione)
b guis chriſti q̄ ꝑ ſpm̄ſanctū ſemet
(volūtarie acceptādo nouā.) (immunē)
c ipſū obtulit imaculatū deo: ēmū
(purgauit)
d e f g dauit conſcientiā noſtrā ab ope
(peccatis) (vt ſeruiamus.) (ecce cā)
h ribus mortuis ad ſeruiendū deo
(pncipal.) (ꝑ nouū teſtamētū inter deū ⁊ hoiem.)
i k viuenti. Et ideo noui teſtamenti
(per mortem chriſti)
l mediator eſt: vt morte intercedē
(ſolutionē) (iniquitatū)
m te in redēptionē earū ꝑuarica
(veteri.)
n tionū que erāt ſub priori teſtamē
(ſpem) (fideles)
o to: repromiſſionē accipiāt eterne
(glorie.) (ad fidem)
p hereditatꝭ qui vocati ſūt: in chri
q ſto ieſu domino noſtro.

❡ Dñica in Ramis Palmarū. Ad Philip. II. a. q̄ſi in pncipio.

(nō ſolū cogitatione.)
Hoc em̄ ſenti
(fuit)
tē in vobis quod ēt in r s t
(equalis patri)
chriſto ieſu. Qui cum in forma v x

G Poſtilla

Hoc em̄ ſen. in vo. ⁊c. Añ initiū illi eple ſcribit ſā. paul/ di. Implete gaudiū meū vt idē ſapiatis/ eādē charitatē habētes: nihil ꝑ ꝯtētionē agētes/ neq; ꝑ inanē gloriā: ſed in hūilitate ſuperiores ſibīuicē arbitrātes. Tūc ſequit epla hodier. Hoc em̄ ſentite in vobis qđ ⁊ in chriſto ieſu. Ubi ſciendū ꝙ ſequēs ſeptimana maior vocatur: eo ꝙ maī et ꝓlixi habet officiū: ⁊ ꝑ hoc dat intelligi: ꝙ iſto ſacratiſſimo tēpe magis q̄ aliis tpib deo ſuire debem. Itē dicit ſancta: qm̄ in ea impii iuſtificantur: qꝛ in ea penitentes abſoluunt/ et eccleſie reconciliantur. Itē dicit penoſa: quia dñs noſter ieſus chriſtus i ea laborauit: ⁊ penas ꝓ nobis ſuſtinuit: et nos per ſuā amarā paſſionē redemit. Idcirco apl's paulus in hac epiſtola hortat nos ad chriſti imitationē/ di. r ❡ Frēs: Hoc em̄ ſentite. Gor. i. experimēto cognoſcite. s ❡ In vobis. ſ. mēbris: qꝛ mēbra debēt ſentire dolorē capitis. t ❡ Qđ ⁊ in chriſto ieſu. ſ. qui fuit humilis: quā humilitatem habere debetis interius in corde: ⁊ nō ſolum exterius ſicut hypocrite. v ❡ Qui ſcilicꝫ chriſtus. x ❡ Cum in forma dei eſſet. id eſt vn in eſſentia cū deo patre.

H

A a ℭ Nō rapinā arbitrat⁹ eſt. dicēdo b ℭ Eſſe ſe eq̄. deo. ſ. prī ſm diuinā naturā/ſicut angel⁹ lucifer ꝛ p̄mi parētes: q̄ ſm Aug. voluerūt rape diuinitatē/ꝛ ꝑdiderūt fęlicitatē. c ℭ Sed ſemet. exinaniuit. ꝛ. marie hūiliauit. d ℭ Formā ſerui accipiens. Vinc. i. hūanitatē aſſumens/in q̄ nob̄ ſeruiret. e ℭ In ſilitudinē ho. factus. ſ. paſſibilis ꝛ mortalis/ſilis alijs hoibus: ꝛ alios defect⁹ naturę hūanę aſſumēdo. f ℭ Et habitu. i. ꝯuerſatione. g ℭ Inuētus. ſ. eſt. h ℭ Vt hō. q꞉ inter hoies duxit vitā communē. vn̄: Venit filius hois mādu cans et bibens. i ℭ Hūiliauit ſemet. Lyr. ad dandū nob̄ exēplū. k ℭ Factus obediēs. ſcʒ deo prī. l ℭ Vſq꜠ ad mortē: mortem aūt cruc. Hor. q̄ erat pęna latronū. vn̄: Morte turpiſſima condēnemus eum. m ℭ Propter qḋ et deus ſcʒ pater. n ℭ Exaltauit illū. Ly. id eſt in ſua reſurrectione et aſcenſiōe chriſtus gloriā ſui corpis et eius exaltationem ad cęlos meruit ꝑ ſuā paſſionem. o ℭ Et donauit illi nomē qḋ ē ſup omē no. Hor. hoc nomē. ſ. de⁹: vt. ſ. ille q̄ ē hō dicat̃ de⁹. p ℭ Vt in noīe ieſu oē ge. fle. cęleſtiū/terre. ꝛ infernoꝝ. Ly. i. oēs ſibi exhibeāt reuerētiā: angeli/hoies ꝛ demones. q ℭ Et ois lingua ꝯfiteat̃. ſ. corporalis ꝛ ſpūalis. i. humana et angelica. r ℭ Quia dn̄s nr̄ ieſus chriſtus/in gl̄ia ē dei pa. Ly. q꞉ ſm deitatē eſt vna gloria prīs ꝛ filij. C

Lu. 7. c (beside: vn̄: Venit filius hois)

Sap. 2. d. (beside: vn̄: Morte turpiſſima)

B (beside: Hūiliauit ſemet)

ſ fruſtra aſcꝑtione ſicut diabol⁹ ꝛ p̄mus hō volebat. ſ dicendo

a b dei eēt: nō rāpinā arbitrat⁹ ē eſſe

ſ nemo alius. ſ ſentite experimentaliter i vob̄ hūilitatē chriſti: q̄ cū tant⁹ eſſet exina.

c ſe eq̄lē dēo: ſed ſemetipm̄ exina-

ſ hūanitatē ſeruilē. ſ ſiles defectus aſſūpſit

d e niuit fōrmā ſerui accipiēs i ſilitu-

ꝑter culpā ſ exercitio

f g h dinē hoim fact⁹: ꝛ hābitu iuēt⁹ ūt

ſ patri

i k hō. Hūiliāuit ſemetipʒ fāct⁹ obe

ſ nō ſolū ad ꝯuitia ꝛ v̄bera. ſ execrabiliſſimā.

l diēs vſq꜠ ād mortē: mortē āt cru

ſ bonū obediētie

m n cis. Propt̃ qḋ ꝛ de⁹ exaltāuit il-

ſ qḋ reueret̃ in vniuerſali machina

o lū: ꝛ dōnauit illi nomē qḋ eſt ſup

p oīe nomē: vt i nōie ieſu oīe ge

ſ angeloꝝ ſ hominū

nu flectat̃: cęleſtiū/terreſtriū ꝛ in-

ſ demonū. ſ angelica ꝛ humana

fernoꝝ. Et ōis lingua confiteat̃: q

ſ ſm diuinitatē eq̄lis prī i btitudine: ſm vo humanitatē i potiorib⁹ bonis prīus creature debit⁹

quiā dn̄s ieſus chriſtus i gloria r

eſt dei patris.

ℭ In die Paſchę. I. ad Chor.

V. b. quaſi i medio.

ſ ꝑ ꝯfeſſionē ꝛ penitentiam

Expurgate ve

ſ peccatum

tūs fermētū: ūt ſitis s t

Postilla

Expurgate vetus fermentum: vt ſitis ꝛc. Ante initiū illi⁹ epl̄ę ſcribit ſanct⁹ Paulus di. Neſcitis q꞉ modicū fermētum totā maſſam corrūpit. Tunc ſequit̃ epl̄a hodier. Vbi notādū/ ꝙ h̄ tpe chriſt⁹ trāſiuit a mortalitate ad imortalitatē: ad quā etiā i generali fac nos trāſire q̄ paſcha digne celebram⁹ ꝛ digne cōicamus. Et ad h̄ monet nos apl̄s in ꝑſenti epl̄a dicens: s ℭ Expurgate vę. fer. i. corruptione cuiuſlibet pcti mortal. Sciēdū ꝙ ꝑ fermētū hic apl̄s intelligit pctm̄: q꞉ ſicut fermentū corporale ſi diu māet in maſſa anteq꜠ ex eo fit panis: totam maſſam corrūpit ꝛ imutat: facitq꜠ ipſā acidā: ſic ipm̄ peccatū totaʒ maſſam generis hūani corrupit in trāſgreſſione p̄mi hois: ꝛ ad hoc immutat hoiem et oꝑa. Et vocat̃ pctm̄ hic vet⁹ fermentū: q꞉ facit hoies fieri ſiles adę: facitq꜠ diſſiles ieſu chriſto: cui⁹ vita erat i nouitate ſctitatis/ꝛ v̄itat⁹ ꝛ grē. t ℭ Vt ſit⁹. i. eē poſſi- D

E tis. a ¶ Noua cõſpſio. i. munda farina ⁊ alba/ aq̄ grẽ ↄglutinata. Eſt aũt cõſpſio farina p aquã ↄglutinata ſine fermẽto: et ſignificat chriſti fideleſ aq̄ baptiſmat? ab lutos/ i charitate cõglutinatos. ¶ Nota vetus fermentũ dicit alter gebefelter deyg. Noua cõſp/ ſio: die neu beſprẽ/ gung. b ¶ Sicut eſtis azimi .i. ſic fuiſt? i baptiſmo ſine fermẽto pcti puri effecti/ ſic mane/ atis. q. di. Vos te/ nemini ad hoc: q2 fa/ cti eſtis açimi/ id ẽ puri in baptiſmo. c ¶ Etẽim. i. ꝓpter ea chriſtus qui eſt d ¶ Paſcha no/ ſtrũ. i. verus agn° paſchal. e ¶ Im/ molat° eſt. ſup. in cruce corpaliter/ et in altari ſacramẽta lit. f ¶ Itaq3. i. ꝓ terea. g ¶ Epule mur. i. mãducem° cibũ iſtũ. h ¶ Nõ i fermẽto veteri. Vin. i. cõſcia alicu/ ius pcti mortalis. i ¶ Neq3 in fer/ mẽto ma. ⁊ neq̄/ tie. Tho. Mali/ cia dicit pctm̃/ qd̄ q̄s cõmittit in aliũ/ neq̄tia i ſemetipm̃. k ¶ Sed in açi. Gor. i. in puritate. l ¶ Sinceritat/. ſ. ad deũ. m ¶ Et verita. ad ꝓximũ.

Poſtilla S Tãs petr° i medio plebis ⁊c. Ad initiũ illi° epl'e

ſ mũda farina aq̄ gratie innouata ⁊ cõſecrata. ſ eſſe debetis. ſine fermẽto

a b noua cõſpſio/ ſicut eſt/ açimi. Et

peccati ſ3 puri. ſ qd̄ eſt chriſt°. ſ oblatus

c d em̃ paſcha noſtꝝ immolat° ẽ chri

ſ decet vt comedamus agnũ paſchalẽ.

e f g ſtus. Itaq3 epulemur. Nõ in fer/

ſ pctõꝝ ↄſuetudine ſ in nouis peccatis

h i mẽto veteri: neq3 in fermẽto ma/

q̄bus ꝓximus offendit. ſ † q̄ cõſcia ꝓpria ledit.

k licie ⁊† nequitie: ſ3 in azymis ſin/

ſ in puritate volũtatis boni operis. ſ pure con feſſionis.

l m ceritatis ⁊ veritatis.

¶ Feria .II. Paſche. Actuũ X. f. circa finem.

S Tans petr° i medio pleb dixit: n Viri frẽs vos ſcit/

† vbũ. ſ euãgelij p p̄dicati/ onẽ ieſu chriſti.

† qd̄ factũ eſt vbũ p vniuerſã iude o p am. Incipiens em̃ a galilea poſt q

ſ ſuum. ſ myſteriũ ſ baptiſta ſ ſc3

baptiſmũ qd̄ p̄dicauit ioãnes: ie r

ſ ſc3 ieſum

ſũ a naçareth: quõ vnxit eũ deus s

ſ plenitudine grẽ. ſ ptãte miraculoꝝ

ſpũſãctõ ⁊ vtute: q̄ ptranſiuit bñ t v

ſ pctõrib° ⁊ infirmis. ſ obſeſſos. x

faciẽdo ⁊ ſanãdõ õmes oppſſos y z

ſ q2 diuinitas vnita eſt hũanitati ſue.

a diabolo: qm̃ deus erat cũ illo.

ſ apoſtoli ſ miraculoꝝ

Et nos teſtes ſumus oim que fe/ a

ſ prouincia ſ ciuitate

cit in regione iudeoꝝ ⁊ hieruſalẽ:

ſcribit ſanct° Lucas: q ſctũs petrus apl's G dixit: In veritate cõperi qm̃ nõ eſt pſona/ rũ acceptor deus: ſed in omi gẽte q̄ timet deũ ⁊ opat iuſticiã: accept° ẽ illi. Tũc ſeq tur preſens epl'a. n ¶ In diebus illis: Stãs petr° i medio plebiſ/ dixit: Viri frẽs: vos ſcitis. Ly. q2 inter iudeos babitaſtis. o ¶ Qd̄ factũ ẽ verbũ. Vin. i. res per verbũ ſignata. p ¶ Per vniuer ſam iudeã. In/ cipiẽs em̃ a gali lea. Ibi incepit ie/ ſus predicare. Lu. 4. q ¶ Poſt baptiſ mũ. q2 añ nõ legi/ tur publice p̄dicaſ/ ſe. r ¶ Qd̄ predi cauit ioãnes ie/ ſum a nazareth. id eſt qd̄ myſteriũ chriſti vẽturi ioan/ nes predicauit: vt patet in euãgelijs. H s ¶ Quõ vnxit eũ deus. ſ. ieſũ in humana natura. t ¶ Spũſctõ. i. plenitudie gratie. v ¶ Et vtute. in opatiõe miraculo/ rum. x ¶ Qui p/ trãſiuit bñfaciẽ do. q̄tũ ad infor/ mationẽ populi. y ¶ Et ſanãdo. mente ⁊ corpore. z ¶ Oẽs oppreſ ſos a diabolo: qm̃ de° erat cũ il lo. p plenitudinez grẽ. a ¶ Et nos teſtes ſum° oim q̄ fecit in regiõe iudeoꝝ ⁊ hieru.

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

A quē occiderūt ſuſpen. in ligno. Hūc deꝰ ſuſci. ter. die: ⁊ dedit eū manifeſtū fieri. Ly. ꝑ multa argumenta reſurrectionē ſuā declarādo. a ¶ Nō oī populo: ſed teſti. ꝓoz. a deo. Lyra. Reſurrectio chriſti primo manifeſtata ē apoſtolis ⁊ exiſtentibꝰ cū ipſis: ꝑ q̄s poſtmodum cum alijs manifeſtata eſt.
b ¶ Nobis qui mādncauimꝰ et bibimꝰ cuz illo. ad declarādā veritatē ſuę reſurrectionis. c ¶ Poſtq̄ȝ reſurre. a mortuis: ꝓcepit nobis ꝑdicare pplo et teſtificari: q2 ipſe eſt q̄ ↄſtiturꝰ ē a deo. ſcilicet patre
d ¶ Iudex viuorū. i. q̄ viuunt vita grē. e ¶ Et mortuorū. i. iniquorū q̄ mortui ſunt morte culpę. Propter
Joā. 6. d. quod dicit̄: Pater omne iudicium dedit filio. f ¶ Huic omnes ꝓphete teſtimoniū perhibēt. quaſi diceret: Nō ſolū ſumꝰ teſtes eius: ſed etiam prophetę antiqui diuinitus inſpirati qui ꝓphetauerunt de chriſto.
g ¶ Remiſſionē peccatorū accipere per nomen eius. vnde dicitur
Joel. 2. g Quicunq̄ȝ inuocauerit nomen domini ſaluus erit. h ¶ Omnes q̄ credūt in eū. Glo. ordi. fide cum op̄ibus.

ſ iudei. ſ crucis.
quē occiderūt ſuſpēdēteſ ī ligno.
Hūc deus ſuſcitauit tertia die: ⁊
ſ deus ſ ꝑ reſurrectionē.
a dedit eū manifeſtū fieri nō ōī po-
ſ tantū ſ diſpoſitis
pulo: ſ3 teſtibꝰ ꝓordinatis a deo:
ſ diſcipulis.
b nobis q̄ manducauimꝰ ⁊ bibimꝰ
ſ ieſu ſ ſcȝ tertia die
c cū illo: poſtq̄ȝ reſurrexit a mortu-
ſ ieſus
is. Et ꝓcepit nob̄ ꝑdicare poplo
ſ q̄ ipſe ſit
⁊ teſtificari: q2 ipſe eſt qui cōſtitu
ſ patre
d e tus ē a deo iudex viuoꝝ ⁊ mortu-
ſ Non ſolū nos apoſtoli.
f orum. Huic oēs ꝓphetę teſtimo
g niū perhibent remiſſionē pecca-
ſ ſcilicet ſ q̄d eſt ieſus.
h torū accipere per nomē eius ōm-
ſ fide formata ⁊ intētionata
nes qui credunt in eum.

¶ Feria. III. Paſchę. Actuum XIII. c. circa medium.

ſ ad ꝑdicandū.
Surgēs pau
lus: et manu ſilentiū i
ſ ſapiens.
īdicēs ait: Viri frēs k
ſ ex genere
filij gener̄ abꝛaā: ⁊ q̄ ī vobiſ timēt
ſ dei prīs. ſ fidei ꝑ quā ſalus.
deū: vobis verbuȝ ſalutis huius l

C Poſtilla
Surgēs paulus/ ⁊ manu ſilētiū indicēs: ait: Viri fratres ⁊c. Añ initiuȝ illius eplę ſcribit ſanctꝰ Lucas: q̄ ſanctꝰ Paulus dixit iudęis: quō olim filij iſrael poſtulauerunt ſibi regē: et dedit illis deꝰ ſaul filium Cis/ virū de tribu beniamin annoꝝ quadraginta: et poſt hunc dedit illis dauid regem: de cuiꝰ ſemine natus eſt chriſtus ſaluatoꝛ/ ꝑdicante ioanne ante faciē aduētus eius baptiſmū penitētię omnī populo iſrael. Cuȝ autem impleret ioannes curſum ſuū/ dicebat: Queȝ me arbitramī eſſe non
D ſum ego: ſ3 ecce venit poſt me: cuius nō ſum dignus calciamenta pedū ſoluere. Tunc ſequitur epiſtola ꝑſens. i ¶ In diebus illis: Surgēſ paulus/ et manu ſilētium indicens. Lyra. vt melius a tanta multitudine audiret̄. k ¶ Ait: Viri fratres filij generis abꝛaaȝ/ et qui in vobis timent deū: vobis verbum. ſcȝ incarnatū. l ¶ Salutis huius miſſum eſt. ſcilicȝ ꝑncipaliter. Tū quia ieſus chriſtus iudęis in propꝛia perſona pꝛędicauit. Tum quia in medio iudęę ſcȝ in hieruſalem operatus eſt ad ſalutē.

E a ¶ Qui eni ha. hie. Ly. quātū ad vulgares. b ¶ Et pricipes ei⁹. quā/ tum ad maiores. c ¶ Ignorantes ieſū. ſ. eſſe chriſtū veꝝ deū ⁊ ſaluato/ rem hoīm. d ¶ Et voces ꝓphetaꝝ q̄ ꝑ oē ſabba. le. gunt: iudicātes ſcꝫ ieſuꝫ morte eſſe dignum. e ¶ Im pleuerūt. ꝓpheti as p̄dictas de eius paſſione: ſm ꝙ di/ cit: Tanq̄ ouis ad occiſionē duct⁹ eſt. Et alibi: Ego qua/ ſi agn⁹ māſuetus q̄ portat ad victimā. f ¶ Et nullā cau ſā mor. inue. i eo ſicut patet in euan/ gelio/ ⁊ pilati teſti/ monio. g ¶ Pe/ tierunt a pilato vt inter. eū. ꝑ mi lites ipſi⁹. Et lic ꝓ mo reſtitiſſerit: tñ fi/ nalit petitioni eoꝝ acq̄euit: iudeoꝝ fa/ uore/ ⁊ ceſaris timo re. h ¶ Cūq̄ cō/ ſūmaſſent oia q̄ de eo ſcri. erāt. ſ. ipſi peruerſi iudei. i ¶ Deponētes eum de ligno. ſ. ipſi boni iudei: Io ſeph de arimathia et Nicodēmus. k ¶ Poſuerūt in monumēto. De us vero. ſ. pater. l ¶ Suſcitauit eſt. ſ. hoīem chrm. m ¶ A mortuis

Eſa. 53. c

Hier. 11. d

ſ primo iudeis. ſ ciues
a miſſum eſt. Qui eñ habitāt hie/
ſ Hieruſalē.
b c ruſalem/ et principes eius: ignó/
ſ ſcire nolentes. ſ ſaluatorē. ſ oracula.
d rantes ieſum/ ⁊ vóces propheta/
ſ voces.
rum: que per omne ſabbatum le/
ſ in ſynagogis. ſ ieſum iniuſte. ſ qd̄ neſcierūt.
e guntur: iudicātes impleuērunt:
ſ ꝓpter quā mori deberet.
f Et nullā cauſam mortis inueniē/
ſ nihilominus.
g tes i eo: pētierūt a pilato vt inter/
ſ ꝑ gentiles ſ iudei.
h ficerēt eū. Cūq̄ cōſūmaſſent oia
ſ ꝑ ꝓphetas.
i que de eo ſcripta erant: dēponē/
ſ crucis. ſ ioſeph ⁊ nicodemus.
k tes eū de ligno: pōſuerūt i monu
ſ chriſtum.
l m mēto. Deus vo ſuſcitauit eum ā
m
mortuis tertia die: q̄ viſus ē pēr n
ſ ſcꝫ q̄draginta. ſ apl'is.
dies multos his q̄ui ſimꝫ aſcēde o p
ſ ieſu
rant cū eo d̄ galilea in hieruſalē:
ſ impſentiaꝝ ſ iudeoꝝ
q̄ vſq̄ nūc ſūt teſtes ei⁹ ad plebē.
ſ paulus ⁊ barnabas. ſ repromiſſionē.
Et nōs vobis annūciam⁹ eā que q
ſ abraam ⁊ dauid.
ad pr̄es nr̄os repromiſſio facta ē
ſ promiſſionem.
q̄niaꝫ hanc de⁹ adimpleuit filiȷs r
ſ a mortuis. ſ ſaluatorem.
veſtris: reſuſcitans ieſum chriſtū
dominum noſtrum.

¶ Feria. IIII. Paſche. Actuum III. c. in medio.

Aperiens pe
ſ ad iudeos
tr⁹ ōs ſuū dixit: Uiri s

tertia die: qui vi ſus eſt. viuens. n ¶ Per dies multos. i. q̄dragi ta. o ¶ His. id eſt apl'is. p ¶ Qui ſimul aſcē. cū eo de galilea in hie ruſalēꝫ: qui vſq̄ nūc ſūt te. ei⁹ ad plebē. ꝑ opatione miraculoꝝ in noie ipſi⁹. q ¶ Et nos vobis annū. eā q̄ ad pa. noſ. re/ pro. facta ē. ſ. de chriſti incarnatiōe et paſſione/ et eius reſurrectione. r ¶ Qm̄ hāc de/ us adimple. fil. vr̄is/ reſuſcitās ieſum chriſtum.

Aperiēs petrus os ſuū/ dixit: Uiri iſraelite et q̄ timetis ⁊c. An initiū illi⁹ ep'le ſcri/ bit ſā. Lucas in eo dē ca. ꝙ ſanctus pe trus dixit ad quen/ dam viꝝ claudū ex vtero mr̄is ſue: Ar gentū ⁊ auꝝ nō eſt mihi: quod aūt ha/ beo/ tibi do: In no mine ieſu naçarent ſurge et ambula. Qui ſtatim ſurre/ xit et ambulauit: et ois popul⁹ admira bat in eo qd̄ ꝯtige/ rat illi. Tūc ſtatim ſequit ep'la hodier na. s ¶ In die/ bus illis: Aperi ens petr⁹ os ſuū

Poſtilla

A dixit: Viri iſraelite/ ꝛ q̄ timet᷑ deū audite: Deus abraā ꝛ deus iſaac et deus iacob. Ly. vtitur hoc modo loq̄ndi qui cōmunis erat apud iudeos in aſſertionib⁹ veritatis taliter iurare. a ¶ Deus patrum nr̄orum. qui eſt omnipotens. b ¶ Glorificauit filiū ſuum ieſum. eū reſuſcitādo/ et ad ſuā dexteram collocando. c ¶ Quem vos quidē tradidiſtis. ſcʒ pilato ad interficiēdū. d ¶ Et negaſtis ante faciē pilati. dicēdo: Nō habemus regē niſi ceſarē. Jo.19.c. e ¶ Judicāte illo. ſcʒ pilato. f ¶ Dimitti. ſup. debere ieſū ſic innocentē.

B g ¶ Vos autē ſanctū ꝛ iuſtū negaſt᷑: ꝛ petiſtis virū homicidā donari vobis. ſcʒ barrabā: qui ꝓpter ſeditionē ꝛ homicidium miſſus erat in carcerē. h ¶ Auctorem vero vite. ſcʒ ſpiritualis ꝛ corporalis. i ¶ Interfeciſtis. in humanitate aſſumpta. k ¶ Quē deus ſuſcitauit a mortuis. per ſuā omnipotētiā. l ¶ Cui⁹ nos teſtes ſum⁹. q꞉ comedim⁹ et bibim⁹ cū eo poſt reſurrectionē ſuam. m ¶ Et nūc fra. Ly. dulciter eos alloquitur: vt verbū eius magis recipiat᷑. n ¶ Scio q꞉ p igno. feci. ſicut ꝛ prin. vr̄i. Ly. alia tn̄ fuit ignorantia hic ꝛ ibi. Nā pncipes q̄ erāt litterati: p ſcpturas q̄ p̄dicte erāt de chriſto: p eius opa p̄mo cognouer̄t de ieſu nazareno: q̄ erat chriſtus in lege ꝛ ꝓphetis ꝓmiſſus. Sʒ q꞉ cepit p̄dicare ꝯ eorū vitia publice: cōceperūt ꝯtra eū inuidiā ꝛ odiū: ꝛ ſic i eis fuit ſbuerſa dicta noticia: q꞉ corruptio affectionis corrūpit iudicium rōnis: ꝛ in augmētū ſue malicie deceperūt populū ſimplicē: inducētes eū ad petendū mortē chriſti: vnde dicit᷑: Principes autē ſacerdotū ꝛ ſeniores pſuaſerūt ppl̄is vt peterēt barrabā: ieſū vo pderēt. Et ſic pʒ q̄ ignorātia pncipū fuit mlt̄o grauior q̄̄ populorū. o ¶ De⁹ aūt q̄ p̄nū. p os oīm ꝓphetaꝝ. Glo. or. Vno ore locuti ſūt omnes ꝓphete de chriſto. p ¶ Pati chriſtū ſuum: ſic ipleuit. Penitemini igit᷑. q꞉ feciſtis per ignorātiā. q ¶ Et cōuer. de mal̄ vr̄is. r ¶ Vt deleā᷑ pec. vr̄a.

(ſ de tribu iſrael. ſ vos. ſ que dicam)
iſraelite et q̄ timetis deū/ audite.
Be⁹ abraā ꝛ deus iſaac ꝛ de⁹ ia-
a b cob: deus patrū noſtroꝝ glorifi-
(ſ filiū dei.)
c cauit filiū ſuū ieſum: quem vos
(ſ in manus gentiliū)
d quidē tradidiſtis ꝛ negaſtis ante
(ſ dicētes † Nō habem⁹ regē niſi ceſarem)
e f faciē pilati: iudicāte illo dimitti.
(ſ ſaluatorē mundi)
g Vos autem ſanctū ꝛ iuſtū nega-
(ſ barrabam)
ſtis: ꝛ petiſtis virū homicidā do-
(ſ dimitti. ſ in paſcha ſ datorē vite ſpūalis ꝛ corporalis.)
h nari vobis: auctorem vo vite in-
(ſ tertia die)
i k terfeciſtis: quē deus ſuſcitauit a
(ſ apoſtoli)
l mortuis: cui⁹ nos teſtes ſum⁹. Et
(ſ o ſ alii p inuincibilē: alii craſſam ꝛ alii affectatā.)
m nūnc fratres/ ſcio q꞉ per ignoran- n
tiam feciſtis ſicut ꝛ princeps ve-
(ſ chriſtū venturū.)
ſtri. Deus autē qui p̄nūciauit p o
(ſ cōmuniter)
os omniū ꝓphetarum pati chri- p
(ſ vnctum ſ de trāſgreſſione)
ſtum ſuum ſic impleuit. Penite-
(ſ ad veram fidē.)
imini igit᷑ ꝛ cōuertimini: vt deleā- q r
(ſ cōmiſſa contra chriſtū)
tur peccata veſtra.

¶ Dn̄ica. I. poſt Paſcha. I. Joānis. V. a. in principio.

Omne qd̄ na-

Omne qd̄ natū ē ex deo ꝛc. Poſtilla

Añ initiū illi⁹ ep̄le

Margin: † Jo.19.c. — mat. 27.b — C — D

UNIVERSITÄTS-BIBLIOTHEK PADERBORN

ſ per fidē charitate formatā
ſ et eius tentationes
a b tūm eſt ex deo/ vincit mūndum.
fides facit vincere
c Et hec ēſt victoria q̄ vincit mun
d e dum/ fidēs noſtra. Quis ēſt aūt
p fidē — ille
qui vincit mundū niſi is q̄ credit
hec eſt fides vera — ad fidē
f qm̄ ieſus ē fili⁹ dei. Hic ē q̄ venit
baptiſmi — redemptionis
g h p aquā ⁊ ſanguinē ieſus chriſt⁹.
purgationis — mūdationis
i k Non in aqua ſolum/ ſed in aqua
ſatiſfactionis — ſanctus
⁊ ſanguine. Et ſpūs ēſt qui teſtifi l
dei patris
cat/ qm̄ chriſtus ē veritas. Quia m n
de vnitate chriſti
tres ſunt q̄ teſtimoniū dāt ī celo:
filius
pāter/ verbū ⁊ ſpiritusſanctus: ⁊ o
in eſſentia ⁊ deitate.
hi trēs vnū ſunt. Et tres ſunt qui p q
de chriſto hoīe — aīa
teſtimoniū dant in terra: ſpiritūs r
lateris in cruce
hoc verū eſt: et
aqūa ⁊ ſanguis. Si teſtimōniū s t
hominū accipimus: teſtimōniū v

E ſcribit ſanctus ioānes/ dicēs: Hec eſt em̄ charitas dei: vt mādata ei⁹ cuſtodiamus: ⁊ mādata eius grauia non ſunt. Tunc ſe/quit̄ epiſtola p̄ſens: Om̄e quod natū eſt ex deo vincit mundū. In illa epiſtola ſanctus Joānes commēdat fidē catholicā: quia nihil ea potētius/ nec nobili⁹/ nec vtili⁹/ nec verius/ nec certi⁹: ſicut p̄z in textu ⁊ glo. preſentis epiſtole: vn̄ dicit: a Om̄e quod natum eſt ex deo. Vincē. ſpirituali generatiōe. Hec autē ſpūalis natiuitas fit p duo Primo baptiſmali lauacro: ſecundo ſpirituali remedio b Vincit mū/dum. Ly. tētationes ⁊ pſecutiōes

F mūdi. c Et hec ē victoria q̄ vincit mūdū. Vin. q̄ tētatio hūana ſuperatur. d Fides noſtra. Per fidez em̄ habitat chriſt⁹ in cordibus fideliū in quo eſt victoria. e Quis ē aūt q̄ vincit mundū niſi q̄ credit: qm̄ ieſus ē fili⁹ dei. ſ. naturalis/ ⁊ eiuſdem nature cū eo. f Hic ē q̄ venit. ſup. ad ſaluandū homines. g Per aquam. ſcʒ baptiſmi. h Et ſanguinē. paſſionis ⁊ redēptionis. i Jeſus chriſtus. Nō in aq̄ ſolū. Vn. i. nō ſolū ſctificauit aquā baptiſmi. k Sed in aq̄ ⁊ ſanguīe. q̄ fluxerūt de latere ī cruce: dedit virtutē etiā ce/

Jo,19.f. teris ſacramentis. vn̄ dicit̄: Unus militū lāceā latus eius pforauit: et cōtinuo exi/uit ſanguis ⁊ aqua. l Et ſpūſſāctus eſt q̄ teſtificat̄. id eſt teſtimoniū dedit. m Qm̄ chriſt⁹ ē veritas. i. ver⁹ de⁹ ⁊ verus homo. n Quia tres ſunt q̄ teſtimoniū dant in celo. Vincent. de vnitate chriſti. o Pater/ verbum et ſpiritusſctūs. Pater em̄ in baptiſmo chriſti dedit teſtimonium de deitate chriſti: vbi vox patris audita eſt: vt dicit̄ in euāge. Hic ē filius me⁹ dilectus. Itez ſimiliter in monte tranſfigurationis: quādo iterum vox patris audita eſt: Hic ē filius meus dilect⁹. Silr verbū vnitū carni in vtero v̄ginis teſtimonium dedit ſue deitat̄. Primo naſcēdo de virgine ſine corruptiōe v̄ginis. Scđo cū hūanitate multa miracula faciēdo: q̄ ſoli deo cōpetebāt. Silr ſpūſſctūſ dedit teſtimoniū de deitate chriſti in baptiſmo: qn̄ in ſpecie colūbe ſuper eū deſcendit. p Et hi tres vnū ſunt. quātū ad eſſentie vnitatē q Et tres ſūt q̄ teſti. dāt in terra. ſup. de humanitate chriſti: q̄ de terra formata eſt ſm carnē. r Spūs. i. aīa quā emiſit in cruce. s Aq̄ ⁊ ſanguis. q̄ fluxerūt d latere ei⁹ pendēt̄ ī cruce. t Si teſtimoniū hoim accipim⁹. Ly. tāq̄ ſufficiēs in rebus hūanis. Vn̄ de hoc habet: In ore duoꝝ vel triū teſtiū ſtabit oē verbū. v Teſtimoniū dei. ſ. patris

G
Mat.3.d.
Mat.17.a.
H
Deu.19.d.

A a ¶ Mai^9 eſt. Qm̄ hoc eſt teſtimo. dei qđ maius ē: qꝛ teſtificat^9 eſt de filio ſuo. ſcꝫ i baptiſmo ⁊ trāſfiguratiōe: ſicut iā dictū eſt. b ¶ Qui credit in fi/ liū dei/habet teſtimoniū dei patris in ſe. φ verum te/ ſtificatum ſit de fi/ lio ſuo.

dicit quō chriſt^9 ꝓ ouib^9 ſuis mortuus ē. C Vn̄ petrus aplus dicit in verbis pmiſſis. c ¶ Chriſt^9 paſſus ē ꝓ nob. Vincē. id eſt pen̄a mortis eterne humano generi debitā exoluit ꝑ ſuā paſſionē. d ¶ Uo/ bis relinquens exemplū. quod ſemꝑ attendere et aſpicere debetis. e ¶ Ut ſeq̄mini veſtigia ei^9. Vin cen. que fuerūt via humilitatis/patiē/ tie ⁊ obedientie et charitatis vſq3 ad mortez. f ¶ Qui peccatū nō fecit Vincē. imo nec fa/ cere potuit: qꝛ de/ us erat. g ¶ Nec inuentus eſt do lus in ore eius. id ē in ſermone ei^9: quia veritas eſt. b ¶ Qui cū ma/ ledicerek. Bora. D id eſt blaſphemare tur in cruce pēdēs: quando iudei dixe/ runt: Vach qui de/ ſtruis templū dei: ſi filius dei es/ de/ ſcende nūc de cru/ ce: alios ſaluos fe/ cit: ſeipſum nō po/ teſt ſaluum facere. i ¶ Nō maledi/ cebat. ſed orabat patrē ꝓ eis dicens

Poſtilla ¶ Chriſtus paſſ^9 ⁊c. Ante initi um illius epiſtole ſcribit ſan. petr^9 di. Serui ſub diti eſtote i omni ti more dn̄is veſtris: nō tm̄ bonis ⁊ mo/ deſtis/ſꝫ etiā diſco lis: hec em̄ ē gratia dei in chriſto Jeſu. Tūc ſequit̄ pſens epl̄a: in q̄ ſan. petr^9 ꝓponit nobis chri/ ſti paſſionē: qꝛ iam B paſchali tpe pl^9 ſe/ uit hoſtꝫ noſter di/ abol^9 cōtra nos: vt nos ecōuerſo i ma/ redigat poteſtatē: ſed paſſio chriſti ē ſcutū cōtra oīa tēta menta vitiorū. Ar mamur aūt ꝓ chri/ ſti paſſiōe ɔtrā ſup biā: qꝛ chriſtus hu/ mil^r ⁊ abiect^9/nud^9 ⁊ nouiſſim^9 virorū in cruce pependit. Itē ɔtra auariciā:

(ideo plus accipiendū eſt)
a dei maius eſt. Quoniā hoc eſt te
(maioris auctoritatis.)
ſtimoniū dei quod maius eſt: qꝛ
(in trāſfiguratione ⁊ baptiſmo.)
b teſtificat^9 eſt de filio ſuo. Qui cre
(doctrine eius acqieſcendo)
dit in filium dei: habet teſtimoni/
(id eſt effectū illius teſtimonij ſm̄ Lyram)
um dei patris in ſe.

¶ Dn̄ica ſecūda poſt Paſcha. I. Petri. II. d. in fine.

† Chriſtus paſ
(chriſtianis.)
ſus ē ꝓ nobis vobiſ c d
relinquēs exēplū: ūt e
(qꝛ mitis ⁊ humilis eſt.)
ſeq̄mini veſtigia eius† Qui pctm̄ f
(Quis me arguit de peccato. (deceptio)
nō fecit: nec inuētus ē dol^9 in ore g
(a iudeis)
ei^9. † Qui cū malediceret/nō ma/ h i
(verbis iniurioſis. (minas impoſuit.)
ledicebat: cū pateret/ nō cōminā k l
(volūtarie ꝓ nobis (pilato.)
batur. Tradebat autem iudicāti m n
ſe iniuſte. † Qui pctā noſtra ipſe o

Mat. 8. c Lu. 9. 6 q̄ tantū ꝓpriū nō habuit vbi caput ſuū re clinaret. Itē cōtra gulam: qꝛ aceto ⁊ felle potatus. Cōtra luxuriā: qꝛ flagellatus eſt ⁊ cū ſpinis coronatus. Itē contra accidiā Pſal. 18. b qꝛ exultauit vt gigas ad currēdā viam. ſ. paſſiōis. Itē cōtra irā: qꝛ male eū tractāti bus non cōminabat̄. Item contra inuidi/ am: qꝛ ꝓ ſuis crucifixoribus orauit. Unde epiſtola ⁊ euāgeliū cōcordant: qꝛ euāgel. Joā. 10. b. loquit̄ de bono paſtore. Similit̄ epiſtola

Pater/ignoſce illis: quia neſciunt q̄d faci unt. k ¶ Cum pateret. Vincē. mortis Lu. 23. e ſuppliciū in cruce. l ¶ Nō cōminabat̄ ſup. crucifixorib^9 ſuis ꝑ eternā penam vel temporalē: ſed plus ſalutē eoꝝ ſitiebat di cēs: Sitio. m ¶ Tradebat autē. id eſt tradi ſe pmittebat ſpōte. n ¶ Judicāti Joā. 19. f. Lu. 23. d ſe iniuſte. Ly. i. pilato: q̄ iudeoꝝ fauore ⁊ ceſaris timore cōdemnauit eum iniuſte ad mortē. o ¶ Qui pctā nr̄a ipe ptir.

†De celeb. miſ. c. cum marthe. §. chaſtus

†De pe. di. 2. c. ſ. enim vltra meō.

†45. diſ. c. epm

†Eſa. 53. b 53. di. c. ſeſ^9

E in corpe ſuo. Ly. p ipſis debita ſuſtinẽ
dọ. a ❡ Sup lignũ. crucis: vt quo affi/
xus erat. Et hoc fecit ideo. b ❡ Vt pec
catis mortui. i. a pctis ſepati. c ❡ Iu/
ſticie viuam⁹. ſ. chriſto ieſu. d ❡ Cui⁹
liuore. i. paſſione.
e ❡ Sanati eſt⁊.
a pctõꝝ infirmitati
bus. f ❡ Eratis
eñ aliqñ. ſ. añ cõ/
uerſionẽ. g ❡ Si/
cut oues erran/
tes. Hor. ſine pa/
ſtore. h ❡ Sꝫ cõ/
uerſi eſtis nũc. ſ.
ſpũſancto coopan/
te. i ❡ Ad paſto/
rẽ. i. ad chriſtũ. qui
paſcit vos corpore
et ſanguine ſuo.
k ❡ Et epm ani/
marũ veſtrarũ.
F Lyra. eaꝝ ſaluti ſu
perintẽdẽdo et eas
a malo cuſtodiẽdo

ſ pro peccatis noſtris ſatiſfecit in cruce.
a pertulit in corpe ſuo ſup lignũm:
ſ in q̃bus fuimus. ſ in bonis opibus iu
b c vt pẽccatis mortui/ iuſticie viua/
d ſtificati. ſ ſaluati
e f mus: cui⁹ liuore ſanati eſtis. Erã
ſ ſine paſtore
g h tis eñ ſicut oues errãtes: ſed cõn
ſ ieſum chriſtũ.
k uerſi eſtis nunc ad paſtorẽ ⁊ epi/
ſ ſupintendentẽ
ſcopum animaꝝ veſtrarum.

❡ Dñica.III. poſt feſtũ paſche.
I. Petri. II. b. circa medium

ſ rogo ſ fratres.
O Bſecro vos
ſ velut
tãq̃ adũenas et pe/ l
ſ retrahere
grinas: abſtinerẽ vos a carnalib⁹ m
ſ cõcupiſcẽtijs ſ dimicãt ſ cõtra
deſiderijs: que militãt aduerſus n
ſ ad gloriã dei
aiam. Cõuerſationẽ veſtrã inter o
ſ gentiles ſ debetis habere
gentes habentes bonaꝫ: vt in eo p q
ſ clancule ſ quaſi ſitis tales
q detractãt d vobis tãq̃ de ma r
ſ que facitis
lefactorib⁹: ex bonis opib⁹ vos s t
ſ laudent
cõſiderantes: gloriſicẽt deũ i die v x

Poſtilla O Bſecro vos tã/ q̃ aduenas et peregrinos ⁊c. Añ initiũ illi⁹ ep'le ſcribit ſanct⁹ petr⁹ dicens: Qui aliqñ nõ popul⁹ dei: nũc autẽ ppl's dei: q̃ nõ cõſecuti miſericor/ diã: nũc autẽ miſe/ ricordiã conſecuti. Tunc ſtatim ſequi tur p̃ſens epiſtola. Obſecro vos ⁊c. Sed ex quo mõ eſt tẽpus maii/ aptum medicinis corpali/ bus: iſto mõ habet ſe eccleſia iſto tẽpe: qꝺ eſt aptũ medicine ſpũali: q̃ multo plus eſt deſiderãda ⁊ querẽda q̃ medicina corpo/ ralis: qꝛ ſanitatẽ eternã cõſeruat. Et oſten dit nobis magnũ medicũ animaꝝ beatũ petrũ: cui⁹ medicinã ſi fuerimus imitati/ quã nobis in ep'la hodierna pponit: eter/ naliter ſani erimus: ⁊ ad iſtã medicinã ſu/ mendã/ maxime illo tpe: hortat nos ideꝫ medic⁹ btũs petrus apl's/ di. l ❡ Obſe/ cro vos tãq̃ ad/ uenas ⁊ peregri nos. Ly. ſcꝫ a ciui tate celeſti. vñ Nõ habem⁹ hic ciuita/ tẽ pmanẽtẽ/ ſed fu/ turã inq̃rem⁹: ideo peregrini ſumus. m ❡ Abſtinere vos a carnalib⁹ deſide. i. ab his q̃ carnis ſunt: ſicut o/ pera gule/ luxurie. n ❡ Que mi. ad/ uerſus animam reddentes eam fe/ tidã: immo morteꝫ eternã inferũt. vñ: Si ſm carnẽ vixe/ ritis/ moriemini. o ❡ Cõuerſatio/ nẽ veſtrã iter gẽ tes. id eſt int̃ viuẽ tes gentiliter: quia multi chriſtiani gẽ/ tiliter viuunt: licet fidem habeant/ ta/ men non opera. p ❡ Habẽtes bo nam. non ad pro/ priam laudeꝫ: ſꝫ ad laudẽ dei et pximi edificatõꝫ q ❡ Vt i eo quod detra/ ctant de vobis. Vincẽ. detractorie loquunt de vobis. r ❡ Tãq̃ de ma lefactorib⁹. Ac ſi eſſent malefactores. s ❡ Ex bonis opi. q̃ facit⁊. t ❡ Vos cõſi. i. diligẽter intuẽ/ tes. v ❡ Gloriſicent deũ. ois boni au/ ctoreꝫ. x ❡ In die viſita. i. i die iudicij: q̃ erit i futuro/ qñ viſitabunt boni ꝑmio/

Heb. 13. c

Ro. 8. c

H

A mali ſupplicio. a ❡Subiecti eſtote oi humanę creaturę.i.oi homini in ptāte cōſtituto. b ❡Propter deū. Vinc.in cogitatiōe iſtius ꝙ omnis ptās ſit a deo. c ❡Siue regi q̄ſi ꝑcel.i.q̄ eſt maior ⁊ ꝑcellens alios in dignitate ⁊ poteſtate d ❡Siue ducibus.i.inferiorib⁹. e ❡Tāq̄ ab eo. .i.a rege. f ❡Miſſis ad vin.ad penā. g ❡Malefactoꝝ: laudē vero bo. id eſt remunerationis gloriam. h ❡Quia ſic eſt volū.dei.ſ.vt ita faciatis. i ❡Ut bn̄faciētes.i. bene conuerſantes. k ❡Obmuteſcere faci.ſ. ſubtrahē do illis materiā loquēdi ⁊ detrahēdi.

B l ❡Imprudentiū ho.ig.qꝛ ignorātes bonitatē veſtrā detrahūt vob. m ❡Quaſi li.ſcilicet ex amore: non ex timore ſeruiatis n ❡Et nō q̄ſi vela.ha.ma. libertatē. vt ſic libertas eſſet vob occaſio ⁊ excuſatio mala in pctis: vt.ſ.tanto liberi⁹ peccetꝭ/ q̄nto min⁹ iugo ꝑuitutis ꝑmimini. o ❡Sz ſic ſerui dei. ſitis humiliť ſeruientes p ❡Oēs hono. vnūquēq̄ ꝭm ſtatū ſuū honore reuerētię. q ❡Fraternitatē di.i. frib⁹ affectuoſam dilectiōez corde/ore et ope exhibete. r ❡Deū timete.ſ.timore filiali/nō ſeruili. s ❡Regē honori. Ly.inq̄ntū gerit pſonā dei. t ❡Serui ſub.i.obediētes. v ❡Eſtote i oi ti.i.i reuerētia. x ❡Dn̄is.ſ.vris y ❡Nō tm̄ bo.i. virtuoſis. z ❡Et modeſt.ſz etiaz diſcol.i. indiſciplinatis. a ❡Hec ē em̄ gra dei. Lyr. id eſt res gratioſa corā deo: in chriſto ieſu domino noſtro.

C

ſ qn̄ viſitenť a deo: vos ad fidē cōuertendo p ſuam
a viſitatiōis. †Sūbiecti eſtote omi
ſ gratiā. ſ homini ſupiori ꝑcipue
b c hūanę creaturę ꝓpter deū: ſiue re
ſ in ptāte ⁊ dignitate. ſ ꝑncipibus
d e gi q̄ſi ꝑcellēti: ſiue ducib⁹ tāq̄ ab
ſ rege vel deo. ſ vindicādū. ſ penā inſligēdo.
f g eo miſſis ad vindictā malefacto/
h rū/laudē vo bonoꝝ: qꝛ ſic ē volū
ſ ſic laudabiliter viuētes. ſ cōticere.
i k tas dei: vt bene faciētes obmute/
ſ inconſideratoꝝ ⁊ inſipientiū.
l ſcere faciatis imprudentiū hoim
ſ a vitijs veraciter.
m n ignorantiā. Quaſi liberi et nō q̄/
ſ libertas veſtra non ſit vobis velamē ⁊ occaſio
ſi velamē habentes malicię liber
peccati ſed virtutis.
o p tatē ſed ſicut ſerui dei. Oēs hō/
ſ ꝭm cōueniētiā. ſ pacē ⁊ concordiā.
q norate: frāternitatē diligite: deuz r
ſ filiali timore. ſ poſt deum ſ vos.
timete: rēgē honorificate. Serui s t
ſ ſubiecti. ſ tā dei q̄ hoīs ne aliquē offendatis.
†ſubditi eſtote in omi timore dō/ v x
ſ veſtris. ſ pijs ⁊ māſuetis.
minis: nō tm̄ bonis ⁊ modeſtis/ ſz y z
ſ male morigeratis ⁊ diſcordantibus. ſ placi
etiaz diſcolis. Hęc eſt em̄ gratia a
tum apud deum.
dei: in chriſto ieſu dn̄o noſtro.

❡Dn̄ica.IIII.poſt feſtū Paſchę
Jacobi.I.c.circa medium.

ſ gr̄a gratū facientē
OMne datuz
ſ opus charitate decoratum.
optimū ⁊ oīne donū b c

Poſtilla

OMne datum optimuz/et omne donū ꝑfectū ⁊c. Añ initiuz illi⁹ ep̄lę ſcribit ſā. Jacob⁹/di. Petm̄ cū ꝯſūmatū fuerit/ generat mortē: nolite itaq̄ errare fratres mei dilectiſſimi. Sequiť ſtatim p̄ñs ep̄la: in q̄ ſctā mr̄ eccl'ia oſtēdit ꝑ ꝟba bti Jacobi: ꝙ medicia ſpūaľ nullibi q̄renda ſit/ niſi apud deuz datorē ei⁹ a q̄ deſcendit: ⁊ hęc medicia ē optima: qꝛ ad optimaz ⁊ eternam ſanitatē perducit vitę eternę: vbi ē clara viſio eternę trinitatis: in qua omnia cognoſcunť. Unde dicit: b ❡Oīne datuz opti. qd̄ eſt bonuz meritoriū: faciens hoiem vitę eternę dignū. c ❡Et oē donū ꝑfectuz.i. bonū glīe q̄ habita

D

†.II.q.I.c. magnum. de mato. ⁊ obe.c. ſolite.

†.II.q.I.c. magnum.

c 5

E nil remanet imperfectū. a ℂ Deſurſum eſt. Gor. a deo/ nō ab hoīe. b ℂ Deſcē-dēs a pa. luminū. Vinc. a quo ois hō
Ioā.1.a illuminat. vn̄: Erat lux vera: q̄ illuminat omnē hominē venientē in hunc mundū.

ſ deſuper ſ veniens
a b perfectu₃ deſurſu₃ eſt deſcēdēs
ſ cauſatoꝛ illuminationis. ſ in quo
c a patre luminum: apud quem nō
ſ nulla inſtabilitas. ſ q̄ nos gr̄a illumīat nō viciſſim vel poſtea: culpā in nob̄ q̄ eſt obumbratio
d eſt tranſmutatio/ nec viciſſitudi-
cauſat ſ libere
e nis obumbratio. Voluntarie em̄
ſ ſpūaliter ſ p vbū incarnatū qd ē vitas.
f g genuit nos vbo vitatis: vt ſimus
h ſ vt fiam⁹ p iſtā generationē gr̄e iteꝝ caput p̄ma tus: qd abſciſum fuit p culpā ade
i k initiū aliquod creature ei⁹. Sci-
ſ ſcire debetis quod ſequit: vt ſc₃
l m tis frēs mei dilectiſſimi. Sit aūt
ſ ꝓmptus. ſ verbū dei ⁊ ſalutis
n ois homo velox ad audiēdū: tar-
ſ cōſideratiuus ſ nō facilis.
dus autē ad loquendū/ ⁊ tardus o
ſ vitioſa. ſ alicuius
ad iram. † Ira enim viri iuſticiam p q
ſ q₂ vindicatiua ⁊ contra deū
dei nō operat. Propter qd abij- r
ſ deponite ſ corpis ⁊ anime
cientes omne imundiciā ⁊ abun- s
ſ opus peccati conſūmandū
dantiā malicie: in manſuetudine t
ſ accipite. ſ .i. plantatum
ſuſcipite inſitu₃ verbū qd poteſt v x
ſ q₂ verbi dei ſuſceptoꝛ emēdatoꝛ eſt vite.
ſaluare animas veſtras.

c ℂ Apud quem nō eſt tranſmutatio. q₂ oino immu-
Mala.3.b tabilis ē. vnde: Et ego deus ⁊ nō mutoꝛ. d ℂ Nec viciſſi. obūbꝛatio Vinc. i. obſcuratio intelligētie p ſucceſſiones cognitionū ſicut fit i nobis: q₂ ipſa vna ⁊ eadē ſententia ⁊ cognitiōe oia intelligit. Goꝛ. Nō em̄ incedūt in eo viciſſim bona ⁊ mala: quia ſola bona dat: mala autē
F culpe nō dat. Glo. interli. Vbi viciſſitudo/ ibi et mala: ſ₃ ipſe ſola bona dat. e ℂ Voluntarie em̄. i. grat/ ſine meritis. f ℂ Genu-
†11.q.3.c. ira eni viri it nos. filios gratie: q̄ p̄us eram⁹ filij ire. g ℂ Verbo veritat. id eſt euangelij chriſti q̄ vitas eſt. h ℂ Vt ſimus initiū aliquod. id ē caput. i ℂ Creature ei⁹ ſc₃ principatū habēdo in omib⁹ creaturis ei⁹ inferioꝛibus rēperādo principatū p gratiā quā p̄mi parentes pdiderūt p culpā. k ℂ Scitis. i. ſcire debet. l ℂ Fratres mei dilectiſſimi. ſc₃ hoc/ q m ℂ Sit aūt ois homo velox ad audiendū. ea que ſūt ſalutis. n ℂ Tardus aūt ad loquendū. i. cauere ſe debet a multiloquio: quia

G dicit: In multiloquio nō deerit peccatū.
Prouer. 10.c o ℂ Et tardus ad irā. Ly. Nā ira mētis oculū excecat. Catho. Ira ipedit animū/ ne poſſit cernere verū. p ℂ Ira em̄ viri. Goꝛ. i. fortis ⁊ deliberata: nō dicit ira pueri/ que cito trāſit. q ℂ Iuſticiā dei non operat. Vincen. i. impedit excuſationes iuſticie. r ℂ Propter qd abijcientes omnē immūdiciā. Vinc. id eſt peccatum carnis. s ℂ Et abundātiā malicie. id eſt omne pctm̄ moꝛtale qd efficit hoiem malū. t ℂ In manſuetudine. Id eſt omni trāquillitate animi. v ℂ Suſcipite inſitum ver-
H bū. Ly. id eſt verbū fidei quod mentibus humanis debet Veri. Guilhel. lugd. Sic enim ramuſculus qui trunco agreſti inſeritur totum truncū operari facit ſm naturam ſuā: ⁊ cu₃ p̄us non ferret niſi fructus agreſtes/ ſolis porcis vtiles: poſtea fert fruct⁹ hoib⁹ delectabiles: ſic homo qui ante ſuſceptionem verbi dei inutilis erat/ faciēs opera cum quibus porci infernales paſcūtur: poſt ſuſceptionē verbi dei erit arboꝛ ferens fructū gratū deo ⁊ hominib⁹ ⁊ angelis. x ℂ Quod poteſt ſaluare animas veſtras. Guilhelm⁹ lugd. Verbū dei poteſt ſaluare animas in pꝛeſenti ⁊ in futuro. In pꝛeſenti a moꝛte culpe. Vnde

A põ. In corde meo abſcondi eloquia tua:
Pſ.118.b. vt non peccem tibi. In futuro ꝟo a mor-
Jo.8.f. te gehenne. Unde dicit. Amen amen di-
co vobis: ſi quis ſermonem meum ſerua-
uerit: mortem nõ videbit in eternum.

¶ Dominica.v.poſt Paſcha.
Jacobi.I.d.quaſi in fine.

facite ea ad q̃ p ꝟbũ dei ad-
E Stote facto-
hortamini qꝛ ꝟbũ dei vna
aure concepto alia dilabit̃.
a b res ꝟbi dei ⁊ ñ audi-
decipientes
c tores tm̃/fallẽtes voſmetipſos:
Ratio tm̃
d qꝛ ſi q̃s auditor eſt verbi/⁊ nõ fa-
opis executor. aſſimilabit̃. conſpicienti
ctor: hic cõpabit̃ viro cõſideranti
faciem corporis ſui.
vultũ natiuitatis ſue in ſpeculo.
vidit
Cõſiderauit em̃ ſe ⁊ abijt: ⁊ ſtã- e f g
quã diſpoſitionẽ habet
tim oblitus ẽ qualis fuerit. Qui b h
attenderit euãgelica p̃dicata
autem perſpexerit in lege perfe-
operoſa actione
cte libertatis et permãſerit in ea: i
talis non eſt vanus
nõ auditor obliuioſus factꝰ/ ſed k
quod p̃dicatũ eſt in obediẽtia verbi dei
factor operis: hic beatus i factoꝰ l
aliquis
ſuo erit. Si quis aũt putat ſe re- m
verũ chriſtianũ coercens laxã
ligioſũ eſſe: nõ refrẽnans linguã n
decipiens falſa eſtimatione. inutilis
ſed ſeducẽs cor ſuũ: huius vana o p

Poſtilla E Stote factores ꝟbi de ⁊ nõ au-
ditores tm̃ falle-
tes ⁊c. An initiũ
illiꝰ ep̃le ſcribit ſan-
ctꝰ Jacobꝰ di. Sit
ois hõ velox ad au-
diẽdũ/tardꝰ aũt ad
loquendũ/tardꝰ ad
iram. Tunc ſequit̃
ep̃la hodier. Eſto-
te factores ꝟbi: ad
proficiendũ in bo-
no: neceſſariũ ẽ au-
tem audire verbũ
dei: ſicut in p̃cedẽ-
ti dñica dictuꝫ eſt.
B Sed quia modicũ
valet audire verbũ
dei niſi ope cõple-
atur: ideo in p̃ſenti
ep̃la ſctũs Jacobꝰ
nos inſtruit: vt qđ
nos audiuimus/ p
opa cõpleamꝰ/ di.
a ¶ Eſtote fa-
ctores ꝟbi dei.
Unĩ. id ẽ ſm ver-
bũ dei operamini.
b ¶ Et nõ audi-
tores tm̃. Glo. in-
terli. nõ ſolo audi-
tu percipite verbũ
ſed etiã ope imple-
te. c ¶ Fallẽtes
voſmetip. Glo.
or. Si p ſolũ audi-
tum vos ſaluãdos putat̃. d ¶ Quia ſi
q̃s au. ẽ verbi ⁊ nõ factor: hic cõpa-
bit̃ viro cõſi. vultũ nati. ſue i ſpecu-
lo. Gor. quẽ hꝫ a natiuitate vel a natura:
vt dicit Ly. vultũ corpalẽ in q̃ natus eſt,

e ¶ Cõſiderauit em̃ ſe. i. imaginẽ ſuã. C
f ¶ Et abijt. ſup. ad negocia ſua/ auer-
tendo ſe a ſpeculo. g ¶ Et ſtatim obli.
eſt qualis fuerit. ſup. diſpoſitio vultꝰ
ſui. Gor. Pro tanto ponit̃ hic hec ſimilitu-
do: qꝛ ſicut nihil p-
deſt hoi in ſpeculo
vidiſſe maculã ſui
vultus/ ſi illam nõ
abſtergit: ſic homi-
nihil pdeſt audire
verbũ p̃dicatiõis/
niſi illđ ipleat ope.
Nota ꝟbum p̃di- Uerbũ dei cõparatur ſpeculo
catiõis eſt ſicut ſpe-
culũ: in quo cogno-
ſcit hõ defectus ſu-
os. h ¶ Qui aũt
perſpexerit in le-
ge pfe. liber. i. in
lege euãgelica: que
dicit̃ lex libertatis:
qꝛ reſtituit liberta-
ti a culpa: in p̃ſenti
p gratiã iuſtificati- D
onis/ ⁊ a miſeria in
futuro p glãꝫ imor-
talitatꝰ. i ¶ Et p-
manſerit in ea.
ſm eam viuendo.
k ¶ Nõ auditor
obliui. factꝰ/ ſed
fa. opis. ſ. implen-
do qđ docet euan-
gelium. l ¶ hic
beatus in facto
ſuo. ex opere ſuo.
m ¶ Erit: Si q̃s †5.q.4.c. loco benedictionis
aũt pu. ſe re. eẽ.
Ly. ſ. verũ ⁊ perfe-
ctũ chriſtianũ eſſe.
n ¶ Non refre-
nãs lin. ſu. Un.
verbis impudici-
tie/ detractionis/ maledictionis/ blaſphe-
mie ⁊ mẽdacij. o ¶ Sed ſeducens cor
ſuũ. in hoc ꝙ putat ſe eſſe in corde quod
nõ eſt in re. p ¶ huius vana eſt reli-
gio, nihil habens in ſe veritatis.

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

ſ obſeruātia chriſtiana. ſ caſta
a b c d e eſt religio. Religio mūda ⁊ imā-
ſ accepta
culata apud deum ⁊ patrem hec
ſ facere opera pietatis erga ꝓximū
f eſt: viſitare pupillos ⁊ viduas in
g tribulatione eaꝝ: et immaculatū
ſ ſeruare mundiciā ad ꝓpriū ſuppoſitū
ſe cuſtodire ab hoc ſeculo.

¶ Dominica Rogationum.
Jacobi vlti. d. in fine capituli.

✝ ſ vnus al-
C Onfitemini al-
teri poteſtatē habenti.
h i terutrū pctā vr̄a: et
✝ ſ vn⁹ ꝓ altero ſ ſaluari poſ-
k orate✝ pro inuicem vt ſaluemini.
ſitis. ſ efficax eſt oratio ſ hominis
l Multū eni valet depcatio iuſti
ſ pſeuerās. ſ ꝓpheta ſ ſicut ⁊ nos
aſſidua. Helias hō erat ſiſis no- m
ſ efficaci. ſ ad deum
bis paſſibilis: et oratiōne orauit n o
ſ ꝙ ſ iſrael
vt nōn plueret ſuper terrā: ⁊ nōn p q
pluit annos tres ⁊ meſes ſex: Et
ſ iterum. ſ aereum
rurſum orauit: ⁊ celum dedit plu- r s
ſ iſrael ſ conſuetum.
uiam: ⁊ terra dedit fructū ſuum:
ſ ali ſ fidelibus
Fratres mei ſi qs ex vobis erra- t
ſ ꝓ pctm̄ ſ per ſuā exhortationē ⁊ fraternā correctionē.
uerit a veritate: ⁊ cōuerterit quis v
ſ ꝓ certo habere debet.
eum: ſcire debet qm̄ q cōuerti fe- x

E a ¶ Religio. Gor. chriſtiana. b ¶ Mūda. ſ. in cordis intētione. c ¶ Et imaculata. in opis executiōe. d ¶ Apud deū prēm. ſ. accepta. e ¶ Hec eſt viſi. pu. corporaliter in ꝯſolatiōe verboꝝ ⁊ erogatione muneꝝ et ꝓtectione malorum. f ¶ Et viduas i tribulatione earū. ſcʒ tā corporali ꝙ ſpūali. g ¶ Et immaculatū ſe cuſtodi. ab hoc ſeculo. inquinato Ly. Senſus eſt ꝙ religio chriſtiana ē exercere ſe i opib⁹ miſedie erga proximū/ ⁊ i opib⁹ mūdicie erga ſeipſum.

Poſtilla ✝ De pe. di. 1. c. qs aliquā. ſ. cunctis.

F C Onfitemini alterutrū peccata veſtra ⁊c. Añ initiū illi⁹ ep̄le ſcribit ſanctus Jacob⁹ di. Infirmat qs i vobis: inducat pſbyteros eccl'ie/ ⁊ orēt ſuper eū: vngentes eum oleo in nōmie dñi: ⁊ oratio fidei ſaluabit infirmū: et alleuiabit eū dñs: et ſi in pctis ſit/ dimittet ei. Tūc ſequit ep̄la pñs. h ¶ Cōfitemini alterutrū peccata veſtra. non aliena. i ¶ Et orate pro inuicē. Ly. nā cōfeſſor tenet orare ꝓ confitēte/ ⁊ econuerſo. k ¶ Ut ſaluemini. quia petendū eſt qđ ptinet ad ſalutē. l ¶ Multū eni valet depcatio iuſti aſſidua. Gor. nō pctōris: q2 pctōres nō ſūt digni vt exaudiant. Vñ: Scimus qm̄ pctōres deus nō exaudit. Jo. 9. f. m ¶ Helias erat hō ſiſis nobis paſſibilis. i. fragilis: nā timore mortis fugit a facie Jeçabel: q2 nondum in paradiſum fuit trāſlatus. 3. Re. 19. n ¶ Et oratiōe. ſcʒ vna. o ¶ Orauit. corde ⁊ ore. p ¶ Ut nō plueret ſuper terrā. ſcʒ iſrael ſpecialit. q ¶ Et nō pluit ānos tres ⁊ meſes ſex. Ly. nā ꝓpter maliciā regis achab fuit illa plaga inducta ad domandū ipſius ſupbiā/ et idolatrie duriciā. r ¶ Ruſū orauit. Glo. poſt ꝙ per tantū tēpus inedia cor regis ſuperbi/ et idolatre gētis ad penitētiā iflexū vidit: tūc rurſū orauit. s ¶ Et celū dedit plu. ⁊ terra dedit fru. ſuū. Si ergo helias vna oratiōe tm̄ impetrauit: qđ ergo m'lti fideles m'tis oratiōibus impetrare nō valent? t ¶ Frēs mei ſi qs aūt ex vobis errauerit a veri. Ly. fidei vel moꝝ. v ¶ Et conuerterit qs eū. Ly. id ē ad viā veritat' reduxerit. x ¶ Scire debet qm̄ q conuer. ſe. pctō. ab

G H

A errore vie ſue. Gor. i. vite. Nã vita nr̃a eſt q̃dam via: aut in infernum/ ſi eſt mala: aut i paradiſũ ſi ẽ bona. a ¶ Saluabit animã eius a morte. Gorr. eterna. Si magne mercedis eſt a morte eripe corp⁹ cito moriturũ: quanti meriti eſt a morte liberare animaz in celeſti patria ſine fine victuram. b ¶ Et operit multitudinez peccatorum. ab aſpectu eterni iudicis ad ea punienda.

ſ a peccatrice vita.
cerit peccatorẽ ab errore vie ſue:
ſ redimet ſ eterna.
a b ſaluabit aĩam ei⁹ a morte: et ope-
ſ ne videant in iudicio ad puniendũ.
rit multitudinẽ peccatorum.

¶ In die Aſcenſionis domini. Actuũ. I. a. in principio.

ſ certe.
Primum qui-
ſ euãgeliũ. ſ ſcripſi.
dẽ ſermõnez feci dẽ d
† factis aliq̃d: lz modicũ ſcpſi
ſ nomẽ epi aſie.
†omnibus õ theophile: q̃ cepit iẽ- e f
ſ ope implere. ſ alios. ſ aſcẽſionis
ſus facere ⁊ docere vſq₃ in diem g
ſ aſcẽſiõis die. ſ poſt qđ p̃cepit. ſ vt p̃dicarẽt.
quã precipiens aplis p ſpm ſan- h
ſ ad officiũ p̃dicatiõis. ſ a nube i ſua hũanitate
ctum: quos elegit aſſumptus ẽ. i k
ſ apoſtolis. ſ oſtendens.
Quibus ⁊ prebuit ſeipſum viuũ l
ſ ⁊ mortem ſ .i. inductionib⁹
poſt paſſionẽ ſuã in multis argu-
pbantib⁹ eius reſurrectionẽ eſſe veram.
mẽtis p dies q̃draginta apparẽs m
ſ docens. ſ eterna patria.
eis: ⁊ loquẽs õ regno dei. Et cõ- n o

Poſtilla Primũ quidez ſermonez feci de oĩbus o the. ⁊c. Notandum q̃ chriſtus dñs noſter aſcẽdere volens: p̃mo diſcipulis ſuis B apparuit: ⁊ eos de incredulitate eorũ redarguit: ⁊ cũ eis comedit: et eos extra ciuitatẽ in montẽ exire p̃cepit: vbi eum viderũt aſcendere poſt quadraginta dies a reſurrectione cõputando: ſicut manifeſte habet in epiſtola ⁊ euãgelio hodierne feſtiuitatis. Vñ dicit ſanctus Lucas in epiſtola preſenti: que habet in principio actuũ apoſtolorum. c ¶ Primũ quidem ſermonẽ feci. ſcilicet in euãgelio: quod ego ſcripſi de omnibus. Ly. nõ dicit/ omnia: quia oĩa facta chriſti nõ poſſunt p ſingula ſcribi: ſm q̃ dicit in euãge. Jo. vlti. g. Sunt autẽ ⁊ alia multa que fecit ieſus: q̃ ſi ſcribant p ſingula/ nec ipſum arbitror mundũ capere/ eos qui ſcribendi ſunt libros. Sed notãter dicit. d ¶ De oĩb⁹ C q: de ptinẽtibus ad chriſti cõceptionẽ/ natiuitatẽ/ vitam ⁊ mortẽ/ reſurrectionem ⁊ aſcenſionem aliqua ſcripſit. e ¶ O theophile. Hic erat q̃dam epũs aſie: cui ſcripſit euangelium: ⁊ eidẽ ſcripſit hũc librũ. ſ. act⁹ apl'orũ: de quo libro p̃ſens epiſtola ſumpta ẽ. f ¶ Que cepit ieſus facere et docere. Ly. Bñ eniz docere ⁊ male viuere: nihil aliud ẽ/ q̃ ſe ſua voce dãnare. g ¶ Vſq₃ in diẽ. ſcz aſcenſionis ſue. h ¶ Qua p̃cipiens aplis p ſpiritũſctm̃. Lyr. q̃ p̃dicarẽt euãgeliuz p vniuerſum orbẽ. D i ¶ Quos elegit p̃ ceteris ad h̃ officium apoſtolatus. k ¶ Aſſumptus eſt. de terra ad celũ in ſua hũanitate. l ¶ Quibus ⁊ p̃buit ſeipſum viuũ poſt paſſionẽ ſuã in multis argumẽtis. quia comedit cum eis: ⁊ palpabilem prebuit ſe eis: et ſic de alijs argumentis. m ¶ Per dies q̃draginta apparẽs eis. Quod ſic nõ eſt intelligendum q̃ in illis quadraginta diebus continue fuerit cum eis: ſed in illo temporis ſpacio frequẽter ſcz eis apparuit. n ¶ Et loquẽs de regno dei. id eſt de beatitudine celeſti. o ¶ Et conueſcens. id eſt comedens cuz apoſtolis: apparuit eis recumbentibus in die aſcenſionis: vt patet in euangelio hodierno.

ſ comedens
a ueſcens p̄cepit eis ab hieroſoly/
ſ vt nō. ſ abirent.
b mis ne diſcederēt: ſed expectarēt
ſ .i. ſpiritūſanctū ꝓmiſſū. ſ ꝓmiſſionē
ꝓmiſſionē patris: quaꝫ audiſtis
ſ a patre datuꝝ ſpiritūſanctū.
c inquit per os meū: quia ioannes
ſ ſolum: non gratia.
d quidē baptiçauit aqua: vos autē
ſ gratia
e baptiçabimini ſpirituſancto/ nōn
ſ nā poſt decē dies. ſ reſurrectiōis ⁊ aſcēſionis.
f poſt multos hos dies. Igiť qui
ſ apoſtoli congregati
g cōuenerāt: interrogabāt eū dicē/
ſ pſenti ⁊ tranſitorio.
tes: Dñe/ ſi in tēpe hoc reſtitues
ſ liberꝫ a romanis
regnum iſrael. Dixit autem eis: h
ſ non ptinet. ſ determiatā noticiā habere de fu/
Nō eſt veſtrū noſſe tēpoꝛa et mo
turis contingētibus: qđ ſolius dei eſt.
mēta: que pater poſuit in ſua po/
ſ inſtructionē ſufficien
teſtate: ſed accipietis virtutē ſu/ i
tē ad ſalutē: vt foꝛtiter ꝑdicetis euangeliū.
peruenientis ſpirituſſancti in vos.
ſ teſtificādo que audiſtis ⁊
†Et eritis mihi teſtes in hieruſa/ k l
vidiſtis.
lem/ et in omni iudea/ et ſamaria/
et vſqꝫ ad vltimuꝫ terre. Et cum
ſ paulatim.
hec dixiſſet: videntibus illis ele/
ſ poſtea ſubito tranſlatus eſt.
uatus ē: et nubes ſuſcepit euꝫ ab m
ſ viderent.
oculis eoꝝ. †Cūqꝫ intuerentur in
ſ ſurſū. ſ paulatim aſcēdētē. ſ ieſum. ſ angeli.
celum euntē illum: ecce duo viri n
ſ apoſtolos ⁊ diſcipulos.
aſtiterunt iuxta illos in veſtibus o
ſ de tali regione.
albis: qui et dixerūt: Uiri galilei p

E a ¶ Precepit eiſ
ab hiero. ne diſ/
cederent. Ly. do/
nec p ſpiritūſctm red
derent apti ad p̄di
candū euangeliuꝫ.
b ¶ Sed expec.
ꝓmiſ. patr. quā
audiſtis inq̄t p
Joā.14.d. os meū. Uñ: Pa
racletꝰ aūt ſpūſſan
ctus quē mittet pr̄
in nomie meo/ ille
vos docebit oia. ſ.
neceſſaria vobis ⁊
aliis ad ſalutem.
c ¶ Quia ioā. q̄
dē ba. aq̄. Ly. ſo/
lū. Nā eiꝰ baptiſ/
mus grām nō cōfe
rebat. d ¶ Uos
aūt ba. ſpūſctō.
Hoc em̄ intelligen
F dū ē de receptione
ſpūſſcti i ſigno viſi
bili. e ¶ Nō poſt
mul. hos dies. i.
in diebꝰ penthecoſ/
tes. f ¶ Igiť qui
cōue. Glo. oꝛdi. .ſ.
preſentes aderant.
†11.q.5.c. g ¶ Interroga/
eſtimant. bāt eū di. Dñe/
ſi i tpe hoc re. re
gnū iſrl. Sciendū
ſm Nico. de ly. ꝙ
multi de diſcipulis
chꝛiſti de regno eiꝰ
adhuc carnalr ſen/
tiebāt: vtpote non/
dū recepta ſpūſſcti
grā/ eſtimātes ipm
tpalit regnaturuꝫ:
Mat.20.c. ꝓpť qđ filii çebedei
petierūt/ ꝙ vnꝰ ad dex
terā/ aliꝰ ad ſiniſtrā
eiꝰ ſederēt. et crede
bāt regnū tpale qđ
ablatū erat iudeis

p romanos ſtatim G
reſtituēdū: iō q̄ſie/
rūt: Dñe/ ſi in tpe h̄
reſtitues regnū iſrl.
Et q̄niaꝫ hec q̄ſtio
erat ſtulta: iō repu/
lit eā: vnde ſequiť:
h ¶ Dixit auteꝫ
eis: Nō ē veſtrū
noſſe tpa vł mo.
q̄ po. pr̄ i ſua po
teſtate. q. d. nō p/
tinet ad vos h̄ ſcire
vel q̄rere. i ¶ Sꝫ
accipietis virtu
tē ſupue. ſpūſſā/
cti in vos. ad con
ſtāter et efficaciter
euāgeliū p̄dicāduꝫ
p oꝛbē vniuerſum.
k ¶ Et eritis mi.
teſtes. Glo. oꝛdi.
reſurrectionis mee
verbo ⁊ exēplo ⁊ ſi
gnis. l ¶ In hie/ H
ruſalem/ ⁊ oi iu/
dea ⁊ ſamaria/ ⁊
vſqꝫ ad vl. terre.
Et cuꝫ hec dixiſ/
ſet: vidē. illis ele.
eſt. de terra ad ce/
lum. m ¶ Et nu/
bes ſuſcepit euꝫ
ab oculis eoꝝ.
Cūqꝫ intuerenť
in celū eūtem il/
lū. admirātes aſcē
ſionē tā glorioſaꝫ.
n ¶ Ecce duo vi
ri. i. duo angeli in
ſpecie viroꝛum.
o ¶ Aſtiterūt iu. †De conſe
il. i ve. alb. ad de/ diſt.5.c. ie
ſignādū ſolēnitatē iuniū. i pn.
aſcēſionis huiꝰ ſm
Gre. p ¶ Qui et
dixerūt: Uiri ga/
lilei. natione. Eſt
em̄ galilea q̄dā ps

A iudeę de qua erāt apl'i ſaltē ꝑ maiori pte. a ¶ Quid ſtat is aſpiciētes in celū. q.d. Nō puteti s ꝙ ille ampli⁹ habitet vobiſcū ſicut añ fecit: videbitis tñ eū in fine mūdi venientē ad iudicium: ideo ſequit: b ¶ Hic ieſus q̃ aſſūptus ē a vobis i celū: ſic veniet queād. viđiſt' eū euntē in celū. i. ſicut aſcendit in forma hūanitatis. Glo. ſic ad iudicandū veniet.

loꝝ: Hi omnes erant vnanimiter cū mulieribus in oratione/ cū Maria matre ieſu ꝛ fratribus eius. Exemplo ergo illoꝝ debent fideles eſſe in tempore iſto in preparatiōe et expectatiōe ſpūſſancti intēti. — C Act. 1. b.

Preparatis enim debito modo dabitur ſpūſſanctus ad id ad quod indigebunt. Unde dicit: Unicuiq̧ daf manifeſtatio ſpūs ad vtilitatē. — 1. Corin. 12. a.

a quid ſtātis aſpiciētes in celum.
(in humanitate)
b Hic ieſus q̃ aſſumptus eſt a vo-
(idem nūero ꝛ forma.)
bis in celū: ſic veniet queādmo-
(aſcendentē)
dum vidiſtis eum euntē in celū.

¶ Dñica infra octa. Aſcēſiōis. 1. Petri. IIII. b. circa medium.

Eſtote pru-
(orate attente)
c dētēs ꝛ vigilāte i oro-
d (neceſſariū)
nib⁹. Añ oiā aūt mu-
e (reciprocā ꝛ cōtinuā) (ſine qua nihil vtile ad vitā eternā ꝓmerendā.)
tuā in vobiſmetipis charitatē ɔti-
(Ratio) (excuſando)
nuā habētes: q2⁺ chāritas operit f
multitudinē pctōꝝ. Hoſpitales g
(vnus alteri cōicet hoſpitiū ſine murmuratiōe.)
inuicē ſinē murmuratione: vnuſ- h i
(gratis ꝛ miſericorditer alteri eandem adminiſtrare debet.)
quiſq̧ ſicut accepit gratiā i alter- k l
utrū illam adminiſtrantes: ſicut m
(diſtributores) (multifarie)
boni diſpenſatores multiformis

Poſtilla — Eſtote prudentes ꝛ vigilate i orationibus ꝛc. Ante initiū illius epiſtolę ſcribit ſanctus petr⁹ apoſtolus/ dicens: Et reddent rationē ei qui paratus ē iudicare viuos ꝛ mortuos. — B — Tūc ſequit pñſens epiſtola in qua beatus petrus hortatur nos ad ꝟtutes: quę nos aptos faciunt ad recipiēdū ſpūſctū/ dicendo: c ¶ Eſtote prudentes. Hor. ſ. futura preuidentes. Unde: Utinam ſaperent ꝛ intelligerēt/ ac nouiſſima ꝓuiderent. — Deu. 32. d — d ¶ Et vigilate in orationibus. Gloſa. Ne animus aliud cogitet/ ꝙ id quod precatur. Nam iſto ſacro tempore deuotioni et orationi vacare debemus: ꝛ hoc exemplo Marię matris chriſti ꝛ diſcipuloꝝ. Legit eñ ꝙ tēpore medio inter aſcenſionē chriſti/ et miſſionem ſpirituſſancti: fuerunt cū ſanctis mulieribus in oratione/ expectantes ſpiritūſanctū eis ꝓmiſſum. Uñ dr in actib⁹ apoſto-

e ¶ Añ omnia autē mutuā in vobiſmet ipſis charitatē continuam habentes. quia charitas excellētior eſt ceteris virtutibus: quia cetere virtutes ſine ea nihil valent ad meritum. f ¶ Quia charitas opit multitudinē pctōꝝ. — D — Hor. ꝛ ly. ne appareāt ad puniendū. — †22. q. 4. c. q̃ ſacro ſe obligauerit. — g ¶ Hoſpitales inuicē. id eſt ſuſceptores hoſpitum. — 23. q. 7. c. queādmodum — h ¶ Sine murmuratione. ſ. hilariter hoc facite. — De pe. diſt. 5. c. ītātū — i ¶ Unuſq̄ſq̧. ſiue ſit ꝺ maior ib⁹ ſiue de mediocrib⁹ ſiue ꝺ minoribus. k ¶ Sicut accepit gratiā. Hor. i. q̄lib et donū gratuitum. l ¶ In alterutꝛ illā adminiſtrātes. aliis cōmunicantes gratis et benigne: ſicut mēbra in vno corpe ſibiīnuicem ſeruiunt. Oculus eñ videt toti corpori: ꝛ pes portat totum corpus. m ¶ Sicut boni diſpenſatores multiformis gratie dei. Uin. i. multiformiū donoꝝ gratuitorū a deo collatoꝝ: q2 nō debet eſſe diſpenſator parc⁹ vbi paterfamilias eſt largus.

E a ¶ Si q̃s loquit. Lyra. exhortatiõis ṽba. b ¶ Quaſi ſermones dei. i. totũ bonũ attribuat deo/ ⁊ nõ ſibiipſi. c ¶ Si q̃s miniſtrat. egẽtib⁹ bõa tp̃alia. d ¶ Tã q̃ ex ṽtute quã adminiſtrat de⁹. i. attri/buat deo qui dedit ſibi voluntatẽ ⁊ fa/cultatẽ hec faciẽdi.

ferni/ ⁊ eorũ q̃ in inferno ſunt: qñ cõtriuit portas inferni: ⁊ oẽs aĩas de lymbo infer/nĩ eduxit. Oſtẽderat etiã ſe dñm aeris/ et eoꝝ q̃ in aere ſũt: Et etiã dñm celi/ et eorũ que in celo ſunt: cũ in die aſcenſionis pro/pria ṽtute aſcendit p̃ aera: et nube luci/da ſibi obſequente aſſũptus ẽ in celũ. Oſtenſo ɋ̃ ꝙ erat dñs omniũ: hodie oſtẽdit ſe veꝝ deũ/ qñ ſp̃m ſcẽtm̃ q̃ de⁹ ẽ miſit ap̃lis. Hodie eñ rex noſter ieſus chriſt⁹ duodeci p̃n/cipes fecit: aſſociãs eis ſeptuaginta du/os milites. Prin/cipes fuerũt duode/cim ap̃li. Septua/gitaduo milites fu/erũt. lxxij. diſcipuli chriſti: quos hodie adeo roborauit: ꝙ p̃ eos totũ mundũ ſibi ſubiugauit. vñ Bernar. Licet ma/gna ⁊ diuina fuerit plane miracl'a que de⁹ geſſit i terris: h̃ tñ bonũ ſup oĩa alia emicuit: ꝙ in paucis ſimplicib⁹ totũ mũdũ ⁊ oẽm ſapiẽtie alti/tudinẽ ſibi ſbiugauit: vñ hic dr̃: h ¶ Dũ cõplerẽtur dies pẽte. Ly. a paſcha cõ/putando. Quinq̃geſima nãq̃ dies a pa/ſchate/ i q̃ iudei comedebãt agnũ paſcha/lẽ. Celebris erat i veteri teſtamẽto apud iudeos i memoriã bñficij legis date: q̃ fu/it data i mõte ſinai q̃nq̃geſima die a prin/cipio egreſſionis de egypto. Et ideo ɔue/niẽter illa die infuſum ẽ ap̃lis ſp̃uſſancti donũ: per qd̃ lex euangelica impꝛ̃ſſa fuit ⁊ firmit̃ radicata in cordib⁹ eoꝝ. i ¶ Erãt oẽs diſcipuli pariter in eodẽ loco. i. in cenaculo grãdi ſtrato: vbi prius chriſt⁹ cũ eis cenã fecit: ⁊ nõ ſolũ ap̃li/ ſ; etiã alij fideles et mulieres pariter in eodẽ loco: ⁊ ipſis ſic cõgregat̃ inſimul corde ⁊ aĩo: Exo. 19.

1. q. 3. c. nõ ſolum e ¶ Ut in oĩb⁹. verbis et factis ve/ſtris. f ¶ Hono/rificet̃ de⁹. i. totũ fiat ad honorẽ dei. g ¶ Per ieſum chriſtũ dñm no/ſtrum. qui eſt me/diator dei ⁊ hoim̃.

verba exhortatoria ſic loq̃tur q̃ſi ſermones dei: a deo: ⁊ nõ a ſeipſo ꝓfluentia.

a b gratie dei. Si q̃s loquit̃ q̃ſi ſermõ/nes dei.
opa facit miſcdie
c d Si q̃s miniſtrat: tãq̃ ex
ſic faciat tanq̃ facit hoc ex virtute quã dat
virtute quã adminiſtrat deus: ut
ideo deo aſcribendũ eſt ⁊ honorificandus
e f g in oĩbus honorificet̃ deus per ie/ſum chriſtum dñm noſtrum
per quẽ deus honorificat̃ in eccleſia.

¶ In die Pentecoſtes. Actuũ ii. a. in principio.

Poſtilla In diebus illis: Dũ cõpleren/tur dies pentecoſtes ⁊c. Añ initiũ illi⁹ epi/ſtole ſcribit ſãctus Lucas: ꝙ poſt aſcẽ/ſionẽ chriſti vnde/cim ap̃li congrega/ti: ſtatuerunt duos viros: ſcz ioſeph/ q̃ cognominatus eſt iuſtus: ⁊ matthiã: ⁊ orantes dixerunt: Tu dñe qui noſti cor/da oĩm: oſtende quẽ elegeris vnũ ex his duobus: accipere locũ miniſterij huius ⁊ apoſtolatus: de quo p̃uaricatus ẽ iudas/ vt abiret in locũ ſuum. Et dederũt ſortes eis: ⁊ cecidit ſors ſuper matthiã: et annu/meratus eſt cũ vndecim ap̃lis. Et ſtatim ſequit̃ epiſtola p̃ſens. ¶ Dũ comple/rentur dies pentecoſtes. Hodie cele/brat ſancta mater eccleſia ſolennitatẽ ſpi/ritusſancti: in qua chriſtus ſe oſtendit eſſe deum. Nam prius oſtẽderat ſe eſſe dñm terre/ ⁊ eoꝝ qui in terra ſunt: infirmos ſa/nando/ mortuos reſuſcitãdo. Oſtẽderat ſe etiã dñm maris/ ⁊ eoꝝ q̃ in mari ſunt: cũ ſup mare ambulauit: et mare ſolidũ ſe ei p̃buit: Et cũ ſtatherẽ in ore piſcis predi/xit inueniendũ. Oſtẽderat etiã ſe dñm in/

i. nõ poſt multos dies de q̃b⁹ dixit ſaluator ſupra. 1. ca.

In diebus illis: Dũ cõplerent̃ dies pẽ/tecoſtes: erãnt omnes diſcipuli i h
i. quinq̃ decem faciunt quin/quaginta.

ſ ſimul ſ mello
a pariter in eodem loco. Et factũs
ſ ſubito ſ velut
b eſt repẽte de celo ſonꝰs tãq̃ ad-
ſ magni ⁊ impetuoſi.
c ueniẽtis ſpũs vehementis: et rẽ-
ſ diſcipuli in oratione.
d pleuit totã domũ vbi ẽrãt ſeden-
ſ partite
e f tes. Et appáruerũt ilľ diſpértite
ſ in ſpecie ignis
g h lingue tãq̃ ignis: ſeditq̃ ſuprã
ſ quemlibet
i ſingulos eorum. Et répleti ſunt
ſ gratia corroboratiua ⁊ ſermocinatiua.
k oẽs ſpũſancto: ⁊ cepẽrũt loq̃ va-
rijs linguis: ꝓut ſpũſanctus da
ſ edocebat. ſ dicere ſ tunc.
bat eloqui illis. Erãnt aũt in hie l
ſ q: conuenerãt ad die feſtum.
ruſalem habitãntes iudei viri re- m
ſ deuoti ſ lingua
ligioſi: ẽx omi natiõe que ſub ce- n
ſ tonitrui
lo eſt. Fácta autẽ hac voce cõue o p
ſ incolaꝝ ⁊ aduenarũ. ſ admirata de his q̃ acci-
nit multitudo: ⁊ mẽnte cõfuſa ẽ: q
derãt. ſ quilibet.
quóniã audiebat vnuſquiſq̃ lin r
ſ in qua natus erat ſ attoniti ⁊ ad-
gua ſua illos loq̃ntes. Stupebãt s
mirantes ſ unmo ſic.
aũt oẽs ⁊ mirabãt dicẽtes Nõne

A a ¶ Et factꝰ ẽ repẽte de celo. Vin. i. d aere. b ¶ Sonus tanq̃ aduenietis ſpũs vehe. Ly. i. venti vel tonitrui: non tñ apli et alij cũ eis exiſtẽtes fuerũt territi: deo hoc faciẽte ſignũ quod dabat ſpũſ ſctũs q̃ eſt ꝯſolator cordiũ. c ¶ Et repleuit totã domũ. iſolita claritate. d ¶ Ubi erãt ſedentes. id ẽ manentes. e ¶ Et apparuerunt illis. viſibilr oculis corporalibꝰ. f ¶ Diſpertite lingue. id eſt diuiſe lingue. g ¶ Tãq̃ ignis. id eſt habẽtes colorem ignis: ad deſignandũ ſigno viſibili exterius inuiſibilẽ gratiã ſpũſancti receptã iterius:
B ꝑ quã eſſent feruidi in amore dei: et eloquẽtes omibus linguis ad publicationem euangelij. h ¶ Seditq̃ ſupra ſingulos eorũ. i. ſuper quemlibet diſcipulorũ inſedit vnus radius igneus / habẽs figuram lingue. i ¶ Et repleti ſunt oẽs ſpũſancto. Vincen. ſic ꝙ corda eorũ penitus illuſtrata ſũt grã ſpũſcti: ſic ꝙ hodierna die diſcipuli recepert ſpũſctm̃ in maiori copia q̃ꝫ ꝑus habuerũt: q: nõ ſolũ receperũt ad ſufficiẽtiã / ſed etiã ad redũdantiã: q: ſctitas quã ſpũſctũs i aplis opatus ẽ: redũdabat in totã eccliam. Unde ſequiť: k ¶ Et ceperũt loqui varijs liguis ꝓut ſpũſctũs dabat eloq̃ illľ. Lyra:
C Apli nõ ſolũ loq̃banť et intelligebãt oia ideomata: ſed ipis loq̃ntibus in vno ideomate quodcũq̃ eſſet illud: oẽs audientes quantũcunq̃ eſſent diuerſoꝝ ideomatũ: intelligebat quilibet ideoma ꝓpriũ / diuina virtute hoc faciente. Sicut eñi ꝑ rebellionẽ ad deum diuiſe ſunt lingue: ita ꝑ infuſionẽ ſpũſancti ſunt vnite. (Geñ. xi. b.) l ¶ Erant aũt in hierlm. Vinc. q̃ erat ciuitas metropolis in iudea. m ¶ Habitãtes iudei viri religi. Ly. in culto diuio deuoti. ꝓpter h̃ tẽplum viſitabant: ⁊ ibi ſacrificia offerebãt. n ¶ Ex omi natiõe q̃ ſub celo ẽ. q: iudei erant diſpſi in oẽs nationes: ⁊ aliq̃ eoꝝ magis deuoti ꝓpẽ reuerẽtiã tẽpli veniebãt aliq̃n i hierlm maxime in ſolennitatibꝰ magnis: quarum vna erat ſolennitas pentecoſtes.
D o ¶ Facta autẽ hac voce. Vin. i. poſtq̃ꝫ talſonꝰ i aere vehemẽter inſonuit. p ¶ Conuenit mul. ſup. ciuitatũ ⁊ ꝓuinciaꝝ circũiacẽtiũ. q ¶ Et mẽte ꝯfu. ẽ. Ly. i. ſtupefacta ſeu admirata. r ¶ Om̃ audiebat vnuſquiſq̃ lin. ſua il. lo. Ly. q: nunq̃ꝫ fuit auditũ vel viſũ tale miraculũ. s ¶ Stupebant aũt oẽs ⁊ mira. di. Nõne ecce iſti oẽs q̃ loquũť galilei

E ſunt. Uin. q. d. vtiq;. a ¶ Et quō nos audiuim⁹ vnuſq̄ſq; linguā no. i. propriā. b ¶ In q̄ nati ſum⁹. Uin. q. d. vtiq; mirabile eſt vel ſupnaturalr. Ex iſto ſumit hic/ q̄ p̄mitiui chriſtiani fuerūt galilei. c ¶ Parthi ⁊ medi. Hic nominātur habitatores diuerſaꝝ regionū: in q̄b⁹ ſunt diuerſa ideomata. d ¶ Et lamite: ⁊ q̄ habitāt meſo. Glo. or. Eſt regio q̄ duob⁹ ambit flumib⁹ tygri ⁊ euphrate. e ¶ Iudeā et capado. pō. ⁊ aſiā. ſ. minorē. f ¶ Phrigiā ⁊ pāphiliā/ egyptū ⁊ ptes libye q̄ ē circa cyrenē/ et aduene romani. i. peregrinātes romani. g ¶ Iudei quoq;. id eſt illi de tribu iuda. h ¶ Et pſelyti. cretes ⁊ arabes. Ly. i. ꝯuerſi de gētilitate ad iudaiſmū. i ¶ Audiuim⁹ eos. ſ. aplos. k ¶ Loquentes no. linguis. i. noſtris ideomatibus l ¶ Magnalia dei. i. mirabilia dicta vel facta dei.

a diabolo: ⁊ nos teſtes ſumus oīm q̄ fecit in regione iudeorum ⁊ hieruſalem: quem occiderūt ſuſpēdentes in ligno. Hūc deus ſuſcitauit tertia die: ⁊ dedit eum manifeſtū fieri nō omi populo/ ſed teſtib⁹ p̄ordinatis a deo: nobis qui mādicauimus ⁊ bibimus cū illo poſtq̄ reſurrexit a mortuis. Et tunc ſtatim ſequit̄ epl̄a bo. m ¶ In dieb⁹ ill̄: Aperiens petr⁹ os ſuum dixit: Uiri p̄res et frēs nobis. ſ. qui mādicauimus et bibimus cū illo poſt reſurrectionem ſuam. n ¶ Prece. dñs p̄dicare populo et teſtificari: q̄a ipſe eſt qui cōſtitutus ē a deo. ſ. patre. o ¶ Iudex viuorū ⁊ mortuorū. Ly. i. iuſtoꝝ: qui viuūt vita gratie: ⁊ etiā iniquoꝝ: q̄ mortui ſūt morte culpe. p ¶ Huic oēs pphete teſtimoniū phi. q. di. Nos ſoli nō ſumus teſtes ei⁹: ſed etiā omnes pphete antiqui diuinit⁹ inſpirati: qui de eo ſcripſerunt et predixerūt. q ¶ Remiſſionē peccatorū accipere p nomē eius. vnde Oīs qui inuocauerit nomē dñi ſaluus erit. (Joel. 2.) r ¶ Oēs qui credūt i eū. tam iudei q̄ gentiles.

G, H (margin)

ſ de tali regione
ecce oēs iſti q̄ loquūt̄ galilei ſūt.
ſ accidit vt
a Et quō nos audiuim⁹ vnuſq̄ſq;
ſ ꝓpriū ideoma
b c linguā noſtrā i q̄ nāti ſum⁹. Par
d thi ⁊ medi ⁊ elāmite: ⁊ q̄ habitāt
ſ noīa regionū ſunt
e meſopotamiā: iūdeā ⁊ capado
f ciā ponthū ⁊ aſiā: phrygiām/ pā
philiā/ egyptū/ et ptes lybie: que
eſt circa cyrenē/ ⁊ aduene roma
ſ nouiter cōuerſi
g h ni. Iūdei quoq; ⁊ prōſelyti/ cre
i k tes ⁊ arabes: aūdiuim⁹ eos lōq̄n
ſ laudes dei
l tes nr̄is linguis magnalia dei.

¶ Feria. II. Pentecoſtes. Actuū. X. c. in fine capituli.

In dieb⁹ illis:
ſ ad faciēdū notabilē ſermonē
Aperiēs petr⁹ os ſuū m
ſ loquit̄ ad ſeniores ⁊ iuniores
dixit: Uiri p̄res ⁊ frēs:
ſ teritis mihi teſtes. In die aſcenſionis
nobis p̄cēpit dñs p̄dicar̄ pplo ⁊ n
ſ ieſus ſ inſtitutus
teſtificari: q2 ipſe ē q̄ ꝯſtitut⁹ eſt a
ſ patre. ſ delegat⁹ ⁊ ſubauctoritatiu⁹ ſm hūanitatē.
deo iudēx viuoꝝ ⁊ mortuorum. o
ſ nō ſolū nos apoſtoli ſ p̄bent
Huic oēs pphete teſtioniū phi p
ſ indulgentiā
bēt† remiſſionē peccatoꝝ accipi q
ſ nā a chriſto dicit̄ chriſtianus
re per nomē eius omnēs qui cre r

Poſtilla (margin)

In dieb⁹ illis Apiens p. ⁊c. Añ initiū illi⁹ ep̄le ſcribit ſā. lucas i eo. ca. q̄ ſā. petr⁹ dixit iudeis d̄ chr̄o. Qui ptranſiuit bn̄faciēdo ⁊ ſanādo oēſ oppreſſos

†Act. 1. a (margin)

†De ſa. vncti. c. vnico (margin)

A a ¶ Adhuc petro loquēte verba hec cecidit ſpūſſan. ſuper oēs qui audie bāt verbū. ſcʒ ſup corneliū/ ⁊ ſup oēs q̄ cuʒ eo ꝯgregati erant in ſigno viſibili/ ſcʒ igneis linguis. b ¶ Et obſtupuerūt ex circūciſione fideles q̄ venerāt cū petro: q꞉ ⁊ in nationes. i. in gētes c ¶ Gratia ſpūſ ſancti effuſa eſt. admirātes ꝙ tāta gr̄a daret̄ gētib' ſicut iudeis nutrit' i lege et ꝓphetis. d ¶ Audiebant em̄ illos loquentes linguis. ſ. variis. e ¶ Et magnificātes deū. Tūc rñdit pe. ſ. illis q̄ cuʒ eo venerant admirantib'. f ¶ Nūqd aquā
B q̄s phi. pōt: vt nō bapti. hi qui ſpm̄ ſctm̄ accep. ſicut ⁊ nos. q. di. nō: exq̄ ſpūſſanct' nō diſtinxit int̄ nos ⁊ ipos. g ¶ Et iuſſit eos ba. ſ. a ſociis ſuis. h ¶ In nomie dn̄i nr̄i ieſu chri. In hac em̄ forma dabatur baptiſmus in primitiua eccleſia.

Poſtilla In dieb' illis. Cū audiſſent apoſtoli q̄ erāt hiero. ⁊c. Ad initiū illi' ep̄le ſcribit ſanct' lucas in eodē ca. ꝙ ſctūs philippus deſcendit in ciuitatem ſamarie: et p̄dicabat illis chriſtū. Intendebant autē turbe his que a philippo dicebant: vnanimiter audiētes ⁊ vidētes ſigna que faciebat: multi em̄ habebāt ſpūs imūdos clamātes voce magna exibāt. Multi autem paralitici ⁊ claudi curati ſūt. Factū eſt autē gaudiū magnuʒ in illa ciuitate. Tunc ſeq̄tur p̄ſens epiſtola.
C Cū audiſſent ap̄li. Circa quod ſciēdū ſm̄ Nico. de lyra: Philipp' iſte erat tm̄ diaconus: ꝓpter quod licʒ poſſet baptiçare: non tamen manus imponere: nec p̄ ꝯſequēs donū ſpūſſcti dare in ſigno viſibili: h̄ em̄ pertinebat ad apoſtolos: vn̄ ē ꝙ ſoli ep̄i i nouo teſtamē
D to (qui ſunt ſucceſſores ap̄loꝝ) man' imponūt: ꝓpter qd̄ philippus ſignificauit apoſtolis: vt aliqui eorum venirēt in ſamariam: ⁊ ſupplerēt illud qd̄ a ei' officiū non ſpectabat. Et hoc ē qd̄ dicitur: i ¶ Cum audiſſent ap̄li q̄ erāt hieroſo. q̄ recepiſſet ſamaria verbum dei: miſerūt ad ipos petrum et ioannem. Gloſa ordi. qui erant columne k ¶ Qui cum veniſſ. orauerūt ꝓ ipſis: vt ac. ſpm̄ ſctm̄: nondū em̄ i queꝗ̄ illoꝝ venerat. Lyr. ſigno

ſ verus chriſtianus habet remiſſionē: ⁊ ieſus eū ſaluabit: ſecus de falſo.
a dunt in eū. Adhuc loquente pe
ſ de ieſu ſupradicta. ſ venit viſibiliter in igne.
tro verba hec: cecidit ſpūſſanct'
ſ dei a petro.
ſup oīes qui audiebāt verbum.
ſ admirati ſunt. ſ iudaiſmo.
b Et obſtupuerūt ex circūciſiōe fi
ſ conuerſi ſ ad domū cornelij
deles qui venerāt cū petro: q꞉ ⁊ i
ſ hec fuit admiratio eorum
ſ ad gentiles ſ data eſt abūdāter
c natiōes grātia ſpūſſcti effuſa eſt:
ſ gentiles conuerſos. ſ variis
d audiebāt em̄ illos loquentes lin
magnalia dei ſicut ipſi
e guis: ⁊ māgnificātes deū. Tunc
ſ admirātibus. ſ. q. d. nullo mō: q꞉ dign'
f rñdit petr': Nūqd aquā q̄s phi
dei hic eſt ſ de gentilibus.
bere pōt vt nō bapticent̄ hi q̄ ſpi
ritūſctm̄ acceperunt ſicut ⁊ nos:
ſ precepit vt baptizarent̄
g h Et iuſſit eos baptizare in nōmi
ſ hec eni fuit forma: vt nomē chriſti diuulgaret̄.
ne domini noſtri ieſu chriſti.

¶ Feria. III. Penthecoſtes.
Actuū. VIII. c. circa mediū.

ſ qn̄ philippus p̄dicabat ⁊ populi audiebant.
In diebus illis:
Cum audiſſent apoſtoli q̄ i
erāt hieroſolymis q꞉ rece
ſ Nomē ciuitatis et regiōis eſt: hic ꝓ ciuitate accipit̄ ſ ap̄li hieroſolymis.
piſſet ſamaria v̄bū dei: miſerūt ad
ſ in ſamaria.
eos petr̄ ⁊ ioānē. Qui cū veniſſet k

viſibili: venerat tñ
ī eos inuiſibilit / ſic
ꝛ modo in baptiça
tos. a ¶ Sed ba
ptizati tñ erāt ī
nomīe dñi ieſu:
tūc imponebāt
ma. ſup il. ꝛ acci
Poſtilla pi. ſpūſanctuꝫ.
IN dieb⁹
illiſ. Per
man⁹ au
tē ꝛc. Añ
initiū illi⁹ ep̄le ſcri/
bit ſā. lucas: ꝙ vir
q̄dā ananias cū ſa/
phira vxoꝛe ſua vē
didit agrum: et de/
fraudauit de p̄cio
agri conſcia vxoꝛe
ſua: ꝛ partē p̄cij ad
pedes aploꝝ poſu
erūt: ꝛ ambo ſubi/
tanee obierūt: ꝛ fa
ctus eſt timoꝛ ma/
gnus ī vniuerſa ec/
cleſia / ꝛ in oēs qui
audierūt hoc. Tūc
ſtatim ſequit᷑ ep̄la
p̄ſens. b ¶ Per
man⁹ aūt aploꝝ
fiebant ſigna et
pꝛodigia multa
Glo. vnde ſuccēde
bat ſcel⁹ ſacerdotū
ꝛ iudeoꝝ. c ¶ In
plebe. Ly. nō dic
in p̄ncipibus: quia
nō credebāt in chꝛi
ſtū paucis exceptꝭ:
qui occulti chꝛiſtia/
ni erant: gamaliel /
ſcꝫ Nicodemus et
aliqui alij. d ¶ Et
erāt vna. oēs. ſcꝫ
apl̄i. e ¶ In poꝛ
ticu ſalo. vbi erat
loc⁹ oꝛōnis ꝛ p̄dica
tionis. f ¶ Cete/

†De conſe. diſt. 5. c. de ſpiritu

ſ ad deum
oꝛauerunt ꝓ ipſis vt acciperent
ſ viſibiliter: tñ inuiſi/
ſpūſanctū: nōdū em̄ in quēq̄ꝫ il/
biliter ſ in quo cōferebat᷑ grā inuiſi/
a loꝛum venerat: ſed baptiçati tm̄
biliter.
erāt in noīe dñi ieſu. Tunc impo
ſ qđ eſt officiū epiſcopale
nebāt man⁹ ſup illos: et accipie/
ſ in ſpecie ignis viſibiliter.
bant ſpiritūſanctum.

¶ Feria. IIII. Penthecoſtes.
Actuū. V. b. q̄ſi in p̄ncipio.

IN diebus illis:
ſ per opera
b †Per manus aūt apoſto/
ſ ꝓpinqua ꝛ remota miracula.
loꝛum fiebant ſigna ꝛ pro
ſ ſimplici populo: nam pꝛincipes
non crediderunt
c d digia multa ī plebē. Et erāt vnā/
ſ ſimil ſ apoſtoli. ſ loco oꝛōnis quē ſalo/
e nimiter oēs in poꝛticū ſalomo/
mon fecit. ſ non chꝛiſtianoꝝ
f nis. Ceteroꝛum autem nemo au g
ſ auſus fuit. ſ ficte
debat coniungere ſe illis: ſed mā h
ſ laudabat ſ ex quo
ſ cōmunis
gnificabat᷑ eos popul⁹. Magis i
bona ſanationis ꝛ doctrine apl̄i ꝓ malis pſecuti/
onis ꝛ iniurie reddebāt: magis creſcebat numer⁹
fidelium ꝓpter qātientie bonum
autē augebat᷑ credentium in dño
multitudo viroꝛum ac mulierū:
ſ ponerēt
itā vt in plateas eijcerēt īfirmos: k
ſ reclinatorijs ꝓpe.
ꝛ ponerēt in lectulis ac grabatꝭ:
vt veniēte petro ſaltē vmbꝛa illi/
ſ qꝛ quos vmbꝛa ſan/
us obumbꝛaret quēq̄ꝫ illoꝛū: ꝛ li/
cti petri tetigit / ſanabantur
berarent᷑ ab infirmitatibus ſuis.

roꝝ aūt. ſ. fideliū.
g ¶ Nemo aud.
iū. ſe ill. ſcꝫ ficte
timētes penā q̄ ve
nerat ſup ananiā et
ei⁹ vxoꝛē. h ¶ Sꝫ
magnifica. eos
populus. ꝓpter
egros et miracula
q̄ faciebāt: ꝛ etiam
qꝛ bona ꝓ mal᷑ ſu/
is pſecutoꝛib⁹ red/
debāt. i ¶ Ma/
gis aūt augeba/
tur credē. i dño
mul. vi. ac muli/
erū. Nullus em̄ ſe Glo.
xus a regno dei ex/
cludit᷑. k ¶ Ita
vt i plateas. q̄ la
te erāt. l ¶ Eijce/
rent infirmos: ꝛ
ponerēt in lectu
lis ac grabatis:
vt veniente pe/
tro / ſaltē vmbꝛa
a illius obumbꝛa
ret quēq̄ꝫ illoꝛū:
ꝛ liberarētur ab
infirmitatib⁹ ſu/
is. Ly. In q̄ ponit᷑
differētia petri ad
alios aplos in opa
tione miraculoꝝ.
Nā alij apl̄i cura/
bāt alios infirmos
p tactuꝫ manuū: ſi/
cut iā ſupꝛa dictuꝫ
eſt: Per man⁹ autē
ꝛc. Petr⁹ aūt non
ſolum p tactuꝫ / ſed
etiam p vmbꝛā: qđ
maius eſt. Quod
fiebat ad oſtenden
dum ꝙ erat pꝛinci/
palis apoſtol⁹: er/
go nominat᷑ prin/
ceps apoſtoloꝛuꝫ.
Et quia chꝛiſt⁹ non

ſ ante veniebant multi hoies
Cōcurrebat autē ⁊ multitudo vi
ſ ad ſ portantes
cinarū ciuitatū hieruſalē afferen
ſ obſeſſos ſ demonib⁹
tes egros/ ⁊ vexatos a ſpiritibus
ſ ab apoſtolis
immūdis qui curabant oēs: et
ſ laudabāt. ſ p quē oia iſta fiebāt pncipaliter.
magnificabant ieſum chriſtum.

¶ In die ſancte trinitatis.
II. Corinth. XIII. d. in fine.

ſ in pſcia pura: qd ē magnū
Gaudete per a
gaudiū. ſ charitate q̄ eſt per
fectio ſufficientie.
b
fecti eſtote: exhorta b c
ſ vos maiores qd docetis minores. ſ inuicem.
ſ eſtote cōcordes charitate.
mini: idipſū ſapite: pācē habete d e
ſ auctor ⁊ amator
ſ per gratiā.
g h
⁊ de⁹ pācl ⁊ dilectiōis ērit vobiſ f g h
ſ non doloſe alius alium alloquat: dicendo ore
verba pacifica: in corde parat inſidias.
cū. Salutate iuicē i oſculo ſctō.
Salutāt vos oēs ſancti. Grātia i
dñi noſtri ieſu chriſti et charitas
ſ vnitas
dei/ ⁊ cōmunicatio ſanctiſpūs ſit
ſ ſalicet fratribus meis
ſemp cū omnibus vobis: Amen

A legit curaſſe p vmbrā ſicut petr⁹: ideo in petro videtur impletū fuiſſe qd dixit chriſtus: Qui credit in me: opa q̄ ego facio et (Jo. 14. a) ipſe faciet: ⁊ maiora hoꝝ faciet. ¶ Concurrebat āt multitudo vicina. ciuitatū i hierl'm: afferētes egros et vexatos a ſpiritib⁹ imūdis ⁊c.

(Poſtilla) Gaudete pfecti eſtote ⁊c. Hūi initiū illi⁹ epl'e ſcribit ſan. paul⁹ in co. ca. In ore duorū vel triū teſtium ſtat ome verbum. Tūc ſequit pſens epl'a: Gaudete: pfecti eſtote: quia hodie feſtū ſancte trinitatis pagim⁹: neceſſe eſt aliq̄ de ſancta trinitate breuit (B) loqui. Vñ Aug. i. li. de trini. Hoc ita q̄ vera et pia fide credēdū eſt: q trinitas ſit vnus/ ſol⁹ ⁊ verus de⁹. ſ. pat et filius ⁊ ſpūſſctūs. Et hec trinitas vnius eiuſdēq̄ ſubſtātie vel eſſentie credit/ q̄ ē ſummū bonū. Itē Aug. dicit: Hec vera ſācta trinitas nihil mai⁹ eſt i trib⁹ pſonis ſimul nominatis q̄ i vna qualibet ſimul ⁊ p ſe dicta: quia vnaq̄q̄ pſona plena ē ſubſtātia in ſe: nō tñ tres ſubſtātie ſunt/ ſed vnus de⁹ ⁊ vna ſubſtantia/ vna potentia/ vna eternitas/ vna magnitudo/ vna bonitas/ ⁊ vna eſſentia: pat ⁊ filius ⁊ ſpūſſctūs. Item ſciendū/ q btā trinitas fideliter ē credenda/ ⁊ non curioſe inueſtigāda. Vñ Bern. Scrutari h temeritas ē: credere pietas: noſſe vita eterna. (C) ¶ Frēs. Ly. in veritate fidei pſiſtentes. a ¶ Gaudete. Ad vtuoſum em ptinet de opibus virtutū gaudere. b ¶ Perfecti eſtote. i. ad pfectionē pſequēdā tendite: q2 ſicut nauis in flumine poſita p aquemotū deſcēdit/ niſi remigetur in contrariū: ſic aia ex corruptione carnis ⁊ pronitate continuo ad malū deſcēdit a pfectiōe niſi conet in cōtrariū. c ¶ Exhortamini. vos maiores illos q̄ ſunt minores. d ¶ Idipſū ſapite. ſcilicet vos miores cū maiorib⁹. e ¶ Pacē habete. quā chriſtus nobis hereditarie conſeruandā (D) reliqt. vnde: Pacē relinquo vobis ⁊c. (Jo. 14. d.) f ¶ Et de⁹ pacis. Ly. dator et amator pacis. g ¶ Et dilectiōis. q2 charitas pcomitat verā pacē: eo q p charitatē de⁹ ē i hoie/ ⁊ ipe i eo. h ¶ Erit vobiſcū. p gratiā in pñti/ ⁊ gloriā in futuro. i ¶ Gratia dñi noſtri ieſu chriſti/ et charitas dei ⁊ cōicatio ſctiſpūs. Guil. lug. In ill' vbis innuit trinitatē pſonaꝝ. Primo pſonā filij/ ibi: Gra dñi nri ie. chri. Scdo pſonā pris ibi: Et charitas dei. i. pris. Tertio pſonā ſpūſſancti/ ibi: Et cōicatio ſctiſpūs ſit ſemp cum oibus vobis: Amen

(Fides ſctē trinitatis. c. 2. ⁊. 4. Et de cōſe. di. 3. c. oēs. q̄s)

¶ In feſto ſancte Trinitatis.
Ad Romanos XI. d. in fine.

ſ impſcrutabilitas abũdan/
O Altitudo di-
tiarũ. ſ q̃ ẽ ineffabil' in deo: q̃ ẽ incogitabil' quo ad creaturas
a b c uitiarũ ſapie et ſciẽ/
ſ nõ põt ſciri quare faciat illud vel aliud
d tie: q̃ icõphẽſibilia ſũt iudicia ei⁹
ſ ordinationes eius nõ ſunt nobis ſcibiles nr̃a i ntelligentia.
e f ⁊ iueſtigabiles vię ei⁹. Quis eñ
ſ quid deus intendat ordinare in celo ⁊ in terra aut in inferno.
g cognouit ſenſũ dñi: aut q̃s ꝯſilia
ſ q̃ſi dicat: ſibi ſufficit: q2 quicq̃d boni conſilij ab ipo fontaliſſimo bono erupit. ſ q̃ſi dicat nullus.
h ri⁹ ei⁹ fuit: aut q̃s p̃or dedit illi: et
ſ Ratio. ſ ergo nullus ſibi ali/
i retribuet ei: Qm̃ ex ipſo ⁊ p ip̃m
quid dare põt q̃d ab ipo deo p̃or nõ pcedit.
ſ ergo
et in ipſo ſunt oĩa. Ipſi honor et k
gloria in ſecula ſeculorũ. Amẽ

E Poſtilla. O Altitudo diuitiarũ ſapię ⁊ ſcien ⁊c. Añ initiũ illi⁹ ep̃le ſcribit ſ. paul⁹ i co. ca. di. Noli altũ ſape/ſed time ⁊c. Tũc ſeq̃tur p̃ñs ep̃la. a ¶ O altitudo di. Hoc .i. abũdãtie ⁊ copioſitat⁹. b ¶ Sapientię. q̃ ẽ de diuis ⁊ ſpũalib⁹. vñ: Nõ
Eſa. 40. g ẽ inueſtigatio ſapię
ps. 146. a. ei⁹. Et alibi. Et ſapiẽtię ei⁹ nõ eſt numer⁹. c ¶ Et ſcię dei. q̃ ẽ de reb⁹ hu
Col. 2. a. manis. vñ: In ipo ſũt oẽs theſauri ſapientię ⁊ ſcientię. d ¶ Q̃ incõprehẽſibilia ſũt iu. ei⁹. Hoc .i. diſpoſitiões ei⁹ de oib⁹ re
Ps. 35. b. b⁹. vñ: Judicia ei⁹ abyſſus multa. e ¶ Et inue. vię
F ei⁹ .i. ipletiões diſ/poſitiõis: in q̃b⁹ oibus ẽ miſcdia ⁊ ve
Ps. 24. b ritas. vñ: Uniuerſę vię dñi miſcdia ⁊ v̄itas. Quorũ rõnes a nobis ñ p̃nt
Eccs. 8. d. attingi. vñ: Intellexi ꝙ oim operũ dñi nullã poſſit hõ inuenire rationẽ. f ¶ Quis eñ cogno. ſen. dñi. de diſpoſitiõe rerũ. q. d. null⁹. g ¶ Aut q̃s ꝯſi. ei⁹ fu. Uincẽ. dãs ei ꝯſilia q̃liter ſic vel ſic res diſponeret. q. d. nullus. h ¶ Aut q̃s prior dedit illi ⁊ retribuetur ei. q. di. nullus: q2 hoc ẽ ipoſſibile: q2 oẽm virtutẽ nõ ſolũ opandi/ſed etiã cogitãdi ⁊ eſſendi ab ipo habemus: q̃d declarat hic cõſequẽter di. i ¶ Qm̃ ex ipſo ⁊ p ip̃m ⁊ i ipo ſũt oĩa. Hoc. ſupiora/inferiora ⁊ media/ ſpũalia/corporalia/et ex vtriſq; cõpoſita. Et in iſtis verbis innuit G
ap̃ls deitatẽ pſonarũ i eſſentia diuina. In hoc ꝙ dicit/ex ipſo: innuit pſonã patris: p hoc ꝙ dicit p ip̃m/innuit pſonã filij: p h̃ ꝙ dicit/i ipſo: innuit pſonã ſpũſſancti. Ecce diſtinctio ſeu pluralitas perſonarũ. k ¶ Ipſi honor ⁊ gl̃ia. ecce vnitas eſſentię. Nõ eñ dicit ipſis/ſ3 ipſi honor ⁊ gloria i ſec̃la ſeculorũ Amen.

¶ In feſto Corporis chriſti. I. ad Cor. XI. d. i medio.

C Onuenienti
ſ ad eccleſiã p euchariſtia ſumenda.
bus vob in vnũ: iam l m

Poſtilla. C Onuenietib⁹ vobis i vnũ: iã nõ ẽ dñicam ⁊c. Añ initiũ illi⁹ ep̃le ſcribit ſanct⁹ paul⁹ in co. ca. ipis corinthijs/ dicẽs: Siq̃s aũt videt cõtentioſus eſſe: nos talem cõſuetudinẽ nõ habemus neq; eccle/ H
ſia dei. Hoc autẽ p̃cipio nõ laudãs: ꝙ nõ in melius ſed in deterius conuenitis. Tũc poſtmodum ſequit̃ p̃ſens epiſtola. Conuenietibus vobis in vnũ. Sed ex q̃ hodie pagit̃ feſtũ corpis chriſti: ſicut h̃ ſacramentũ poſt cenã a chriſto inſtitutũ eſt: euãgeliũ ⁊ ep̃la cõcordãt: q2 i euãgelio habet̃ de fructu digne cõmunicãtiũ/vbi dicit̃: Qui manducat hunc pa/ Jo. 6. ⁊.
nẽ: viuet in eternũ. Sic p oppoſitũ in epiſtola hodierna habet̃ de piculis indigne cõmunicãtiũ: ſicut patet i textu ep̃le p̃ſentis. l ¶ Fratres: cõuenietib⁹ vobis in vnũ. Ly .i. ad pcipiẽdũ euchariſtię ſacramẽtũ. m ¶ Iã nõ ẽ .i. nõ licet vobis.

A a ¶ Dñicā cenā mãducare. vnuſquiſqꝫ em̄ ſuam cenā ꝓſu. ad manducãdū. Ly. Añ ſuſceptionē ſacramētū ꝓparabãt ſibi cibaria: ꝛ portabãt ad eccleſiā comedētes ꝛ bibētes añꝙ̄ ſumerēt ſacramentū: ꝛ ſic laute comedebant ꝛ bibebãt: pauperes autē eſuriebant: ergo dicit b ¶ Et ali⁹ quidē eſurit: ali⁹ autē ebri⁹ eſt. Nunquid domos nō habetis ad mãducandū ꝛ bibēdū. ſcꝫ domos nō ſacratas. c ¶ Aut eccleſiā dei con-

B temnitis. Ly. q̄ſi di. certitudinaliter in hoc cōtemptus eccl'ie q̄ ꝯſecrata ē. d ¶ Et ꝯfūditis eos. i. pauperes. e ¶ Qui nō habēt. ſ. laute comedere corā tāta multitudīe f ¶ Quid dicā vobis. Lyra. ſuper hoc facto g ¶ Laudo voſ. ſup. i aliꝗs h ¶ In hoc non laudo. ſꝫ vitupo. i ¶ Ego em̄ accepi a dño Ly. mihi reuelãte. k ¶ Qđ ꝛ tradidi vobis: quoniam dñs ieſus. q̄ eſt inſtitutor ſacramentoꝝ, ꝛ nō ali⁹. l ¶ In qua noc. tradebat. Gorra

ſ nō accipitis ſic reuerētialiter: prius laute comedendo: ſicut faciebant corinthij in eccleſia.
a nō eſt dōminicam cenā mandu-
ſ veſtrum
care. Unuſquiſqꝫ enim ſuam ce-
ſ prius accipit q̄ euchariſtiā: qđ eſt illicitum
nam ꝓſumit ad manducãdū. Et
ſ pauper ſ diues
b aliꝰs quidem eſurit: alius autē
ſ ꝓprias domus
ebrius eſt. Nunquid domos nō
ad iſtos vſus potius aptas q̄ eccleſia
habetis ad manducandū ꝛ bibē
ſ certe ſic aptificando eā ꝓ taberna.
c dū: Aūt eccleſiā dei ꝯtemnitis:
ſ ruborē incutitis pauꝑibus. ſ honeſte comedēdi corā eccleſia cibaria ꝛ ꝓ eis vtenſilia.
d e ꝛ cōnfunditis eos quī nō habēt.
ſ talia facientibus. ſ abſit
f g Quīd dicaꝫ vobis: Laūdo vos:
ſ facto ſ reꝑhendo vos ſ didici.
h i in hōc non laudo. Egō em̄ acce-
ſ ieſu chriſto. ſ docui vos
k pi a dño qđ ꝛ trādidi vobis: quo
ſ quinta feria in cena.
l niam domin⁹ ieſus in quā nocte
ſ a iuda ſ azymum
tradebatur: accēpit panem, ꝛ grā m n
ſ nobis exemplū relinquēs diſcipulis
tias agens frēgit ꝛ dixit.† Accipi o
† ſ Uerba ſubſtātialia q̄b⁹ diuina potētia aſtare vult: q̄ñ a ꝑſona idonea debito mō ꝛ recta itētiōe ꝓferūt: debꝫ aūt hec intētio eē actual' ſi recollect⁹ ſit: ſin ad oē min⁹ ſit virtual. i. ꝙ itēdat celebrare ꝛ ꝯſecrare ſm̄ itētionē īſtituētꝭ ꝛ ꝯſuetudinē eccl'ie faciēt: ꝛ i virtute hui⁹ itētiōis orat horas ſuas canonicas: diſponit ſe ad miſſā: ꝛ ſi occurrat aliq̄d actuale intētionē deſtruēs: ſufficit illa virtual': habitualis em̄ nō ſufficit ad hoc: cū etiā in dormiente ſit: ſed nullus dormiens poteſt conſecrare: ergo.
te ꝛ mãducate† Hoc ē corp⁹ meū
qđ ꝓ vōbis tradet: h̄ facite ī meā p
cōmēoratiōnē. Siſr ꝛ cālicē pōſt q r
q̄ cenauit dicēſ† Hic cālix noūū s t
teſtm̄ ē ī meo ſãguīe: h̄ fācite q̄tiēſ v
ſ q2 ſacramentū euchariſtie dicitur memoriale paſſionis chriſti: ideo ſequit̄
cūqꝫ bibēt ī meā cōmēoratiōnē.

. i. iminente paſſione: cuius nocte traditio facta eſt. i. in veſpera noctis. m ¶ Accepit panem. ꝛ benedixit. n ¶ Et gratias agens. Ly. vt doceret nos in omnibus gratias agere deo. o ¶ Fregit et dixit: Accipite ꝛ manducate: hoc ē corp⁹ meū ſcꝫ cōtentū ſub ſpecie panis: q2 panis tranſſubſtantiat̄ in verum corp⁹ chriſti diuina virtute ꝑ ꝯuerſionē, ſolis accidētibus remanētib⁹. p ¶ Qđ ꝓ vobis tra. Hoc facite in meā cōmemorationem Gor. id ē in memoriam mee mortis ꝛ paſſionis. q ¶ Similr ꝛ calicē. ſ. accepit. r ¶ Poſtq̄ cenauit. et vinū in calice contentū ꝯſecrauit in ſanguinē ſuū. s ¶ Dicens: Hic calix. Gor. i. ꝯtentū in h̄ calice. t ¶ Nouū teſtamētū eſt in meo ſan. Ly. nouum teſtamentum confirmatū eſt ſanguine chriſti effuſo v ¶ Hoc facite quotienſcūqꝫ bibetis. Gor. ſ. ſanguinem meū in ſpecie vini. x ¶ In meā cōmemorationē. id eſt in me-

C

Matth. 26. c.

D

† De ꝯſe. di. ſti 2. c. ſcriptura. ꝛ c. iterat̄

† 15. di. c. ſi.

E moriã paſſiõis meę. a ¶ Quotieſcun-
q̃ eñ mãducabitis panē hunc ⁊ ca-
licem bibetis. Ly. i. hoc ſacrm̃: in q̃ ſub
ſpecie panis cõtinetur verũ corpus chri-
ſti: et ſub ſpecie vini verus ſanguis chriſti
irreuerēter vel exiſtēs in crimīe. k ¶ Iu- G
diciũ ſibi mã. ⁊ bi. i. ad ſuã damnatio-
nē ſumit. l ¶ Nõ dijudicãs corp⁹ do-
mini. Ly. i. diſcernens ab alijs cibis: ſu-
mēs eodē mõ ſicut alios cibos corpales.

b ¶ Mortē dñi annunciabitis. ipſam repſentãdo p̄ hoc ſacramentũ. c ¶ Donec veniat. ſcꝫ ad iudiciuꝫ. Per qđ itelligit̃ q̃ celebratio hui⁹ ſacramenti nõ deficiet i eccleſia vſq̃ ad finē mũdi. vñ: Ecce ego vobiſcum ſum vſq̃ ad cõſũmationē ſeculi. (Mat. vl. d) d ¶ Itaq̃ quicũq̃ manducauerit panē et biberit calicē dñi idigne. Lyr. ſcꝫ cũ volũtate peccãdi mortaľr de futuro/ vľ impenitēs d̃ p̄terito. (F) e ¶ Reus erit corpis et ſanguinis dñi. Glo. i. penas mortis chriſti exoluet: id eſt puniet̃/ ac ſi chriſtuꝫ occideret. f ¶ Probet aũt ſeipm̃ hõ. Ly. ſcꝫ p̄priã conſcientiã diligēter examinando et emendando. g ¶ Et ſic de pane illo edat. ſcꝫ fructuoſe. h ¶ Et de calice bibat. Lyra. Fit aũt hic mentio de duplici ſpecie. ſ. panis et vini. Naꝫ in primitiua eccleſia ſic dabat̃ fidelibus: ſed p̄pter periculũ effuſionis ſanguinis mõ dat̃ laicis tm̃ ſub ſpecie panis: ſacerdos tñ celebrans accipit ſub vtraq̃ ſpecie: nõ tm̃ celebrãs p̄ ſe/ ſed etiam p̄ alijs. i ¶ Qui eñ mã. et bi. idigne. Bor. i.

(Margin: xi. q. i. c. p̄ etiam De ꝯſe. di. 2. c. et ſctã. et. c. ſic iudas.)

(Margin: Nõ õre lai et ſcẽm eucharistie dat̃ ſb̃ vna ſpecie: panis ſcꝫ tm̃.)

a Quotieſcunq̃ enim mãducabitis panē hũc/ et calicem bibetis:
b c mortem domini annũciabitis do-
[ad iudicium] [homo]
d nec veniat. Itaq̃ quicũq̃ mãdu
[ſumit euchariſtiã.]
cauerit panē et biberit calicē do-
[in pctõ mortali ⁊ mala intētione.] [q̃ſi crucifixo]
e mini indigne: reus erit corporis
[res ⁊ traditores] [examinet ꝯſciam ſuã]
f ⁊ ſanguinis dñi. Probet autem
[ad ſacramentũ euchariſtie ac-]
g ſeipſum homo: et ſic de pane illo
[cedat ⁊ ſumat]
h i edat: et de calice bibat. Qui eñ
[in peccato mortali.]
mãducat ⁊ bibit indigne: iudiciũ k
[penã maximo crimine debitã.] [diſtinguēs]
ſibi mãducat ⁊ bibit: nõ dijudi- l
[ab alijs cibis.]
cans corpus domini.

¶ Dñica. I. poſt feſtũ Trinitat̃.
I. Joãnis. IIII. b. circa medium.

[eſſentialis.]
DEus charitas
[facto.] [maxime.] m
eſt: i hoc apparuit cha- n o
charitas dei in nobis: qm̃ filium p

Poſtilla

D E⁹ charitas ē: in hoc apparuit cha. dei ⁊c. An initiũ illi⁹ ep̄le ſcribit ſanct⁹ Joãnes di. Ipſi de mũdo ſunt: ⁊ iõ de mũdo loquunt̃: ⁊ mũd⁹ eos audit. Nos ex deo ſum⁹ chariſſimi: diligam⁹ inuicem: q2 charitas ex deo ē. Tũc ſequit̃ epiſtola hodierna. Deus charitas eſt. vbi ſanctus Joannes apoſtol⁹ ⁊ euãgeliſta: quem chriſtus p̄ ceteris dilexit: maxime cõmendat nobis charitatem dei ⁊ proximi. (H) Sic ſimiliter i euãgelio hodierno ſãct⁹ Lucas dicit nobis de quodã diuite: qui nec circa deum nec circa proximũ. ſ. pauperē Lazarũ/ aliqua dilectione mouebat̃: ſed induebat̃ purpura ⁊ byſſo: ⁊ epulabatur quotidie ſplendide: ideo ſepultus eſt in inferno. Et ſi volumus hoc malũ euadere: tunc debemus deũ ⁊ p̄ximũ diligere: q2 m ¶ De⁹ charitas ē. Ly. increata: ſicut eſt bonitas et ſapientia. n ¶ In hoc. velut in certiſſimo ſigno. o ¶ Apparuit charitas dei i no. i. oſtẽſa ē erga nos. p ¶ Qm̃ filium ſuum vnigenitum. non ſeruũ.

(Margin: Lu. 16.)

A a ℭ Miſit de⁹.ſ.pr̃. b ℭ In mūdū. ſcʒ in humanitate aſſumpta. c ℭ Ut viuam⁹ per eū. Uin. ⁊ nō iudicemur p eū. d ℭ In hoc.i.in hac miſſione. e ℭ Eſt charitas.ſcʒ manifeſta. f ℭ Nō quaſi nos dilexerim⁹ deū:ſed qm̄ ipſe prior dile. nos. ſcʒ p̄deſtinādo/vocando/iuſtificādo. g ℭ Et miſit fili. ſuū ꝓpiciatiōeʒ Uin. ⁊ de⁹ nob ꝓpiciatur per ipum. h ℭ Pro peccatis nr̃is.ſcʒ tollēdis. i ℭ Chariſ. ſi de⁹ dilex.nos: ⁊ nos debemus alter.ſcʒ exemplo chr̃i iuicē. k ℭ Diligere. Uin.ſi de⁹ diligit nos/tūc debemus diligere id qđ deus diligit: ſʒ de⁹ diligit oēm hominē:ḡ ⁊ nos quēlibʒ hoīeʒ debem⁹ diligere. l ℭ Deū nemo vidit vn. Uin. in p̄ſenti de⁹ nō poteſt videri ſicut ē: ſʒ ſolū i futura vita. Uñ Aug⁹ dicit:ꝙ conceſſum fuit Paulo ⁊ moyſi videre diuinā eſſentiā:ſed h̄ fuit in raptu ⁊ tranſitorie ⁊ non mā̄ſiue:quia tunc fuerunt rapti extra ſenſus corporis. m ℭ Si diligim⁹ inuicē.ſ. ex ſincera charitate. n ℭ De⁹ in nob manet. p grām inhabitantē. o ℭ Et charitas ei⁹ in nobis perfecta eſt. Tūc eñ charitas dei perfecta eſt in nobis:quando eum diligimus non ſolum in ſe/ſed etiam in ſua imagine: id eſt in homine. p ℭ In hoc intelligimus.id eſt cognouimus. q ℭ Quoniam in eo manemus. per charitatem. qua deū diligimus r ℭ Et ipē in nobis. per charitatē qua nos diligit. s ℭ Qm̄ de ſpū ſancto ſuo.ſcilicʒ ab ipſo procedēte. t ℭ Dedit nobiſ. Et nos. Ly.id eſt ego Joānes et alij apl̄i mecū. v ℭ Uidimus.ſcilicet eius humanitatem oculis corporalibus: ⁊ ei⁹ diuinitatē oculis mentalibus: nō in ſe/ ſed in effectibus ſuis:quia viderunt eum facientem miracula virtutem totius creature trāſcēdentia. x ℭ Et teſtificamur. de viſis que vidimus y ℭ Quoniam pater miſit filiū ſuum.eiuſdem nature et poteſtatiſ cū eo. ʒ ℭ Saluatorem mundi. p paſſionem in hūanitate aſſumpta. a ℭ Quiſquis cōfeſſus fuerit. Hor. id eſt confeſſione perfecti cordis/oris ⁊ opis/nō diminuta vni⁹ vocis. Unde apoſtolus. Confitetur ſe noſſe deū:fact⁹ aūt negant. b ℭ Qm̄ filiꝰ dei ⁊ fili⁹ hoīs ie.ē ſi.dei.ita ꝙ idē ē c ℭ De⁹ ī eo manet.ſ.p grām. d ℭ Et

ſ ⁊ dilectiſſimū ſ pater
a b ſuū vnigenitū miſit de⁹ ī mūndū
ſ vita gratie et glorie. ſ dei abſoluta et gratifica
c d vt viuam⁹ per eū. In hōc ē chāri
e ſ ſcʒ ꝙ nos
f tas nō quaſi dilexerim⁹ dēum: ſʒ
ſ deus. ſ prius
g qm̄ ipē prior dilexit nos ēt miſit
ſ in carnē. ſ indulgentiā miſericordē
h filium ſuū ꝓpiciationē p peccātī
ſ fratres. ſ erquo
i noſtris. Chāriſſimi ſi deus dile
ſ conſequēs eſt ſ vnus alter.
xit nos: ⁊ nos debem⁹ alterutruʒ
ſ oculis corpalibus ſ vllo tpe
k l diligēre. Dēuʒ nemo vidit vnꝙ̄
ſ vnus alter.
m n Si diligimūs inuicē: deūs in no
ſ p dilectionē. ſ q: pficit charitas in dilectiōe dei
o bis manet: ⁊ chāritas eius in no
⁊ prim⁹. ſ ſi diligim⁹ cognoſcim⁹.
bis pfecta ē. In hōc intelligim⁹ p
ſ deo ſ p gratiā.
qm̄ in eo manem⁹ ēt ipē in nobis: q r
ſ q̄ a chriſto ꝓdit: vt ſcirem⁹ oia ad ſalutē ꝑtinētia q̄ opat⁹ eſt ieſus miraculoſe in hūana carne.
qūoniam de ſpūſancto ſuo dēdit s t
ſ eius diuinitatē.
nobis. Et nos vidimūs et tēſtifi v x
ſ ieſum chriſtū.
camur/qūoniā pater miſit filiū ſu y
ſ redemptorem
um ſaluatorē mūndi. Qūiſquis ʒ a
ſ fideliter ſ fidelis
ꝯfeſſus fuerit: qm̄ iēſus ē fili⁹ dei b
ſ per gratiā ſ p fidē formatā.
deūs in eo manet ēt ipſe in deo. c d

B D

Luñ.ho

ſ p fidē formatā. ſ ex parte ſ qđ ſupeſt
a b c Et nos cognouim⁹ et credidim⁹
ſ ex gratia. ſ q charitas et gratia idē ſunt
d charitati quā hʒ de⁹ i nob. Deus
ſ eſſentialis. ſ cōmunicatiua
d charitas ē: et qui manet i charita/
ſ manet.
f te in deo manet ⁊ deus in eo. In
ſ tūc habem⁹ charitatē
g hoc pfecta ē charitas dei nobiſcū
pfectā qn̄ non timebimus in die.
h vt fiduciā habeam⁹ i die iudicij:
ſ in pfectione dilectionis. ſ in charitate.
i quia ſicut ille ē/ et nos ſum⁹ i hoc k
ſ ſeruilis
mūdo. Timor nō ē i charitate: ſʒ l
ſ amor filialis. ſ q̄ eſt ppter penā.
pfectā charitas foris mittit timo/ m
ſ ſeruilis
rem: quoniā timor pēnaʒ habet. n
ſ q̄ dimittit pctm ppter timorē ſolū pene: ⁊ non ppter dilectionē dei
Qui aūt timet/ nō ē pfect⁹ i cha o p
ſ debemus diligere
ritate. Nos ergo diligam⁹ deum: q
ſ cum adhuc in odio eſſemus venit ad nos ⁊ re/conciliauit nos.
quoniā de⁹ prior dilexit nos. Si r
quis dixerit quoniam diligo de/ s
ſ ratio: q dilectio primi annexa eſt dei.
um ⁊ fratrē ſuū oderit: mēdax eſt. t
ſ primū. ſ q̄ viſibiliter occurrit.
Qui eni n̄ diligit frēʒ ſuū quē vi v

E ipſe in deo, vt refugio. Unde dicit: Do/
Pſal. 89. a mine refugiuʒ factus es nobis. a Et
nos. ſ. apli. b Cognouimus. ſ. q ie
ſus eſt filius dei. c Et credidi. chari
tati quā hʒ de⁹ i no. Ly. i. credim⁹ ipm
ſpecialit habitare
nobiſcū p charita/
tē. d De⁹ cha/
ritas eſt. Un̄ Au
gu. ſup illo verbo:
Si in ſingulis loc
ſacre ſcptur̄ nihil
aliđ diceret de cha
ritate: niſi q deus
charitas ē: nō aliđ
q̄ charitatē quere/
re deberem⁹. Non
eni charitas pote/
rat alti⁹ cōmēdari/
q̄ q deus diceret.
e Et q̄ manet i
chari. in deo ma
net. Uin. tāq̄ pal/
mes in vite: tanq̄
membrū in corpe.
f Et de⁹ in eo.
manet tanq̄ habi/
tator in domo: tan/
q̄ ſpōſus in thala/
mo: tāq̄ ſacerdos
in tēplo. Un̄ Ber.
Quia deus chari/
tas eſt: ⁊ ideo cha/
ritate nihil melius
eſt: et qui manet in
charitate/ i deo ma
net: ideo charitate
nihil eſt ſecurius: ⁊
deus in eo: et ideo
charitate nihil io/
cundius. g In
hoc pfe. eſt cha.
dei nobiſcū. id ē
pfecta eſſe oſtēdit. h Ut fiduciā ha/
beamus in die iudicij. Uincē. Si ta/
lem fiduciam habeamus ad deū/ q aude/
mus ſecure apparere in conſpectu eius ⁊
reddere ei votū: tūc indubitāter habem⁹
perfectam claritateʒ. i Quia ſicut

ille eſt. Lyra. bn̄faciens de celo iuſtis et G
iniuſtis. k Et nos ſum⁹ in hoc mū
do. ſcilicet pro amore eius amicos ⁊ ini/
micos diligēdo. l Timor non eſt in
charitate. quod intelligit de timore ſer/
uili/ inquātum ſer/
uilis eſt: nō autem
intelligitur de filia
li: q ille timor ſtat
cum charitate per/
fecta. m Sʒ p/
fecta charitas fo
ris mittit timo/
rē. q charitas eti/
am quecunq̄ exclu
dit timorē ſeruilē.
n Quoniā ti/
mor pēnam ha/
bet. i. timore ſerui
li pēna debetur: q
facit cauere pecca/
tum ſolūmodo ne
puniatur: non pro/
pter deteſtationeʒ
vitij: nec ppter vi/ H
tandā offenſaʒ dei:
ſicut fur quandoq̄
dē nittit furari pro
pter ſuſpendium.
o Qui autem
timet. Lyra. hoc
modo. p Nō
eſt pfect⁹ in cha/
ritate. id eſt nō ha
bet claritatem ip/
ſum perficientem.
q Nos ergo
diligamus deū.
Hor. dilectiōe per/
fecta. r Quo/
niā deus prior
dilexit nos. q̄ nos
ipſum: imo cū ad/
huc inimici eſſem⁹: dilexit inimicos/ vt fa/
ceret amicos: dilexit iniuſtos/ vt faceret iu
ſtos: dilexit egros/ vt facēt ſanos. s Si
q̄s dixe. qm̄ di. de. ⁊ fra. ſu. ode. q̄ eſt Math.
imago di. t Mēdax ē. Ly. q dilectio 22. a
primi icludit i dilectiōe dei. v Qui n̄

A diligit fratrē ſuum quē videt. Gor. vnde eum plenius cognoſcit. a ¶ Deū quem nō videt. id eſt quē minꝰ cognoſcit. b ¶ Quomodo poteſt diligere. Unde Auguſti. Inuiſa quippe diligere poſſumus/incognita nequaq̄3. c ¶ Et hoc mandatum habemus a deo ſcilicet de dilectione dei ⁊ proximi. d ¶ Ut qui diligit deum. Gorra ꝓpter ſe. e ¶ Diligat et fratrem ſuum. propter deum. Duo em̄ ſunt mādata charitatis ſcilicet dei ⁊ proximi: nec poteſt vnꝰ diligi ſine alio.

dicit Joannes. f ¶ Chariſſimi nolite C mirari. quaſi inſolitum. g ¶ Si odit vos mundus. i. mūdi amatores: quia non eſt nouum illud iurgium: ſed fuit a principio mundi inter bonos et malos: ſicut ptz inter Cayn ⁊ Abel: iter Iſaac ⁊ Iſmael: inter Jacob ⁊ Eſau. h ¶ Nos ſcimꝰ. Ly. certitudine fidei. i ¶ Quoniā tranſlati ſumus de morte. ſcilicet culpe ad vitā gratię. k ¶ Quoniā diligimus fratres. quia opa bona in charitate facta ſunt meritoria. l ¶ Qui non diligit: manet in morte. quia caret charitate que eſt vita anię. m ¶ Omnis qui odit fratrem ſuū homicida eſt. quia primo occidit animā propriam: ſecūdo animā3 proximi in quantum iſ ſe eſt: quia ꝓuocat ipſu3 ad odium mutuū. n ¶ Et ſcit quoniam omnis homicida non h3 vitam eternam. Gorra. id ē nō habet chriſtū qui eſt vita ę ẽna. o ¶ In ſe manētē. Hoc dicit ad differentiā vitę naturę q̄ eſt vita tranſiens. p ¶ In hoc. tanq̄ in ſigno certiſſimo. q ¶ Cogno. chari. dei. id ē chriſti erga nos. r ¶ Qm̄ il. ꝓ idignis. s ¶ Aiam ſu. i. vitā corpalem. t ¶ Poſuit. i. morti cruci expoſuit. v ¶ Et nos

ſ qui eſt inuiſibilis
a b det: deū quem nō videt quomō
ſ ſc3 ille qui viſibilē nō diligit
ſ pceptū
c poteſt diligere? Et hoc mandatū
ſ ſeruat primū pceptū.
d habemꝰ a deo: vt qui diligit deū:
ſ quod eſt ſecundū pmo ſimile.
e diligat et fratrem ſuum.

Dñica.II. poſt feſtū Trinitatis.
I. Joannis.III.c. circa mediū.

ſ in hoc
† Nolite mirari f
ſ q2 nō eſtis de ſua prāte
ſi odit vos mūdus g
Nos ſcimꝰ qm̄ tranſ h i
ſ trāſpoſiti. ſ mortali mūdo. ſ ſpūal' gratie
lati ſumus de morte ad vitam:
ſ ratio
quoniā diligimꝰ fratres. Qui nō k l
ſ quia nec charitas nec gratia eſt.
diligit manet in morte. Ois qui m
ſ proprie anime ⁊ ꝓximi inquātum morte ſibi vult
odit fratrē ſuū homicida eſt. Et
ſ inuidus
ſcitis quoniā oīs homicida nō n
ſ ſpūalē q̄ incipit hic p grām ⁊ ꝯſūmabitur p gloriā.
habet vitā eternā in ſe manentē: o
ſ quā ad nos habuit
i h cognouimꝰ charitātē dei: qm̄ p q r
ſ vitā corpalē vt haberemꝰ ſpiritualē.
ille ꝓ nob āiam ſuā poſuit: ⁊ nos s t v

† Jo. 15. c.

Poſtilla

B Nolite mirari ſi odit v. mūdus. Nos ſcimꝰ. Ante initiū illius epiſtolę ſcribit ſanctus Joānes in eodē capitulo dicēs. Chariſſimi: hec eſt annunciatio quam audiſtis ab initio: vt diligatis alterutrum: nō ſicut cayn qui ex maligno erat ⁊ occidit frēm ſuū: et propter qd occidit eum: quoniam opera eius maligna erant: fratris autem eius iuſta. Tunc ſtatim ſequitur preſens epiſtola que concordat cum euangelio hodierno: in quo euangelio agitur de cęna vitę eternę: ad quam cęnam peruenitur per charitatem dei et proximi: de qua habetur plenius in epiſtola preſenti. Unde

Lū. 14. b.

D

E exẽplo eius. a ❡ Debemus animas. Lyra.i. vitã corporalem. b ❡ Pro fra/ trib⁹ ponere. id ẽ pro ſalute eoꝝ ſpiritu ali ponere. Et hoc debitũ patet ex ordine charitatis: ſꝫm quẽ deus ſup omia dilige/ dus: ⁊ poſt ipm aia propria: et loco ter tio anima proximi: quarto ⁊ vltimo ꝓ prium corpus. c ❡ Qui habue rit ſubſtantiam hui⁹ mũdi. Vin/ cẽti. Id eſt bona tẽ poralia. d ❡ Et viderit fratrẽ ſu um. id eſt ꝓximũ. e ❡ Neceſſe ha bere. Lyr. ſcilicet neceſſitatem extre/ mam. f ❡ Et clau ſerit viſcera ſua. affectum interiorẽ/ non cõpatiendo ei et ſubuentionez de negãdo. g ❡ Quo modo chari. di. Glo. que a deo in/ funditur: ⁊ qua de us diligitur. h ❡ Manet i eo quaſi di. nullo mo do: quia nõ poteſt diligi deus ſine ꝓ ximo/ nec econuer/ ſo etiã: quia chari/ tas benigna eſt id ẽ larga egenis: et in caſu extreme neceſ ſitatis tenetur etiã quilibet de neceſſa rio dare. Unde dicit Ambroſi. Paſce fa me morientẽ: ſi nõ paviſti occidiſti. i ❡ Fi lioli mei. ſcꝫ quos per euangeliũ genui. k ❡ Nõ diligamus verbo neqꝫ lin/ gua. verbo tm̃ diligit qui hoc quod pro/ mittit non ſoluit. l ❡ Sed opere. id eſt exhibitione beneficij. m ❡ Et veritate. ſcilicet pure intentionis. Glo. vt ſimplici intentiõe bñficia pſtem⁹: nõ ꝓpter iactan tiam: nec ꝓpter tẽporale lucrũ.

Ambroſi⁹

(ſ vitã corporalẽ — ſ vt viuãt ſpũaliter.)
a b debem⁹ aniás prõ fratrib⁹ pone/
(ſ diuitias ⁊ poſſeſſiões)
c re. Qui habuerit ſubſtantiã hui⁹
(ſ penuriã pati.)
d e mundi: ẽt viderit frẽꝫ ſuũ nẽceſſe
(ſ nõ fecerit miſericordiã cũ eo.)
f habere: ⁊ clãuſerit viſcera ſua ab
(ſ q.d. nullo pacto mãet: qꝛ pcepta dilectiõis ñ hꝫ)
g h eo: quõmodo charitas dei mãnet
i k in eo: Filiõli mei nõn diligamus
(ſ ne nos ore ⁊ ficta lingua oſtẽdam⁹ amicos. ſ. ſic ſonat i ligua ita ſit i corde: nã ligua cordi alligat)
l m vbo neqꝫ lingua: ſꝫ õpe ẽt vitate.

❡ Dñica.III.poſt feſtũ Trinita tis.I. Petri.V.b. q̃ſi in medio.

(ſ eſtote humiles)
Humiliamini n
(ſ cui nemo reſiſtit.)
ſũb potenti manu dei o
vt võs exaltet in tẽm/ p q
(ſ in morte vbi corona reddet.)
(ſ diligentẽ curã)
pore viſitationis: omnẽ ſõllicitu r
(ſ ponite)
dinem veſtram prõijcientes in s
(ſ deo. ſ vt ſaluemini)
eum: quõniã ipſi cura eſt de vo/ t
(ſ .i. tẽperate viuite in veſtitu ⁊ victu.)
bis. Sobrij ẽſtote ẽt vigilate: v x

H Umiliamini ſub potenti mãu dei vt vos exaltet ⁊c. Ante initiũ illius epiſtole ſcri/ bit ſanctus petrus apoſtolus in eodẽ capi. Deus ſuper bis reſiſtit: humil/ bus autem dat gra tiam. Tunc ſtatim ſequitur epiſtola p̃ ſens: in qua beatus petrus docet nos quomõ habere de/ beam⁹ nos ad deũ dicens. n ❡ Hu/ miliamini. Glo. humilitate volun/ taria non coacta. o ❡ Sub poten ti manu dei. vel nos quidem humi liabim⁹ ei: vel ipſe opprimet nos: quia manũ eius effuge/ re impoſſibile eſt. p ❡ Ut vos ex/ altet. quia omnis qui ſe exaltat humi liabitur: ⁊ qui ſe hu miliat exaltabitur: vt patet. q ❡ In tẽpore viſitati/ onis. id eſt in die iudicij quando de/ us iudicabit mun/ dum: et reddet tũc vnicuiqꝫ ſꝫm opera ſua. r ❡ Omnem ſoll icitudinẽ ve ſtram. ſcilicet corporis ⁊ anime. s ❡ Proijcientes in eum. Unde be/ atus Auguſtinus dicit. Proijce te in de/ um: non enim tam crudelis vt ſe ſubtra/ hat: et te cadere permittat. t ❡ Quo/ niam ipſi cura eſt de vobis. ſcilicet ſpecialis. v ❡ Sobrij eſtote. in vi/ ctu ſcilicet et veſtitu. x ❡ Et vigilate.

Poſtilla

Lu.18.

A id eſt diligēter a pctis cauete. a ¶ Quia aduerſariꝰ vr̃. dia. q̃ ſꝑ bonis ⁊ fidelibꝰ aduerſat. b ¶ Tanq̄ leo rugiēs. per ſeuitiam. c ¶ Circuit. per maliciam. d ¶ Querēs quē deuo. incorporādo ſibi ꝑ mortalē culpā. e ¶ Cui reſiſtite. Hor. eiꝰ ſuggeſtionibꝰ nō acq̄ſcēdo. vñ: Reſiſtite diabolo ⁊ fugiet a vobis. (Jaco. 4. b) f ¶ Fortes in fi. tāq̄ i ſcuto. g ¶ Sciētes eandē paſ. i. cōſimilem tribulationē et tentationem quā vos ſuſtinetis h ¶ Ei. fieri. ſ. a diabolo. i ¶ Que i mūdo ē vr̃e fra. .i. vr̃is fratribus ꝑ mūdū diſperſis. q.d. nō putetis tētatiōe carere: eo ꝙ fideles eſtis: imo magis tentabimini: ergo cauete vos diligēter ne ſupbimini.

B Unde dr̄: Fili accedēs ad ſeruiturem dei: ſta i iuſticia ⁊ timore: ⁊ ꝓpara animā tuā ad tentationem. (Eccli. 2. a) k ¶ Deꝰ autē. ſcȝ qui ē dator. l ¶ Ois gratie. Hor. quia bonorū temporaliū/ naturalium/ ſpiritualiū et eternorum. m ¶ Qui vocauit nos. vocatione interiori ꝑ inſpirationē/ ⁊ exteriori ꝑ ꝑdicationē. n ¶ In eternā ſuā gloriā. ſcȝ finaliter conſequendā. o ¶ In chriſto ieſu. i. ꝑ ieſum. p ¶ Ipſi gloria et imperiū. ſcȝ ad alios. q ¶ In ſecula ſeculorum. i. in eternum.

ſ qui aduerſat nobis.
a b Quia aduerſariꝰ vr̃ diabolꝰ tanq̄
ſ circuit rugiēdo et querēdo velut ſeuiſſima ⁊ famelica beſtia ſ deglutiat
c d leo rugiēs circuit/ querēs quē de
ſ charitate formata q̄ eſt armatura ſufficiens
e f uoret. Cui reſiſtite fortēs in fide:
ſ ſcire debetis. ſ ſimilē tentationē. ſ fraternitati veſtre q̄ eſt in mūdo. i. cōgregatis in religione veſtra chriſtiana ſimiliter fit.
g h i Scientes eandē paſſionē ei que in mūdo eſt veſtre fraternitati fieri.
ſ creator et largitor. ſ ꝑ fidem.
k l m Deꝰ autē ois gratie qui vocauit
ſ ꝑ reparationē et redēptionē
n o nos i eternā ſuā gloriā in chriſto
p ieſu: ipſi gloria ⁊ imperium in ſe
q cula ſeculorum. Amen.

¶ Dñica. IIII. poſt feſtū Trinita. Ad Rom. VIII. d. circa mediū.

ſ immo veraciter noſco
E† Xiſtimo em̄ r
ſ ſufficiētes cōparādo. ſ tpales tribulationes
ꝙ nōn ſūt cōdigne paſ s t
ſiones huius tēporis ad futuraȝ v
ſ cōſequēdū vitā beatā q̄ oñdit oibꝰ vt diſcant q̄ bonū ſit pati aliquid hic ꝓpter deum
gloriam que reuelabitur in no x
ſ longanimitas et patientia hominis.
bis. † Nam expectatio creature y

E Poſtilla
Exiſtimo em̄ ꝙ non ſunt cōdigne paſ. ⁊c. Ante initū illiꝰ ep̄le ſcribit ſan. Paulꝰ in eo. ca. dicens: Si filij/ ⁊ heredes: heredes quidem dei/ coheredes autem chriſti ſi tamē cōpatimur vt ſil glorificemur. Tūc ſtatim ſequit̄ p̄ſens epiſtola: in q̄ ap̄ls paulꝰ hortat̄ nos/ vt patiēter tolleremꝰ paſſiōes et pſecutiones huius mūdi: q2 ad futurā gloriā nō puenitur niſi ꝑ tolerātiā patiēter paſſionū: ⁊ q̄leſcunq̄ ſint tales paſſiōes tp̄ales: nō tamē ſunt cōdigne ad futurā gloriam: (†De pe. di. 4. c. hāc ſocietatē. § q̄d aūt i eadem.) hoc oſtēdit apoſtolus Paulus: q̄ fuit raptus vſq̄ ad tertium celuȝ: ⁊ vidit magnitudinē glorie celeſtis. Et viſis illis gaudijs poſt h̄ dixit.

D r ¶ Frēs exiſtimo em̄. Uincentꝰ. i. vere ſcio. (†1. q. 3. c. ſaluator.) s ¶ Qm̄ nō ſunt condigne. i. equales. t ¶ Paſſiones huius tēporis. Hor. id eſt tēporales ⁊ momentanee. v ¶ Ad futuram gloriam. ſcȝ promerendam x ¶ Que reuelabitur in nobis. (†De pe. di. 4. c. hāc ſocietatē. § q̄d autem.) Uincen. taȝ malis q̄ bonis/ ſed diuerſimode: q2 q̄uis in gloria futura ab omnibꝰ cognoſcet̄ ⁊ videbitur: tn̄ hoc erit bonis ad gaudiū ⁊ ad ſalutē: mal' ad oēm triſticiā ⁊ penā. y ¶ Nā expec. crea. Lyr. i. hois q̄ eſt ois creatura. Un̄: Predicate euāgeliū oi creature: (Mar. vl. d)

E id eſt homini. a Reuelationē filio. dei. Ly. in btitudine celeſti: vbi deꝰ clare videbit. b Expectat.ſ.ꝑ patientiā. c Uanitati eīn.i.paſſibilitati/ morti ⁊ incineratiōi. d Creatura.i.hūana natura. e Sub iecta ē nō vo. id eſt ꝓpria volūtate: ⁊ hoc ꝓpter pecca/tū ade: quod nō eſt volūtariū i nobis. f Sed ꝓpter eū.i.propter deū. g Qui ſubie/cit eā in ſpe. ſcili/cet reſurrectiōis fu/ture. h Quia ⁊ ipſa creatura. id eſt hūana natu/ra. i Liberabi tur a ſer. cor. ſcʒ quando in reſurre/ctione ex gloria aīe erit corpꝰ imortale k Scimus eīn ꝙ omnis creatu ra. ſcʒ irrationalis l Ingemiſcit et p. vſ. adhuc. Hic aplus inducit nos ad tolerantiā paſſiōis duplici ex/emplo. Primū eſt creaturarū irrōna/liū: q̄ ſuſtinēt mīa: ⁊ tñ nō habēt ſpē remunerationis ſi/cut nos habemus. Scdm exēplū ē ip/ſorū aploꝝ: qui pri/mitus ⁊ pleniꝰ ce/teris credētibꝰ ſpi/ritumſanctū ſuſce/perunt: ⁊ patienter tolerabant multa aduerſa et dilatio/nē glorie in ſpe re/ſurrectiōis future: ergo dicit. m Nō ſolū aūt illa. ſcʒ irrationalis creatura.

n Sed ⁊ noſipſi. ſcʒ apl'i. o Pri/mitias ſpūs habētes. Ly. id eſt i ma/iori plenitudine ſpūſanctum habentes. p Et ipſi intra nos gemimꝰ. exiſtē/tes in tribulationibus. q Adoptio/nē filiorū dei ex/pectantes. id eſt p̄miū qđ reſerua/tur filijs adoptiōis r Redēptiōē corꝑis nr̄i. Quia tūc erit corpꝰ imor/tale: et ſic redimet a corruptiōe: i chri/ſto ieſu dn̄o noſtro

ſ vitā eternā q̄ reuelabit eis. ſ ſperat

a b reuelationē filiorū dei expectāt.

ſ morti. ſ hō a deo creatꝰ. ſ ſuppoſitꝰ

c d Uanitāti eīn creaturā ſubiectā ē

ſ nō ꝓprio pctō ⁊ volūtario: ſed ꝑ mor parentū/⁊ rōne originaſ. ſ illud ſufferēdū eſt patiēter ⁊ ꝑ

e f g nō volēs: ſed propter eū qui ſub

pter deū ſ creaturā. ſ reſurrectiōis ſ ipē hō ꝑ re

h iecit eam in ſpe. Quiā ⁊ ipſa crea/

ſurrectionē. ſ a puluerībꝰ i qbꝰ corruptꝰ diu iacuit.

i tura liberabitur a ſenectute cor/

ſ vbi liber erit a quacūq; preſſura

ruptionis in libertatē glorie filio

ſ ꝑ experientiā. ſ oīs hō.

k rū dei. Scimus eīn ꝙ oīs creatu

ſ deſiderio expectat libāi. ſ qđ facit i pn̄ti cū te/

l ra ingemiſcit et parturit vſq; ad

dio facit. ſ cōis hō. ſ petit hāc libertatē. ſ apl'i.

m huc. Nō ſolū aūt illa ſed ⁊ noſ/ n

ſ meliora ⁊ abūdātiora bona. ſ nihilominus.

ipſi p̄mitiās ſpūs habētes: et ipſi o p

ſ ꝓpter moleſtias huius tpis. ſ illud ad qđ ſu/mus adoptati: qđ eſt cohereditas cū chriſto: que debetur filijs adoptionis.

itra nos gemimꝰ adoptionē filio/ q

ſ cū deſiderio expectamus.

rū dei expectātes redēptionē cor/ r

ſ effectū redēptionis q̄ ſortiet terminū in reſur/rectione: vbi totū compoſitū remuneret.

poris nr̄i i chriſto ieſu dn̄o nr̄o.

Dn̄ica.v.poſt feſtū Trinita.

I. Pe.III.b.circa initiū

ſ concordes.

Omnes vnani/ s

ſ nā illa exaudibilis ē. ſ ſuppor/tet vnus alterius infirmitatē.

mes in orōne eſtote/ cōpatientes t

Poſtilla

Omnes vnani. i orōne eſto. ⁊c. Ante initiū illius epiſtole ſcribit ſan. Petrus in eodem ca. dicens: Mulie/res ſubdite ſint vi/ris ſuis: ſicut ſara obediebat Abrae/ dominū eum vocā/do: cuiꝰ eſtis filie be/nefacientes. Tunc ſequit epiſtola ho/dierna: i qua apl's Petrꝰ inſtruit nos quomodo vnuſq̄ſ/q; ſe ad alterū ha/bere debeat dicēs. s Omnes vna/nimes in oratio/ne eſtote ⁊c. Cor/ra. id eſt cor vnū et aīam vnā habētes non diſſentientes. t Compatien/tes. adinuicem ſi/cut membra vnius corꝑis myſtici ip̄i chriſti: per hoc alle/uiatur ille qui pati/tur: cum percipit alios ſibi compatiētes: vt dicit philoſophus. ij. rhetoricorum.

A a ℭ Fraterni.amato.i.fraterne vnitatis ⁊ concordie coſeruatores. b ℭ Miſericordes.ſcʒ elemoſynas indigentibꝰ tribuēdo. c ℭ Modeſti.ſcʒ in oibꝰ debitū modū ſeruando. d ℭ humiles.ſ.oia bona deo attribuēdo ⁊ nihil vobis.
e ℭ Nō reddentes malū ꝓ ma. in factꝭ iniurioſis. f ℭ Uel maledictū pro ma. v̈bis ꝯtētioſis. g ℭ Sʒ ecōtra.bn̄di.verbis benignis et pacificꝭ. h ℭ Quia in hoc voca.eſtꝭ.ſ.ad fidem chriſti. i ℭ Ut bn̄dictionē. dei ſcʒ de q̄ dicit̄. Uenite bn̄dicti patris mei ⁊c. (Mat.25.c)
k ℭ heredi.poſſideatis.ſ.celeſte regnū qđ nō datur maledicꝭ. Un̄ apoſto. Nec maledici nec rapaces regnū di poſſidebūt.
l ℭ Qui enim vult vitā dili.ſ. vitā btām in q̄ nullus morit̄. m ℭ Et videre dies bonos.ſcʒ in beatitudine celeſti: vbi dies noctibꝰ nō interrūpūtur: faciat ſcʒ qđ ſequit̄. n ℭ Coerceat linguā ſuam a ma.i.a malo colloquio i aperto. Un̄ ap̄ſ paulus dicit. Corrumpūt bonos mores colloquia praua. (1.Co.15.c)
o ℭ Et labia eiꝰ ne loquā. dolū. id eſt malū i occulto proximū decipiendo. p ℭ Declinet autē a malo.in opere. q ℭ Et faciat bonū. he enim ſunt due partes iuſticie. r ℭ Inquirat pacē.cum proximo etiā iniurioſo. s ℭ Et ſequatur eā.ſ.ꝑfecte

(gloss: diligite eccleſiā) (gloss: ad egentes)
a b fraternitatꝭ amatores: miſericordes (gloss: verbis ⁊ moribꝰ in omibꝰ bis)
c d modeſti: hūiles: nōn reddē (gloss: nō debetꝭ reddere ex vidicta malefaciētibꝰ vob)
e f tes malū ꝓ malo: vel maledictū (gloss: v̈bū iniurioſum ꝓ iniurioſo.) (gloss: maledicētibꝰ)
g ꝓ maledicto: ſʒ ecōtrario bn̄dicē (gloss: ratio.) (gloss: ad hoc) (gloss: ad fidē a dn̄o)
h tes. Quia in hoc vocati eſtis vt (gloss: vitā eternā q̄ nō daꝭ ꝯtētioſis ⁊ maledicis)
i k bn̄dictionē hereditate poſſideatꝭ
l m † Qui ei vult vitā diligere et vide (gloss: qui affectat vitā eternā.) (gloss: refrenet)
n re dies bonos: coerceat liguā ſuā (gloss: verbo) (gloss: adulationes ⁊ mēdacia)
o a malo: ⁊ labia eiꝰ ne loqnt̄ dolū. (gloss: declinare eſt occaſionē mali fugere)

B Decliēt āt a malo ⁊ faciat bonū/ p q (gloss: intꝰ.) (gloss: nō ſufficit pctm̄ n̄ facere niſi faciat bonū)
inquirat pacē/ ⁊ ſequatur eā: quia r s t (gloss: dilectiōis ⁊ gubnatiōis) (gloss: faciles ad exaudiēdū)
oculi dn̄i ſup iuſtos et aures eiꝰ v (gloss: furoris)
in p̄ces eoꝝ. Uultus autem dn̄i x y (gloss: culpe) (gloss: q.d.retro pōt)
ſup faciētes mala. Et quis ē qui z (gloss: vobis nocere.) (gloss: gentiū imitatores)
vobiſ noceat/ ſi boni emulatores a b c
fuēritis: ſed et ſi quid patimi pro d e f (gloss: eritis) (gloss: quē ipſi vobis incutiēt)
pter iuſticiā bti. Timorē aūt eoꝝ g h (gloss: cōminātes vobis penā quā ipſi mali timēt)
ne timueritꝭ ut n̄ ꝯturbemi. Dn̄m i (gloss: ſancte ⁊ ſolide ſeruate.)
aūt chri.ſctificate i cordibꝰ vr̄is. k l

ℭ Dn̄ica.VI.poſt feſtū Trini.
Ad Roma.VI.a.q̄ſi in princi.

C t ℭ Quia oculi do.ſup.iu.ad remūerādū. v ℭ Et aures eiꝰ. id ē voluntates. x ℭ In preces eoꝝ. exaudiēdi. y ℭ Uultus aūt domini.ſ.ire indignatiōis z ℭ Super faciētes mala. ad puniendum eos.
a ℭ Et q̄s ē hō vꝉ diabolꝰ. b ℭ Qui vobis no.i.nocere poſſit.ſ. a bono violēter retrahendo. qua. di. nullus. († Pſ.33.c; †1.Pe.3.b)
D c ℭ Si boni. Nota boni ē hic gti caſus. d ℭ Emulatores.i.amatores e ℭ Fueritꝭ. Sʒ ⁊ ſi q̄d.i. modicū. f ℭ Patimini.in preſenti tempore. g ℭ Propter iuſticiā beati.eſtis iam in ſpe: tandem in re: vt dicit̄: Beati q̄ ꝑſecutiōʒ patiunt̄ ꝓpē iuſticiā q̄niā ipoꝝ ē regnū celoꝝ. (Mat.5.a; 1.Pe.3.c) h ℭ Timo. aūt eo.ne ti. Ly. in timorē deiiciēte a bono virtutis.
i ℭ Ut nō ꝯ.patiēter aduerſa ſuſtinēdo. k ℭ Dn̄m āt.c.ſctifi.i.firmate. l ℭ In coꝛ. veſtris.i. ſibi firmiter adherendo.

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

E G

Q Uicunq3 ba
ſ purgati a peccatis
pticati ſum⁹ i chriſto b
ſ per virtutē mortis ei⁹ ſum⁹ purgati: nā baptiſm⁹ ꝛ cetera
a b ſacrmēta hñt efficaciā ex virtute paſſiōis chriſti.
c ieſu in morte ipſius baptiçati ſu-
ſ .i. ſicut chriſt⁹ mortu⁹ eſt ſeľ ꝛ ſepultus: ſic nos oportet ſepeliri .i. immergi i baptiſmo. vñ ſequiť mors peccatorum: ꝛ ſic cum chriſto reſurgemus nouus homo ad vitam gratie: in qua vita ambulandū eſt ꝛ cōuerſandū.
d mus. Cōſepulti em̄ ſum⁹ cū illo
per baptiſmū in mortem: vt quō e
ſurrexit chriſtus a mortuis pér f
gloriā patris: itā ꝛ nos in nouita g
ſ ex quo euul
te vitę ambulemus. Si em̄ com h
ſi de mala terra ꝛ palmites in vite chriſto plātati ꝛ mortui pctō ad ſimilitudinē mortis eius creſcamus in ipſo ad gloriā reſurrectionis.
plantati facti ſumus ſimilitudini i
mortꝫ eius: ſimūl ꝛ reſurrectiōis k
ſ peccator
erimus. Hoc ſciētes quia vetus l
ſ per penitentiā
homo noſter ſimul crucifixus eſt m
ſ annihileť vita peccatrix
vt deſtruātur corpus peccati: ut n o
ſ ſimus ſubiecti male vite
vltra nō ſeruiam⁹ pctō. Qui em̄ p
ſ peccato ſ per meritū paſſionis
mortuus eſt iuſtificatus eſt a pec q

Q Uicūq3 baptiçati ſum⁹ in chriſto ieſu ꝛc. Añ initiū illi⁹ epľe ſcribit ſctūs paul⁹ dicens Ubi abūdat delictū ſupabundabit ꝛ grā. Et ſic̄ regnauit pctm̄ in mortē: ſic ꝛ grā regnat per iuſticiā in vitā eťnā p ieſuz chriſtū dñm nr̄m. Tūc ſequiť epľa hod. in q̄ apľs hortatur nos ad vitę pfectionē: q̄ ꝯſiſtit in h̄ φ peccatis mortui ſoli deo viuamus: vñ dicit. a ❡ Frēs: Quicunq3 bapti. ſu. .i. nos cuiuſcūq3 cōditiōis ꝛ ſex⁹ fuerim⁹. b ❡ In chri. ieſu. .i. i forma tradita a chriſto i euāgelio: vbi di. Euntes i mūdū vniuerſum p̄dicate euāgeliū oī creaturę baptiçātes eos i noie pr̄is ꝛ filij ꝛ ſpūſāncti. Illa forma verboꝝ n̄ debet mutari: ꝛ nihil debet addi vel minui. c ❡ In morte ipſi⁹ baptizati ſu. .i. in virtute mortꝫ ipi⁹. Baptiſm⁹ em̄ hꝫ ꝟtutē ex paſſiōe chriſti. In cuius ſignū ď latē ipi⁹ chriſti exiuit ſanguis ꝛ aq̄: vt ſignificareť φ aq̄ baptiſmi hꝫ virtutē a ſanguine paſſionis Chriſti. d ❡ Cōſepulti em̄ ſum⁹ cū illo p baptiſmū in mortē. q. di. in baptiſmo ſimiles ſum⁹ morti chriſti. Ubi notā. φ baptiſm⁹ tenet ſilitudinē mortꝫ chriſti i trib⁹. Primo qꝛ baptiſm⁹ totū baptiçatū in ſe icludit ꝛ tegit ſicut ſepultura totū chriſtū icludit. Scđo qꝛ ibi triduo fuit inclus⁹: ſic fit trina imerſio in baptiſmo niſi vn⁹ aliē habeat. Tertio/ qꝛ ſic̄ ſepult⁹ plene quieſcit ab oī moleſtia: ſic baptiçat⁹ ab oī culpa et pęna: qꝛ totū relaxať i baptiſmo. e ❡ Ut quō ſurrex. chri. a mor. .i. a loco mortuoꝝ ſcꝫ de ſepulchro. f ❡ Per glo. pa. .i. ad laudem et ad gloriā dei patris. g ❡ Ita et nos i nouita. vitę am. de bono i meli⁹ pficiēdo. h ❡ Si em̄ cōplātati. Uin. ſ. firmiter adherēdo chriſto ſic̄ radix plātę adheret. i ❡ Facti ſum⁹ ſimilitudini mortꝫ ei⁹. .i. ſic̄ chriſt⁹ poſt mortē reſurrexit corpaliter: ſic ꝛ nos: poſt φ em̄ ſeľ mortui fuerim⁹ pctō debem⁹ fieri noui hoīes ſpiritualiť. k ❡ Si ſiľ ꝛ reſurrectiōis erim⁹. .i. ſicut ipſe ſurrexit a morte pęnę ad vitam glię: ſic ꝛ nos a morte culpę ad vitam gratię. l ❡ Hoc ſciē. qꝛ. vet⁹ hō nr̄. .i. fomes pcti: quē ab adā q̄ ē vet⁹ hō traxim⁹. m ❡ Siľ cru. ē. .i. delibat⁹ ē i baptiſmo vt iā nos cogē nō poſſit ad peccandū. n ❡ Ut deſtru. cor. pe. .i. cōgeries p̄uoꝝ opeꝝ. o ❡ Ut vl. ñ ſer. pctō. ſꝫ dō qꝛ nēo pt duob⁹ dñis ſer. p ❡ Qui ei mor. ē p. Ly. .i. ꝯfiguratꝰ morti chriſti p baptiſmū. q ❡ Iuſtifi.

Mar. vl. d. F

H

Jo. 19. f.

Mat. Lu. 16

A eſt a pctō, qꝛ baptiſm⁹ delet culpā ꝛ pę nā. a ℂ Si autē mortui ſum⁹ cū chri ſto: credim⁹ qꝛ ſiꝫ etiā vi. cū eo. Gor. ſcꝫ i glīa celeſti. b ℂ Sciētes ꝙ chriſt⁹ reſurgēs ex mor. iā nō moꝛit: mors illi vltra nō do. Lyra. qꝛ reſurrexit ad vitā imortalē. c ℂ Qꝛ eñ mortu⁹ ē pctō. ſ. chriſtus ꝓ pctō tollendo. d ℂ Mortu⁹ ē ſemel. qꝛ vnica mors chriſti ſufficit ad tollēdū oīa peccata ꝑterita/ pn̄tia ꝛ futura. e ℂ Qꝛ aūt vi. ſ. ipſe chriſtus. f ℂ Viuit deo. i. ad ſīlitudinē dei pr̄is: vt ſicut pr̄ nō pōt mori: ſic nec chriſt⁹ fili⁹ dei ꝛ hoīs. g ℂ Ita ꝛ

B vos exiſtimate vos mor. q̇dē eē pec. ꝑ totalē diuiſionē culpę. Et notāter diᷓ/ exiſtiate: nō ꝓ certo reputate: qꝛ neſcit hō ſi finaliter mortuus ē pctō: iuxta illō. Et

Eccl. 9. a. tū neſcit hō vtrum amore vel odio dign⁹ ſit. h ℂ Viuētes aūt deo. id ē ad honorem dei. i ℂ In chriſto ieſu dn̄o nr̄o. id eſt in fide ieſu chriſti.

Poſtilla H Umanū dico ꝑpt infirmitatē ꝛc. Añ initium illi⁹ epl̄e ſcribit ſā. paul⁹ in eo. ca. di. Frēs/ ſerui fuiſtis pcti. liberati aūt a pctō ſerui facti eſtꝭ iuſticię:

Tunc ſtatim ſequit̄ ꝑſens epl̄a: in q̄ apl̄s paul⁹ hortat̄ nos ad faciendū bona opa/ ad viuendū ſm̄ iuſticiā/ dicens. k ℂ Humanū dico. Gor. i. quoddā leue vobis ꝑcipio. Onus eñ iuſticię qđ vult eis imponere leue eſt: vñ dicit̄. Iugū eñ meum ſuaue ē: ꝛ onus me. leue. l ℂ Propter infirmitatē carnis vr̄ę. Caro eñ in ꝑncipio creatiōis fuit fortis et ſana ꝛ obediēs aīę: ſed ꝓpter peccatū facta eſt debilis et īfirma aggrauās ꝛ deprimēs aīaꝫ. vñ Corpus qđ corrūpit aggrauat animā. m ℂ Sicut eñ exhibuiſtis membra veſtra ſeruire immūdicię. Gor. i. ad ſeruiendum pctis carnalib⁹. n ℂ Et iniquitati. id eſt peccatis ſpiritualib⁹. o ℂ Ad iniq̇tatē id eſt ad conſūmationem. p ℂ Ita nūc exhibe. mēbra veſtra. Ly. ꝑ bonā conſuetudinē abilitantes ea. q ℂ Seruire iuſticię. q. di. illud ē leue. ſ. ꝙ non plus laborꝭ requirit̄ in ſeruitio dei qui ducit ad glīaꝫ: q̄ꝫ i ſeruitio diaboli q̄ ducit ad gehennam. r ℂ In ſanctificationē. i. ſanctitatꝭ ꝯſummationē.

Mat. 11. d

De conſec. di. 2. ca. iterat̄. c. quid ſit ſanguis 27. q. 1. ca. nuptiarū. §. hinc argumētant̄

Sap. 9. c.

C

ſ Si vetus hō corruptus eſt

a cato. Si aūt mortui ſum⁹ cū chri

ſ tūc vt nouā vitā cū chriſto habuerimus

ſto: credim⁹ qꝛ ſimul etiā viuem⁹

ſ ſciendū eſt

b cū chriſto † Scientēs ꝙ chriſt⁹ re

ſ iam ſemel ſ deinceps

ſurgens ex mortuis iā nō moꝛit̄:

ſ chriſto ſ interficiet

c mors illi vltra ñ dn̄abit̄. Qꝛ eñ

ſ pro ſ vt morte ſua tolleret

d mortu⁹ eſt pctō: mortuus eſt ſe

oīa pctā. ſ vita imortali. ſ i. poteſtatē hꝫ vite

e f mel. Qꝛ aūt viuit viuit deo ita ꝛ

g vt de⁹ ꝛ ſm̄ deū viuat. ſ attēdite ꝙ mortui eſtꝭ ꝛ

vos exiſtimate vos mortuos q̄

totā vitā pcti dſtructā ſ grā ſm̄ deū viuere debetꝭ

h dem eſſe pctō/ viuētes autē deo.

i In chriſtō ieſu dn̄o noſtro.

ℂ Dn̄ica. VII. Ad Romanos. VI. d. circa finem.

ſ facile ꝑceptū do qđ oēs facere poteſtꝭ: ꝛ nullus ſe rōnabiliter excuſare.

† H Umanū † dico ꝓpter infirmitatē k l

ſ ſcꝫ ſ prebuiſtis

carnis veſtrę. Sicut eñ exhibui m

ſ pctis carnalibus

ſtis mēbra vr̄a ſeruire imūdicię

ſ iniuſticie ſpirituali ſ ſcꝫ perpetrandā

et iniquitati ad iniquitātem: ita n o

ſ in tanta ſollicitudine labore ꝛ affectione p

nunc exhibete mēbra vr̄a ſeruire q

ſ ad faciendū ea templū ſanctū

iuſticię in ſanctificationē. Cū eñ r s

D

† 47. diſ. ca. oēs. 53. q. 1. requiſiſtis

s ℂ Cū eñ ſerui eſſetis pcti lib. fuiſtis iuſti. Ly. i. ſpoliati a bono iuſticię.

E a ¶ Que ergo fru/
ctū. id ē vtilitatē.
b ¶ Habui. tūc i
illis. ſup. peccat⁹.
c ¶ In q̄b⁹ nūc.
.i. poſt penitentiā.
d ¶ Erubeſcit⁹.
q. d. nullā vtilitatē
habuiſt⁹ ſȝ maxim
dānū. e ¶ Nā fi.
il. ſ. pctō ſeruiētiū.
f ¶ Mors eſt. ſ.
etnā. g ¶ Nūc vo
li. a p. Ly. p ei⁹ di
miſſionē. h ¶ Ser
ui aūt fa. deo. p
iuſticie opationē.
i ¶ Habet⁹ fru.
ve. Ui. i. vtilitatē
vraȝ. k ¶ In ſcti/
ficationē. Ly. i. i
gratiā in preſenti.
l ¶ Finē vo. ſ. vl
F timū. m ¶ Uitā
eter. i. i futuro glo
riā etnā. n ¶ Sti/
pendia em pcti.
Ui. i. pmiatiōes q̄
debēt militib⁹ dia
boli. o ¶ Mors.
ſ. culpe/ z 9ſeq̄nter
pene. p ¶ Gra āt
dei. i. pmiū p bo/
no ope i gra dei fa
ctū. q ¶ Uita et/
na i ieſu chriſto
do. no. i. p chriſtū
ieſum dñm noſtrū
tanq̄ mediatorē.

Poſtilla D Ebito/
res ſu.
nō car.
rc. An
initiū illi⁹ eple ſcri
bit ſ. pau. di. Qui
em ṡm carnē ſūt: q̄
carnis ſūt ſapiūt: q̄
vo ṡm ſpm ſunt: q̄
ſunt ſpūs ſentiunt:

†19. q. 2. c. duc.

†23. q. 4. c hec aūt ∫. ite nō.

ſeruiuiſtis · enudati
ſerui eſſetis peccati liberi fuiſtis
a iuſticia
a b iuſticie. Que ergo fructū habui/
peccatis. de quibus.
c d ſtis tūc in illis in quibus nūc eru
illius effectus. eterna dānatio
e f beſcitis: Nam finis illorū mors
iam. ſed
g eſt. Nunc vo liberati a peccato:
eſtis
h i ſerui autē facti deo: habetis fru/
ex dimiſſiōe iniuſticie: vt per gratiā ſitis fixi in preſenti.
k ctum veſtrum in ſanctificatione:
finis q̄ ſeq̄t poſt vitā gre ē glia: q̄ 9ſūmata gra
l m finem vo vitam eternā. Stipen/
n eſt. donatiōes p peccatis. ex gra autē dei ſer uitoribus fit eterna vita: que magis dat ex gra/ tia q̄ ex merito.
o p dia em peccati mors/ gratia au/
q tem dei vita eterna: i chriſto ieſu
domino noſtro.

¶ Dominica. VIII. Ad Roma nos. VIII. c. poſt principiū.

tenemur.
D Ebitores ſu
mus nō carni vt ṡm r s
vt carnalia deſideria adim pleamus. ad ei⁹ pſuaſionē.
carnē viuamus. Si em ṡm car/ t
ſpiritualiter
nē vixeritis/ moriemini. Si autē v x y
per opa ſpūalia caſtigaueritis
ſpū facta carnis mortificaueritis/ z a
in gra hic: z poſtea in gloria. ſpūali vita.
viuetis. † Quicunq̄ em ſpū dei b c
ducunt. q: ex generatione ſpūali
agunt: hi ſūt filij dei. † Nō em ac d e
donū vt iterū ſeruiatis in timore ſicut in vete/ ri lege.
cepiſtis ſpm ſeruitutis iterū i timo
donū p qd eſtis adoptiui filij dei.
re: ſȝ accepiſtis ſpm adoptionis f

nā prudētia carnis G
mors eſt: prudētia
autem ſpūs vita z
pax. Qm ſapiētia
carnis inimica eſt
deo. Tūc ſequit p̄
ſens epla: in q̄ apo
ſtol⁹ hortat nos ad
mortificationē car/
nis/ z ad imitatio/
nē ſpūs vel rōnis:
vt ṡm ſpm viuam⁹
z ad h adducit rō/
nes. ſ. pp̄ter debi/
tū/ et pp̄ter future
mercedis magnitu
dinem: vnde dicit.
r ¶ Frēs: debi/
tores ſu. ſ. ſpūiſā/
cto vel rōni pprie.
s ¶ Nō carni vt
ṡm car. viuam⁹.
ſcȝ i voluptatibus
carnis. t ¶ Si em
ṡm carnē. Mor. i. H
ṡm carnis deſide/
ria et voluptates.
v ¶ Uixeri. vita
corpali. x ¶ Mo/
riemi. morte ſpūa
li: et etiam eterna.
y ¶ Si āt ſpū. i.
rōne. z ¶ Facta
.i. opa. a ¶ Car/
nis mor. pēit⁹ ea
abijciēdo z fugien
do. b ¶ Uiuet⁹.
vita ſpūali: h i iuſti
cia z i futuro i glā.
c ¶ Quicūq̄ ei
ſpū. d. a. Mor. i.
regūt. d ¶ Hi. fi.
d. ſūt. ducētes ei ñ
tiore ſuili/ ſȝ tiore
filiali. e ¶ Nō ei
ac. ſpm ſer. ite. i
ti. ſicī veteri lege:
q̄ fuit tiōris.
f ¶ Sȝ accepiſt⁹

A ſpm̄ adoptionis filioꝝ dei.i.ſpm̄ ſan/
ctū datorē bonoꝝ:ꝑ quē ſit adoptio filio/
rum dei:qd̄ ex bonitate eſt ⁊ miſcd̄ia dei.
a ¶ In quo clamam⁹ abba pr̄. Lyr.
Abba pater/duo ſunt noīa idē ſignifican/
tia: vnū hebraicū/
alterū latinū:ad ſi/
gnificandū duplicē
dei paternitatem.
Una eſt cōmunis
bonis ⁊ malis:q2 ē
pat̄ creatiōis oim̄
hoim̄. Alia ſpecia/
lis gratie adoptio/
ne: de qua hic dicit̄
b ¶ Ipſe ēm̄ ſpi/
ritus teſtimoni/
um reddit ſpūi
nr̄o. Cū ēm̄ ſpūs
nr̄ per ſpm̄ ſcēm̄ bo
nū agit:eſt ſignū di
uine filiatōis. Hoc
aūt ſigno q̄ſi q̄daꝫ
teſtimonio nos cer
B tificat. c ¶ Nō ſu
mus filij dei. Ui
cen. nō ꝑ naturam
ſicut chriſtus ſed
adoptionē/ꝑ ſpm̄/
ſanctum. d ¶ Si
autē filij. Gorra.
ſumus. e ¶ Et he
redes. erimus.
f ¶ Heredes qui
dē dei. cui⁹ beati/
tudine fruimur.
g ¶ Coheredes
aūt chriſti. in q̄ et
cū q̄ beati erimus.

ſpiritu ⁊ dono. ſ fiducialiter.
a filiorū dei:in q̄uo clamamus ab/
ſ idem.i.qui es pater creationis:ſis ſecundo pa/
ter ſaluationis. ſ ſanct⁹
b ba pater. Ipſe ēnim ſpiritus teſti
ſ .i.dat nobis vt bona faciam⁹:qd̄ eſt teſtimoniū
c moniū reddit ſpiritui noſtro ꝙ ſū
ſ ꝑ gratiā
ſ ſum⁹. ſ ſequit̄ ꝙ ſum⁹.
d e mus filij dei. Si aūtē filij/ēt here
ſ quē eternaliter poſſideam⁹ cū chriſto.
f g des. Herēdes q̄dem dei/cōhere
des autem chriſti.

¶ Dominica.IX.I.ad Corinth.
X.b.circa principium.

Non ſimus con
ſ deſiderantes. ſ operum.
cupiſcentes malorū ſi/ h
ſ iudei in deſerto. ſ flagrauerunt
cūt ⁊ illi cōcupierūt:nē/ i k
ſ fieri debemus
ꝙ idolatre efficiamini:ſic q̄dā ēx l
ſ fecerunt
ipſis:quēadmōdū ſcptū ē. Sē/ m n
ſ in honore idoli
dit ppl's mādūcare ⁊ bibere ⁊ ſūr o
ſ laudē idolo fabricato decantare.
rexerūt ludere. Neq̄ fornicemur/ p

fornicati ſunt cū madianitis ꝯtra p̄ceptū
dn̄i. Itē cōtra moyſen ⁊ aaron murmura
uerunt/⁊ ſic de alijs. Et ideo plagas i ho
dierna epiſtola expſſas incurrerūt. Ho/
net ergo nos ſanctus paulus in hodierna
epiſtola/ne talia fa
ciam⁹:quia ſi ſimi/
les eis fuerimus in
culpa: erimus eis
ſimiles in pena. er/
go dicit: h Frēs:
Non ſimus con
cupiſcentes ma
lorū. quo ad effe/
ctum. i ¶ Sicut
⁊ illi cōcupierūt
de quib⁹ dicit̄: Cō/ Ps.105.c.
cupierūt cōcupiſcē
tiam ⁊c. Et alibi:
Uulgus ꝓmiſcuū Nu.11.a
flagellauit ⁊c. q.d.
nō peccemus ſicut
⁊ illi. k ¶ Neq̄
idolatre efficia/
mini. Uincē. Ho
norē ſolē deo debi/
tū idolis ⁊ creatu/
ris nullo modo ex/
hibeatis. l ¶ Si/
cut q̄dā ex ipſis
ſcꝫ ex filijs iſrael fu
erunt: qui ibi vitu
lum ꝯflatilem fece Exo.32.b
runt: et ipſum pro
deo adorauerunt.
m ¶ Quemad/
modum ſcriptū
eſt. i Exo. n ¶ Se
dit popul⁹ man

Poſtilla

Non ſim⁹ cōcupiſcē. ma. ⁊c. Pro intellectu illius ep̄le attē/dere oportet beneficia ppl'o iudaico in deſerto exhibita a deo ſcꝫ trāſitū ꝑ mare rubrū/defenſionē colū/ne/cibationē māne: ⁊ ſic de alijs:q̄ oīa de⁹ miraculoſe eis exhibuit. Ipi aūt de tātis bn̄ficijs ingrati exiſtentes cōcupierūt carnes comedere/paruipēdentes māna. Itē idolatriā cōmiſerūt adorando vitulū. Itē ducare ⁊ bibere. corā idolo ſcꝫ vitulo. o ¶ Et ſurrexerunt ludere. i. ludos facere: ſicut choreas in veneratione vituli. Notādū ꝙ ſicut olim fuerūt diuerſa idola inter infideles:ita ⁊ nunc inter chriſtianos: quia aliqui colūt diuitias/aliqui honores/aliqui corporis delitias/aliqui pueros et vxores. Unde Aug⁹. Hoc ab homine colitur/ quod prē ceteris diligitur. p ¶ Neq̄ fornicemur. Uincēti⁹. id eſt

Idola chriſtianorum

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

ſcū madianitis.
a b ſic ꝗdā ex ipſis fornicati ſunt: ⁊ cē
ſimo vigintiquattuor
ciderūt vna die vigintitria milia.
ſnos chriſtiani. ſdn̄m noſtrū
c d Neq̄ tentemus chriſtū ſicut ꝗdā
ſiudeoꝝ ſdeum in lege
e eoꝝ tentauerūt: ⁊ ā ſerpētib⁹ peri
ſcontra deum.
f g erūt: neq̄ murmurauerit ſicut ꝗ
h dā murmurauerūt: ⁊ perierūt ab
ſextinctore vel interemptore
i exterminatore. Hec aūt oīa in fi
ſquid ergo fiet nobis quoꝝ hec figura facta eſt.
k gura contingebāt illis. Scripta
ſhec ſemendationē
ſunt aūt ad correptionē nr̄am: in
ſſexta ⁊ vltima etas
ꝗs fines ſeculoꝝ deuenerūt. Ita l m
ſqꝛ nemo ſcit ſcaute
q̄ ꝗ ſe exiſtimat ſtare: videat nē n o
ſvt ſuccūbatis p cōſenſum.
cadat. Tētātio vos nō apprehē p
ſq̄ non eſt euitabilis nec mala p ſe
dat niſi humana. Fidelis aūt de q
us eſt qui non patieꝰ vos tentari r
ſpluſq̄. ſſufferre
ſupra id quod poteſtis: ſed faci s
ſinſup. ſ.i.fructum ⁊
et cum tentatione etiam ꝓuentū:
gr̄e augmētū. ſne ſuccūbatis
vt poſſitis ſuſtinere. t

E actū luxurioſū extra ꝓpriā ꝯiugē nllo mō
ꝑpetrem⁹. a Sicut ꝗdā ex ipſis for.
Nu.25.d. ſūt. Ly.ſ.cū mlierib⁹ madianitꝭ. b Et
ceciderunt vna die.xxiij.milia. Ly.
Nec eſt h̄ contra illud qđ dr̄: q̄ ceciderūt
xxiiij.milia: qꝛ mior
nūer⁹ ꝯcludit ma
iore: ⁊ iō cōcludit:
qđ verꝫ ē d̄ maiori
eſt etiā verꝫ de mi
nori. c Neq̄ tē.
chri. Gor. diffiden
do de eius potētia
d Sic ꝗ eo. tē.
ſcꝫ ipm̄ deū dicens
Ps.77.c. Nūqd poterit ⁊c̄.
e Et a ſer. peri
Nu.21.c erūt. qꝛ dn̄s iratꝰ
miſit ꝯ eos ſerpen
tes ignitos: ⁊ quē
cūq̄ momorderūt
ſtatim moriebatur
donec moyſes ex
iuſſu dn̄i ſerpētem
F eneū erexit: ad cui⁹
aſpectū ſanabanꝰ.
f Neq̄ mur
murauerítis. ſcꝫ
contra deū vel ꝑla
tos. g Sicut
ꝗdā eo. murmu
rauerūt. ꝯ moy
Exo.16.a ſen. vn̄: Murmu
Nu.16.b rauit oīs cōgrega
tio ⁊c̄. h Et pi
erūt ab extermi
natore. ſcꝫ ab an
gelo eos ꝑcutiēte.
i Hec aūt oia
in figura contin
gebāt illis. ſcꝫ ad
deſignādum q̄ ſic
vel grauius fiet no
bis ſi fuerimus ſil'es eis. k Scripta
ſunt aūt ad correptionē nr̄am. Uin.
Punitiones ⁊ pene inflicte iudeis in vete
ri teſtamēto ſunt ſcripte ad noſtram cor
rectionem: vt viſis vel auditis illis penis
caueamus pctā cōſimilia: ne i illas vl' ma
G iores penas incidamus. l In quos
fines ſeculoꝝ deuenerūt. Ly. i. nos qui
ſumus iam in ſexta etate ſeculi: que durat
vſq̄ in finē mundi. m Itaq̄ ꝗ ſe exi
ſtimat ſtare. Uinc. i. opinaꝰ ſe eſſe i gra
ſine charitate dei.
n Uideat. i. ca
ueat. o Ne ca
dat. ſcꝫ ab illa gra
tia p pctm̄ mortale
p Tentatio
vos non appre.
niſi hu. Uin. q. d.
ſi tentatio conſur
git in vob: videatꝭ
q̄ vos non apphē
dat p cōſenſum: qꝛ
ſi cōſenſuꝫ adhibu
eritis: nō eſt tenta
tio humana / ſꝫ dia
bolica. Un̄ Greg.
in paſtorali: Hūa
nū ē in corde tenta
tionē ꝑpeti: demo
niacū vo in tētatio H
nis certamine ſupe
rari. q Fidelis
aūt de⁹ eſt. Lyr.
in ꝓmiſſis iplēdis.
r Qui non pa
tieꝰ vos tentari
ſupra id qđ po
teſtis. quia ꝓmi
ſit adiutoriū in ten
tationibus poſitis
ſi fideliter recurrāt
ad ipm̄. s Sed
faciet cū tētatio
ne etiā ꝓuentū.
vos adiuuando: vt
ipa tentatio vobis
ꝓueniat ad augmē
tū meriti p eius ſu
peratione. t Ut poſſitꝭ ſuſtine. Ui
cen. ne cadatis in pctm̄ ⁊ in cōſenſuꝫ. Un̄
Aug⁹. Diabol⁹ plerūq̄ vult nocere / ⁊ nō
pōt: qꝛ poteſtas ei⁹ eſt ſub poteſtate dei.
Nā ſi tantū poſſet nocere diabolus quā
tū vellet: aliquis iuſtoꝝ nō remaneret.

Dominica.XI. ad Corinth. XII.a.in principio.

ſ hoc ſemꝑ habete i memoria
Scitis qm̄ cū
ſ idola
a b gentes eſſetis: ad ſi
ſ et inaīata. ſ voluntate dia/
c mulachra muta ꝓūt ducebami/
boli ſ ſtultis.
d ni euntes. Ideo notum vobis fa
ſ hoc. ſ null⁹ bon⁹ chriſtian⁹ dicit vel facit verbū.
cio: ꝙ nemo i ſpiritu dei loquēs
ſ .i.ſeparatiuū ſ ex vera fide credēdo
e f dic anathema ieſu. Et nemo po/
ſ ꝙ ieſus ſit dn̄s.
teſt dicere dominus ieſus niſi in
ſ et eius gratia. ſ gratie diuidunt.
g h ſpūſācto. †Diuiſiōes vero graꝝ
ſ ſcꝫ ſpūſſanctus.
i ſūt: idē aūtē ſpūs. Et diuiſiōnes k
ſ varia ſeruitia. ſ cui ſeruire tenemur
miniſtrationū ſūt: idē aūtē dn̄s. l
ſ varie operationes et exercitia ſpūalia.
Et diuiſiones operationū ſunt: m
ſ vna cauſa ꝛ vnus dator. ſ deus.
idem vero deus qui operat̄ om/ n o
ſ bona. ſ bonis operatoribus.
nia in omnibus. Unicuiqꝫ autē p q r

A Poſtilla Scitis qm̄ cū gētes ꝛc. Ante initiū illi⁹ epl'e ſcribit ſā. paul⁹ dicēs: ꝙ ſi noſmetipos diiudicaremus, nō vtiqꝫ iudicaremur. Dū autē iudicamur a dn̄o corripimur: vt non cū hoc mūdo dānemur. Tunc ſequit̄ ep'la hod. i q̄ ap'ls loq̄t̄ d donis ſpūſſācti: oſ̄dēſ ꝙ oīm dono ꝛ auctor ē ſpiritusſctūs: et null⁹ ꝓt facere aliqd bonū meritoriū/ ſaltē vite etne niſi i ſpūſctō. Et h ap'ls oſ̄dit experimēto vite ꝓterite di. a Sci. tis qm̄ cū gē. eſ. i. gētilit̄ viuētes: abſqꝫ dei gr̄a ꝯ ꝯuerſionē ad fidē. b Ad ſimu

B la mu. eūtes. ea adorāda. Colebāt ei gētes idola martis/ mercurij: ꝛ ſic d alijs: ꝛ dicebāt muta: q2 ꝑ ſe vl' ex ſe ñ hēbant aptitudinē loquēdi: Quis diabol⁹ ꝑ ea qn̄qꝫ dderat rn̄ſa. c Prout d. ſ. a maligno ſpū: ſic equ⁹ ꝛ mu. qb⁹ nō ē intellect⁹. d Jō notū vobis f. ꝙ ne. i ſpū dei lo. i. gra diuēs. e Dicit an. ieſu. i. blaſphemiā aliquā de ieſu dn̄o nr̄o. f Et nēo pōt di. dn̄s ie. ꝯfitēdo ipm̄ ſuū dn̄m ꝛ ſaluatorē. ſ. ꝙ ipſe ſit veracit̄ dn̄s/ et ipſe ſeru⁹ ei⁹. g Niſi in ſpūſctō. i. ꝑ ſpm̄ſctm̄ a q̄ ē om̄e verū. Un̄ Ambro. Omne verū a q̄cūqꝫ dicat̄ a ſpūſctō eſt. h Diuiſiones vero gratiarū ſunt. Nota ꝙ gratias hic appellat diuerſos grad⁹ ꝛ ordines q̄ ſūt i eccl'ia. i Idē aūt ſpi. ſ. ſanctus. eſt diſtributor graduū ꝛ ordinū ꝛ officiorū. k Et diuiſiōes miniſtrationū ſunt. i. diuerſi effect⁹ gratie qb⁹ alij ſeruiunt alijs: ꝛ ſic ordināt in ꝓximū. Hoc exēplū dedit nobis chriſt⁹. vn̄. Fili⁹ hois nō venit ꝛc. Itē alibi. Unuſqſqꝫ ſicut accepit ꝛc. l Idē aūt dn̄s. i. chriſt⁹ fili⁹ dei/ dās ſingulis ꝑ volūtate ſua. m Et diuiſiones operationū ſūt. i. diuerſi act⁹ gratie q̄tū ad ſe: ꝑ quam gratiā facit opa meritoria: q̄dam maiora: quedam minora opa. n Idē vo de⁹. ſcꝫ pr̄. Et notandū ꝙ ap'lus ponit hic tria noīa: vt intelligat̄ ꝙ toti⁹ trinitatis ſūt dona graꝝ. Quo ad ꝑſonā ſpiritusſcti dicit. Idē aūt ſpūs. Quo ad perſonā filij dicit. Idē aūt dn̄ſ. Quo ad ꝑſonā patr' dicit. Idē aūt deus. Sed ne videretur diſtictio nobis ſubſtantie ꝛ operationis: ſubiungit idētitatē ſubſtantie ꝛ opatiōis triū ꝑſonaꝝ. o Qui. ſ. deus pater/ deus filius/ deus ſpūſſanct⁹/ vnus exiſtēs deus. p Operat̄ om̄ia. ſcꝫ neceſſaria ſaluti. q In omnibus. nō om̄ia in ſingulis: q2 vni nō tribuit omnia/ ſed in omnibus omnia: vt quod quis in ſe nō habet: habeat in alio: ſicut in humano corꝑe oculus ſolus videt: ſed nō ſibi ſoli: ſed toti corpori: vt ſic maneat charitas et humilitas. vn̄. Om̄ia opa noſtra opat⁹ es i nobis. r Unicuiqꝫ aūt. ſcꝫ

Marginal notes: C — mat. 20.d — 2. Pe. 4.b — D — †1. q. 1. c. miſto aūt — Eſa. 26.c

E fideliū. a ℂ Datr ma. ſpūs. i. grā q̄ manifeſtat ſpm̄ in eſſe. b ℂ Ad vti‑ litatē. ſcʒ eccleſie. c ℂ Aliȷ̈ q̄. p ſpi‑ ſ. ſctm̄. d ℂ Datr ſer. ſapie. i. loquē di de ꝯtēplatiōe ce leſtium. e ℂ Aliȷ̈ aūt ſer. ſcie. i. lo‑ quēdi d̄ actiōe tpa lium. f ℂ Scdm̄ eundē ſpm̄. Al. aūt fi. i. ꝯſtātia vl' ꝑmo fidi. g ℂ In eodeʒ ſpū. Aliȷ̈ grā ſa. i. curādi in firmos. h ℂ In vno ſpi. aliȷ̈ ope ra. vir. i. miracu‑ loꝝ q̄ ſūt ſupra na‑ turā. i ℂ Aliȷ̈ p‑ phetia. i. p̄dicere futura. k ℂ Aliȷ̈ di. ſpiri. Gorr. i. grā diſcernendi q̄ ſpū ducūt. i. bono vl' malo: q2 etiā dia bolꝰ bona ſeducto rie dicit. l ℂ Aliȷ̈ ge ne. li. i. loq̄ diuiſis linguis. m ℂ Aliȷ̈ īter. ſer. i. īterp̄ta‑ tio obſcuritatū ſcri pture q̄ ſūt i pphe tis ⁊ euāgeliȷ̈s et i epiſtol'. n ℂ Hec āt oia. lʒ diuerſa ſint. o ℂ Datr vnꝰ atq3 idē ⁊c. i. gratis: ⁊ ſicut cui‑ q3 ſcit expedire.

Poſtilla. N Otum vo. ⁊c. Añ ini‑ tiuʒ illiꝰ ep̄le ſcribit ſ. paulꝰ di. Si q̄s ignorat‑

ſ grā dei i q̄ manifeſtat̄ opatio ſpūſſcti. ſ ecclie.
a b dat̄ manifeſtatio ſpūs ad vtilita
c d tē. Aliȷ̈ quidē p ſpm̄ dat̄ ſermo
ſ contēplationis eternoꝝ. ſ temporaliū.
e ſapiētie. Aliȷ̈ aūt ſermo ſcientie
f ſm̄ eundē ſpiritū. Alteri autem
ſ de certificandis.
g fides in eodē ſpiritu. Aliȷ̈ gratia
ſ curationum.
h ſanitatū in vno ſpiritu. Aliȷ̈ ope
ſ miracula faciendi. ſ de futuris.
i k ratio virtutū. Aliȷ̈ pphētia: aliȷ̈
ſ cognitio ⁊ differentia. ſ exprimere.
l diſcretio ſpirituū: Aliȷ̈ genera li
ſ ſenſus myſticos inuenire.
m guaꝝ: Aliȷ̈ interpretatio ſermo‑
ſ predicta.
n o num. Hec aūtē omnia operatur
ſ ſanctus.
vnus atq3 idem ſpiritus: diuidē
ſ vnicuiq3.
do ſingulis prout vult.

ℂ Dominica. XI. I. ad Corin. XV. a. in principio.

ſ iterum vobis reduco.
N Otum vobis
ſ vt recordamini.
facio euāgeliū quod p q r
ſ credendo.
predicaui vobis: quod ⁊ accepi‑
ſ per fidem formatam.
ſtis in quo et ſtatis. p quod et ſal t v
ſ tandē. ſ quare ⁊ ob quam cauſam.
uamini: qua ratione p̄dicauerim
ſ ſi ſcitis. ſ in memoria.
ſ forſan vana ſit fides
vobis ſi tenetis: niſi fruſtra credi y
veſtra. ſ predicaui. ſ primo.
diſtis. Tradidi ēm̄ vobis in pri z
ſ ſcʒ a deo ſ quod ſequit̄.
mis quod ⁊ accepi: quoniā chri‑ a b
ſ articulus eſt.
ſtus mortuus eſt pro pctis nr̄is

ignorabit̄: oia aūt hōeſte ⁊ ſꝫ ordinē fiāt i vobis. Tunc ſtatim ſequit̄ pñs ep̄la: in q̄ ap̄ls cō‑ mēdat nobis doct̄ nam euangelicā: p quā puenit̄ ad glo riā reſurrectionis, di. Fres. i. o cori‑ thū: q̄ eſtis frēs in chriſto: ſicut oēs i chriſto p fidē geni‑ ti. p ℂ Notū vo bis facio. Lyr. i. ad mēoriā reduco. q ℂ Euāgeliū. i. doctnā euāgelicā. r ℂ Qd̄ p̄di. i. de nūciaui. s ℂ Vo‑ bis qd̄ ⁊ ac. Vi. corde credendo et ore confitendo. t ℂ In q̄ ⁊ ſta. i. pmāere ⁊ ſtare de bet. v ℂ Per qd̄ ⁊ ſal. iā i ſpe ⁊ tan dē in re. x ℂ Qua rone p̄di. vobis Gor. i. p chriſti re ſurrectiōʒ y ℂ Ni ſi fru. cred. i. ſine aliq̄ vtilitate: q2 fi‑ des ſine opibꝰ mor tua ē. (Jaco. 2.) z ℂ Tra. ei vobis i primis. Ly. i. inter pncipa lia credēda: q2 arti culi fidei ſunt pnci pia: ex q̄bꝰ alia cre dēda deducuntur. a ℂ Qd̄ et acce‑ pi. p reuelationē a ſpūſctō. b ℂ Qm̄ chriſtus mortu‑ us ē p pctis no‑ ſtris. Ly. nō ſuis. vñ. Propt̄ ſcelus (Eſa. 53.) ⁊c. Itē. Ipſe autē (Ibidē.)

G

h

A vulnerat⁹ ē ꝛc. a ¶ Scdm ſcripturas ſcꝫ ipoꝝ ꝓphaꝝ: q̄ paſſionē chriſti ꝑdixert. vñ: Ego q̄ſi agn⁹ ꝛc. Et alibi: Sicut ouis ad occiſionē ꝛc. b ¶ Et qꝛ ſepul. ē. Ly. vt veritas mortis ei⁹ ꝓbaret. c ¶ Et q̄a
Dic.11.d
Eſa.53.c

ꝛ hoc factū eſt in die aſcēſionis. m ¶ No uiſſime aūt oim. i. poſt aſcenſionē chriſti in celū. n ¶ Tāq̄ꝫ arboꝛ. viſus ē et mihi. ſ. in via q̄n iui damaſcū. Lyr. Vocat aūt ſe abortiuū: qꝛ abortiu⁹ dicit̄ fet⁹/ C
Mat.vl.b
Act.9.a

reſurrexit tertia die ſm ſcptũras vnde: Viuificabit nos p⁹ ꝛc. d ¶ Et qꝛ viſus eſt. Ly. poſt reſurrectionē ſuā. e ¶ Cephe. .i. petro. f ¶ Et poſt hec vndeci. ſcꝫ apl̄is: q̄ apparitio facta fuit p⁹ dies octo ſue reſurrectionis p̄ſente thoma. g ¶ Deinde viſus eſt plus q̄ꝫ quingentis fratribus ſimul. ꝛ illa apparitio facta fuit in galilea: in q̄ apparuit apoſtolis ꝛ multis alijs chriſtifidelib⁹. h ¶ Ex q̄bus multi manent vſq̄ꝫ adhuc viuentes in illo tēpore. Hoꝛt. qui teſtes ſunt huius/ ſi ab eis requiratur. i ¶ Quidam autem doꝛmierūt. ſcꝫ morte coꝛpoꝛali: que dicit̄ doꝛmitio: quia erit in ſpe reſurrectionis future. k ¶ Deide viſus eſt iacobo. ſ. alphei: qui dict⁹ eſt frater domini. Et quia fuit ep̄s hieroſolymitanus: q̄ etiā (ſicut dicit Haymo) vouerat ſe nō mãducatuꝝ: quouſq̄ dñm poſt reſurrectionē vidiſſet: ideo chriſt⁹ ei apparuit: tñ hoc nō legitur in euangelio. l ¶ Deinde apl̄is oibus. ſcꝫ viſus eſt:
Oſee,6.a
Jo.20.f
B

(ꝓphetaꝝ)
a b c ſm ſcripturãs: ꝛ qꝛ ſepult⁹ ē: ꝛ qꝛ reſurrexit tertia die † ſm ſcptũras:
(poſt reſurrectionē.) (capiti .i. petro)
d e f et qꝛ viſus ē cephe: ꝛ poſt hec vn
(apoſtolis.) (in galilea)
g decim. Deinde viſus eſt plus q̄ꝫ
(a quinq̄ꝫ ꝛ centū) (exiſtentibus)
h q̄ngentis fratrib⁹ ſimul: ex quib⁹
(viuunt)
i multi manent vſq̄ꝫ adhuc: quidã
(ſomno moꝛtis.) (poſtea) (ſpecialiter)
k aūt doꝛmierūt. Deide viſus ē ia
(filio alphei.) (in die aſcenſionis)
l cobo. Deinde apl̄is oibus. No m
† (poſt aſcenſionē.) (fetui vl̄ partui ipfecto)
uiſſime aūt oium tãq̄ꝫ aboꝛtiuo n
viſus eſt ꝛ mihi. Ego eñ ſū mini o
(vltimus vocatus.) (etiam)
mus apl̄oꝝ: qui non ſuꝫ dignus p
vocari apl̄s: q̄m perſecutus ſum q
(congregationē fideliū)
eccleſiã dei. Gratia autē dei ſum r
(qꝛ etiam me gratū fecit: ꝛ alios multos acceptabiles fecit)
id qd̄ ſum. Et gratia eius in me s
vacua non fuit.

¶ Dñica. XII. II. Corinth. III. a. circa prin.
(confidentiã tã magnã)
Fiduciã talez

qui naſcit̄ extra tēpus debitū: vl̄ qui cū violentia ducit̄ de vtero. Sic apoſtolus: qꝛ alij renati fuerūt ante aduētum ſpūſſancti/ ipſe aūt poſt. Item alij cōuerſi fuerūt ſpōte: ipſe q̄ſi violēter in actu pſecutōis ſ ſ dei. o ¶ Ego eñ ſū minim⁹ apl̄orū. qꝛ vltimus tpe. p ¶ Qui nō ſuꝫ dig. vo. apl̄s. ſcꝫ ſi mea precedentia merita attendant̄. q ¶ Qm̄ pſecu. ſuꝫ eccleſiã dei. Ly. quod alij nō fecerūt: ꝛ in h̄ minoꝛ fuit alijs apl̄is: licꝫ ex gr̄a dei fact⁹ fuerit valde magnus. r ¶ Gr̄a aūt dei ſum id qd̄ ſuꝫ. ſ. apl̄s chriſti: qꝛ ſine gr̄a dei hō nihil eſt. s ¶ Et gr̄a ei⁹ in me va. nō fuit. i. carēs bonis opib⁹. Sequitur in textu poſt epiſtolã illam: Sed oībus illis abūdãtius laboraui. Null⁹ eñ apl̄orū legit̄ in tot terris et ꝓuincijs p̄dicaſſe: nec tot tribulationes in terra ꝛ imari ſuſtinuiſſe.
† Oſee.6.a
† Act.9.a
D

Fiduciã talē habemus per chriſtū ꝛc. Añ initiū illius epiſtole ſcribit ſctūs paul⁹/ dicens.
Poſtilla

E Chriſti bon⁹ odor ſum⁹ deo i his q̄ ſalui ſi unt/ ⁊ i his q̄ pereūt: ⁊ alijs q̄dē odor mor tis i mortē/alijs aūt odor vitę i vitā. Tūc ſeq̄t pn̄s ep̄la: i q̄ ap̄ls oñdit ↄfidēdū eē i deo: ⁊ h̄ ꝑpt̄ noſtꝝ defectū: ⁊ diuinū eius adiutoriū: qđ ſpāliť mō tpe gr̄e de⁹ parat⁹ ē nobis ip̄ē dē. vn̄ dic. a ¶ Fiduciā tal̄ē ha. ad deū. ſ. q̄ ē vn⁹ i ſb̄a ⁊ trin⁹ i ꝑſonis. b ¶ Per chriſtū .i. ex merito paſſionis chriſti poſſum⁹ ſaluari. c ¶ Non ꝙ ſuf. ſi. co. ali. ſup. boni. d ¶ A no. q̄ſi ex no. q̄/ uis em̄ om̄e bonū qđ agim⁹ ſit a nob vt cā ſc̄daria nō tn̄ ex nobiſ vt cā p̄ma ria: de⁹ em̄ ē q̄ opať
F i nobis velle ⁊ p̄ficere. e ¶ Sz ſuf. nr̄a Gor. ſ. cogitādi/volendi/faciēdi
Jo.15.a. bonū. f ¶ Ex deo ē. vn̄. Sine me ni hil poteſt̄ facere. g ¶ Qui et ido. nos fecit mi. ſ. vi ta ⁊ ſcia. h ¶ No ui teſta. i. euāgelij. i ¶ Nō lr̄a. i. nō exiſtentis in lr̄a tm̄ ſicut lex moyſi: q2 euangeliū parabolas nō ſꝫ ad lit terā intelligimus. k ¶ Sed ſpū. i. ad ſenſum ſpūalē. l ¶ Lr̄a em̄ occidit. q2 teſtamentū

ce: mortē tpalē inferētis trāſgreſſoribus. p ¶ Lr̄is defor. i lapi. i. ſcripta i tabuľ lapideis. q ¶ Fuit i gl̄ia. i. reuerentia. r ¶ Ita vt nō poſſēt. intē. fi. iſrľ i faciē mo. ¶ Nota ꝙ dicit ꝙ ex colloquio dei i mōte ſinai facies moyſi fuit facta q̄ſi cornuta: nō ꝙ fuiſſēt realia cornua: ſed q̄ſi q̄dā radij ꝓcedētes ſurſū angulariter i figura cornuū Et dicit ibidē: ꝙ filij iſrael nō potuerūt intendere i faciē eius: et cū deberet eis loq̄ oportebat ꝙ velamē apponebat añ faciē eius: et hoc s ¶ Propť gloriā. id ē claritatē. t ¶ Vult⁹ ei⁹. q̄ euac. q2 illa gl̄ia i moyſe non diu ꝑmāſit/ ſz tranſiuit. v ¶ Quō ñ ma. mi. ſp. i. no. teſta. x ¶ Erit in gl̄ia. ſup. eťna. y ¶ Nā ſi mi. dāna. i. veterľ leg̃: q̄ iō dicit miniſtratio dānationis: eo ꝙ nō poterat ab ea ſaluari. z ¶ In gl̄ia eſt. multo magľ mi. iuſticię. i. leg̃ euāgelicę. a ¶ Abū. in gl̄ia. i. ꝑducit ad gloriā.

Exo.34.b

Facies moyſi cornuta

a b c habem⁹ ꝑ chriſtū ad deū: ñ ꝙ ſufficiētes ſim⁹ cogitare aliq̄d a no-
(multo min⁹ ope ↄſeq̄ hāc ſaluationē)
d ficiētes ſim⁹ cogitare aliq̄d a no/
(ex noſtra poteſtate.) (perfectio.)
e bis q̄ſi ex nobis: ſz ſufficiētiā nr̄a
(p gratiā)
f g ex deo ē. Qui ⁊ idoneos nos feč
(euangelice legis.) (ſcripta.)
h i k l miſtros noui teſtamēti/ nō lr̄a ſed
(ſc̄tō. ſine intellectu ſpūali ⁊ ſine doctrine opo ſa ſeq̄la. ſi ſpūaľr intelligiť ſpūaľr ↄuerſať.)
m n ſpū. Lr̄a em̄ occidit: ſpūs aūt ui-
o uificat. Qz ſi miniſtratio mortis
(vet⁹ lex q̄ infligebat mortē.) (tabuľ lapideis.)
lr̄is d̄formata i lapidib⁹ fuit i glo p q
(ad gloriā moyſi) (inſpicere.)
ria: ita vt nō poſſent intēdere filij r
(nitorē.) (q̄ erat ſplē)
iſrľ i faciē moyſi ꝑpť gl̄iā vult⁹ s t
dida ⁊ radioſa. (euanuit.)
ei⁹ q̄ euacuať: quō ñ magľ miſtra v
(nouū teſtamētū.) (nō euacuāda.) (erquo.)
tio ſpūs ērit in gl̄ia. Nā ſi miſtrā x y
(lex vet⁹: q̄ etiā obſeruatores i dānationē duxit.)
(ita glorioſus fuit miniſter eius.)
tio dānatōis i gl̄iā ē: mltomagis z
(lex euāgelica multo plus reddet gl̄ioſos miniſtros ⁊ obſeruatores eius.)
miniſteriū iuſticię abūdāt i gl̄ia. a

¶ Dn̄ica. XIII.
Gal. III. c. cir. med.
(patriarche.)
ABraę dicte

Abraę di. ſūt ꝓmiſſiōes ⁊

Poſtilla

vet⁹ cognitionē pcti dabat/ nō tn̄ gratiā. m ¶ Spūs aūt. i. ſpūſſanctus q̄ dať in ſacris no. teſta. n ¶ Viuificat. i. viuere facit. o ¶ Qđ ſi mi. mor. i. leg̃ moſai/

ſemini ei⁹ ⁊c. Añ initiū illi⁹ ep̄lę ſcribit ſanctus paulus/ dicēs. Scriptū eſt: Credidit abraā deo: ⁊ reputatū eſt ei ad iuſticiā. Tūc ſequiť p̄ſens ep̄la. Abraę dictę

Gen.15.b

ſingulari.
a b ſūt ꝑmiſſiōnes et ſemini ei⁹. Nō
ſpluraliter. ſfilijs.
c dicit/ et ſeminib⁹/ quaſi i multis:
ſdicit enī in ꝑmiſſione.
ſed q̄ſi in vno: et ſemini tuo qui ē
ſaffirmo. ſfactū abrae.
d chriſt⁹. Hoc autē dico teſtamētū
ſiureiurādo. ſprobat.
e cōfirmatū a deo: quia poſt q̄drin
ſdata.
gentos et triginta annos facta eſt
ſet ſic lex data nō caſſū facit teſtamētū et ꝑmiſſi/onem vt eam euacuet.
lex: non irritū facit ad euacuādā f
ſq̄ ſi eſſet vel dar. ſpromiſſa.
ꝑmiſſionē. Nā ſi ex lege heredi/ g
ſſcz ex lege: ſed hoc non eſt.
tas: iam nōn ex ꝑmiſſione. Ab/ h i
ſideo non ex lege.
rae autem per repromiſſionem k
ſad quid voluit.
donauit deus. Quid igitur lex l

A ſunt ꝑmiſſiones ꝛc. Ubi notādū q̄ Gala thę gētiles fuerūt greci: τ ꝑ apl'm Paulū ad fidē chriſti ꝯuerſi ſūt: τ recedēte ab eiſ apl'o: ꝑ pſeudo apl'os fuerūt ſeducti τ de ceptitra q̄ ad obſeruationē legaliū vete/ris teſtamēti verte/rēt: q̄ſi ꝑ fidē chri/ſti abſq̄ legaliū ob ſeruatiōe ſaluari n̄ poſſent: qd̄ falſū ē: q̄s apl's ad verā fi/dē reuocat in epl'a hod. di. ¶ Eſes Abrae dic. ſunt ſ. a deo. a ¶ Pro miſſiōes. eterne. b ¶ Et ſemi ei⁹. ſ. chriſto: q2 ꝑ eū ꝑ/mittebat dāda bn̄ dictio. Un̄ dr̄. In ſemine tuo bn̄dicē tur omnes gētes. c ¶ Nō di. et ſe. q̄ſi i mul. ſʒ q̄ſi i vno: et ſe. tu. q. ē chri. Un. Illa ꝑ/miſſio Abrae iple/ta fuit: q̄n chriſt⁹ ex maria v̄gine nat⁹ fuit: τ p⁹ chriſti ad uētū ceſſauit lex in cerimonijs τ figu/ris. d ¶ Hoc aūt di. teſt. ꝯfir. a deo. id eſt ꝑmiſſiones illę ꝑ modū teſtamenti ſunt ꝯfirmatę a deo cū iuramēto diuino. Un̄ dicit. Per memetipſuʒ iuraui dicit dn̄s ꝛc. Un. Teſtamētū dicit ſcriptura autentica a volūtate teſtatoris τ teſtiū ro borata. Et q2 ꝑmiſſio illa fuit iuramento di firmata: iō bn̄ dr̄ teſtamētū e ¶ Quia poſt quadrin. τ trigin. annos facta eſt lex. Ideo ſic ira ꝯſtruenda ē. Lex quę poſt q̄dringētos τ triginta annos facta ē. i. data in mōte ſinai a ꝑmiſſione Abrae moyſi: τ ꝑ tantū tempus fuerūt filij Iſra el in egypto. Illis annis expletis/ eadem die regreſſus eſt omnis exercitus. Com/putantur autē hi anni a promiſſione pri/ma facta Abrae/ vſq̄ ad dationem legis.

Margin: Geñ. 22. b; B; Ibidem. c; Exo. 12. b.

f ¶ Nō irritū facit ad eua. ꝑmiſſio/nē. Ly. i. nō euacuat ꝑmiſſionē Abrae fa ctā quaſi irritā: qd̄ tñ faceret ſi daret he/reditas τ bn̄dictio ex lege. g ¶ Nam ſi ex lege hereditas. i. beatitudo eterna. h ¶ Iā nō. eſſet. i ¶ Ex ꝑmiſſi. et ita euacuaret τ fru ſtraret ꝑmiſſio fa/cta Abrae. q̄ autē hoc nō ē: hoc ꝓbat dicēs. k ¶ Abrae autē per repro/miſſionē dona/uit deus. ſupple beatitudinē et glo riam τ benedictio nem: nō ꝓpter legē ſed ꝓpter ꝑmiſſio/nē: hoc eſt ꝓpter fi dē chriſti ſepe pro/miſſā: q2 Abraā h credidit qd̄ de⁹ ſibi promiſit. Et ſic pa tet/ q̄ oēs antiqui q̄ iuſtificati ſunt: ex ipſa fide chriſti iu/ſtificati ſunt: et nō ꝓpter opera legis. Nam ipſi credide runt hoc futurū qd̄ nūc credim⁹ p̄teri/tū: τ ideo iuſtificati ſunt: τ nō ꝓpter legē: quia Abraam iuſtificatus eſt: et legem ta men nō habuit: quia multo tempore an/te legem vixit. Unde Bernardus dicit. Multi ante ſaluatoris aduentū deū om̄i potentē timētes τ diligentes ſuę ſalutis gratiſſimū ꝑmiſſorē: credentes in ꝑmiſſi/one fidelē/ ſperantes certiſſimū redēpto/rē: in hac fide τ expectatione ſaluati ſunt. Unde Aug⁹. Nemo liberat a damnati/one quę facta eſt per Adam/ niſi per fidē domini noſtri Jeſu chriſti. l ¶ Quid igitur lex. Lyra: id eſt ad q̄d fuit vtilis: quaſi diceret. Quia ergo lex nō iuſtifica/uit/ ſed ſola fides: quare ergo poſita eſt τ data? Ad hoc quidem breuiter reſpōde/tur: q̄ tamen non inutiliter data eſt. Sed

Margin: C; D

E a ¶ Pro.traſgreſ.po.ẽ.i.ꝓpt̃ punitio/
nes pctõꝝ:q2 in lege determinãt graues
pene determinat⁊ vitijs: q̃rũ terrore cohi
bebant hoĩes a pctis. b ¶ Donec ve.
ſe.i.chriſt⁹. c ¶ Cui.i.d̃ q̃. d ¶ Promi
Gen.22.c ſe. In ſemine tuo
bñdicẽt oẽs gẽtes
e ¶ Ordia.p an
ge.i.miſterio ãge/
loꝝ. Ly. Lex eñ ñ
fuit data imediate
a deo:ſ3 p ãgeluz q̃
loq̃bat moyſi i mõ
e ſinai. f ¶ In
manu me.i.i ptã/
te chriſti:vt.ſ.dura
ret quãtũ vellet:q2
venit in mundũ qñ
ſibi placuit:nõ ſta/
tim poſt hoĩs caſũ
g ¶ Media.aũt
vni⁹ nõ ẽ.ſ3 duo/
rũ extremoꝝ q̃ con
iũgit. h ¶ De⁹ ãt
F vn⁹ ẽ.ſ.chriſt⁹: q̃ ẽ
vn⁹ cũ pr̃e ⁊ ſpũſã/
cto:⁊ h̃ eſt ſm̃ diui
nã naturã. Et ẽ etiã
mediator dei ⁊ ho/
minũ/reconcilians
hoĩes deo pr̃i:et h̃
ſm̃ hũanã naturã.
i ¶ Lex er.ad.p
miſſ.dei: Abſit.
Qn.q.d. nullo mõ
lex fuit ꝯ promiſſa
dei: Cuius ꝓmiſſio
fuit pfectior q̃3 lex.
k ¶ Si ei da. eſ.
lex q̃ poſ. viui.i.
vitã eternã cõferre
l ¶ Vere ex lege
eẽt iu. et nõ ex p/
miſſione Abrae.
m ¶ S3 cõ.ſcri.
.i.lex moyſi q̃ ẽ lex
ſcpta. n ¶ Oĩa ſb
19.q.2.c. duc ſunt. pec. Ly. inquantũ
oñdebat pctm̃:nec

a b ꝓpter traſgreſſionẽ poſita dõ/ (ſ ex; ſ chriſtus; ſ vt deo redderet p/ miſſiones cõplete.)
c d nec veniret ſemen cui ꝓmiſerat (ſ ſed lex ẽ data. ſ mediatos. ſ poteſtate. ſ dei)
e f ordinãta p angelos in mãnu me/ (⁊ hoĩs chriſti. ſ reconciliator ſ populi)
g diatoris. Mediator aũt vni⁹ nõ (ſ ad quẽ multi ppli p mediatorẽ reducunt ⁊ vni unt p fidẽ. ſ nõ ꝓpterea lex ẽ aduerſus ꝓmiſſa.)
h i eſt: de⁹ aũt vn⁹ ẽ. Lex ergo aduer
k ſus ꝓmiſſa dei: abſit. Si ẽñ da/ (ſ aliqua ſ iuſtificare)
ta eſſet lex que poſſet viuificare: (ſ qd̃ tamẽ non eſt)
l m vere ex lege eẽt iuſticia. Sed cõ/ (ſ .i.lex ſ oſtendit eſſe cõcluſa.)
n cluſit ſcriptura õĩa ſub pctõ: vt (ſ oſtẽderet)
ꝓmiſſio ex fide ieſu chriſti da/ o (ſ fidelibus)
retur credentibus.

¶ Dñica.XIIII. Ad Gal.V.c.
circa medium.
(ſ cõuerſatio vr̃a ſit ſpũalis)
SPiritu am p (ſ non ambuletis ad)
bulate: et deſideria q (voluntatẽ carnis)
carnis nõn pficiet⁊. Caro eñ con r s (ſ contra)
cupiſcit aduerſus ſpm̃: ſpũs aũt t (ſ ſpũs ⁊ caro. ſ mutuo.)
aduerſ⁹ carnẽ. Hec ei ſibĳnuicẽ v (ſ ita. ſ oĩa que ſ rõne. ſ ex impe)
adũſãt: ut ñ q̃cũq3 vult⁊ illa facia x y (tuoſitate ſenſus. ſ recta rõne ſ carnis.)
t⁊ q ſi ſpũ ducemi ñ eſt⁊ ſub lege z a

tũ mũdabat. o ¶ Vt ꝓmiſ.eter.beg. G
ex fi.ie.chri.da cre. Lyr. fide
formataq̃ facit tẽdere in deũ.
SPũ am.⁊c. Añ initiũ illi⁹ ep̃le Poſtilla
ſcribit ſ.paul⁹ di. Oĩs lex in vno
ſermõe iplet. Dili/
ges ꝓximũ tuũ ſicẽ
teipm̃. Tũc ſeq̃t p̃
ſens ep̃la. Ubi no
tãdũ q ep̃la ⁊ euã.
in h̃ cõcordãt: q2 ſi/
cut euã. dic̃ de decẽ
leproſis qui ſunt a
chriſto mũdati: ſic
ep̃la enũerat ope/
ra carnis q̃ lepram
ſpũalẽ q̃ horribili/
or ẽ lepra corpali/
inducũt. Hortatur
aũt nos ap̃ls i hac
ep̃la/ vt caute ãbu/
lem⁹/ di. p ¶ Spi
ritu am. Ui.i.ſm̃
ſpm̃ diuinũ opa ve
ſtra facite. q ¶ Et H
deſi.car.i.delecta
tiões ⁊ cõcupiſcen
tias q̃ caro ſugge/
rit. r ¶ Non p.i.
ope nõ implebitis
s ¶ Ca.eñ.ꝯcu.
ad.ſpi. Ly.i.ſen/
ſualitas cõtra rõnẽ
t ¶ Spi. ãt.ſup.
ecõuerſo. v ¶ Ad
uer.car. Hec eñ
ſibi.ad.ſ. caro ⁊
ſpũs. Caro natiõe
terreſtr⁊: ſpũs ãt ce
leſt⁊: ⁊ dũ vnũqdq3
ad patriã tendit fit
pugna vehemẽs i/
tãtũ. x ¶ Ut ñ q̃
vultis. ſm rõnez
y ¶ Il.fa.ipediti
motu ſenſualitatis
z ¶ Q ſi ſp.d.ly.
ſeq̃ntes iſtictũ ſpũſ
ſcti. a ¶ Nõ eſt⁊

A ſb le. Gor. q̄ male agētib⁹ poſita ē vt pu/
niant̄ p exceſſib⁹ ſuis. a ¶ Manife. aūt
ſūt opa car. q2 ſūt ſenſibilia. b ¶ Que
ſūt forni. Ly. ↄ̄ceſtū ad cōcubitū ſoluti cū
ſoluta. c ¶ Immū. Gor. i. pctm̄ contra
naturā: qḋ ē inomi
nabile. d ¶ Im/
pu. ħ ē i geſtib⁹ vl̄
actib⁹ vl̄ oſcul̄ vel
aliis circūſtātijs il
licit̄ʒ e ¶ Luxu. ē
nomē generale ad
vitiū illḋ f ¶ Ido
lo. ſer. Ly. vt pt3
ḋ ſalomōe: q̄ ex ar/
3.Re.11.c dore libidiſ cū mli
erib⁹ alienigēiſ mo
tus fuit ad ſeq̄ndū
deoſ eaꝝ. g ¶ Ve
neſi. Ly. i. ſortile/
gia q̄ rōne libidis
ſolēt fieri. h ¶ In
imi. Ly. latentes
aio. i ¶ Cōtēti. i
B v̄bis clamoroſis.
k ¶ Emu. i fact̄ʒ.
l ¶ Ire ri. i effec/
tu nocēdi: vt q̄n ſei
uicē ꝑcutiūt vel le/
dūt. m ¶ Diſſe.
.i. q̄n ptes icipiūt ꝛ
ſciſmata. n ¶ Se
cte. id eſt hereſes.
o ¶ Inui. in aio.
p ¶ homi. i fac/
to. q ¶ Ebri. gor.
i. aſſidue potatōes
q̄ ad ſupfluitatē in
potu. r ¶ Come.
ſupflue q̄ ad cibū.
s ¶ Et his ſimi.
ad q̄ caro ē ꝓna: ſi/
cut veſtimētoꝝ et
lectoꝝ/ꝛ mollicies balneoꝝ: et ſic ḋ aliis.
t ¶ Que p̄di. vo. ſ. an̄ꝙ̄ veniat dies iu
dicij: q2 tūc pnitere nō poterit̄ʒ: ſicut ore
dixi vobis an̄ hanc epiſtolā. v ¶ Quo/
niā qui talia agunt. i. aliquid horum.
x ¶ Regnū dei nō cōſequē. Vincen.
ex hoc ſequit̄ ꝙ illa peccata iam enume/
rata i lr̄a ſūt pctā mortalia: q2 nihil ſepat
a deo niſi mortale pctm̄. P⁹ ħ ḋſcribit vi
tā ſpūalē dicēs. y ¶ Fruct⁹ āt ſpi. i. opa
ſpūſſcti. z ¶ Eſt cha. ſine q̄ ea q̄ ſequun/
C tur nō valēt: ideo ꝑponit̄. a ¶ Gaudiū

ſ vt ſciatis ſ opatiōes hoīm carnaliū.
a †Manifeſta aūt ſūt opa carnis:
ſ ꝛ enumerant̄ plura q̄ ſufficiēter exponunt̄.
b c quę ſunt: fornicatio/ imundicia/
d impudicicia/ luxuria †idolorū ſer f
e g h uitus/ veneficia/ inimicicię/ cōtē i
k l tiōes/ emulatiōes/ irę/ rixę/ diſſen
m ſiōnes/ ſectę/ inuidię/ hōmici/ o p
n q r dia/ ebrietates/ cōmeſationes/ ēt s
ſ iterum.
t his ſimilia. Quę predico vobis
ſ prius.
v ſicut predixi: quōniam qui ta/
ſ vitia. ſ beatitudinem.
x lia agunt rēgnum dei non conſe/
ſ duodecim ſunt fructus ſpūs: tres primi ad deum: tres alij ad animā ꝓpriā: alij tres ad proximū: quartus ternarius ad corpus.
quētur. Fruct⁹ aūt ſpūs ēſt chari y z
tas/ gaudiū/ pāx/ pātiētia/ lōnga/ a b
nimitas/ b ōnitas bēnignitaſ/ mā c d
ſ quia ipſa bona ſunt: ꝛ bonis nulla lex vaꝫ: cū limites non excedant.
k ſuetūdo/ fidēſ/ mōdeſtia/ cōntinē e f g h
n tia/ caſtitas. āduerſus hmōi nōn i k l
o ē lex. Qui āt ſūt chriſti cārnē ſuā m p
crucifixerīt cū vitijſ ꝛ ↄcūpiſcētijſ q

¶ Dn̄ica. XV. Ad Gala. VI. a. in prin.
ſ ſpiritualiter.
SI ſpirtu viui

.i. puritas cōſcię et
exultatio mētis: ꝛ †32.q.4. c.in eo
hęc ē digna leticia
b ¶ Pax. i. cōcor
dia q̄ ad ꝓxim ꝙ ſe
nō inqetant et tur/ †De ſbē... c.idolorū ſeruitus
bāt. c ¶ Pati. ſ. i
tolerātia adūſita/
tū. d ¶ Lōga. ſ. i
expectatōe p̄mioꝝ
e ¶ Bōi. dulcedo
ai interi⁹. f ¶ Be/
ni. i. largitas rerū
oñdēs bōitatē ani/
mi extra p opera.
g ¶ Māſue. ꝙ ē
tractabil̄ ꝛ ↄ̄ſuati/
u⁹ cū alijſ. h ¶ Fi/
D des. i. certitudo ḋ
inuiſibilib⁹ vt cre/
dat oīa credēda ꝛ ſi
alia. i ¶ Mode.
vt hō ſeruet modū
i dict̄ʒ fact̄ʒ ꝛ i oib⁹
agēdis. k ¶ Cōti.
vt̄ hō etiā aliq̄n ali
cito ſe abſtineat ꝓ/
pt̄ deū. l ¶ Caſti.
vt recte vtat̄ licit̄ʒ:
vt vxore/ ꝛ hmōi.
m ¶ Aduer. hu.
ſ. opa. n ¶ Nō ē
lex. poſita: ſʒ mal̄
ipoſita ē lex: vt ini/
q̄tas eorū p penas
leḡʒ puniat̄: ſed bo
nis ipoſita eſt crux
chriſti: ergo dicit.
o ¶ Qui āt ſūt ch. i. chriſti bōi imitato
res. p ¶ Car. ſ. ꝛc̄. chr̄o crucifixo ſe ↄfor
mauerūt affligēdo. q ¶ Cū vi. ꝛ cōcu.
Ly. ita ꝙ ↄcupię ꝛ vitia mortua ſūt i eis.
SI ſpū ꝛc̄. An̄ initiū illi⁹ ep̄lę ſcribit Poſtilla
ſ. pau. Qui ſūt chriſti. Tūc ſeq̄t ep̄la
q̄ cū euangelio cōcordat. In euāgelio di/

E cit. Nemo pôt duobꝰ dñis ſeruire. Duo
Mat. 6. c dñi ſūt caro et ſpūs. In epl'a p̄o dicit q̄li-
ter ſpū ſit ambulandū ⁊ nō ſm carnē. Itē
i euāgelio ꝓhibet ſollicitudo vite p̄ſent':
in epl'a hortat' ad opa ſpūs viuificantis.

mutuas et labores ſubueniendo mutuo. G
n ¶ Et ſic adi. legē chri. q̄ ē lex charita
tis. Hoz. Lex em̄ moyſi fuit lex terroris:
lex chriſti lex amoris. Vñ Augꝰ. Breuis
differētia legis ⁊ euāgelij/timor et amor.

ſ ꝓficere debemus in ſpū. ſ ita vt
a b mus ſpū ambulemꝰ: Nō efficia-
c ſ ſicut faciūt ſepiꝰ ſpūaliter viuētes: volūt cōmē
dari de vita: vnde fiunt multotiens inuidie.
mur inanis glorie cupidi: inuicē
d e ꝓuocātes/inuicē iuidētes. Fra-
ſ preuētus vel inuētus. ſ aliq̄o
tres: ⁊ ſi preoccupatus fuerit hō
ſ peccato ſ religioſi.
f g in aliq̄ delicto: vos q̄ ſpirituales
ſ hunc ſ docete patienter.
h i eſtis: huiuſmodi iſtruite i ſpiritū
ſ quia homo es inſtabilis et vertibilis
ne in id prolabaris.
k l lenitatis: cōſiderās teipm/ nē et
ſ vnꝰ patient' defect' alteriꝰ ferat.
m tu tēteris. Alter alteriꝰ onera por
ſ que eſt de charitate.
n tate: ⁊ ſic adimplebitis legē chriſti
ſ pre fratre ſuo
Nā ſi quis exiſtimat ſe aliq̄d eſ- o
ſ ſcʒ potens facere bona ex ſe ſine gratia
preueniente. ſ decipit.
ſe cuʒ nihil ſit ipe ſe ſeducit. Opꝰ p q
ſ quis ꝯſideret ſuos defectꝰ vt faciat ꝓ ſe bonū.
aūt ſuū ꝓbet vnuſquiſq;: ⁊ ſic i r ſ
ſ .i. fert teſtimoniū ꝓprie ꝯſciētie: ⁊ nō credit alte
ri qui neſcit conſcientiā eius quem laudat.
ſemetipſo tm̄ gloriā habebit nō i t
ſ penā ꝓ peccatis q̄ onus eſt.
altero. Vnuſquiſq; em̄ onꝰ ſuuʒ v
ſ familiaritatē trahat cum illo qui ſe
inſtruit. ſ ille.
portabit. Cōmunicet autē is qui x
ſ docet vel informat. ſ eū. imbuit.
cathecizat verbo ei q̄ ſe catheci- y z a b c d e
ſ ad ſalutē ſufficiētibꝰ ſ pꝰ malos hoies vl' platos.
zat oibus bonis. Nolite errare.

Vñ apoſtolꝰ dicit
a ¶ Fres ſi ſpū
viui. i. ꝑ ſpm̄ ſctm̄.
b ¶ Spū et am.
ſequēdo inſtinctuʒ
ſpūſſancti in opibꝰ
noſtris vl' dictamē
recte rōnis. Et qꝛ
bonū opꝰ put fre-
quent' ē occaſio va
ne glie: iō ſubdit:
c ¶ Non ef. ina.
glo. c. in. p. Ly.
verbis iniurioſis.
d ¶ Inuicē in. ō
bonis prioꝝ dolē-
tes. Pꝰ h' apl's idu
cit nos ad mutuā
ſupportationē di.
F e ¶ Fres et ſi p̄-
oc. fue. hō. Ly. ꝑ
aliquā paſſioꝫ iſur
gētē: vl' ꝑ aliquā ig
norantiā f ¶ In
ali. de. Vbi ſcien
dū ꝙ pctm̄ eſt ꝑpe
tratio mali: ⁊ deli-
ctū deſertio boni.
†23. q. 4. ſi quis. g ¶ Vos q̄ ſpi.
eſt. i. pfectiores i
vita ⁊ ſcia h ¶ Hu
iuſ. iſtru. i. ad bo-
nū reducite i ¶ In
ſpi. le. i. rationabi
liter ⁊ leniter: non
in impetu furoris.
k ¶ Cōſi. teip.
.i. fragilitatē ꝓpꝛiā
l ¶ Ne ⁊ tu ten.
ſ. in ſimile peccatū
cadere ꝑmittaris:
ſic petrꝰ cadere ꝑ-
miſſus eſt: vt ſciret cōpati caſibꝰ ſubditoꝝ
m ¶ Alter alte. one. por. i. iſfirmitates

o ¶ Naʒ ſi quis
exi. ſe aliq̄d eē. i.
magnū: q̄d ē ſe ſen
tiens in ſuperbia.
p ¶ Cū ni. ſit. de
ſe niſi vāitas ⁊ pec 1. Co. 4. b
catū. vñ: Quid ha
bes q̄d ñ accepiſti.
q ¶ Ipe ſe ſedu.
.i. ſeorſuʒ a v̄itate
ducit: qꝛ ꝑ h' in ꝯtē
ptū friſ ⁊ i alia pec
cata cadit: iō ſbdit
r ¶ Opꝰ au. ſu.
pro. vnuſ. i. dili-
genter examinet.
s ¶ Et ſic i ſem.
tm̄. i. teſtionio ꝓ-
prie ꝯſcie. t ¶ Glo
riā ha. ⁊ nō i al. H
.i. i falſa laude alte
riꝰ: cui non ē credē
dū. v ¶ Vnuſq̄ſ.
em̄ onꝰ ſuū por.
.i. mercedem boni
vel mali operis.
x ¶ Cōicet a. ly.
ſ. ꝑlato et doctori.
y ¶ Is. i. ille
z ¶ Qui cathe-
cizat. i. inſtruit.
a ¶ Ver. docēte
b ¶ Ei q̄ ſe. i. q̄ eū
c ¶ Cathe. i. iſtru
it. d ¶ In oi. bo.
q̄ dicit ⁊ docet nō i
malis q̄ facit. Vñ.
Mat. 23. a Que dicūt facite:
ſʒ opa p̄o illoꝝ no
lite facē. e ¶ No
li. er. ſ. credēdo ꝙ
poſſitis eis confor
mari in malis ⁊ illicitꝭ: ſic dicūt q̄dā: qua-
re nō faciā hoc ex q̄ ſacerdos meus facit.

A

a ¶ De⁹ nõ irri. Boꝛ.i. nõ põt falli
b ¶ Que eni ſe/minauerit hõ .i. pſentis vite laboꝛe
c ¶ hec ⁊ metet i futura retributõe
d ¶ Qm̃ q̃ ſemi. in car. ſua. ſcʒ fo/uẽdo vitia carnalia
e ¶ De carne et metet coꝛ. ſcʒ pe/ne eterne. f ¶ Qui aũt ſe. i ſpũ. i. ſpi ritualib⁹ operib⁹.
g ¶ De ſpũ. i. vir tute ſpiritusſancti.
h ¶ Metet vitã eternã. .p p̄mio
i ¶ Bonũ au. fa ciẽ. nõ defi. ſcilicʒ a bono inchoato.
k ¶ Tpe eni ſuo mete. nõ defi. q2 merces erit eterna.

B

l ¶ Ergo dũ tps habe. ſ. mercẽdi qd̃ breue ẽ. m ¶ Ope re. bo. ad oẽs. ſ. gñaliter. n ¶ Ma xime au. ad do. fi. Boꝛ.i. ad chꝛiſti anos fideles q̃ do/meſtici dicũtur: q2 nobiſcũ ſunt de fa/milia eiuſdẽ dom⁹ ſcʒ eccleſie: que do mus dei eſt.

ſ nõ recipient mercedẽ ſ bona ex/
a b deus nõ irridetur. Que enim ſe/
ercitia. ſ aliquis. ſ in futuro p p̄mia.
c d minauerit hõ hec ⁊ metet: quoni
ſ carnales delectationes.
e am qui ſeminat in carne ſua: de
ſ quia pereunt cito
f carne et metet coꝛruptionẽ. Qui
ſ opa bona ſp̃ualia. ſ accipiet.
g h aũt ſeminat in ſpũ: de ſpũ metet
ſ in bono incerto
i vitã eternã. Bonũ aũt facientes
ſ pſeueremus. ſ in ſ qñ mereamur.
k non deficiam⁹: tẽpoꝛe eni ſuo me
ſ fructũ recipiem⁹. ſ in ppetuũ a bono recepto.
l tem⁹ nõ deficiẽtes. Ergo dum tẽ
ſ dũ viuim⁹ in tpe gratie. ſ faciamus
m pus habem⁹ opemur bonum ad
ſ hoies. ſ principaliter ſ ad fideles.
n omnes maxime aũt ad domeſti/cos fidei.

¶ Dominica. XVI. ad Ephes. III. c. in medio.

ſ peto al's
O Bſecro vos o
ſ p impatientiã vel puſillani/mitatem
ne deficiatis i tribu/ p
ſ quas patiar. ſ q2 cedit vo
lationib⁹ meis pro vobis: que eſt q r
bis ad gloriã ſi nõ deficiatis. ſ ppter ea
gloꝛia vr̃a. Huius rei gratia fle/ s t v
ſ in oratione
cto genua mea ad patrem dñi no x
ſ patre ſ nobis quo ad filium
ſtri ieſu chꝛiſti: ex q̃ ois paternitas y
ſ gr̃e q̃ ad oẽs. ſ ibi pater noſter qui es in celis.
in celis ⁊ i terra nõiat: vt det vo ʒ a
ſ abundantiã: ⁊ libertatẽ b
bis ſm diuitias gloꝛie ſue virtu/ c
ſ confirmari. ſ foꝛtitudinis. ſ in aĩa.
tẽ coꝛroboꝛari p ſpm ei⁹ in interi/ d e
ſ det vobis. ſ augmentũ fidei.
oꝛi hoie: habitare chꝛiſtũ p fidez f

Poſtilla

O Bſecro vos ne defici. Ad ini/tiũ illius ep̃le ſcri/bit ſctũs paul⁹/ di. ipis ephesijs: Vos q̃ aliqñ eratis lõge: facti eſtis pe in ſan/guine chꝛiſti. Tũc ſeq̃t pñs ep̃la: in q̃ ap̃ls docet nos q̃li/ter nõ ſolũ in pſpe ritatib⁹ ſʒ etiã i tri/bulatiõib⁹ a bono deficere et retroce/dere nõ debem⁹ di.

C

o ¶ Frẽs obſec. vos ne defi. Vi cen. in fide ⁊ bonis opib⁹. ſ. me exiſten te. p ¶ In tribu/la. me. i. in vincu/lis ⁊ in carceribus q ¶ Pꝛo vo. i. p doctrina et p fide quã vobis p̄dicaui r ¶ Que. ſ. fides. s ¶ Eſt glia ve. .i. meritũ glie eterne t ¶ hui⁹ rei gra. .i. ppt hãc cauſam ſcʒ vt nõ deficiatis i fide ⁊ ſctitate vite v ¶ Flecto ge. me. ſ. coꝛdis ⁊ coꝛ/poꝛis. x ¶ Ad pa trẽ do. no. ie. ch.

D

Lyr. i. ipm deuote depcãdo. y ¶ Ex q̃ ois paterni. ſ. tanq̃ ab auctoꝛe. ʒ ¶ In celis. i. in celeſtibus angelis a ¶ Et in ter. i. in terreſtrib⁹ hoibus b ¶ Nomiat vt det vo. ſm diui. glie ſue. i. ſm abũ dãtiã bonitat⁹ ſue. c ¶ Virtutẽ. Ly ra. patiẽtie i aduer/ſis. d ¶ Coꝛro. p ſpm ei⁹. i. p ſpm/ſctm. e ¶ In ite. ho. ſ. in volũtate ⁊ itellectu. f ¶ Ha bi. i coꝛ. ve. ch. p fi. q̃ purificat habi/taculũ coꝛdis vr̃i.

E a ¶ In cha. radi. ſcʒ queadmodum ar-
bor q̄ q̄nto ꝓfundiꝰ figit radices in terra:
tāto minꝰ euelli pōt. b ¶ Et fundati. ad
ſimilitudinē ſtabilis edificij: qꝛ quāto me-
liꝰ domꝰ fundaẗ: tāto diutiꝰ ſtat. c ¶ Ut
poſſitis compre. i. perfecte intelligere,
d ¶ Cū oibꝰ ſctis. ſcʒ apl'is / martyribꝰ
⁊ cōfeſſoribꝰ ⁊ vir-
ginibus ⁊ cum per
fectis fidelibus.
e ¶ Que ſit Gor
ra. i. q̄nta debet eē.
f ¶ Latitu. chari
tatis: qꝛ in extēſiōe
vſqꝫ ad iīmicos. vñ
Mat. 5. g. Diligite inimicos
vr̃os. g ¶ Lōgi.
ſcʒ charitatꝭ: qꝛ i p-
ſeuerātia meritoꝝ.
Mat. 10. c Qui aūt perſeuera
uerit vſqꝫ in finē / h
ſaluꝰ erit. h ¶ Sb
limi. ſcʒ charitatꝭ:
qꝛ intētiōe celeſtiū
F premiorum. Unde
Col. 3. a Que ſurſum ſunt
q̄rite. i ¶ Et pfū
dū. ſ. charitatꝭ: qꝛ i
hūilitate ex cōſide-
ratiōe iudicioꝝ dei
Ps. 35. b Un Judicia dei a-
byſſus multa. Jteꝫ
oratio: vt poſſitis
k ¶ Scire. i. itelli-
gere. l ¶ Etiā ſu-
pemi. cha. chriſ.
qꝛ aiam ſuā ꝓ vob
Joā. 15. b. poſuit. vñ: Maio-
rē hac dilectionem
nemo hꝫ / vt aiam
ſuā pōat q̄s ꝓ ami-
cis ſuis. m ¶ Ut i
ple. i oēm ple. dei. Un. i oi fructu iuſti
cie in pn̄ti / ⁊ tādē oi fructu glie in futuro.
n ¶ Ei aūt. i. deo pri. o ¶ Qui po. eſt
oia fa. i. oipotēs ē. p ¶ Supab. Gor.
Rom. 8. b . i. ſupra meritū. vñ: Nō ſūt ꝯdigne paſſi-
ones huiꝰ tpis ad futurā gloriā. q ¶ Q
peti. i. plꝰ q̄ꝫ petere ſciamꝰ vl' ꝑſumamꝰ.

ſ peto vt det vobis ꝙ ſitis
a in cordibꝰ veſtris i charitate radi
ſ qꝛ abſqꝫ charitate nul
b c cati et fundati: vt poſſitꝭ comphē
d lus pōt intelligere. ſ ſicut oēs ſancti
e f dere cū oibus ſanctis que ſit lāti-
ſ charitatis quā habuit ad nos deus: ⁊ quam ipi
g rehabere oporteat ad ipſum.
h i tudo: lōgitudo: ſublimitas ⁊ prō
ſ excellentē.
k l fundū. Scire etiā ſupeminētem
ſ quo ad opus redēptionis
m charitatē chriſti: vt impleāmini i
ſ oibus donis gratie ⁊ glorie dei
n o oēm plenitudinē dei. Ei aūt q̄ pō
ſ plus
p tēs ē oia facere ſupabūdanter q̄ꝫ
ſ datā a deo.
q petimꝰ aut itelligimꝰ ſm virtūteꝫ r s
ſ ſicut primū agens. ſ ſit laus ſ fidelium.
q̄ opaẗ in nobis: ipſi glōria in ec- t v x
ſ capite
cleſia ⁊ in chriſto ieſu in oēs gene y z
rationes ſeculi ſeculorū. Amen.

¶ Dñica. XVII.
Ad Epheſ. IIII. a.
in principio.

O Bſecro vos a

G r ¶ Aut itelli. i. plꝰ q̄ꝫ intelligere poſſu-
mus. Rō: qꝛ nr̃a itellectio ſp ē finita: ſʒ ſu-
um poſſe ē infinitū: igiẗ. s ¶ Scdm vir
tu. ſ. diuinā. t ¶ Que opaẗ i no. Gor.
vltra q̄ꝫ petere ꝑſumeremꝰ. ſ. vt deꝰ hō fi-
eret: ⁊ ꝙ ꝓ nob moreret. v ¶ Ipſi. ſcʒ
deo pri ſit. x ¶ Glia in ec. Un. quā in
ſāguie filij ſui lauit
y ¶ Et i chri. ie.
. i. i eiꝰ filio. z ¶ In
oēs gn̄a. ſecli ſe.
. i. in tota ꝯgregati
one mūdi: vbi vna
gn̄atio p̄terit: ⁊ al-
tera aduenit: ⁊ ſicq̄
dāmō ſuccedunt ſe
cula ſclis

O Bſecro Poſtilla
vos ita
qꝫ e. vi-
ctꝰ ⁊c. Un initium
illiꝰ epl'e ſcribit ſan
ctus paulꝰ / di. Deꝰ
q̄ potēs ē oia face-
re ſupabūdāter q̄ꝫ H
petimꝰ aut itelligi-
mus ſm virtutē q̄
opaẗ i nobis. Tūc
ſequiẗ p̄ſens epl'a.
Notāduꝫ ꝙ p̄ſens
epl'a ⁊ euā. concor-
dāt in h: qꝛ euā. dic
de hydropico quē
dñs ieſꝰ chriſtꝰ cu-
rauit: ⁊ pꝰ h ſupbiā
phariſeoꝝ increpā
do concluſit dicēs:
Qui ſe exaltat / hu-
miliabiẗ. Sic apl's
Pau. i epl'a hodi.
docet nos hūilita-
tē ⁊ patiētiā ⁊ mā-
ſuetudinē: ſicut i epl'a p atebit. Ergo dicit
a ¶ Obſe. vos itaqꝫ. i. peto: dās p h ſu
pbis nō ſp iperādi ptātē ⁊ exercēdi / ſʒ pie
admonēdi: qꝛ ſic Señ. dic. Generoſus eſt
animꝰ hoīs: q̄ potiꝰ vult ꝑ bōoꝝ dulcedine
duci q̄ꝫ importunitate trahi: id eſt facilius
duciẗ pia admonitiōe q̄ꝫ violēter trahaẗ

A imperio ⁊ ptāte. a ¶ Ego.ſcʒ paulus. b ¶ Vict⁹.i.ligat⁹ i carcere. Scpſit em̄ epl'aʒ hāc de roma detēt⁹ i carcere p Thimotheū diſcipulū ſuū. c ¶ In dn̄o.id ē ꝓpter dn̄m. d ¶ Ut digne am..pcedē do ď ꝟtute i ꝟtutē e ¶ Voca.q̄ voceſ.ſ.ad fidē catholicā p p̄dicationes meas. f ¶ Cū oi hūi. Ly.ſ.iterioꝛi ꝯtū ad couerſationē. g ¶ Et man. tractabiles ſitis. h ¶ Cū patiē.ad uerſoꝝ.i ¶ Suppoꝛ.iui.i defectib⁹ et infirmitatib⁹. k ¶ In cha.ſ.dei ⁊ ꝓximi.l ¶ Solliciti.ſupple ſitis. m ¶ Serua.vnita.ſpi.i.vnitatē eccleſię quā facit ſpirituſſctūs: ⁊ p oppoſitū ei⁹ ſchiſma fac diabolus. n ¶ In vin. pa. Sic em̄ vinclʒ coꝛpale vnit ligata iter ip̄m: ſic pax et trāquillitas ꝟuāt vnitatē credētiū. o ¶ Unum coꝛ.ſup.ſitis: qḋ ē coꝛp⁹ chriſti myſticū: ⁊ ḡ oēm⁹ viuē i charitate ſicut mēbꝛa coꝛpiſ. p ¶ Et vnus ſpi. Vin.i. idem velle ⁊ nolle. q ¶ Sic vo.eſt' i vna ſpe.ſ.btitudinis eternę. r ¶ Vocati.vr̄ę.ad fidē catholicā: p q̄ habet' vitā etnā. s ¶ Un⁹ dominus.ſcilicʒ cui ſeruitis. t ¶ Una fides, quia licet articuli ſint multi i fide catholica: tamē vna eſt fides. v ¶ Unū baptiſma. Vincen. quo regeneramur. x ¶ Unus deus ⁊ pater oim̄.ſcʒ per creationē: et ideo nemo pōt alteri ſe preferre. y ¶ Qui eſt ſuper omnes.ſcilicet creaturas per excellentiam. z ¶ Et per omnia.per generalem rerū gubernationē. a ¶ Et in omnibus nobis.ſ.fidelib⁹ ſpecialiter eſt per gratiam. b ¶ Qui eſt benedictus in ſecula ſecu. Amen.

ſ paul⁹. ſ ligat⁹ in carcere. ſ iuſte.
a b c d itaqꝫ ego victus in dn̄o/ vt dignē
ſ quiuis in ſtatu ſuo
e ambuletis vocatiōe q̄ vocati eſt'
f g cū omi hūilitate ēt māſuetudie
ſ vn⁹ cedat alteri: ⁊ poꝛtet defectus infirmi
h i cū patiētia ſuppoꝛtātes inuicem
ſ mag̃ diligētia debet'. ſ vt ſit' vnanimes.
k l i charitate: Sollicitꝫ ſeruāre vni
ſ concoꝛdia fraternali
m n o tatē ſpūs i vinculo pacis. Unūz
ſ myſticū debet' eſſe. ſ cōcoꝛdes. ſ ad fidē vt ha
p q coꝛp⁹ ⁊ vnus ſpūs: ſic vocati eſt'
ſ beati eūdē patrē ⁊ eandē patriā. ſ chriſt⁹ ieſus
r s i vna ſpe vocatiōis vr̄ę. † Unus
ſ chriſtiana ⁊ catholica. ſ gr̄a ꝯferens ⁊ a pctis
t v dn̄s vna fides vnum baptiſma/
mūdās. ſ i eētia triū pſonaꝝ. ſ viſibiliū ⁊ inuiſibiliū. ſ ſine aliq̄ depēdētia ſolus ſubſiſtēs in ſe.
x vnus de⁹ ⁊ pr̄ oim: qui ē ſup oēs y
ſ ſic general' rectoꝛ oib⁹ dās eē: viuere ⁊ itelligere
ſ .i.chriſtianis p ſpecialē viſitationē: cultum ⁊ gratiā ſ deus
ēt p oia ēt i oib⁹ nobis. Qui ē bn̄ z a
ſ ceſſāte vna ḡratiōe alia ſubſequēs bn̄dicet eū. b
dictus in ſecula ſeculoꝝ Amen.

B

¶ Dn̄ica.XVIII. Coꝛinth.I.ca. in principio.

G Ratias ago. c
ſ cui ſpecialiter ſeruio
deo meo ſemper d

C Postilla

G Ratias ago dom. ⁊c. Anitiū illi⁹ epiſtolę ſcribit ſctūs Paulus ſalutans amicabiliter Coꝛinthios dicens. Gratia vobis ⁊ pax a deo patre noſtro ⁊ domino ieſu chriſto. Tunc ſtatim ſequitur pręſens epiſtola: que concoꝛdat cum euangelio hodierno iu hoc: quia in euangelio legit' de magno mandato dilectiōis: quod abſqꝫ dono gratię perfici non poteſt. Ut ergo hoc mandatū magnū iplere poſſimus: tunc apl's Paul⁹ in epiſtola hoď. nos iducit ad gratiā obtinendā: ⁊ p̄ncipaliter per gratiarum actiones: quia gratiarumactio eſt ad plus dandum inuitatio: ergo apl's Paulus dicit i epiſtola hodier. c ¶ Gratias ago. Glo. coꝛde/oꝛe ⁊ ope. Hic mos eſt apoſtoli: q2 fere om̄es epiſtolas ſuas incipit a gratiarūactione. d ¶ Deo meo ſemp. Lyra. id eſt omnibus hoꝛis mihi ad oꝛandum congruis ⁊ deputatis.

† De cō.di.c.eſto.I.q.I.bi q̄. De cōſe.di.4.ca.itaqꝫ.

D

E a Pro vobis. ſicut ꝓ filijs meis charisſimis. b Gratia dei. i. ꝓpter gratiã dei. c Que data ẽ vo. i christo ie. Uincẽ. i. ex meritis ⁊ virtute ieſu christi. d Quia i oib'. ſ. ꝑtinẽtib' ad ſalutẽ. e Diuites fa. eſtis i il. ſ. christo. f In oi v̄bo. doctrinę. g Et i oĩ ſcia. i. intelligẽtia ſcripturarũ. h Sicut teſti. christi. Gor. id eſt teſtimoniũ noſtrũ de christo. i Cõfirma. eſt in vo. i. a vobiſ firmiť recẽtũ. k Ita vt nihil vo. deſit i vl. gr̃a. ad ſalutẽ neċaria. l Expectãti. reue. Gor. id eſt clarã viſionẽ ⁊ cognitionem.

F m Dñi nr̃i ie. chri. ꝗerit i patria cęleſti. n Qui ⁊ cõfir. vos. i donis collatꝭ. o Uſq͡ꝫ i finẽ. i. vſq͡ꝫ ad mortẽ. p Sine cri. Ly. i. peccato mortali: q2 pctm̃ veniale nõ põt etiã a pfectꝭ oino vitari. Unde dicitur: Septies i die cadit iuſtus/et reſurget. q In die aduen. dñi no. ieſu chri. i. i die iudicij q2 qui ſine crimine mortali i die mortꝭ ꝯueniet: i die iudicij ſine. crimine ꝑſentabitur.

† De conſe. di. 4. c. nõ illud. et. c. quiſqs ex cõcupiſcẽtia. et de peni. di. 2. c. qm̃ renouari. Prouerb. 25. d.

ſ quos cõuerti.
a b c prõ vobis in grãtia dei que dãta
ſ neceſſarijs vob copiã habet. ſ p illũ
d ẽ vobis i christo ieſu: quia i oib'
ſ v̄bo exhortatorio ſufficiẽti i his q̃ ſare debetis.
e f diuitẽs facti eſtis in illo/in õmni
ſ ſm euangeliũ ſ quod
g h verbo ẽt in oĩ ſciẽtia: ſicũt teſti-
ſ neceſſitatis
i moniũ christi ꝯfirmãtũ ẽ i vobis
ſ viſionẽ clarã ⁊ iudiciũ futurũ
k itã vt nihil vobis deſit i vlla gra
l m tia expẽctãtib' reuelationẽ dõmi
ſ fundatũ in gr̃a. ſ vite ⁊ ſeculi
n noſtri ieſu christi: qũi et cõfirma-
ſ quãdo venit iudicare viuos ⁊ mortuos
o p q bit vos uſq͡ꝫ i finẽ ſinẽ crimĩe i diẽ
aduẽtus dñi noſtri ieſu christi.

Dñica. XIX. Ephe. IIII. c. i fi.

ſ veterẽ hoiem deponite qui ex adam hereditatur
† R Enouamini r
ſpiritũ mẽtis veſtrę: s
ẽt iduite nouũ hoiez t
ſ in ſtatu innocentie ⁊ poſtea in
qũi ſm dẽum creat' eſt in iuſticia v
ſtatu gratie: in q̃ relucet imago dei.
ẽt ſctitate veritãtis: ꝓptẽr quod x y z a b
ſ deponite ſ dicite
deponẽtes mẽdaciũ lõquimĩ ve c
ritatẽ vnuſquiſq͡ꝫ cũ ꝓximo ſuo:
ſ ideo vnus debet aliũ iuuare ſicut mẽbrũ adiuuat mẽbꝝ aliud in eodẽ corpore.
quoniã ſumũs inuicem membra d

Poſtilla R Enouami ſpũ mẽ. ⁊c. Ante initiũ illi' eplę ſcribit ſ. paulus di. Un' dñs/vna fides/vnũ baptiſma/vn' deus ⁊ pater omniũ. Tũc ſequitur epl̃a hodier. q̃ in hoc cõcordat cũ euãgelio hodierno: q2 in euangelio legit de paralytico quẽ dñs curauit: ſic in epl̃a apl̃s monet paralyticos i anima: vt erigãtur ſpũaliter a paralyſi ad bõa opa/ dicẽs. r Reno. Ly. per gr̃am dei. s Spũ mẽtis veſtrę. i. in ſpiritu q̃ eſt mens veſtra. t Et iduite nouũ ho. Tho. vet' hõ ẽ adã p quẽ peccatũ i oẽs hoies introiuit: ſed nou' hõ ẽ chr̃s q̃ ẽ p̃mũ p̃ncipiũ inouatiõis ⁊ renouatõis: qm̃ ſic i adã oẽs moriunt ita ⁊ in christo oẽs viui. v Qui. ſ. nou' hõ chriſtus. x Scdm deũ creat' eſt. id eſt a ſpũſctõ conceptus eſt in vtero v̄ginis ⁊ de ea natus eſt. y In iuſticia. opis. z Et ſanctitate. cordis. a Verita. or̃. Ly. q2 ñ fuit i christo duplicitas vel falſitas aliqua vel hypocriſis. Unde dicitur. Qui pctm̃ nõ fecit: nec inuentus eſt dol' in ore ei'. b Propter qd depo. men. Ly. p qd ꝓximus ꝯfraudat. c Loquimini veritatem vnuſq̃ſq͡ꝫ cũ proxi. ſuo. per quã cũ eo recte viuitur. d Qm̃ ſum' inuicẽ mẽbra. Uincẽ. Nã vnũ mẽbrũ nõ decipit alterũ in eodẽ

G Mat. 9. a

H

1. Pe. 2.

A corpe: ſed pl⁹ cōdolet ⁊ adiuuat alter: ſic
ꝙ os ſeruit capiti / oculi pedibus: ⁊ ſic de
alijs mēbris. a ¶ Iraſcimi. ꝫ peccātes.
b ¶ Et no. peccare. nimis aſpe arguen
Eccl. 7. a. do. vn̄: Noli eē iuſt⁹ multū. c ¶ Sol nō

ſtē nuptialē (ſine q̄ ad tenebras exterioꝛes
ꝓijciemur) ꝑdamus / di. Frēs. Glo. filij
eiuſdē. ſ. pr̄is dei / et eiuſdē mr̄is. ſ. eccl'ie.
l ¶ Vide. ita. Glo. oc'lo iterioꝛi / nō tm̄
exterioꝛi. m ¶ Quō cau. am. ꝑpt vie C

oc. ſup ira. ve. i.
n̄ duret vſq̄ ad oc
caſū ſol. d ¶ No
lite locū da. di.
Vin. ſ. i ira pſeue
rādo. e ¶ Qui fu
ra. Ly. an cōuerſi
onē de erroꝛe gēti
li. f ¶ Iā nō fu.
ſ. chrianitatis tpe.
g ¶ Magis aūt
la. o. ma. ſ. Glo.
vnuſq̄ſq̄ manibus
ſuis diligēter ⁊ ſtre
nue: q2 qui nō labo
rat nō manducet.
h ¶ Qd bo. eſt.
i. vtile et honeſtū.
i ¶ Vt habeat.
B n̄ tm̄ vn̄ viuat: ſꝫ ⁊
k ¶ Vn̄ tri. ne
ceſ. pa. i. indigēti.

Poſtilla. Videte
ita. ⁊c.
Añ iitiū
illi⁹ ep'le
ſcribit ſ. paul⁹ / di.
Surge q̄ doꝛmis ⁊
exurge a moꝛtuis:
⁊ illumiabit te chri
ſt⁹. Tunc ſeq̄t ep'la
hod. q̄ ꝯcoꝛdat cū
mat. 22. b euang'l. hod. Nā i
euāg'l. legit̄ de nu
ptijs: ⁊ quō q̄dā q̄
nō fuit indutus ve
ſte nuptiali tradit⁹
fuit ad tenebras ex
terioꝛes: ſic in ep'la
pn̄ti Paul⁹ monet
nos vt caute ⁊ ſapi
enē ābulem⁹ ad il
las nuptias / ꝺ q̄b⁹
dicit euāg. ⁊ ne ve

per zelū dei ꝯtra vitia: ⁊ non peccabitis
a b c Iraſcimini ⁊ nolite peccare. Sol
media coꝛrepta. i. nō diu ꝑmaneat
nō occidat ſup iracundiā veſtrā.
in coꝛdib⁹ veſtris ꝑ aliqd pcm̄
d e Nolite locū dare diabolo. Qui
id eſt peccauit in eo qd non eſt ſuū: q2 oīa que ſunt dei ſunt. amplius deſiſtat.
f g furabat̄: iam nō furet̄: magis aūt
exercendo ſe coꝛpaliter ⁊ ſpūaliter.
laboꝛet operando manibus ſuis
bona de quib⁹ det egen tibus in vtroq̄ homine.
h i quod bonū eſt: vt habeat vnde
k tribuat neceſſitatem patienti.

¶ Dominica. XX. ad Eph. V.
c. circa medium.

V Idete itaq̄
per bonā
quōmō caute ambu m
ꝯuerſationē *pctōꝛes*
letis. Nō quaſi inſi n
qui tēpus eſtimāt magni pcij: ꝙobrē ꝑcioſa opant̄ opera: ne tēpus viliter elabat
piētes ſed vt ſapiētes: rēdimen o
nō in ſe: ſed occaſio multo rum maloꝛum.
tes tempus: quoniam dies mali p
ne ꝯſiderens tp̄s fu turū
ſunt. Propterea nolite fieri ipru q r
intelligere debetis
dētes: ſed intelligētes q̄ ſit volū
tas dei: ⁊ nolite inebriari vino in s
virtualiter *ſed diſponite vos per ſobrietatē vt recipiatis ſp̄mſctm̄*
quo ē luxuria: ſed ipleamini ſpū t v
in ſacris meditationibus.
ſancto: loquētes vobiſmetipſis x

picula: q̄ ſūt m'lta ⁊
varia. n ¶ Nō q̄
ſi inſi. ſꝫ vt ſa. in
oibus prouidētes.
o ¶ Redimētes
tp̄s. Ly. ſ. bonis
opibus inſiſtētes.
p ¶ Qm̄ di. ma
li ſūt. Vi. dies ſm̄
ſe boni ſūt / ⁊ a deo
ꝑ oia bn̄ oꝛdiati: ſꝫ
dicūt̄ mali occaſio
nalit̄ vel ꝑ accidēs
ꝑpt̄ miſeriā et pe
nalitatē q̄s patiūt̄
hoies dieb⁹ ill': vel
ꝑpter pctā vel ma
licias hoim: q̄ ſup
abūdāt dieb⁹ iſtis:
q2 iā tot⁹ mūdus i D
maligno poſit⁹ eſt.
q ¶ Propterea.
q2 dies mali ſunt.
r ¶ Noli. fi. im
pru. ſ intel. q̄ ſit
vo. dei. Vincē. vt
ſm̄ illaꝫ opīni: vt
ſic volūtas vr̄a di
uine volūtati ꝯfoꝛ
met. s ¶ Et no.
ine. vino. Vin. i.
vltra neceſſitatē et
menſurā vti vino.
t ¶ In q̄ ē lu. ſ. n̄
foꝛmalr̄: ſed effecti
ue ⁊ cauſalr̄: vt pa
tuit i loth: q̄ poſt vi Gen̄. 19. a.
nū cōmiſit inceſtū. ꝛ. 35. di. c.
v ¶ Sꝫ iple. ſpi vino.
rituſā. Ly. q̄ dat
ſobrijs et caſtis.
x ¶ Loquē. vo
biſ. Vin. i. inſtruē
tes: n̄ ſolū alios / ſꝫ

f

E etiā vobiſmetipſos. a ¶ In pſalmis. .i. in verbis ſacre ſcripture de laude dei. b ¶ Et cātic? ſpiritalib⁹.i. in vbis ſacre ſcpture de gaudijs eternis tractātib⁹. c ¶ Cātātes ꝛ pſallētes i cordibus veſtri dño. Vin. .i. ad honorē dñi. d ¶ Grās agentes ſp ꝓ oib⁹.ſ. donis: qꝛ gratitudo beneficij acceꝑti diſponit ad receptionē alterius. e ¶ In noie dñi nr̄i ieſu chriſti. Gor.i. ad exaltationē dñi noſtri ieſu chriſti: q̄ dicit̄ dñs ꝓpter poteſtatem: noſter ꝓpter charitatē: ieſus ꝓpter ſalutē: chrs ꝓpt̄ benignitatē. f ¶ Deo ꝛ pr̄i.ſ. deo ꝑ creationē: pr̄i ꝑ gubernationē ꝛ ꝯuerſationē. F g ¶ Subiecti in. nō ſolū ſubditi ꝓlatis hūiliter ꝛ cū timore obediēdo: ſꝫ etiā ꝓlati hūilit̄ et cū tiore curā eoꝝ ſollicite gerendo. h ¶ In timore chri. q̄ eſt cuſtodia oim̄ ꝓdictorū.

bello ꝛ armis contra diabolum: qui nos G multipliciter impugnat/ dicēs.i ¶ Confortamini in domino. Gor. cōtra bellū diaboli. k ¶ Et in potentia virtutis eius. Ipſe em̄ dat virtutē et fortitudinem plebi ſue. Ps. 67.

(ꝛ orationibus)
a b i pſalmis ꝛ hymnis ꝛ cantic? ſpi
c ritalib⁹: cātātes ꝛ pſallētes i cor
d dib⁹ vr̄is dño. Grās agētes ſem
(qui ſunt in eccleſia)
e per ꝓ oibus in nōie dñi nr̄i ieſu
f g chriſti deo et patri. Subiecti in
(vnus ꝓueniat aliū humiliter: nō ſe extollēdo.)
h uicem in timore chriſti.

¶ Dominica.XXI.ad Eph.VI. b. circa medium.

(ad faciendū opus dñi)
C Onfortami i
(ſed hoc facite.) (ſine qua)
dño ꝛ i potētia vtu i k
(nullū bonū op⁹ fit.) (virtutes)
tis ei⁹. Induite vos armaturā dei l
(occultas deceptiōes.)
vt poſſit? ſtare aduerſus inſidias m n
(pugna.)
diaboli. Qm̄ ñ ē nobis collucta o
(contra.) (hoiem carnalē ꝛ corpalē.)
tio aduerſus carnē ꝛ ſāguinē ſed p
(q̄ ceciderūt de choro ꝓncipatuū ꝛ poteſtatū.)
aduerſus ꝓncipes ꝛ ptātes: ad q
(id eſt principes qui regunt omnes homines mūdanos ad volita.)
uerſus mūdi rectores tenebrarū r

dinem plebi ſue. l ¶ Indui. vos armaturā dei. Lyra. id eſt virtutibus: que ſunt arma militū chriſti. m ¶ Ut poſſit? ſtare. abſq̄ caſu peccati mortalis. n ¶ Aduerſus inſidias diaboli. qui eſt mille artifex. o ¶ Quoniam non eſt nobis collucatio aduerſus carnē et ſanguinē. Id eſt aduerſus homines/ qui ſunt caro ꝛ ſanguis: ꝛ per cōſequens viſibiles. H p ¶ Sed aduerſūs principes ꝛ ptātes. Vincen. Per ꝓncipes itelligunt̄ mediocres demones q̄ ꝓſunt minorib⁹. Et ꝑ poteſtates intelligūt̄ maiores demōes. [illegible] de ſingulis ordinibus ceciderūt al[illegible]: in q̄b⁹ naturalia remāſerūt integra: vt dicit Diony. i celeſti hierarchia: ꝛ inferiores demones obediūt ſuperioribus: vt magis poſſint nocere hoibus. q ¶ Aduerſus mundi rec. i. aduerſus demones qui regunt mundū.i. mundialiter viuentes. r ¶ Tenebrarū harū.ſ. qui hoies mūdiales habent tenebroſas animas: ꝛ ſunt in tenebris vitiorū: ꝛ perducent̄ poſt hoc ad tenebras exteriores.

Poſtilla C Onfortami in dño ꝛc. Añ initium illius ep̄le ſcribit ſan. Paulus in eo. c. di. Serui/ obedite dñis veſtris carnalib⁹ cū oi timore in ſimplicitate cordis veſtri ſicut chriſto: nō ad oculū ſeruiētes q̄ſi hoibus placentes: ſed vt ſerui chriſti faciētes voluntatē dei ex animo cū bona volūtate ſeruientes/ ſicut dño/ ꝛ non hoibus. Tunc ſequit̄ preſens epiſtola in qua ap̄lus nos inſtruit de

A a ℭ Cōtra ſpiritalia neq̃tie. i. contra malignos ſpūs. b ℭ In celeſtib⁹. i. exiſtētes i h aere caliginoſo: de q̄b⁹ dr̄: Aues celi comederūt illud. ſ. ſemē ſeminatū. i. v̄bū dei. c ℭ Propterea acci. ar. dei. i. v̄tutes q̄b⁹ deus ſuos milites armat non armaturā mūdi: q2 cū hoſtes ſūt ſpiritales nihil valet cōtra eos armatura corporalis. d ℭ Ut poſſitis reſi. Ly. inſultib⁹ demonū. e ℭ In die malo. i. p̄ſenti vita: vbi iminet pugna tentationū. f ℭ Et in oib⁹. cā p̄pis q̄ aduerſis. g ℭ Perfecti ſtare. ita q̄ nō frangamini i aduerſis/nec eleuemini p̄ſperis. B h ℭ State ſuccincti lūbos ve. id ē carnales cōcupiſcentias cingulo caſtitat̄ frenātes. i ℭ In veritate. Gor. nō ſimulatorie vt hypocrite: q̄ ſunt q̄ſi v̄gines fatue/habentes vaſa ſine oleo. k ℭ Et induite loricam iuſticie. Ly. Sic̄ em̄ lorica cooperit totū corpus: ſic iuſticia reddit vnicuiq̄ debitū. l ℭ Et calciati pedes. i. affectiones ſint munite v̄tutib⁹: ne a vitiis deturpēt̄. m ℭ In p̄parationē euāgelij pacis. vt ſitis p̄parati ad p̄dicandū euāgeliū chriſti: q̄ annūciauit pacē eternā. n ℭ In omnib⁹. Gor. ſ. p̄liis: ſiue illatis a carne/ſiue a diabolo. o ℭ Sumētes ſcu. fi. Un. i. fidē p̄ſcuto: d̄ quo dicitur: Scuto circūdabit te v̄itas ei⁹. Sicut em̄ ſcutū p̄mo recipit ict⁹: ſic p̄me ipugnatiōes ſunt ex p̄te fidei. Itē ſicut ſcuto p̄tegit̄ ſiniſtra ps corpis: ſic fides hȝ ſolū p̄tegere i hac vita: q2 nō erit fides poſt hāc vitā. p ℭ In q̄ poſſitis oia tela neq̄. Gor. i. acutas tentationes diaboli. q ℭ Ignea. i. dvitio ad vitium inflāmātia. r ℭ Extinguere. i. ſuperare. s ℭ Et galeā ſa. ſ. i. charitatē. Sicut em̄ galea ſuperponit̄ aliis armis: ſic charitas aliis v̄tutibus preponit̄. t ℭ Et gla. ſpūs. i. gladiū ſpūalem. v ℭ Qd̄ ē v̄. dei. i. q2 p̄cuſſus verbo dei diuidit̄ a mundo. De hoc gladio dicit̄: Nō veni mittere pacē/ſed gladium ꝛc̄.

Mat. 13. b

Pſ. 90. a

C

D

Mat. 10. d

xi. q. 3. c. q̄ reſiſtit

(ſ pugnate cōtra incitamēta pc̄ti venientia ex aere caliginoſo: in q̄ demones iudiciū finale expectantes habitāt: ꝛ hc̄ i s de neq̄tiis tentāt.)

a b hanc: cōtra ſpiritālia neq̄tie in celeſtib⁹: p̄ptērea accipite armaturā

c (ſ incitamentis iſtis ſ p̄ſentis)

d e dei: vt pōſſitis reſiſtere in diē ma (ſ vite: vbi poſſumus facere malum)

f g lo: et in oībus p̄fecti ſtare. Stāte h

(ſ muniti cōtra luxuriā ſ p̄pter deū ſolū.)

i q̄ ſuccincti lūbos v̄ros i v̄itat̄e: ꝛ

(ſ facite deo ꝛ p̄rimo ius ſuū ſ p̄parate vos int⁹)

k l induīte loricaȝ iuſticie: et cālciati

(ad dimittendā iniuriā q̄ tribuit pacē.)

m pedes in p̄pārationē euāgelij pa

(ſ ore ſ ſumere debetis. ſ clipeū: q2 ſi deus facit ſperare de victoria ꝛ corona)

n o cis ꝛ i oībūs ſumētēs ſcutū fidei:

(ſ auaricie/luxurie et inuidie.)

in quo poſſitis oīa tela neq̄ſſimi p

(ſ ſperate. q)

ignēa extinguēre: ꝛ gālea ſalutis r s

(ſ per fidem ſ aſſumere)

aſſumere: ꝛ glādiuȝ ſpirit⁹: quōd t v

(ſ q2 illud multotiēs ſecat vitiū ab aīa.)

eſt verbum dei.

ℭ Dn̄ica. XXII. ad Phil. I. a. in p̄ncipio

(ſ fideliter ſperamus)

Confidimus y

Confidimus in dn̄o ieſu: q2 q̄ cepit in nob̄ ꝛc̄.

Postilla

Añ initiū illi⁹ ep̄le ſcribit ſ. paul⁹ ſalutādo philippeñ. di. Gr̄a vobis et pax a deo patre nr̄o et dn̄o ieſu chriſto. Tūc ſequitur ep̄la p̄ñs. Ubi notāduȝ q̄ ep̄la p̄ñs ꝛ euāgeliū hodiernū ꝯcordant: q2 in euangelio monemur ad habendam charitatem: non vt tm̄ benefaciamus p̄rimo/ſed etiam dimittamus iniurias nobis ab eo illatas: vt patet in euangelio. Et ad illam perfectam charitatem inducit nos apoſtol⁹ in preſenti epiſtola: vt patebit in textu/dicens: x ℭ Fratres: Confidimus.

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

E Vin.i.fiduciã habem⁹. a ❡In dño ie. nõ aliq̃ alia creatura. b ❡Quia q̃ cę.in vo.op⁹bo.pfi. Ly.i.ſic inchoatio opis boni ẽ a deo/ita ⁊ ↄſũmatio. c ❡Vſqꜫ i die ie.chri. Vincẽ.i. ad mortẽ cuiuſlibet

vt ametis ,primos:⁊ vitia eoꝝ nõ amet̃. p ❡Et in oĩ ſenſu.ſ.diligẽter:qꜫ oĩbus bonis q̃ videt i eo quẽ amat congaudet:⁊ malis ei⁹ cõpatit̃. q ❡Vt pbetis po/tio. Vin.i. pbare poſſit̃ nõ ſolũ bona/ſꜫ G

Ps.61.c. hois: et tũc reddet vnicuiqꜫ iuxta ope/ra ſua. d ❡Sic ẽ mihi iuſtũ hoc ſentire.id eſt bo/nã opinionẽ habe/re. e ❡Pro oib⁹ vobiſ. qꜫ dilectio facit bonũ opinari ð dilecto:ergo ſub ditur. f ❡Eo ꝙ habeam vos in corde. Gor.i.i in/timo affectu chari/tatis. g ❡Et in vinculis meis. Gor.i.i vinculis p euãgelio patiẽdo. h ❡Et in defen/ſione euangelij. id eſt duz euãgeliũ cõtra infideles de/fendo. i ❡Et in ↄfirmatiõe euã/gelij.i. dum inſtr/mos in doctrinam euãgelij.ſ.ↄfirmo. cũ in omnibus his iã enumeratis me/mor veſtri ſuz deſi/derãs. k ❡Vos oĩes eẽ ſocios gaudij mei.futu/rę remuneratiõis: qꜫ quãto plures ſo cij/tanto mai⁹ gau diuz. l ❡Teſtis eñ mihi eſt de⁹. Vincẽ.i. pbet teſti

ſ vt ſ fidẽ ⁊
a b in dñõ ieſu:qꜫ q̃ cępit in võb op⁹
baptiſma. ſ ſeruat vos in grã quã tũc accepiſt̃ vſqꜫ ad diem iudicij
c bonũ:pficiet uſqꜫ in diẽ chriſti ie/
ſ bonũ teneã de vob q̃õ iuſtũ eſt
d e ſu. Sic ẽ mihi iuſtũ h̃ ſentire prõ
ſ ex hoc
f oĩbus vobis:eõ ꝙ habeã vos in
ſ meo. ſ charitatis ſ cõtra im/
g h corde/⁊ i vincul̃ meis/⁊ i defenſi/
pugnãtes. ſ infirmoꝝ. ſ doctrine mee. ſ q̃ eſtis
i k one/⁊ in ↄfirmatiõe euãgelij ſoci
ſocij tribulationis
l os gaudij mei oẽs vos eſſe. Te/
ſ deſidero.
m ſtis eñ ẽ mihi de⁹ q̃mõ cupiã vos
ſ in charitate intima q̃ dicit̃ viſcera ieſu chri/ſti:qui nos ex medullis ⁊ viſceribus dilexit.
n oẽs i viſcerib⁹ ieſu chriſti:⁊ h̃ oro
vt charitas vr̃a magis ac magis
o abũdet i oĩ ſcia ⁊ in oĩ ſenſu: ũt p p q
ſ p experiẽtiã. ſ meliora. ſ mũ ii in vobis
betis potiora: vt ſitis ſincerẽs et r s
ſ primi. ſ vſqꜫ ad mortẽ ſ vt ſitis
ſine offenſa i diẽz chriſti. Reple t v
ſ bonis operibus
ti fructu iuſticię p ieſum chriſtuz/ x
in laudẽ ⁊ gloriã dei. y

❡Dñica.XXIII. ad Phil.III.c.circa finẽ
ſ conſecutores
Imitatores z

etiã potiora.i.me/liora/ea ſequendo. r ❡Vt ſit̃ ſin.i. puri ⁊ mũdi i vob. s ❡Et ſine offẽ. ſcꜫ proximis vr̃is. t ❡In diẽ chri. .i.vſqꜫ in finẽ vitę. v ❡Reple.fru. iu.i.bonis opib⁹ q̃ ſunt fruct⁹ iuſticię. x ❡Per ie.chri. a cui⁹ grã venit oẽ meritũ. y ❡In laudẽ ⁊ glo. dei. Vin.vt digne poſ/ſitis deũ laudare ⁊ glorificare

Imitato reſ m.⁊c. Vñ initiũ illius ep̃lę ſcribit ſ.paul⁹ i eo. ca.di. Frẽſ:ego me nõ arbitroꝛ cõphẽ/diſſe:vnũ aũt. Ly. ſup. ẽ q̃õ ð me aſſe ro:q̃ q̃dẽ retro ſũt obliuiſcens: ad ea võ q̃ ſũt pora attẽ/dẽs meipm. Tunc ſequit̃ ep̃la pſens. Vbi notãdũ ꝙ epi ſtola ⁊ euãg. cõcoꝛ dãt. Nã in euãge/lio legit̃ q̃lit̃ imagi nẽ dei:id eſt animã ſilitudine ſua inſi/gnitã deo reddere Poſtil. H

moniũ. m ❡Quõ cupiã vos eẽ i vi/ſce.ie.chriſti.i.itimo amore ieſu chriſti. n ❡Et hoc oro:vt chari.vr̃a magis ac ma.abundet. Ly. qꜫ charitas ſp creſcere põt. o ❡In oĩ ſcia.ſcꜫ diſcretiõis

debemus/cũ dicit̃: Reddite q̃ ſunt cęſarĩ cęſari:⁊ q̃ ſunt dei deo: ſic i ep̃la hodierna ap̃ls hortat̃ nos:vt reddam⁹ deo imagi/nẽ ſuã:⁊ h̃ fit imitãdo doctrinã ipſi⁹ ap̃li: q̃ dicit: z ❡Frẽs:imita.mei eſto.ſcꜫ i mat.22.

A fide ⁊ charitate. a ¶ Et obſer. eos. i. attēdite diligēter vt vos eis cōformetis. b ¶ Qui ita ambu. de virtute in virtutē. c ¶ Sicut habetis formā noſtrā. ſcȝ viuēdi vobis traditā/ verbo/ exēplo ⁊ ſcripto. d ¶ Multi em̄ ambulāt. ſcȝ via peruerſa. e ¶ Quos ſepe dicebaȝ vobis. cū eſſeȝ pn̄s vobiſcū. f ¶ Nūc autē ⁊ flens dico. Hic notatur compaſſio apl̄i: q̄ fleuit alioꝝ miſeriā ⁊ perditionē: et p h̄ inducere nos volēs ad compaſſionē ꝓximoꝝ. g ¶ Inimicos crucis chriſti. q2 eoꝝ vita erat cruci chriſti cōtraria: q2 in delitiȷ̄s viuebāt: quales fuerunt guloſi ⁊ luxurioſi. h ¶ Quorum finis interit᷒. ſ. eternus: q2 i fine conſequūt̄ penā eternā. i ¶ Quoꝝ deus vē. ē. q2 ſtudent ei ſatiſfacere i oīb᷒: ⁊ q̄cq̄d faciūt ꝓ ventre faciūt: et ipſum tanq̄ deū colunt. k ¶ Et gloria. ſ. tp̄alis. l ¶ In cōfuſiōe ip. i. ꝑducȝ eos ad ꝯfuſionē eternā. m ¶ Qui tre. ſa. Ly. tm̄mō/ ⁊ nō celeſtia. n ¶ Nr̄a aūt ꝯuer. i celē. Gor. i. ſīlis ꝯuerſationi celeſtium: q̄uis ſumuſ in terra. o ¶ Vn̄ ⁊ ſalua. Gor. tā aīaꝝ q̄ corpoꝝ. p ¶ Expectam᷒. futuꝝ ad iudiciū. q ¶ Dn̄m no. ie chri. q̄ refor. ſ. in generali reſurrectiōe. r ¶ Corp᷒ humili. nr̄e. Ly. nā in nobis mō ē hūiliatiōis occaſio: eo q̄ ē corruptibile ⁊ putrefactibile: ⁊ corrodet̄ a vermib᷒: ⁊ i cineres reſoluet̄. s ¶ Cōfiguratū. i. aſſimilatū. t ¶ Corpori clari. ſue. q2 ſācti reſurgent in corpe glorioſo/ ſic̄ ⁊ chriſtus reſurrexit. v ¶ Scōm opatio. i. potētiā operandi. x ¶ Qua poſſet etiā ſubȷ̄cere ſibi om̄ia ieſus ⁊c̄. ꝓpter creationē em̄ oīa ſunt ſibi ſbiecta/ q̄ de nihilo facta ſūt: ⁊ niſi ꝯſeruarēt̄ a deo in eſſe: i nihilū redigerēt̄. y ¶ Itaq̄ frēs mei cha. Lyra. i. mihi iuncti dilectione ſpirituali. z ¶ Et deſiderā. q2 deſiderabat eos videre tp̄alr̄ hic in vita/ ⁊ et̄naliͬ in patria. a ¶ Gaudiū meū. de vr̄o ꝓfectu. b ¶ Et corona mea. doctoribus em̄ debet̄ corona ſpecial̄/ q̄ d̄r aureola. c ¶ Sic ſtate. ſ. firmi ꝯ tribulatiōes hui᷒ mūdi. d ¶ In dn̄o chariſ. ita q̄ ab eo nullo modo euellami. e ¶ Euchodiam ro. et ſin. depre. id. ſa. in do. Ly. i. firmit̄ ſtare.

ſ habete aduertentiā ad
a b mei eſtote: et obſeruate eos qui
ſ ſm̄ veram fidem
c ita ambulant ſicut habetis for-
ſ conuerſandi
d mam noſtram. Multi enim am-
ſ peruerſe ſ de quibus
e bulant: quos ſepe dicebā vobis.
ſ cōpatiendo eos eſſe
f g Nūc autē et flens dico inimicos
ſ vie anguſte que ducit ad vitā
h crucis chriſti: quorum finis inte-
ſ mors eterna. ſ q2 plus curāt d̄ corpe q̄ de aīa
i k ritus: quorum deus venter eſt: et
ſ illa erit ſ die mortis
l m gloria in cōfuſione ipſoꝝ qui ter-
ſ eoꝝ qui carnalib᷒ inſiſtūt. ſ intētio ⁊ exerci-
n rena ſapiūt. Noſtra aūt cōuerſa-
tiū ſ in celeſtib᷒. ſ a quo celo.
o tio i celis eſt. Unde etiā ſaluato
ſ in die reſurrectionis
rem expectamus dn̄m nr̄m ieſū p q
ſ reſuſcitabit ſ incineratū
chriſtū: q̄ reformabit corp᷒ humi r
ſ vt fiat
litatis noſtre cōfiguratū corpori s t
ſ glorioſe ſ creationē
claritatis ſue/ ſm̄ opatiōnē q̄ ēa v x
ſ annihilare ⁊ iterū creare
poſſit etiā ſubȷ̄cere ſibi omnia ie-
ſ ergo reſuſcitare ⁊ glorificare
ſus chriſt᷒ dn̄s noſter. Itaq̄ frēs y
mei chariſſimi ⁊ deſiderantiſſimi z
ſ qui eſtis
gaudium meum et corona mea: a b
ſ perſeueranter
ſic ſtāte i dn̄o chariſſimi. Euchoc d e
ſ nomina ſanctarū mulierum
diā rogo ⁊ ſynticen depꝛecoꝛ id-

B

D

E Iſtę erāt duę matronę q̄s cōfortat ſpālit̄ ap'ls: tū ꝓpt̄ fragilitat̄ ſexū: tū q2 miniſtrauerāt ſibi neceſſaria/et aliis p̄dicatorib⁹: vt oſtenderet ſe gratū. a ¶ Etiā rogo ꝛ te ger. eſt nomē ꝓpriū. b ¶ Cōpar. i. ſoci⁹ ꝛ adiutor me⁹ i p̄dicatiōe. c ¶ Adiuua il. ſ. mlieres. d ¶ Que me. labo. in euā. ſ. mihi neceſſaria miniſtrā do: ꝛ nō ſolū mecū ſed e ¶ Cum clemēte ꝛ ce. adiu. meis. i p̄dicatiōe v̄bi dei/ipſis. ſ. ſicut ꝛ mihi neceſſaria miniſtrando.

ſ vt perſeuerēt
a ipſum ſapere in dn̄o. Etiā rōgo
ſ ſic dictus. ſ collaborator
b c ꝛ te germane cōmpar: ádiuua il-
ſ matronas ſ miniſtrando neceſſaria
d las quę mecū laborauerūt i euā
e gelio cūm clemente ꝛ cęteris ad-
ſ p̄dicatoribus
iutoribus meis.

¶ Dominica. XXIIII. ad Coloſſen. I. b. circa principiū.

Non ceſſam⁹ f
ſ coloſſenſibus. ſ orare ꝛ po g h
p vōbis orātes ꝛ pō-
ſtulare. ſ vt ſciatis q̄ ſit volū-
ſtulātes: vt ipleāmi i
tas dei. ſ dirigēte vos ad p̄fectionē
agnitiōe volūtat̄ ei⁹: i ōmi ſapiā k
ſ meditationibus ſacris.
ēt intellectu ſpirítali: vt āmbule- l m
ſ coram ſ opera. ſ placeans
tis digne dēo p oīa placentes: n
ſ quod facitis ſ in cel' p exēplaritatē.
in ōmni ope bono fructificātes: o
ſ voſipſi ad p̄fectionē q̄ ſtat in cognitione dei
ꝛ crēſcētes in ſciētia dei. In ōmni virtute confortati ſ̄m potentiā p q
ſ contra tribulatiōes.
claritat̄ ei⁹. In ōi patiētia ꝛ lōn- r s
ſ patienter expectantes
ganimitate: cum gáudio gratias t
ſ vocando
ad fidē vn̄ heredes efficiamur vite eterne cū ſctis
agentes deo ꝛ patri: qui dignos nos fecit in partē ſortis ſanctorū in lumine: qui eripuit nos de po-

Poſtilla Non ceſſam⁹ p vo. ꝛc. Ań initiū illi⁹ ep'lę ſcribit ſ. paul⁹ i eo. c. di. ſalutando amicabilr̄ coloſſēſes. Gr̄a vobis ꝛ pax a deo pr̄e nr̄o ꝛ dn̄o nr̄o ieſu chriſto: gratias agim⁹ deo ꝛ patri dn̄i nr̄i ieſu chriſti ſp̄ p vob̄ orantes. ſ. ego paul⁹ ꝛ thimothe⁹ diſcipul⁹ me⁹/audientes fidē vr̄am in chriſto et dilectionē quā habetis in oēs ſctōs ꝓpt̄ ſpem q̄ repoſita ē vobis i celis. Tūc ſtatim ſequit̄ p̄ſens ep'la. Notādū q̄ euāgeliū ꝛ ep'la p̄n̄s concordāt: q2 in euāgelio legit̄ de filia archiſynagogi iayri mortua: quā dn̄s ad deuotā petitionē patris reſuſcita-

f

Mat. 9. d.

uit. Sic etiā in ep'la p̄ſenti ap'ls nos hortat̄ ad deuotā orationē: p quā mēs in deū eleuatur/dicens. f ¶ Fr̄es: Non ceſſamus. Gor. horis opportunis. g ¶ Pro vobis orātes. Ly. mente. h ¶ Et poſtulantes. ſ. ore. i ¶ Ut impleamini agni. volūtatis ei⁹. vt plenius diuinā voluntatē cognoſcatis q̄d velit ꝛ quid non. k ¶ In omni ſapiētia. q̄tū ad cognitionē rex ad vitā actiuā ptinētiū. l ¶ Et intellectu ſpi. q̄tū ad cognitiōꝫ ſpūaliū ad cōtēplatiuā vitā ptinētium. m ¶ Ut am. dig. ſ. per viā h⁹ vitę ad patriā. n ¶ Deo p oīa pla. p rectā intētionē ꝛ bonā volūtatē. o ¶ In omni ope bono fru. i. p bonā operationeꝫ ad deum/ ad proximū ꝛ ad ſeipſum. p ¶ Et creſcētes in ſcia dei. i. in cognitiōe diuinitat̄. q ¶ In oi v̄tute ꝯfortati ſ̄m potētiā clari. eius. i. ſ̄m filiū qui ē claritas patris: p quē cōfortamur in bono. r ¶ In omni patiētia. Ly. aduerſox tolerantiā. s ¶ Et longanimitate. p certā p̄miox expectatiōꝫ. t ¶ Cū gaudio ꝛc. Gor. n̄ ex triſticia aut neceſſitate.

h

A Poſtilla ¶ Per ieſum chriſtũ dñm noſtrũ.

Ecce dies veniẽt ⁊c. Añ initium illius ꝓphetię locut⁹ eſt dñs de⁹ p ꝓphetã hieremiã/ dicens. Ve paſtorib⁹ q̃ diſpgunt ⁊ dilacerãt gregẽ paſcuę meę dicit dñs. Jō hec dicit dñs deus iſrl̃ ad paſtores qui paſcunt ppl̃m meũ Uos diſpſiſt̃ gregẽ ⁊ eiecistis eos: ⁊ non viſitaſtis eos. Ecce ego viſitabo ſup vos maliciam ſtudioꝝ vr̃oꝝ ait dñs. Ecce cõgregabo reliquias greg̃ mei de oib⁹ terris/ ad quas eieceram eos. Poſt hoc ſeq̃tur ep̃la hodierna/ q̃ eſt vltima dñica

B anni. Pro q̃ notandum: ꝙ pma ⁊ vltima dominica eccleſia agit de aduẽtu chriſti: in ſignum ꝙ ipſe eſt alpha et o: primus et nouiſſimus: primus in dignitate: nouiſſim⁹ i ſuitute. vñ Bern. Nemo illi ſublimior: nemo illi humilior. Jtẽ in ſignũ ꝙ cuncta noſtra opatio ab ipo ſemp incipit: ⁊ p ipſum cepta finit̃. a ¶ Ecce dies venient dicit dñs. Ly. ſcʒ chriſti veri dei ⁊ hominis. b ¶ Et ſuſcitabo da. ger. iuſtũ. i. chriſtum q̃ factus eſt ex ſemie dauid ſm carnem. c ¶ Et regnabit rex. vñ: Data ẽ mihi ois ptãs in celo ⁊ in terra. d ¶ Et ſapiens erit. ſapiẽtia increata ⁊ creata. e ¶ Et faciet iudiciũ diſcretionis in pſenti/ diſcernẽdo fideles ab infidelibus: vocando aliquos ad fidẽ/

C Dñi. vl.

ſ captiuitate diaboli ⁊ peccati

teſtate tenebrarum: et tranſtulit

ſ ad vnitatẽ eccleſie.

in regnum filij dilectionis ſuę: in

ſ filio

ſ ex captiuitate diaboli.

quo habemus redemptionem et remiſſionem peccatorum: per ieſum chriſtum dñm noſtrum.

¶ Dominica. XXV. Hieremię XXIII. a. circa principium

ſ in tpe gratie.

a b Ecce dies venient dicit dñs: ⁊ ſuſ-

ſ viuificabo

citabo dauid ger-

ſ chriſtum ex radice ieſſe. ſ inſtructor et et lector.

c mẽ iuſtũ: ⁊ rẽgnabit rex: et ſãpiẽs d

erit: ⁊ fãciet iudiciũ ⁊ iuſticiã i ter e f

ſ quando chriſtus veniet ſ eccleſia militans

ra. Jn dieb⁹ ill̃ ſaluabit̃ iuda: ẽt g h

ſ eccleſia triumphans

iſrael habitabit cõfidẽter. Et h

ſ per ſ ieſum

ẽſt nomẽ quod vocabũt eũ: dñs i

ſ qd ſequit̃ qui nos iuſtificat

iuſtus noſter. Propter hoc ecce k

ſ tunc temporis

dies venient dicit dñs: ⁊ non di-

ſ iudei ſ ſicut factũ eſt i veteri lege

cent vltra: viuit domin⁹ q̃ eduxit filios iſrael d̃ terra egypti: ſed vi l

ſ chriſtus ieſus ſ ad gratiam.

uit dominus q̃ eduxit et adduxit

⁊ dimittẽdo aliq̃s ſuo iuſto iudicio/ licet nobis occulto. f ¶ Et iuſticiã in terra. ſ. dãdo legẽ euãgelicã: q̃ continet pfectã iuſticiã. g ¶ Jn diebus illis ſaluabit iuda. i. quicũq₃ veraciter confitet̃ corde et ore nomen domini. h ¶ Et iſrl̃ habitabit confidẽter. Jſtud refertur ad ſtatum eccleſię triũphãtis: vbi eſt ſũma ſecuritas. i ¶ Et hoc eſt nomẽ qd vocabũt eũ dñs iuſt⁹ noſter. id ẽ iuſtificãs nos. k ¶ Propter hoc ecce dies ve. dicit dñs ⁊ nõ dicet̃ vltra: vi. dñs q̃ edu. fi. iſ. de ter. egy. ſcʒ p moyſen: qꝛ ſicut ad pſentiã maioris luminis min⁹ obfuſcat̃: ſic adueniente bñficio incarnationis ieſu chriſti ⁊ redemptionis noſtrę p cum pfectę obfuſcata ſunt oĩa bñficia q̃ fuerũt in veteri lege tanq̃ modica aut nl̃la reſpectiue. l ¶ Sed viuit dñs qui eduxit ⁊ addu. Glo. ordi. per chriſtum.

D

E a ¶ Semẽ dom⁹ iſrael de terra aquilonis: de cunctis ter. ad q̃s eieceraz eos illuc. Lyra. Iſta adductio intelligit de vocatione ad fidẽ chriſti: qꝛ de omnib⁹ partib⁹ terre ſunt aliq̃ vocati: ⁊ iſta vocatio maior ẽ ⁊ excellẽtior incõparabil'r oib⁹ bñficijs veterꝭ teſtamẽti. b ¶ Et habitabũt i ter. ſua. i. in eccl'ia militante/ ⁊ poſtea triumphãte: q̃ eſt terra viuẽtiũ/ ꝓmiſſa fidelib⁹ in p̃miũ: dicit dñs oĩpotens.

reſurgẽt imortalia/ſubtilia/ agilia/ clara. Et hoc fiet ex gloria animarum ad corpora redũdantia. c ¶ Deſcẽdentẽ de celo. Lyra. Nam anime beate deſcendent de celo: vt corpora reſumant: ⁊ in iudicio cõpareant. f ¶ A deo paratã. Ly. dotibus anime et corporis. g ¶ Sicut ſponſam ornatam. virtutib⁹ h ¶ Viro ſuo. i. ad honorẽ viri ſui ſcꝫ chriſti. i ¶ Et audiui vocẽ magnã de throno. ſcꝫ diuine maieſtatis. k ¶ Dicẽtẽ: Ecce tabernaculũ dei cũ hominibus: ⁊ habitabit cum eis. Ly. Habitatio eñi dei cũ homib⁹ erit inſeparabilis: qꝛ bti ſemꝑ habebũt apertã viſionẽ ⁊ ꝑfectionem. l ¶ Et ipſi popul⁹ ei⁹ erunt ſcilicet beati erunt ſicut ⁊ ipſe beatus eſt. Unde: Beatus populus: cuius dominus de⁹ ei⁹. Et alibi: Ego ero veſter deus: voſq; eritis mihi populus. m ¶ Et ipſe de⁹ cũ eis erit eoꝝ deus. Glo. ordi. quia nunq̃ ab eis expelletur: qꝛ nũq̃ peccabũt ꝯtra deũ

(Pſ. 14[?]) (Leui. 26)

ſ fideles. ſ ex captiuitate diaboli ⁊ pcti

a ſemẽ dõm⁹ iſrael de terra aquilonis: et de cunctis terris ad quas

ſ ad eccleſiam

b eieceram eos illuc: ⁊ habitabunt in terra ſua dicit dñs omnipotẽs.

¶ In feſto dedicationis. Apocalypſis. XXI. a. in principio.

c **V**Idi ciuitatẽ

ſ ſanctam eccleſiã.

ſanctã hieruſalẽ nouã deſcendentez de e

ſ vocatam

celo/ a deõ paratã ſicut ſponſam f g

ſ chriſto

ornatã virõ ſuo. Et audiui vocẽ h i

magnam de throno dicentem: k

ſ eccleſia ⁊ corpus chriſti.

Ecce tabernaculum dei cum hominibus: et habitabit cum eis: et l

ſ chriſtiani ſ dei ſ in ſacro

ipſi populus ei⁹ erũt: ⁊ ipſe deus m

ſ etiam ſ cum gloria.

cum eis erit eorum de⁹. Et abſter n

ſ per conſolationem ſempiternam.

ſ oẽs tribulationes.

get deum omnem lachrymaz ab

ſ in patria.

oculis eoꝝ: ⁊ mors vltra nõ erit/ o

Poſtilla **V**Idi ciuitatez ſanctaz hieruſm ⁊c. Ante initiũ illius ep'le ſcribit ſan. Ioãnes i eodẽ ca. di. Vidi celũ nouũ ⁊ terrã nouã: p̃mũ eñi celũ ⁊ p̃ma terra abijt. Lyr. Hec oia in fine mũdi innouabunt/ ⁊ in melius mutabũtur in claritate: vñ: Celũ ⁊ terra tranſibunt: nõ q̃tũ ad ſubſtãtiã/ ſed q̃tũ ad formã: ⁊ hoc totuz cedet ad gl'iaz electorũ: qui ex creaturis laudãt deũ. Tunc ſequit' ep'la p̃ſens. In diebus illis Hic ſanctus Ioannes deſcribit innouationẽ hũane nature q̃tũ ad electos/ dicẽs: c ¶ Vidi ciuitatẽ ſanctã hieruſalẽ. Ly. electoruz ſocietatẽ ꝑfecta charitate vnitã. d ¶ Nouam. Lyra. quãtum ad corporis gloriã. Corpora eñi ſanctorũ que non ſunt corruptibilia/ groſſa et ponderoſa et obſcura:

(Lu. 21. f.)

n ¶ Et abſterget de⁹ oẽm lachrymã ab oculis eorũ. Diuerſe ſunt lachryme quibus in hac vita affligunt' electi: ⁊ ideo in futuꝝ fugatis doloribus oĩis lachryma ab oculis eoꝝ dicit' abſtergi. o ¶ Et mors vltra non erit. id ẽ ſeparatio aie

A ⁊ corporis. a ¶ Nec luctus. pro alie
nis miſerijs. b ¶ Nec clamor. ſ. q̄ pu
gna ſpūs ad carnem. c ¶ Nec dolor.
de peccatis ꝓprijs. d ¶ Erit vltra. vñ
Eſa. 51. b. Leticia ſempiterna ſuper capita eorum:
gaudiū ⁊ leticiā te/
nebūt: ⁊ fugiet do/
lor et gemitus.
e ¶ Que prima
abi. Haymo. In
p̄nti vita boni hec
iā enumerata ſuſti/
nēt: ſꝫ in futura vi/
ta nihil mali ſuſtie/
būt. f ¶ Et dixit
qui ſe. i thro. ſcꝫ
deus omipotēs/ q̄
p̄ſidet eccleſie ſue.
g ¶ Ecce no. fa.
oia. Ly. ſ. celos et
elemēta et electoꝝ
Eſa. 65. c. corpa. Unde: Ecce
ego creo celos no/
uos et terrā nouā.

B Poſtilla

Corde ei
creditur
ad iuſti.
ore autē
cō. ⁊c. Añ initiū il
lius ep̄le ſcribit ſā/
ctus Paulꝰ i eodē
ca. dicēs: Si conſi/
tearis i ore tuo do/
minū ieſum: ⁊ i cor
de tuo credideris/
ꝙ deus illū exita/
uit a mortuis ſaluꝰ
eris. Tunc ſtati ſe/
quitur ep̄la p̄ſens.
h ¶ Crēs: corde
cre. ad iuſticiaꝫ.
Gor. i. ad iuſtifica/
tioneꝫ habendam.
i ¶ Ore aūt cō.
fit ad ſalu. i. ad p/
fectionē ſalutis: ne
ceſſe em̄ ē fidē cōſi/
teri pro loco ⁊ tpe.
In ſignū hꝰ recipit

a b c neq̨ luctꝰ/ neq̨ clamor/ neq̨ do/
ſ. iā enumerata: que dicun/
tur prima: quia p multas tribulationes oportet
nos venire ad gloriam.
d e lor ērit vltra: que prima abierūt.
ſ. chriſtus dñs
f Et dixit qui ſedebat i throno: Ec
ſ. in aliā tranſibūt formā.
g cē noua facio omnia.

¶ Finit pars prima de tpe.

Incipit poſtilla de ſanctis.

¶ In feſto ſancti Andree aplī. Ad Rom. x. b. circa p̄ncipiū.

ſ. q̄ credit in corde fit iuſtus.
b Corde em̄ cre
ſ. ex impio ideo iuſtus.
i dit ad iuſticiam: ore
ſ. qn̄ de fide requirat: neceſſe ē
vt confiteat ore: al's mortaliter peccaret: ⁊ ſic ſalꝰ
aūt confeſſio fit ad ſalutē. Dicit
non eſſet. ſ. fide formata.
em̄ ſcriptura. Omīs qui credit i k
illū nō ↄfundet. Nō em̄ ē diſtin m
ſ. apud deū nō eſt acceptio pſonaꝝ
ctio iudei ⁊ greci. Nam idē domi n
ſ. creaturaꝝ. ſ. largitor gratie. ſ. in vera
nus oium diues in oēs qui inuo/ o p
fide ſ. vt dicit ꝓpheta
cāt illū. † Oīs em̄ quicūq̨ inuo/ q
cauerit nomen domini/ ſaluꝰ erit. r s
ſ. qr vana ē de/
Quō ergo inuocabūt in quē non t
precatio ſine fide ſ. qr fides ex auditu et
crediderūt: aūt quō credēt ei quē v
non viſu.
nō audierūt: Quō aūt audiēt ſi/ x

homo ſacramentū cōfirmatiōis in frōte. C
Unde dicit in decre. Cōfirmatio ideo in
fronte ponit: vt a recipiēte fides ſine eru/
beſcētia publicet. de cōſe. diſti. v. nouiſſi/
me. Vñ: Qui me ↄfeſſus fuerit corā hoi Lu. 12. b
bus ↄfitebor ⁊ ego
eū corā patre meo
k ¶ Dic em̄ ſcri/
ptu. ſacra veracit.
l ¶ Omnis qui
credit in illū/ nō
cōfundet. ſupple
eternalr. m ¶ Nō
em̄ ē diſti. iudei
⁊ greci. Ly. qntuꝫ
ad iuſticiā q̄ eſt p fi
dē chriſti. n ¶ Nā
idē dñs oim. ſcꝫ
iudeoꝝ ⁊ gentiliū.
o ¶ Diues i oēs
Gor. i. ditans oēs.
p ¶ Qui inuocāt
illū. ſ. fide ⁊ opere
q ¶ Ois em̄ qcū
q̨ inuo. nō verbo D
tenꝰ/ ſed corde inti/
mo. r ¶ Nomen
dñi. i. filiū patris:
i quo ſicut ꝓnomi/
ne eſt notificatio.
s ¶ Sal. erit. ab
eterno ſupplicio.
t ¶ Quō er. iuo.
i quē nō cre. Ly.
q. di. nullo mō: qr
orō p̄ſupponit fidē
orantis. v ¶ Aut
quō cre. ei queꝫ
nō au. qr fides p̄/
ſuppōit auditū vel † Ioel. 2. c
a deo intꝰ p iſpirati
onē: vel ab hoīe ex/
teriꝰ p p̄dicationē.
x ¶ Quō aūt au
diēt ſine p̄dican/
te. Actus aūt pre/
dicandi preſuppo/
nit auctoritatē of/
ficij: ideo dicitur

E a ¶ Quõ vo p̄dica. niſi mittant̃. ſcʒ a deo: ſicut olim ꝓphete vel apli/ et ei⁹ locũ tenentes/ ſicut p̄dicatores alij. Gorra. Aliter aũt nõ ẽ p̄dicãdũ: ſicut nec ipſe chriſtus filius dei p̄dicare voluit niſi miſſus a quid nõ audierũt. Ly. i. habent excuſationẽ ſue infidelitatis/ propter defectum publicationis. q. di. nõ. Ad quod inducit auctoritatẽ ꝓphete dauid. m ¶ Et quidem. Gor. id eſt certe. n ¶ In omnez G

Lu. 4. g pře. Vñ. Oportet me etiã alijs ciuitatib⁹ euãgeliʒare regnuʒ dei: qꝛ ad hoc miſſus ſũ. b ¶ Sicut ſcriptũ eſt. in Eſaia. c ¶ O ſpecioſi. i. bñ formati

Eſa. 52. b ſunt. d ¶ Pedes euãge. pa. i. recõciliationẽ hois ad deũ. e ¶ Euãge. bona. ſcʒ futura. f ¶ Sed nõ oẽs obe. euã. Gor. q.

† Eſa. 53. a di. Oẽs q̇dẽ audiunt: ſed nõ oẽs obediũt euãgelio p̄dicationẽ ei⁹ recipiẽ/

F do: qꝛ gẽtiles et iudei et heretici non obediũt: ſʒ ſolũ boni chriſtiãi. g ¶ Eſai. eñ di. .i. ſacra

† Pſ. 18. a
Eſa. 53. a ſcptura. h ¶ Dñe q̇s cre. aud. nřo. Gor. qď a nob audiuit qď a te audiuim⁹. q. d. aliq̇ credit/ ſed nõ omnes. i ¶ Ergo fides ex audi. Gor. etſi deus int⁹ doceat: tñ p̄dicator exteri⁹ nũciat. k ¶ Audi. aũt p verbũ chriſti. loquẽs in apoſtol.

Mat. 10. c Vñ: Nõ eniʒ vos eſtis q̇ loq̇mini: ſed ſpũs patris veſtri q̇ loquit̃ in vob s.

Lu. 10. c Et iterũ. Qui vos audit/ me audit ⁊c. l ¶ Sʒ dico nũ/

ſ niſi adſit ſermo
a ne predicante? Quomodo vo p̄/
ſ null⁹ eñi fructuoſe p̄dicat niſi mittat̃ ⁊ illuſtretur ⁊ p̄ueniat̃ gratia operante
b dicabunt niſi mittantur? Sicũt
ſ per ꝓphetam.
c ſcriptum eſt. † O ſpecioſi pedes
ſ bonoꝝ p̄dicantium ſ nunciantiũ.
e euãgeliʒantiũ pacẽ euangeliʒan/
ſ fidem accipiendo: ⁊ bona predicata opere complendo
f tiũ bona. Sed nõ oẽs obediunt
ſ propheta
g euãgelio. † Eſaias eñ dicit: Dñe
ſ ex iudeis. ſ qď nobis reuelaſti: ⁊ a te audiuim⁹ de myſterio fidei
i q̇s credidit auditui nřo? Ergo fi/
k des ex auditu: auditus autẽ per
ſ p p̄dicationẽ. ſ qď ſequitur
l vbũ chriſti. Sed dico: Nũquid
ſ q. d. immo ſ profecto
nõ audierũt? † Et quidẽ in omnez m n
ſ apoſtoloꝝ
terrã exiuit ſonus eorum: et in fi/ o p
ſ p̄dicationis fidei ſancte trinitatis
nes orbis terre verba eorum. q

¶ In feſto ſancti Nicolai epi ⁊ cõfeſſoris Epla. Ecce ſacerdos magnus ⁊c. Quere infra in cõmuni ſanctoꝝ de Cõfeſſoribus.

¶ In feſto Cõceptiõis glĩoſe virginis Marie. Prouer. VIII. c. circa fi.
ſ in mente ſua eterna.
Dominus poſſedit mẽ ab initio vi/ r
ſ creaturaꝝ
aruʒ ſuarum: anteq̃ s

Pſ. 18. a terram. quantum ad terras medias. o ¶ Exiuit ſon⁹. id ẽ fama. p ¶ Eorũ: ⁊ i fi. oꝛ. terre. id ẽ in terras extremas. q ¶ Verba eoꝝ. i. p̄dicatio vł auditus predicationis eorum.

Poſtilla Omin⁹ poſ. me ab ini. ⁊c. In feſto ꝯceptiõis beate v̄ginis Marie ꝑ epla p̄ſens lectio ſm ſeclares legit̃: q̄ lectio princi/

H paliter exponit̃ de eterna ſapia q̄ chriſtus ẽ fili⁹ Marie v̄gis. Honoꝛ autẽ filij ẽ honoꝛ mřis ⁊ econuerſo: honoꝛ mřis ẽ honoꝛ filij. Vñ Bern. omelia iij. ſup Miſſus eſt dicit. Nõ ẽ dubiuʒ quicquid in laudibus matris profe/rimus ad filiũ ꝑtinere: ⁊ rurſum cuʒ filiũ honoꝛamus a laudib⁹ matris nõ recedim⁹. Vñ dicit eterna ſapiẽtia: r ¶ Dñs poſſe. me ab initio viarũ ſuaꝝ. Lyra. i. operum ſuorum. s ¶ Anteq̃ q̇cq̃ fa. a princi. i. ante omnẽ creationẽ.

A a ¶ Ab eterno or
dinata ſum &c.
Necdū erāt ab-
yſſi: et ego iā con
ce. erā. necdū fō
tes aqua erupe.
ſcilicet de locis ſub
terraneis. b ¶ Nec
dū mōtes graui
mo. cōſti. i. ſuper
terrā planā eleuati
c ¶ Añ oēs col.
ego partu. id ē p
cedebam a fecundi
tate paterna.
d ¶ Adhuc terrā
nō fece. et flumi.
id eſt creaturam vi
ſibilē. e ¶ Et car-
di. or. ter. id ē par
tes mūdi principa
les: que ſunt oriēs
et occidens: auſter
et aqlo. f ¶ Quā
B do prepa. celos
aderā. i. indiuiſa eni
ſunt opera trinita-
tis: et ideo filius q
eſt ſapiētia genita
ſemp operatur cū
Joā. 5. c patre. vnde Pater
meus vſq mō ope
rat et ego operor.
g ¶ Quādo cer
ta lege et gy. val
labat abyſſos. i.
cōcauitates vbi cō
gregate ſunt aq: vt
appareret arida ha
bitationi hominū
et animalium ter-
reſtrium apta.
h ¶ Qñ ethera
firmabat ſurſū.
id ē ſperam ignis:
que naturaliter ſur
ſum fertur: illa eni
pars elementorū
que otigua eſt ſpe-

ſ produceret ineſſe exiſtenti e
a quicq faceret a pncipio: ab eter-
no ordinata ſū et ex antiquis: an
teq terra fieret. Necdum erant
ſ profunditates
abyſſi: et ego iā concepta eram.
ſ ex meatibus terre occultis
Necdū fontes aquarū eruperāt
ſ pondere
b necdū montes graui mole conſti
ſ monticulos
ſ genitus ſum
c terāt. Antē oēs colles ego partu
d riebar. Adhuc terram non fece-
ſ axes quibus voluitur celum
e rat et flumia et cardies orbis tre
ſ cū eo reparando
f Quándo pparabat celos aderā
ſ termino. ſ circulo. ſ circūdedit.
g Qñ certa lege et gyro vallabat
ſ concauitates
ſ qñ firmamentū fecit ſupra
abyſſos. Quándo ethera firma h
ſ certa menſura ponderabat
bat ſurſū: et librabat fōtes aqua i
ſ oceano
rū. Quādo circūdabat mari ter- k
ſ terminum
minū ſuū: et legē ponebat aquis
ſ ne erumperent
ne tranſirēt fines ſuos. Quando l
ſ ponebat. ſ centrū
appendebat fundamenta terre:
ſ faciens
cum eo eram cuncta componēs. m
Et delectabat per ſingulos dies n
ſ gaudens vt vnus eſſem cum patre
ludens coram eo omi tempore: o
ſ gaudens in his q fiebant
ludens in orbe terrarum: et de- p
ſ vt ſim cū eis p gratiā inhabitantē.
litie mee eſſe cum filijs homi-
ſ hoim. ſ diligēter
num. Nunc ergo filij audite me: q r

re lune ether voca- C
tur. i ¶ Et libra-
bat fonteſ aqua
rum. conſtituens
eos in pōdere: i nu
mero et menſura.
k ¶ Quādo cir-
cundabat mari
terminum ſuū.
ne efflueret et ope-
riret aridam.
l ¶ Quādo ap-
pēdebat funda-
mēta terre. id eſt
ptes inferiores ter
re circa centrū: que
ſunt quedā funda-
menta ſuperiorum
partium. m ¶ Cū
eo erā cuncta cō
ponēs. quia indi-
uiſa ſunt opera tri-
nitatis. n ¶ Et de
lectabar per ſin
D gulos dies. id eſt
eternaliter gaude-
bam cū patre et ſpi
ritu ſctō. o ¶ Lu-
dēs corā eo om-
ni tempore: et lu
dens in orbe ter
rarum. id eſt ludū
faciens de orbe ter
rarū: qui ſimilis eſt
ludo pile: q de vno
transfertur ad aliū
ſm quādam reuo-
lutionem: quia re-
gna terre transfert
atq conſtituit de
gente in gentem.
p ¶ Et deli. mee
eſſe cū filijs ho-
minū. ſcilicet per
grām. q ¶ Nūc ergo
filij. ſ. per adopti-
onē. r ¶ Audite
me. ſcilicet per de
bitā attentionem.

E a ¶ Beati q̄ cu.
vias me. i. viam
mādatoꝝ et viā cō
ſilioꝝ. b ¶ Audi/
te diſci. ꝺ morib⁹
humanis. c ¶ Et
eſto ſa. in diuinis.
d ¶ Et noli ab.
eam. Bea. hō q̄
au. me. ſ. mihi obe
diendo. e ¶ Et q̄
vigi. ad fo. me.
q̄ti. ſ. i loco diuini
cult⁹ deuote oran/
do. f ¶ Et obſer.
ad po. oſtij mei.
q̄ me iue. p̄ grām
g ¶ Inueni. vi.
ſcꝫ eternā. h ¶ Et
hau. ſal. a dn̄o.
qui eſt fons ſalut̄.

Poſtilla

F I N dieb⁹
illis. Ste
pha. ple.
gra. ⁊ foꝛ
ti. ⁊c. Dn̄ initiū il/
li⁹ ep̄le ſcribit ſan.
Lucas ꝙ poſt aſcē
ſionē chriſti verbū
dn̄i creſcebat: ⁊ mlt̄
tiplicabat̄ nūerus
diſcipuloꝝ ī hieru/
ſalē: valde mlta eti
am turba ſacerdo/
tū obedebat fidei.
Tūc ſtatim ſequit̄
preſens epiſtola.
i ¶ Stepha. aūt
ple. grā. Lyra. ad
bene operandum.
k ¶ Et forti. ad/
uerſa tolerando.
l ¶ Faci. p̄di. et
ſigna magna in
populo. ad veri/
tatem fidei catholi
cę confirmandam.
m ¶ Surrex. au
tem quidā de ſy

ſ doctrinas ⁊ p̄cepta
a b beāti q̄ cuſtodiūt vias meas. Au
ſ eruditionē ſ accipite eā cū deſiderio.
c dite diſciplinā ēt eſtote ſapiētes:
ſ vilipendere
d ēt nolite abijcere eā. Btūs hō q̄
ſ aure obedientie
e audit me: ēt qui vigilat ad foꝛes
ſ ſemp
f meas q̄tidie: ēt obſeruat ad po/
g ſtes oſtij mei: q̄ me iuenerit iuēni
h et vitā: ēt hauriet ſalutē a dn̄o.

¶ In feſto ſc̄ti Thome apl̄i epi
ſtola. Iam nō eſtis hoſpites ⁊c.
quere infra in cōmuni ſanctoꝝ.

¶ In feſto ſancti Stephani p̄/
thomartyris. Actuum. VI. b.

i I N diebꝰ illis
Stēphanus plenus
ſ dono ſpiritusſancti.
k grā ⁊ foꝛtitudine faci/
ſ .i. miracula p̄cul a poteſtate nature
ebat prodigia et ſigna magna in
ſ iudei.
m populo. Surrexerūt autē quidā
ſ congregatione ſ ab iſtis
de ſynagoga q̄ appellabat̄ liber
locis nominati
tinoꝛū ēt cyrenēſiū ēt alexādrino n o
ſ quidā ſ dicti
rū ēt coꝝ qui erāt a cylicia ⁊ aſia p
ſ contradicētes ei
diſputāntes cū ſtephano. Et nō q
ſ ſancto
potērāt reſiſtere ſapiētię ⁊ ſpūi q̄ r
ſ indurati ⁊ ſupbi ſ pleni vitijs
loq̄batur. Dūra ceruice ēt incir/ s t
cūciſi coꝛdib⁹ ⁊ aurib⁹: vōs ſem/ v
ſ ꝯtradicitis chriſto loquēti per
per ſpirituſctō reſtitiſt̄: cui⁹ nūc x
oꝛa p̄phetaꝝ ſ falſi ſ oꝛe ⁊ opere.
p̄ditoꝛes ⁊ homicidę fuiſt̄. Au y

nago. q̄ appel. G
liberti. a regione
ſic nominatoꝛū: vt
dicit Glo. interli.
n ¶ Et cyrenen.
a cyrene ciuitate.
o ¶ Et alexan.
id eſt ab alexādria
metropoli egypti.
p ¶ Et coꝝ qui
erāt a cili. ⁊ aſia.
nomina ſunt regio
nū iudeę p̄pinq̄rū.
q ¶ Diſputā. cū
ſtepha. fidē catho
licā verbis quantū
poterāt īpugnādo
r ¶ Et nō pote.
reſi. ſapiē. ⁊ ſpūi
q̄ loque. ſ. ſ̄m ꝙ p̄
miſerat ſaluatoꝛ di Lu. 21. A
cēs. Ego dabo vo/
bis os ⁊ ſapientiā:
cui nō poterūt reſi
ſtere ⁊ cōtradicere H
oēs aduerſarij vr̄i.
Tūc poſt redargu
ebat eos acriter di
cens: s ¶ Dura
ceruī. i. obſtinata
mente. t ¶ Et in
circumciſi coꝛdi
bus ⁊ auribus.
id eſt a vitijs ⁊ ſoꝛ/
dib⁹. v ¶ Vos ſp
ſpirituiſancto re
ſtitiſtis: qui locu/
tus eſt p̄ p̄phetas
de chriſto. x ¶ Cu
ius nūc prodito
res et homicide
fuiſt̄. Lyra. eius
crucifixionem pro/
curando. y ¶ Au
diētes autē hec
diſſecabant̄ coꝛ
dibus ſuis. Ly/
ra: quia non habe/
bāt rōnē interficiē/

Levi, 2.

A di eũ: et tñ oĩbus modis interficere vole/
bant: ⁊ ſic diſſecabant interius: q₂ paſſio
prevalens diſcrepabat a ratione recta.
a ¶ Et ſtridebãt dẽtibus in eũ. ſicut
canes rabidi. b ¶ Cũ aũt eẽt ſtepha.
plenus ſpũſctõ/
intẽ. in cęlũ. vbi
fiduciã ſuã colloca/
uerat. c ¶ Uidit
gloriã dei. ad cõ/
fortationem ſuam
ex ſpeciali gratia.
d ¶ Et ieſum ſtã
tẽ a dextris vir/
tutis dei. Ly. ad
deſignandũ ꝙ erat
paratus ad eius ro
borationẽ: quia ſta
re propriũ eſt adiu
uantis in prelio: ſe/
dere autẽ propriũ
eſt iudicãtis vel re/
gnantis. e ¶ Et
B ait: Ecce video
cęlos apertos: ⁊
filiũ hoĩs ſtantẽ
a dextr̃ vir. dei.
Nõ eſt h̃ intelligẽ/
dũ ꝙ cęli fuerint di
uiſi cũ ſint incorru
ptibiles: ſed q₂ ſic
clare vidit ac ſi nul
lum eſſet obſtacu/
lum intermedium.
f ¶ Exclamã. au
tẽ voce magna.
ne audirẽt ſtepha/
ni verba. g ¶ Cõ
tinuerunt aures
ſuas: ⁊ impetuz
fecerunt vnani/
miter in eũ. non
rõne ſed furia moti
h ¶ Et eiiciẽtes
eum extra ciuitatẽ lapidabant. tan/
q̃ blaſphemũ. Modus eñ erat blaſphe/
mos extra ciuitatez lapidari. Unde dixit
levi. 24. c. dominus ad Moyſen: Educ blaſphemũ
et obruet eũ omnis populus lapidibus.

i ¶ Et teſt. depoſu. veſti. ſua ſec⁹ pe C
des adoleſcẽ. qui voca. ſaul⁹. Lyra.
vt expeditius ⁊ celerius eũ interficerent.
k ¶ Et lapidabãt ſtephanũ inuocã
tẽ ⁊ dicentẽ: Dñe ieſu ſuſcipe ſpiri/
tũ meũ. Poſi
tis aũt geni. Ly.
vt in orãdo mod⁹
eſſet deuotus.
l ¶ Cla. vo. ma.
q̃ pcedebat ex affe
ctu magno ad pri/
moꝝ ſalutẽ/ dicẽs:
m ¶ Dñe ne ſta/
tuas ill' hoc pec.
Ly. reſeruãdo eis
ad pęnã ęternã: ſed
da eis pniam. Unde
Beda. Stephan⁹
pſeipſo ſtãdo ora
uit/ ſ₃ pro inimicis
flexis genibus ⁊c.
n ¶ Et cũ hoc di
xiſſet. ex feruore D
charitatis: ſm di/
ctũ ſaluatoris. Unde:
Orate p calumni/ Mat. 5. g.
antib⁹ ⁊ pſeqntib⁹
vos. o ¶ Obdor
miuit in domino
Nam anima eius
ſanctiſſima abſor/
pta fuit in abyſſo
ſupernę claritatis.
⁊c. Sequitur in te/
xtu. ¶ Saul⁹ au
tem erat conſen/
tiens neci eius.
Facta eſt autez
illa die pſecutio
magna in eccle/
ſia que erat hie/
roſolymis: ⁊ oẽs
diſpſi ſũt p regi/
ones iudeę ⁊ ſamarię preter apl'os.
Curauerũt aũt ſtephanũ. Ly. i. decẽ/
ter ſepelierũt. ¶ Uiri timorati. i. timẽ
tes deũ: inter q̃s Gamaliel fuit pncipal'.
¶ Et fecerũt planctũ magnũ ſup eũ.

ſ iudei ſ diuiſ. ſunt nõ rõne
dientes aũt hęc diſſecabant cor/
ſ ⁊ iuſticia. ſ fremuerunt
a dibus ſuis: et ſtridebãt dentibus
b in eum. Cũm aũt eſſet Stepha/
ſ ſuſpiciens.
nus plenus ſpũ ſancto: intẽdens
ſ vnde recepit cõſolationẽ
c in cęlum/ vidit gloriã dei: et ieſuz
ſ a q̃ recepit roborationẽ
e ſtantẽ a dextr̃ virtutis dei/ et ait:
Ecce video cęlos aptos: et filiũ
ſ ieſum chriſtũ paratũ ad ſuccurrendũ mihi.
hominis ſtantẽ a dextris virtutis
ſ iudei ſ blaſphemauit.
dei. Exclamantes autẽ voce ma
ſ cum digitis
g gna: cõtinuerũt aures ſuas: et im
ſ irruerunt ſ pariter oẽs. ſ in ſtephanũ.
petum fecerũt vnanimiter in eũ.
ſ eiecerunt
h Et eiicientes eum extra ciuitatez
ſ ſcʒ et ſ accuſatores falſi
lapidabãt. Et teſtes depoſuerũt i
ſ ad
veſtimenta ſua ſecus pedes ado
leſcentis: qui vocabatur ſaulus.
ſ orantem
Et lapidabant ſtephanum inuo k
cantem et dicentem: Domine ie/
ſu ſuſcipe ſpiritũ meum. Poſitis
ſ flexis poplitibus
aũt genibus/ clamauit voce ma/ l

ac ſi eſſent blaſphema toria. Lir.

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

E Poſtilla
IN dieb⁹
illis. Ui-
di. ſupra
montem
ſion agnum ſtā-
tem: ⁊ cū eo cen-
tū quadraginta
q̄ttuor milia ⁊c̄.
Heb.12.f. Lyra. In eccl'ia tri
umphāte que dici-
tur mons ſion.
b ¶ Agnum ſtā-
tem. Id eſt chri-
Joā.1.d ſtum qui eſt agnus
dei. c ¶ Et cum
eo centum qua-
dragintaquat-
tuor milia. In ta
li numero venerau
tur pueri innocen-
tes: quorum feſtuꝫ
peragitur ſm̄ illaꝫ
viſionem que oſtē-
ſa eſt Joāni quādo
a Domiciano ceſa
F re in exiliuꝫ miſſus
fuit: vbi ſcripſit li-
brum Apocalyp.
ſed tamen cert⁹ nu
merus puerorū in-
nocentum nō repe
ritur certitudinali-
ter in ſcripturis.
d ¶ habētes no
men eius et no-
men patr' eius
ſcriptū in fronti
bus ſuis: ⁊ audi
ui vocem de ce-
lo tanq̄ꝫ vocem
aquarum mul-
tarū. id eſt multi-
tudinis ſanctoruꝫ.
e ¶ Et tanq̄ꝫ vo-
ceꝫ tonitrui ma-
gni. i quo deſigna
tur magnitudo lau
dis huius: non ſo-
lum ex laudātium

ſ nō accipias.
gna dicens: Dn̄e ne ſtatuas illis
ſ vindictā de hoc ſancto
hoc peccatū. Et cū hoc dixiſſet:
ſ ſomno corporalis mortis
obdormiuit in domino.

¶ In feſto ſcti Joānis ap'li ⁊ euā
geliſte Ep'la. Qui timet deū faci
et bona ⁊c̄. Quere etiā in cōmu-
ni ſanctoꝝ de euangeliſtis.

¶ In feſto pueroꝝ innocentum.
Apoca. XIIII. a. in princi.
ſ duct⁹ ioānes fuit in pathmos
IN diebus illis:
ſ eccleſia triūphante.
a Uidi ſupra montem ſion
ſ chriſtū ſ innumerabiles mar
b c agnū ſtātē: ⁊ cū eo cētū q̄dragin
tyres ſ ſed ſꝫ equaliter inuocantes
d taq̄ttuor milia hābētes nomē ei⁹
ſ qui pmanſerūt in cōfeſſione fidei.
⁊ nomē p̄ris ei⁹ ſcriptū i frōtib⁹ ſu
is. Et audiui vocē de celo tanq̄ꝫ
ſ multoꝝ ſanctoꝝ qui multas gratias habent.
e vocē aquaꝝ multaꝝ: ⁊ tanq̄ꝫ vocē
ſ fortiter laudantes deū
tonitrui magni. Et vocē quā au- f
ſ cythariſtaꝝ ſ tangentiū cytharā.
diui ſicut cytharedoꝝ cytharicā-
tiū i cythar' ſuis. Et cātābāt q̄ſi g
cāticū nouū ān ſedē ⁊ an q̄ttuor h i
ſ in p̄ſentia ſanctoꝝ omniū
aīalia ⁊ ſeniores. Et nēo pōterat k
ſ q: martyriū ⁊ caſtitas ſpeciale ꝯſequit̄ p̄miū.
dicere cāticū nouū niſi illa cētū q̄
ſ ſanguine chriſti que ſecuti ſunt
dragītaq̄ttuor milia q̄ empti ſūt d
ſ inocētes vl' martyres ꝯtinētes ſ polluti p⁹ votū
ter̄ra. Hi ſūt q̄ cū mlierib⁹ n̄ ſūt co- l
inq̄nati: v̄gines em̄ ſūt. Hi ſequūt̄ m
ſ chriſtū via p̄cepti ⁊ conſilii
agnū q̄cunq̄ꝫ ierit. Hi empti ſunt

multitudine/ ſꝫ eti- G
am ex mō laudis et
qualitate. f ¶ Et
vocem quaꝫ au-
diui ſicut cytha-
redorum cytha-
rizantium in cy-
tharis ſuis. Nā
hec laus eſt coram
deo ⁊ angelis eius
gratioſa. g ¶ Et
cantabant qua-
ſi canticū nouū.
quia dicti laudan-
tes ſunt de nume-
ro ſanctorum noui
teſtamēti. h ¶ An
te ſedem. ſcilicet
dei. i ¶ Et ante
quattuor ania-
lia ⁊ ſeniores. id
eſt in preſentia ſan-
ctoruꝫ patriarcha-
rum ⁊ prophetarū
in celo exiſtentium
k ¶ Et nemo po H
terat dicere can-
ticum nouū ni-
ſi illa centū qua
dragintaquat-
tuor milia/ qui
empti ſūt de ter-
ra. ſcilicet ſangui-
ne chriſti. l ¶ hi
ſunt qui cū muli
eribus non ſunt
coinquinati: vir
gines enim ſūt.
integritatem car-
nis ſeruando.
m ¶ hi ſequun-
tur agnum quo-
cunq̄ꝫ ierit. hi
empti ſūt ex ho-
minibus primi-
tie deo. id eſt gra-
tioſi ſunt ſicut pri-
mi fructus et ma-
gis delectabiles.

A a ¶ Et in ore eorū nō ē inuē. mēda. Nam pueri iſti hereditatē fidei nō loquē do/ſed moriēdo confeſſi ſunt. b ¶ Sine macula ſunt añ thro. dei. nā macula peccati originalis purgata fuit ꝟtute ſui

e ¶ Et cedis. id eſt verberibus ꝛ flagellis. f ¶ In diſcipulos domi. i. contra credētes in deū/ qui tūc dicebant diſcipuli: quia nōdum nominabantur chriſtiani. g ¶ Acceſſit ad principē ſacerdotū. C

Poſtilla P Aul⁹ ãt adhuc ſpi. mi. et ce. ꝛc. Ante initium illi⁹ ep̄le ſcribit ſctūs Lucas: ꝙ diſcipuli q̄ erāt diſperſi poſt lapidationē ſcti Stephani ꝑtrāſibāt euāgelizātes verbū dei. Philippus autem deſcēdēs in ciuitatem Samarie ꝑdicabat illis chriſtū. Intēdebāt aūt turbe his que a Philippo dicebantur: B vnanimiter audiētes ꝛ vidētes ſigna q̄ faciebat. Multi enim eorū qui habebant ſpiritus immundos: id eſt diabolos clamantes voce mag̃ exibant: multi autem paralytici ꝛ claudi curati ſunt. Factū eſt ergo magnuꝫ gaudium in illa ciuitate. Tūc poſtmodum ſequit̃ epiſtola hodierna. c ¶ Paulus autē adhuc ſpirans. Lyra. id eſt ex vehemēti ſpiritu ignem perſecutiōis in ſe accendens ꝛ in alijs contra eccleſiam. d ¶ Minarum. in ꝟbis iniurioſis.

martyrij

primi fructus: nam in primitiua eccleſia freq̄nter martyres fiebant ſancti.

ex hominib⁹ primitie deo ꝛ agno

a Et in ore eoꝝ nō eſt inuentū mē-

qꝛ fideliter cōfeſſi ſunt fidē chriſtianā.

qꝛ ois macl'a purgat̃ martyrio origīal' ꝛ actual'

b dacium. Sine macula em̄ ſunt ante thronum dei.

¶ In Cōuerſione ſancti Pauli apl̄i. Actu. IX. a in principio.

g P Aulus autē

acceſus minis ꝛ ꝟbis cōtu-

adhuc ſpirās minarū

melioꝝ a cedo is. re. i. ꝑcuterē

rū et cedis in diſci- e

pulos dn̄i: acceſſit ad ꝑncipē ſa- f g

lr̄as ꝑſecutorias ꝛ autēticas.

cerdotū: ꝛ petijt ab eo ep̄las i da- h

iudeoꝝ aliq̄s

maſcū ad ſynagogas: vt ſi quos i k

chriſtiane

īueniret hui⁹ vie viros ac mulie-

ligatos ꝛ captiuos

res victos ꝑduceret in hieruſalē

accidit

Et cū iter faceret: ꝯtigit vt appro-

huic ciuitati circūdedit.

pinq̄ret damaſco: ꝛ ſubito circū-

ꝓſtratus.

fulſit eū lux de celo: ꝛ cadēs iter l

m n

rā audiuit vocē dicētē ſibi. Sau- m n

ſic vocatus eſt mēbra mea

le ſaule q̄d me ꝑſequerꝭ. Qui di- o p

xit. Quis es dn̄e? Et ille. Ego ſū

nazarenus in mēbris imo īpoſſibile

ieſus quē tu ꝑſequeris. Durū eſt tibi contra ſtimulum calcitrare.

Ly. nō vocatus: ſꝫ ſe ingerens voluntate nocēdi inflammatus. h ¶ Et petijt ab eo epi. vt ex eius auctoritate magis poſſet nocere fidelib⁹. i ¶ In damaſcū ac. ſynago. Lyr. vt ibi ꝑſeq̄ret̃ credentes ſicut fecerat in hieruſalē. k ¶ Vt ſi q̄s inue. hui⁹ vie vi. ac. muli. vinctos ꝑdu. in hie. Et cū iter fa. cō. vt appro. Da. et ſubi. circū. eū lux de ce. Lyra. ſicut ſolet fieri i choruſcatione ꝛ fulgure. D l ¶ Et cadēs in terrā. ꝓ ſtupore ꝛ admiratione. m ¶ Audiuit vocē. ſ. auditu corporis ꝛ mentis. n ¶ Dicē. ſibi Sau. ſaule. Hec duplicatio fit ad magis mouēdū eius attētionē. o ¶ Quid me ꝑ. ſ. in mēbriſ meis: q̄ ꝑſeq̄bat̃ ſaul⁹: ꝛ nō chriſtū in ꝓpria ꝑſona: qꝛ iā ſedebat ad p̄ris dextrā glioſ⁹. p ¶ Qui dixit: Quis es do. ꝛc. Du. ē ti. con. ſti. calcitrare. id ē potentiori te incōparabiliter reſiſtere.

E a ¶ Et tre. ac ſtu
pēs. Ly. de cogni
ta chriſti ptāte: quē
aū non credebat in
celo regnare/ſʒ ma
gis vt falſum ꝓphe
tam cum damnatꝰ
eſſe. b ¶ Dixit:
Dn̄e: q̄d me vis
fa. q. d. ex nūc para
tus ſū tibi in oībus
obedire. c ¶ Et
dn̄s ad eū: Sur.
ꝛ igre. ci. ꝛ ibi di.
ti. q̄d te opoꝛ. fa.
In h̄ oſtendit chri
ſtꝰ ꝙ vult vt vnꝰ hō
informet̄ ab alio.
d ¶ Viri au. illi
q̄ comi. cū eo ſta
bāt ſtu. audi. q̄.
vocē. ſ. pauli: non
autē chriſti: audie
bant paulū dicētē:
F Quis es domine:
q̄d me vis facere?
e ¶ Nemi. autē
vi. q2 nō videbant
aliquā perſonā ad
quam dirigeret ſer
monē: iō ſtabāt ſtu
pefacti. f ¶ Sur.
aūt ſaul. d̄ terra
apt. ocu. ni. vi.
Ly. ſ. viſu corpali
videbat autem vi
ſu mētali: quia ſm̄
doctores cōmunit̄
i illo triduo fuit ra
ptus vſqꝫ ad celuʒ
tertiū. g ¶ Et nō
mādu. ne. bi. Ly
ra. ſuſtentatꝰ illa vi
ſiōe ſicut ꝛ Moy
ſes. xl. diebꝰ in mō
te ſynai. h ¶ Erat
au. qui. diſ. Da.
no Ana. Lyr. qui
d̄ iudaiſmo ad fidē

ſ ex tremore ſ ex fulgore
a b Et trēmēs ac ſtupēs dixit: Dō
ſ obediens ero
c mine quid me vis facere? Et dō
minꝰ ad eū: Surge ingredere ci
ſ damaſcum
uitatē: ꝛ ibi dicet̄ tibi q̄d te opoꝛ
ſ .i. comites
d teat facere. Viri aūt illi q̄ comita
ſ attoniti
bātur cū eo ſtabāt ſtupefacti: au
ſ ſonū. ſ nullā pſonā loquentē
e diētes q̄dē vocē nēminē autē vi
f dētes. Surrēxit aūt ſaulꝰ de ter
ra: aptiſqꝫ oculis nihil videbat.
ſ manus eius manibus ſuis tenētes.
Ad manꝰ aūt illū trahētes intro
ſ ciuitatē
duxerunt Damaſcū. Et erat ibi
g tribꝰ diebꝰ nō vidēs: ēt nō mādu
ſ ſuſtentatus viſione celeſti
h cauit neqꝫ bibit. Erāt aūt quidā
ſ chriſtianus
diſcipulꝰ Damaſci noīe Anani
i as: ēt dixit ad illum in viſu dn̄s:
ſ paratus ſum ꝛ pſto.
Anania. At ille ait: Ecce ego
dn̄e. Et dn̄s ad eū. Surge ꝛ va
ſ plateam rectam
de i vicū q̄ vocat̄ rectꝰ: ꝛ quere i
ſ vn̄ fuit natus
domo iude ſāulū noīe tharſenſē k
ſ habet mentē eleuatā ſ releuatū in viſiōe
Ecce eīm oꝛat. Et vidit viꝝ Ana l m
ſ vt curaret eū a cecitate n
niā noīe itrōeuntē et iponētē ſibi o
ſ dn̄o
manꝰ vt viſū recipiat. Rn̄dit āt
Ananias. Dōmie audiui a mul p q
ſ ſaulo
tis de viro hoc: quanta mala fe
ſ diſcipulis
cerit ſctis tuis in hierl̄m. Et h̄ hʒ

chriſti cōuerſus fu G
it: ſcientia ꝛ vita fa
moſus. i ¶ Et di
xit ad il. i vi. do.
Ana. At ille ait:
Ecce ego do. Et
do. ad eū. Sur. ꝛ
va. in vi. q̄ voc.
rec. ꝛ que. in do.
iude. Ly. hoſpes
eīm pauli iudas vo
cabat̄. k ¶ Sau.
no. thar. d̄ tharſo
oꝛiundum. l ¶ Ec
ce eīm oꝛat. eſt eīm
orō eleuatio mētis
ad deū: inq̄t Hugo
in d̄ orōne. Fuerat
autē vſqꝫ ad tertiū
celum raptus: et ex
illo raptu egreſſus
deo grās agebat.
m ¶ Et vi. in reue
latiōe dn̄i. n ¶ Vi
rū Ana. noie. ita H
ꝙ reuelatio fuit ſi
bi facta: nō ſolū de
ꝑona/ſʒ etiā de ꝓ
prio noie. o ¶ In
tro. ꝛ ipo. ſi. ma
nꝰ vt vi re. Lyra.
Hec autē ipoſitio
erat ad curationeʒ
corpalē: ſicut de be
ato Laurētio legit̄
ꝙ ponebat manus
ſup cecoꝝ oculos ꝛ
illūiabāt. p ¶ Rn̄
dit aūt Ana. Ly.
ſe excuſando: eo ꝙ
ſaulꝰ erat famoſus
i pſecutōe credētiū
i chriſtū. q ¶ Dn̄e
audi. a multꝪ de
viro hoc quāta
mala ſanctis tu
is fecerit in hie
ruſalem. Et hic
habet poteſtatē

ſ contentā in litteris
ptatē a p̄ncipibus ſacerdotū alli
ſ credunt in te
gandi oēs q̄ inuocant nomē tuū.
ſ ananiam
Dixit autē ad eum dn̄s:† Uade
ſ q2 elegi eum ex ſpeciali gratia
a qm̄ vas electiōis eſt mihi iſte:ūt
ſ predicet
b portet nomē meū cōrā gētib⁹ ꝛ re
ſ faciā vt effectua/ liter videat tribulatiōes ꝛ anguſtias quas ſuſti/ nebit ꝓpter me.
gib⁹ et filijs iſrl̄. Ego em̄ oſtēdā
c illi q̄ntā oporteat eū ꝓ noīe meo
d e pati. Et abijt ananias: ꝛ itrōiuit
ſ inde vbi erat ſaulus
i domū: et iponēs ei manū dixit:
ſ ad te.
Saule frater: dn̄s ieſus miſit me
ſ a hieruſalē
q̄ apparuit tibi i via q̄ veniebas:
ſ recipias viſum ꝑditū. ſ accipiēdo baptiſmū in quo daꝛ grā ſpūſſanct
vt videas ꝛ iplearis ſpūſctō. Et
ꝯfeſtim ceciderūt ab ocul' ei⁹ tanq̄
ſ duricies quedā formata vt ſquame piſciū.
f ſquame: ꝛ viſū rēcepit. Et ſurgēſ
ſ mādūcaſſet
g baptiçat⁹ eſt. Et cū accepit cibū
ſ corporaliter ſ chriſtianis
h cōfortatus eſt. Fūit aūt cū diſcipulis qui erant da/
maſci ꝑ dies aliquot. Et continuo ingreſſus in ſy/
ſ iudeoꝝ cōgregationē ſ .i. verus deus ꝛ homo
nagogas: pꝛedicabat ieſum/ qm̄ hic eſt filius dei.
ſ attoniti. ſ iudei. ſ ꝑdicantē ſ vnus ad aliū
i k Stūpebāt aūt oēs q̄ eū audiebāt/ et dicebānt: No
ſ ꝑſequebaꝛ. ſ credebāt chriſtum.
ne hic ē q̄ expugnabat in hierl'm eos q̄ iuocabāt no
ſ ꝓpterea ſ captiuos.
mē iſtud: Et huc ad hoc venit: vt vinctos illos du
ſ in hieruſalem
ceret ad p̄ncipes ſacerdotū. Saul⁹ aūt multo ma/
ſ ꝓficiebat teſtificādo ꝛ ꝑdicando chriſtū. ſ rōne ꝛ auctoritate
l gis cōualeſcebat et cōfundēbat iudeos q̄ habita/

A a p̄ncipib⁹ ſacer
dotū alliga. ꝛc.
Dixit aūt ad eū
dn̄s: Uade: qm̄
vas electionis ē
mihi iſte. i. ſpālr̄
vas electuꝫ gratie
ꝛ ſciētie cōtentiuū.
a Et por. no/
mē me. ſ. ope ꝛ ꝑ/
dicatiōe. b Co/
rā gētib⁹ et regi.
ꝛ fil. iſrl̄: ego em̄
oñdā illi. ſ. ꝑ effe
ctū. c Quanta
opor. eū pati ꝓ
noīe meo. q2 per
Act. 14. d. mltas tribulatiōeſ
oportet nos intra/
re in regnū celorū.
d Et ab. ana/
nias. ad exequen/
dū dn̄i mandatū.
e Et introiuit
B i domū: ꝛ impo/
nēs ꝛc. Et cōfe/
ſtim ce. ab ocul'
ei⁹ tanq̄ ſquame.
Ly. i. macle albe ꝛ
dure/ ſic ſunt ſqua/
me piſciū: q̄ cauſa/
te fuerūt in eo lumi/
ne exceſſiuo ipꝫ ex/
cecante. f Et vi
ſū re. Et ſurgēs
ba. ē. in noīe Jeſu
chriſti. g Et cū
acce. cibū/ cōfor.
eſt. duplici ꝯforta
tiōe. ſ. ſpū ꝛ corpe.
h Fuit aūt cū
diſci. q̄ erant da
ma. ꝑ di. aliq̄t: ꝛ
cōti. igreſ. ſyna.
ꝑdi. ieſū. qm̄ hic
eſt fili⁹ dei. ſtatim
poſt baptiſmum. l
Ex illo patet ꝙ do
ctrinam euāgelicā

nō habuit ab hoīe/
ſꝫ a deo. i Stu/
pebant aūt oēs
q̄ eū au. de tā ſubi
ta mutatiōe: ꝑ quā
atrociſſim⁹ fidei ꝑ/ †21. diſt. c.
ſecutor factus fue/ q̄uis.
rat ꝯſtātiſſim⁹ ei⁹ ꝑ 22. di. c. 2
dicator. k Et di in p̄nci.
cebant: Nonne
hic ē q̄ expugna
bat i hierl'm eos
q̄ inuocabāt no
mē iſtud: et huc
ad hoc venit ꝛc.
Saul⁹ aūt mul/
to magis ꝯuale/
ſcebat. ſ. ꝓcedēs
ſꝑ de bono in me/
li⁹. l Et ꝯfūde/
bat iudeos qui
habitabant da/
maſci: affirmās
qm̄ hic eſt chri/
ſtus. Lyra. i. ꝙ ie
ſus naçarenus eſt
vere chriſtus in le/
ge ꝛ ꝓphetis pro/
miſſus. Qđ decla/
rabat ꝑ ſcripturas
veteris teſtamēti:

C

D

G

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

E quas prius didicerat a gamaliele: et poſt ea multo perfectius a deo illuſtrante.

quis poterit cogitare diē aduētus G ei⁹. q. d. nullus. vnde. De die illa ⁊ hora mat. 24. nemo ſcit: nec angeli celoꝝ/ niſi ſol⁹ pať. k ¶ Et quis ſtabit. id eſt poterit ſtare. l ¶ Ad videˉ. eū. Ly. q: ſicut p̄mus ad/ uētus fuit i humili tate ⁊ mãſuetudie: ita ⁊ ſcõs erit i po/ tentia ⁊ errore.

Poſtilla
Hec dicit do. ⁊c. In p̄nti ep̄la nūciať vtercꝫ aduēt⁹ chriſti. ſ. in carnē/ ⁊ in iudiciū: ⁊ p̄mo denū ciať pri/ m⁹ aduēt⁹ i carnē/ cū dr. a ¶ Hec di cit dn̄s de⁹. ſ. pr. b ¶ Ecce e. mit. an. meū. Ly. i. io annē baptiſtã: qui magis duxit in ter ris vitã angelicam q̃ humanã. Oꝫ em̄ hec ſcp̄ta itelligãť de ioãne baptiſta: hoc ptꝫ vbi chriſt⁹ dixit d ioãne: Hic ē de q̄ ſcp̄tū ē: Ecce ego mit. an. meū. Mat. 11. b
c ¶ Et p̄pa. viã an̄ fa. meã. i. ante filiū: q: p̄dicatio et baptiſm⁹ ioãnis fu erūt q̄dã p̄paratio nes ad baptiſmū ⁊ p̄dicationē chriſti. F
d ¶ Et ſtatī ve/ ni. ad te. ſan. ſu/ um. i. in hieruſm: q: ibi chriſtus hodie fuit oblat⁹ a mr̄e/ ⁊ receptus a ſymeo/ ne: et poſtmodum ibi pluries p̄dica/ uit: ⁊ ibidez multa miracula fecit.
e ¶ Dn̄a. quem v. q̃. i. quē vos de ſideratis. f ¶ Et an. teſt. i. chriſt⁹ q̄ fuit nūci⁹ noui te.

bant damaſci: affirmãs quoniã
(aſſerens) (ieſus.) (in lege p̄miſſus.)
hic eſt chriſtus.

¶ In feſto purificatiõis ſanct marię vir. Malach. iii. a. in p̄n.

Hec dicit dn̄s a
de⁹: Ecce ego mitto b
(ioãnē baptiſtã.) (p p̄dicatio)
angelū meū: ⁊ p̄pa/ c
(nē et baptiſmū.) (i. filiū q̄ imago)
rabit viã ante faciem meã: et ſtã/ d
(patris expꝛeſſa eſt.) (q: rex ⁊ ſumm⁹ ſacerdos)
tim veiet ad t̄eplū ſctm̄ ſuū dn̄ã/ e
(chꝛiſtus.) (deſiderio.) (enūciatoꝛ)
toꝛ quē vos queritis: ⁊ angelus f
(noui) (ſūme) (ille ipſe)
teſtamēti quē vos vult᷑. Ecce ve g h
(chriſtus etiã veniet ad iudicandū.)
nit dicit dn̄s exercituuꝫ. Et quis i
(q. d. Nemo poteſt ſcire aduentū)
poterit cogitare diem aduentus
(pōt reſiſtere maieſtati ſue quã in ſcd̄o ad/)
eius: ⁊ quis ſtabit ad videndum k l
(uētu oſtēdet.) (pbãs electos p tribulatiões)
eū? Ipſe em̄ q̄ſi ignis conflãs: et m
(lauãdatioꝝ panni.)
quaſi herba fullonū. Et ſedebit n
(defluere faciēs.) (purgãs.)
cōnflans ⁊ emūdans argentū: et o p

m ¶ Ipſe em̄ q̄ſi ignis conflãs/ ⁊ q̄ſi herba fullo/ nū. Iſta referunť ad p̄mū ⁊ ad ſecun dū aduētū. Cū em̄ dicit: Ipſe em̄ q̄ſi ignis cōflãs: ad ſe/ cundū aduētū p̄ti/ net: ⁊ q̄ſi herba ful lonū/ ad p̄mū. Nã herba fullonū qua vtunť fullones ad purificãdū veſtes/ ⁊ faciendū eas niti das: miti⁹ ⁊ ſuaui⁹ lauat ſordes pãno rū: ignis aūt cū ma gna violentia pur/ gat metallū: ſic i p̄ mo aduētu chriſti cū magna manſue tudine ⁊ q̄dã ſuaui tate penitētię pur/ gauit pctõres: i ſe/ cundo aduētu pur gabit per ignem. H
n ¶ Et ſedebit. ſ. i iudicio. o ¶ Cō/ flãs ⁊ emū. argē tū. q: ſicut argētū ꝯflať i igne vt pur/ geť: emūdatū aūt i theſauros reponi/

g ¶ Quē vos vultis. videlicet ieſus chriſtus deſideratus a ſanctis patribus ⁊ p̄phetis. Secūdo denūciať hic aduen/ tus chriſti in iudiciū/ cū dicit. h ¶ Ecce venit dicit dn̄s exercituū. Ly. i. ve/ niet certitudinaliter ad iudicium. i ¶ Et

tur: ſic fiet i die iudicij: nã i igne purgabū/ tur electi: q̄ nōdū plene ſūt purgati in pur gatorio: q̄tenus purgati trãſeãt i theſau/ ros dn̄i: vt ſint ibi quaſi aurū et argentū. p ¶ Et purgabit filios leui. Per le/ ui hic intelligiť ſacerdotal' dignitas: pur/

A gandi ꝗ ſunt miniſtri ſacerdotalis officij.
a ¶Et colabit eos q̄ſi aurū ꝛ q̄ſi ar/
gentū. ad pfectā mundiciā deducendo.
b ¶Et erūt offerētes dn̄o ſa. in iuſti
cia. ſ. opeꝝ. c ¶Et placebit dn̄o ſa. i.

Hoꝛ. Ecce nomē officij. Nobile officium C
eſt eſſe nūciū ſiue legatū chꝛiſti. h ¶Ele
ctis. ſcilicet a deo ad fidem catholicam.
i ¶Aduenis. ſcꝫ qui de gētilitate vene/
runt ad iudaiſmū/ ꝛ de iudaiſmo ad fideꝫ

oblatio ꝓ d ¶Iu
da ꝛ hieru̅ſm. i. ꝓ
hoib⁹ actiuis/ q̄ in/
telligunt̄ ꝑ iudā: et
cōtēplatiuis/ q̄ itel
ligunt̄ ꝑ hieruſalē
e ¶Sicut dies
ſeculi/ ꝛ ſicut āni
antiq̄. i. ſicut pla/
cuit ſacrificiū abel/
melchiſedech ꝛ ab
raā ꝛ alioꝝ ſctōꝝ i
ſeclis p̄teritis ꝛ an
nis antiq̄s. Dicit
dn̄s oip̄otens.

Poſtilla P Etrus
apl's ie
ſu chꝛi/
ſti elec.
adue. ꝛc̄. Notan/
B dū ꝙ ſimon petruſ
fili⁹ ioāna ꝓuincie
galilee/ d̄ vico beth
ſaida frater andree
apoſtoli/ diſcipul⁹
ſaluatoris: ſcribit
hāc epiſtolā ꝓſely
tis: id eſt his q̄ pri/
mo d̄ gētilitate ad
iudaiſmum/ ꝛ poſt
modum de iudaiſ/
mo ad chꝛiſtū con/
uerſi erant: qui pro
fide chꝛiſti patiebā
tur: ꝛ diſperſi erāt
poſt lapidationem
ſancti ſtephani. Il/
lis ſcribit a roma
tempoꝛe claudij ce
ſaris: vnde hic dicit̄: f ¶Petrus. Lyr.
p̄mo eni̅ vocatus fuit ſimon: ſed poſtea a
chꝛiſto noiatus eſt petrus/ a petra que eſt
chꝛiſtus ꝓpter fidei firmitatē. g ¶Apo
ſtol⁹ ieſu chꝛiſti. i. miſſus a ieſu chꝛiſto:

ſacerdotes / i. liquefaciet.
a purgabit † filios leui. Et cōlabit
eos quaſi aurū/ et quaſi argentū.
q2 nō p̄us offerre debēt ſacerdotes niſi
b Et ērūt offerentes dn̄o ſacrificia
ſint colati. i. purgati dn̄o. / ꝛ tūc in mūdicia
c in iuſticia. Et placebit domio ſa
fideliū ꝛ deuotoꝝ
d crificium iūda ꝛ hieruſalem/ ſicut
e ſicut deuotio antiquoꝝ patrū: vt abel/ abraam/
melchiſedech/ moyſes/ dauid ꝛc̄.
dies ſeculi/ ꝛ ſicut āni antiqui: di
cit dn̄s omnipotens.

¶In cathedra ſancti petri apl̄i.

I. Petri. I. a. in principio.

Simon / officiū indicat: quia legatus eſt.
f P Etr⁹ apoſto
g l⁹ ieſu chꝛi/ electi ad/ h i
conuerſis ex gētilib⁹ / in multis regiōib⁹ exiſtētiū.
uenis diſpērſionis ponthi/ gala/ k l m
fidelibus in iſtis locis ſcripſit
thie/ cāpadocie/ aſie/ et bithinie n o
vobis electis ſm p̄deſtinationē. / ſpūſſci ꝑ ba
ſm p̄ſciētiā dei p̄ris i ſanctificā p q
ptiſmū / vobis electis qui eſtis vocati ꝑ obedientiā chꝛiſti
tionē ſpiritus: in obediētiam et r s
ꝑ paſſionem ꝛ moꝛtem
aſperſionē ſanguinis ieſu chꝛiſti:
electis aduenis
grātia vobis et pāx mūltiplicet̄. t v x

ieſu chꝛi. k ¶Diſ
perſionis. id eſt q̄
ſunt de diſperſiōe
extra terram iudee
ꝛ illis videtur be/
atus petrus ſpecia
liter ſcribere: quod
patet ex hoc quod
ſubdit̄: l ¶Pon
thi. Hoꝛa. Pro/
uincia grecie eſt iu/
xta mare. m ¶Ga
lathie. Prouicia
ē a qua galathe di/
cti ſunt. n ¶Ca/
padocie/ aſie. mi
noꝛis ſcilicet: i qua
p̄dicauit ioānes
euāgeliū. Aſia ꝟo
maioꝛ ē media ps
oꝛbis. o ¶Bithi D
nie. alia ꝓuincia:
et oēs iſte ꝓuincie
ſunt grecoꝝ: in his
ꝓuincijs diſper/
ſi erāt. p ¶Scōꝫ
p̄ſci. dei pa. Ly.
Et accipit̄ hic ...
tia ꝓ p̄deſtinatiōe.
q ¶In ſanctifi/
cationem ſpūs.
Ly. Talis eni̅ ſcti/
ficatio appropꝛiat̄
ſpūiſctō. r ¶In
obediētiā. i. per
obediētiā. s ¶Et
aſp. ſan. ie. chꝛi.
q̄ fuit obediēs vſq̄ Phil. 2. a.
ad moꝛtē: moꝛ. aūt
crucis. Ab hac aūt paſſione hn̄t efficaciā
oīa ſacra noue legis: q̄ ſūt inſtrumēta nr̄e
ſctificatiōis. t ¶Gr̄a vo. i p̄nti. v ¶Et
pax. in futuro. x ¶Multiplicet̄. quia
tūc quietabit̄ totus hominis appetitus.

† 50. diſ. c. ꝛ purgabit

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

ſ gratias deo p vocatione
a b Bñdict⁹ deus ⁊ pater dñi noſtri
ſ nõ noſtris meritis.
ieſu chriſti: qui ſm miſericordiaʒ
ſ p ſpiritũ et aquã
c ſuam magnã regenerauit nos in
ſ vt habeam⁹ ſpẽ reſurrectõis: q2 chr̃s reſurrexit
d e ſpem viuam per reſurrectionem
f ieſu chriſti ex mortuis in heredi
ſ vitã eternã ſ imaculatam
g h tatẽ incorruptibilẽ et incontami-
ſ imputreſcibilẽ ⁊ indeficientẽ
i k natã ⁊ imarceſcibilẽ cõſeruatã in
ſ p fidelibus pſeuerãtibus.
l m celis in vobis: qui ĩ v̾tute dei cu-
ſ formatã charitate. ſ adipi-
ſcendum regnum celorum.
n ſtodimini per fidẽ in ſalutem pa- o p
ſ die iudicij ſiue mortis
ratam reuelari in tempore nouiſ- q
ſ die ſ in gloria
ſimo: ĩ quo exultabitꝭ. Modicũ r s t
ſ in pñti ſ q2 ſ ⁊ ſic intrare in gloriã.
nunc ſi oportet contriſtari in va- v
ſ talis in tribulatione.
tijs tẽtationibus: vt pbatio fidei x
ſ qd pbatꝭ in
veſtre multo pcioſior ſit auro qd
fornace ſ pueniat vobis.
p ignẽ pbatꝭ: inueniatꝭ in laudem y z
ſ die iudicij vel mortis
⁊ gloriã ⁊ honorem in reuelatio- a b c
ne ieſu chriſti.

E a ¶ Bñdict⁹ de⁹. Ly. ẽtũ ad totã tri-
nitatẽ. b ¶ Et pater dñi nr̃i ieſu chri-
ſti q̃ ſm ma. mi. ſuã. Ly. ⁊ nõ ſm meri
ta nr̃a. c ¶ Regene. nos. ſcʒ ĩ ſacro ba
ptiſmi: per quod efficimur filij dei adopti
ui. d ¶ In ſpem viuam. i. certam.
e ¶ Per reſurrectionẽ ieſu chriſti ex mortuis. p
quã habem⁹ certitudinẽ future glificationis: q2 cũ eſſet
hõ paſſibil' ſicut et nos: ad vitã ĩmortalẽ reſurrexit. Et
quia filij adoptiui habens ius in hereditatis pticipatione: ideo ſubditur:
f ¶ In hereditatẽ. Gorr. in futuro habendã. g ¶ In
corruptibilẽ. Lyra. nã hereditas ce-
F leſtis nunq̃ deficit.
h ¶ Et incontaminataʒ. q2 nihil
immundũ recipit.
i ¶ Et immarceſcibilẽ. nã ſuũ decorẽ nunq̃ minuit.
k ¶ Cõſeruatã ĩ cel. Beda. Nõ in
pñti dãdam: ſed tpe pfinito reddendam. l ¶ In vo-
bis. i. p illud qd in vobis ẽ: p gratiã et
liberũ arbitriũ/ ⁊ p bona merita vr̃a.
m ¶ Qui cuſtodimini in v̾tute dei. nõ veſtra. vñ:
Pſ. 126. a Niſi dominus cuſtodierit ciuitatem
n ¶ Per fideʒ. q̃ facit hoies fortes
ad perſeueranduʒ.

o ¶ In ſalutẽ. Ly. cõſeq̃ndã. p ¶ Pa- G
ratã reuelari. et oſtendi ⁊ dari q̃ mõ la-
tet. q ¶ In tpe nouiſſimo. Ly. i. in fi- Lu. 2. c
nali iudicio. Nã electi apparebũt glorioſi
in aĩa ⁊ corpe. r ¶ In quo. ſ. tpe nouiſſi
mo. s ¶ Exultabitis. i. eternalitꝭ.
t ¶ Modicum nũc ſi opor. cõtriſtari. Ly. tpaliter
v ¶ In varijs tẽtatioib⁹. Gor. tã interiorib⁹ quo ad
ipſaꝝ multiplicitatem. vñ: Multe tri- Pſ. 33. d
bulatiões iuſtorũ.
Et alibi: Per multas tribulationes Act. 14. a
oportet nos itrare in regnum celorũ.
x ¶ Ut pbatio fidei vr̃e multo pre. ſit au. qd p
ig. p. Ly. Sicut aurũ ĩ fornace piectũ H
inde nõ deteriorat̃ ſed purius ⁊ melius efficitur: ſic ⁊c̃.
y ¶ Inueniatur Gorra. id eſt cedat
z ¶ In laudem. dominuʒ. a ¶ Et
gliam. angelorũ. b ¶ Et honoreʒ
dei. c ¶ In reuela. ie. chri. dñi nr̃i
ſcʒ tpe iudicij ĩ quo chriſt⁹ maĩfeſtabit
gloriam electoruʒ.

¶ In feſto ſ. Matthie. Act. i. c. p⁹ me.

Exurgẽs petrus in medio fratrũ

Exurgẽs petr⁹ in me. fra. ſuoꝝ dixit. Postille
Añ initiũ illi⁹ eplẽ ſcribit ſanctus
Lucas in eodẽ ca. di. q̄ poſtq̃ chriſt⁹
in die aſcenſiõis vidẽtibus diſcipulis

ſ fideliū in vnū
a b ſuoꝝ dixit. Erāt aūt turba hoim
congregata. ſ quaſi.
ſimul fere centū viginti. Viri fra
ſ Nō em̄ decet ſemiplenā remanere ꝓphetiam
tres: oportet impleri ſcptură quā
ꝑdixit ſpūſſanctus ꝑ os † dauid
ſ ſcariotis ſ ductor. ſ iudeoꝝ ꝛ gentiliū
c de iuda: qui fuit dux eoꝝ qui cō
ſ ceperūt ſ vocatus
prehēderūt ieſum: q̄ cōnumerat⁹
ſ ꝑ apoſtolo ſ .i. electus ē ad illud officiū: ingratū non ingrat⁹ fuiſſet tāte electioni
erat in nobis: et ſortitus eſt ſortē d
ſ iudas
miniſterij hui⁹: ꝛ hic quidē poſſe e
ſ aliis occaſio fuit poſſeſſionis ſ ꝑditionis
dit agrum de mercede iniquita
ſ diruptus eſt
tis: et ſuſpēſus crepuit medius. f
ſ effluxerunt ſ interiora
Et diffuſa ſunt oīa viſcera eius.
ſ illud pctm̄ ſuſpenſionis
Et notum factum eſt omnibus g h
ſ quibus
habitantibus hieruſalem: ita vt
ſ nominaret.
appellaretur ager ille lingua eo i
ſ hebreorum ſ interpretatū
rū acheldemach: hoc ē ager ſan k
guinis. Scriptum eſt enim in li
ſ habitatio
bro pſalmoꝝ † Fiat commoratio

A eleuatus ē in celū: tūc om̄es ſimul reuerſi ſunt in hieroſolymā a mōte qui vocat̄ oliueti: qui ē iuxta hieroſolymā / ſabbati habēs iter. Ly. i. mille paſſus: qꝛ nō licet iudeis in ſabbato vltra tale ſpaciū ambulare. Et cum introiſſent in cenaculum: aſcēdebant vbi manebāt petrus et ioannes et iacobus / andreas philippus ꝛ thomas / bartholomeus et mattheus / iacobus alphei ſcz filius: hoc dicit̄ ad differentiā alterius iacobi: qui fuit filius zebedei: et ſimō zelotes / et iudas iacobi: hoc dicitur ad differentiam iude proditoris. Hi omnes erant perſeuerātes vnanimiter in oratio
B ne cū mulieribus. Lyr. deuotis. que erant ſecute ieſum a galilea: et maria matre ieſu et fratribus eius: id ē aliis de cognatione ieſu: quorum plures erant ibi ꝛc. Tunc ſtatim ſequitur preſens epiſto. ¶ In dieb⁹ illis. Lyra .i. tēpore medio inter aſcenſionē domini ꝛ pētecoſten. a ¶ Exurgēs petrus. tanq̄ principal. b ¶ Erat autem turba hoim ſimul fere centū viginti. Viri frēs: oportet impleri ſcptură quā ꝑdixit ſpūſſctūs ꝑ os dauid. cui⁹ verbū non pōt eſſe falſū. c ¶ De iuda. q̄ fuit dux eoꝝ q̄ cōprehēderūt ieſū: q̄ cōnumerat⁹ erat in nobis. Ly. i. vn⁹ de duode
C cim aplis. d ¶ Et ſortit⁹ eſt ſortē miniſterij hui⁹. Ly. i. dignitatē aplicā quā habuit ꝑ chriſti electionē: vñ dicit̄: Nonne duodecim vos elegi: et vnus ex vobis diabol⁹ eſt. Jo. 6. g. Sors em̄ aliquando accipitur ꝓ parte: ꝛ ſic accipit̄ hic: quia in partez apoſtoloꝝ vocat⁹ eſt. e ¶ Et hic quidem poſſedit agrum de mercede iniquitatis. † Ps. 68. f Ly. i. poſſideri fecit ab aliis: qꝛ triginta denarios quibus inique chriſtū vēdiderat: in templuz ꝓiecit: ex quib⁹ principes ſacerdotū emerūt agꝛ pro ſepultura peregrinorum. Matth. 27. a. Et
D etiā aliqui volunt: ꝙ iudas fuit ibi ſepult⁹: ꝛ ſic poſſedit agrū illum. f ¶ Et ſuſpēſus crepuit medi⁹. Et diffuſa ſunt oīa viſcera ei⁹. Lyra. vt pena correſponderet culpe. Juſtum em̄ erat vt viſcera q̄ tantam ꝑditionē ꝯceperāt: enormit̄ de vētre caderent. g ¶ Et notū fa. ē. ſcz enorme factū iude. h ¶ Oibus habitāti. hieruſalem: ita vt appel. ager ille. ſcz † Ps. 68. f emptus de pcio ſanguis chriſti. i ¶ Lingua eorū. i. pncipū ſacerdotū / qui emerūt agrū illū. k ¶ Acheldemach: hoc eſt ager ſanguinis. Scptū ē em̄ in libro pſal. Fiat cōmora. i. habitatio.

ſacerdotũ ⁊ principũ vendentiũ chriſtũ
a eoꝝ deſerta: ⁊ nõ ſit q̃ inhabitet i
ſ apoſtolatũ. ſ iude ſ matthias
b ea: et ep̃atum eius accipiat alter.
ſ diſcipulis
c d Oportet ex his viris q̃ nobiſ/
ſ in fide
cũ ſunt cõgregati in omĩ tꝑe quo
ſ ieſus. ſ ad manifeſtandũ ſe ⁊ patrẽ ſuũ per p̃dicationem.
intrauit ⁊ exiuit inter nos dñs ie/
ſ q: ꝑus latuit hũiliter nullũ oñdẽdo miraculũ
e ſus: icipiẽs ã baptiſmate ioãnis
niſi miraculũ hũilitatis. vſq; ad aſcenſionẽ.
vſq; in diẽ q̃ aſſumpt⁹ ẽ a nobis
f teſtẽ reſurrectiõis eius nobiſcũ
ſ notabilibus ſ diſcipulos
fieri vnũ ex iſtꝫ. Et ſtatuerũt du/
ſ Iſte ẽ barnabas: cui⁹ feſtiuitas celebrat̃. iij. id⁹ Iulij.
os. Ioſeph qui vocat̃ barſabas: g
ſ a romanis
qui cognominatus eſt iuſtus: et
matthiam: et orantes dixerunt: h
ſ ieſu chriſte
Tu domine qui corda noſti om/
ſ hominũ
nium: oſtende quem elegeris ex
ſ Barnaba ⁊ matthia
his duobus vnũ accipere locũ
ſ dignitatis erogatione.
miniſterij hui⁹ et apoſtolatus de
ſ miniſterio. ſ tranſgreſſus
quo p̃uaricatus eſt iudas vt abi
ſ in infernum ſ apoſtoli
ret in locũ ſuũ: et dederũt ſortes
ſ expectantes diuinã voluntatẽ
eis. Et cecidit ſors ſup matthiã: i

E a ¶ Eorũ deſerta: ⁊ nõ ſit q̃ inhabitet i ea. Hoc ſcribit̃ in pſ. in quo p̃dixit dauid pęnã ſacerdotũ/ chriſti mortẽ ꝓcurantiũ. In pęnam eñ mortis chriſti: tẽplũ ⁊ ciuitas hieruſalẽ fuerunt combuſta ꝑ romãos: ⁊ ſacerdotes ꝑtim interfecti/ ⁊ ꝑtim captiuati. b ¶ Et ep̃atũ ei⁹ ac. alter. h̃ habet̃ i pſ. in quo dauid p̃dixit pęnã iudę ꝓditoris q̃ chriſtũ vẽdidit p̃ncipib⁹ ſacerdotũ. Iſto eñ iuda ꝑ ſuſpenſionẽ mortuo/ matthias ſucceſſit ei in ap̃ſ̃atu. Ap̃ſ̃at⁹ vel ep̃atus dicit̃: vnde iaꝫ ep̃i ſucceſſores ſunt apoſtolorum: vt dicitur in decre.

F Et hoc eſt qđ dicit̃ hic: Et ep̃atũ eius accipiat alter. ſ. ſanctus Matthias. c ¶ Oportet ergo. ad reintegrandũ numeꝝ ap̃licũ. d ¶ Ex his viris qui nobi. ſũt cõgre. i oĩ tꝑe q̃ intrauit ⁊ exiuit inter nos dñs ieſus. Ly. ſ. qui ꝑ experientiã nouerũt ꝯuerſationẽ ei⁹ ieſu chriſti. e ¶ Incipiẽs a baptiſmate ioãnis vſq; i diẽ qua aſſũptus ẽ a nobis. Ly. Non eñ legit̃ ieſũ docuiſſe publice ⁊ miracula feciſſe: niſi poſtq̃ baptiçatus fuit a ioanne. f ¶ Teſtem reſurrectionis eius nobiſcũ fieri vnũ ex iſtis. Et ſtatuerũt duos. tãq̃ magis notabiles. g ¶ Ioſeph qui vocat⁹ eſt barſabas: q̃ cognomi. ẽ iuſt⁹: ⁊ matthiã. Ly. Licet eñ iſtos duos elegiſſent notabiliores alijs: tñ ignorabant q̃s eoꝝ eẽt dignior ad apoſtolatum: ꝓpterea ſuper hoc implorauerunt diuinũ iudiciũ. h ¶ Et orantes dixerũt: Tu dñe q̃ noſti corda oĩm: oſtende quem elegerꝭ ex his duob⁹ vnũ accipe locũ miniſterij huius et apoſtolatus de quo p̃uaricatus eſt iudas vt abiret i locũ ſuum: et dederunt ſortes eis. Beda ſuper Actus apoſtolorum. Matthias ante pẽtecoſten ordinandus ſorte q̃ritur: quia nõdum plenitudo ſpiritusſancti i eccleſia diffuſa eſt. Septẽ autẽ diaconi/ poſtea nõ ſorte/ ſed electione apoſtoloꝝ ſũt ordinati: ꝓpter hoc prohibet̃ rationabilit̃ talis electio: extra de ſor. c. vlt. non tamẽ peccauerũt apoſtoli eligẽgo matthiã per ſortẽ: q: nõdũ erat ꝓhibitum. Et q: hoc fecerunt familiari cõſilio ſpũſſancti: qđ nõ eſt trahendũ ad cõſequentiam. i ¶ Et cecidit ſors ſuꝑ matthiã. Ly. Iſte ioſeph fuit cognat⁹ chriſti: et tñ ſibi

G

Beda

H

A ꝑpoſuit matthiā. Per hoc oſtēdēs ꝙ ad officia eccl'iaſtica nō ſūt hoīes ex ꝯſanguinitate ꝓmouēdi. Et annumeratus eſt cum vndecim apoſtolis.

lectus: ſpūs conſilij ꝛ fortitudinis/ ſpūs ſciē ꝛ pie.: ꝛ re. ſu. eū ſpi. ti. dn̄i Ly. iſta oīa dona pfectiſſime fuerūt in aīa chriſti: ꝗ fuit pfectiſſima in oībus donis ꝛ chariſmatibꝰ ſpūſſcti. C

Poſtilla Egredietur virga de radice ieſſe ꝛc. Sciendū ꝙ iſta ꝓphetia exponit̄ ad litterā de chriſto a doctoribꝰ catholicis: iudei tn̄ adhuc expectāt futurum: qđ nos chriſtiani dicimus eſſe impletum in chriſto ieſu: ꝛ ſm hoc dicit̄ hic a ¶ Hec dicit dominus: Egredietur ꝟga de radice ieſſe. Ly. i. virgo maria: que dicitur virga gracilis (Beda) B pauptate ꝛ hūilitate: flexibilis pietate b ¶ Et flos de radice eius aſcēdet. id eſt chriſtus ꝗ dr̄ flos rōne puritatis: qm̄ nullū peccatum actuale ſeu originale habuit ī eo locum. vn̄: (i. Pe. 2. d.) Qui pctm̄ non fecit: nec inuētus ē dolus in ore eiꝰ. Et qꝛ ꝓtulit fructum nr̄e ſalutis. Et dicit̄: aſcendet de radice ieſſe: qꝛ pater dauid vocatus fuit iſai ꝛ ieſſe: chriſtus autē deſcendit de dauid. c ¶ Et requieſcet ſup eū ſpūs dn̄i. Ly. qꝛ in baptiſmo eiꝰ (Mat. 3. d.) apparuit ſpūſſctūs in ſpecie columbe ſup eū: ad deſignandū plenitudinē oīs grē in eo. d ¶ Spūs ſapiētie. Ly. i. dator ſapiētie: vel ſpūs q ē ſapiētia. e ¶ Et itellectus ...

et annumeratus eſt cuꝫ vndecim
ſ. duodecimus apoſtolus.
apoſtolis.

¶ In feſto Annūciatiōis marie virginis. Eſa. XI. a. in principio.

a Egredietur
ſ. virgo maria. ſ. dauid q̄ fuit filius iſai vel ieſſe
virga ď radice ieſſe: ꝛ
† ſ. chriſtꝰ ſ. naſcetur
b c † flos de radice eiꝰ aſcēdet: ꝛ requie
ſ. chriſtū
d ſcet ſup euꝫ ſpūs dn̄i: ſpiritus ſa
ſ. ipſa ſapiētia. ſ. i. dator intellectus
e pientie et intellectus: ſpūs conſilij ꝛ fortitudinis: ſpiritus ſcientie
ſ. qꝛ pleniſſime in aīa chriſti fuit amor filialis: q̄ vere dicit̄ timor reuerentialis
et pietatis. Et replebit eum ſpiritu timoris domini: non ſm viſio- f
ſ. ſm faciem corporalē
nem oculorū iudicabit: neqꝫ ſm g h
ſ. reuelationē adulatorū et inuidoꝝ
auditum auriū arguet: ſed iudi- i
ſ. dabit iuxta premia paupibus
cabit in iuſticia paupes: et argu- k
ſ. tyrānos ꝛ potentes ſ. pꝛo hominibus.
et in equitate pro manſuetis ter-
ſ. predicabit contra vitia lingua ſua: vl' ſententiabit lingua corpali terrenos homines
re: et ꝑcutiet terrā virga oris ſui: l m

f ¶ Nō ſm viſionē oculoꝝ. corpalium. g ¶ Iudicabit. qꝛ chriſtꝰ ꝑ ſcientiā ſuā cognoſcit oia ꝗ ſunt/ fuerunt/ vel erunt: quantūcunqꝫ ſunt occulta: qꝛ homo videt ea que patēt: deꝰ autē ītuet̄ cor. h ¶ Neqꝫ ſm auditū aurium arguet. Lyra. i. non indigebit edoceri de veritate ab aliquo: qꝛ per ſeipſum cognoſcit. vnde: Opus enim nō erat vt qs teſtimoniū phiberet ď (Joā. 2. a.) homine: ipſe enim ſciebat quid eſſet ī homine. D i ¶ Sed iudicabit ī iuſticia pauperes. ſ. euangelicos/ iudicās eos diuitūs celeſtibꝰ dignos. vnde dicit̄: Bti pauperes ſpiritu: (Mat. 5. d.) quoniam ipſoꝝ eſt regnum celorum. k ¶ Et arguet in equitate ꝓ manſuetis terre. Lyra. Quod fuit impletū/ quādo phariſeos arguit pro apoſtolꝭ: quos notabāt falſe de trāſgreſſione ſabbati: ſcꝫ quando euellebant ſpicas manibus in die ſabbati. l ¶ Et percutiet terram. id eſt homines terrenos. m ¶ Virga oris ſui. id eſt doctrina ſua/ arguendo eorum peccata.

E a ¶ Et ſpiritu labiorũ ſuorũ interfi-
ciet impiũ. Ly. id eſt antichriſtuz: ſm ꝙ
2. Teſſa. dicit: Et tunc reuelabit ille iniqu⁹: quem
2. a. dominus ieſus interficiet ſpiritu oris ſui:
et deſtruet illuſtratione aduentus ſui.

b ¶ Et erit iuſticia cingulũ lumborum eius: ⁊ fides cinctorium renũ eius. Lyra id eſt iuſti ⁊ fideles adherebunt ſibi ſicut cingulum et lũbare adherent homini: ⁊ hoc patet ĩpletum in apoſtolis/ aliiſq; diſcipulis ⁊ fidelibus ſibi per fidem ⁊ charitatem adherẽtib⁹.

Poſtilla — In dieb⁹ illis: Locutus eſt dominus c d ad achaz dicẽs: Pete tibi ſignũ a dño deo tuo i e profundum inferni/ ſiue in excelſum ⁊c. Iſta eñ ſcriptura eſaie prophete loquitur de domino ieſu chriſto ſaluatore nr̃o. Unde dr: c ¶ In diebus illis. ſcilicet quando Eſaias prophetauit. d ¶ Locutus eſt dominus. p Eſaiam prophetam. e ¶ Ad achaz dicẽs qui fuit idolatra peſſimus: ⁊ regnauit ſedecim annis in hieruſalem: cui eſaias propheta predixit liberationẽ populi de potentia duorum regum: ſcz regis ſirie ⁊ regis ſamarie. Per quam liberationem figurabatur vera liberatio generis humani de poteſtate hoſtis antiqui. Uerumtamẽ quia achaz credere noluit: tũc dixit eſaias. f ¶ Pete tibi ſignum. Lyra. liberationis tue ⁊ populi tui ab hoſtibus. g ¶ A domino deo tuo. Lyra. ⁊ non ab idolis que tu colis. h ¶ In profundum inferni. ſcilicet vt aliquis reducatur ab inferis: ⁊ annunciet tibi: ſicut factum fuit in trãſfiguratione domini: qñdo venit moyſes ab inferis: ⁊ apparuit cum Helia qui adhuc eſt in paradiſo. i ¶ Siue in excelſũ ſupra. Ac ſi dicat: Si vis habere ſignum de celo ſicut habuit ezechias rex: quando ſol decez lineis regreſſus eſt. Et tempore Ioſue: quando ſol ⁊ luna ſteterunt in bello gabaon. k ¶ Et dixit achaz: Nõ petã. Siquidem achaz ſignũ petere renuit: ne in ſigno glorificaretur dominus: ⁊ vilipenderent idola que colebat. Et ideo dixit. Non petam. Et vt excuſationem haberet nõ petendi ſubiunxit. l ¶ Et non tẽtabo dominũ. ac ſi diceret: Si peterẽ ſignum/ tentarem deum: ⁊ facerem cõtra legem: de qua dicitur in euãgelio: Scriptum eſt: Nõ tentabis dominũ deũ tuum. Sed ex quo iuſſus fuit/ petere debuiſſet: tñ alia trãſlatio habet: Nõ petam: ⁊ nõ exaltabo dominuz. q. d. nolo: vt dato ſigno exaltetur de⁹: ppter qđ eſaias ppheta intulit di. m ¶ Audite ergo dom⁹ dauid. q. di. Rex non vult audire: audiatis vos domus dauid.

ſ pcuſſione ſua ⁊ mãdato p michaelem.
a ⁊ ſpiritũ labiorum ſuorum interfi-
ſ antichriſtũ ſ .i. iuſti cingent
b ciet impium. Et erit iuſticia cin-
ſ chriſtũ p aſſiſtentiã ⁊ approbationẽ ſentẽtie
gulum lumborum eius: et fides
ſ Omnes eñ fideles adherent chriſto ſicut lumbare alicui.
cinctorium renum eius.

¶ Item de eodem feſto ſm ſeculares. Eſaie. VII. b. quaſi circa medium.

In diebus illis: Locutus ẽ domi-
ſ per Eſaiam
ſ qđ ſequit
nus ad achaz dicẽs:
ſ qđ cũ venerit fit redemptio
Pete tibi ſignum a domino deo f g
ſ ſiue ſit
tuo in profundum inferni/ ſiue in h i
ſ Eſaie
excelſũ ſupra. Et dixit achaz: Nõ k
ſ ſignum
ſ falſe loquit
petam: ⁊ non tentabo dominuz. l
ſ Eſaias ſ cui facta eſt pmiſſio chriſti.
Et dixit: Audite ergo dom⁹ da- m

Oꝛa

A a ¶ Nũq̃d par ē vob mo. eē ho. i. ꝓ-
phetis: q̃s ſepe moleſtabãt deridēdo/ affli-
4. Re. 2. b gēdo ⁊ occidēdo: vt in li. Reg. ⁊ Paral.
in multis locis. b ¶ Quia mo. eſtis et
deo meo. ſcꝫ ſignũ ab eo oblatũ renuen-
do: ne nomen eius
glorificetur.
c ¶ Propt̃ hoc.
ſcꝫ ad declaratiōeꝫ
nois ſui ꝑncipalit̃.
d ¶ Dabit dñs
ipſe vob ſignũ.
ſcilicet liberatiōis
veſtrę: q̃uis ſitis i-
grati: q2 deus mul-
ta bona facit inui-
tis ⁊ ingratis. Vñ
Mat. 5. g. Pater veſter cęle-
ſtis ſolem ſuũ oriri
facit ſuper bonos
⁊ malos ⁊c.
e ¶ Ecce v̾go cō-
cipiet ⁊ pariet fi-
lium. Ly. Beata
B virgo Maria a ꝓ-
phetis denuncia-
ta: quę concępit et
peperit manēs vir-
go. f ¶ Et voca.
nomen ei⁹ ema-
nuel. quod ē inter-
pretatum / nobiſcũ
deus. g ¶ Buty-
rum ⁊ mel come-
det. Ly. Hoc dici-
tur ad denotādum
veram eius huma-
nitatem: quia tali-
bus nutrit̃ homo/
maxime ĩ puericia.
h ¶ Ut ſciat re-
probare maluꝫ:
et eligere bonũ.
Nam ipſius chri-
ſti infantia non mi-
nuit eius ſapiētiã:
nec plus ſciuit ad-
ultus q̃ paruulus:
ſed plus oſtēdit ſa-
pientiam ſuam adultus q̃ paruulus.

S Tabunt iuſti. Ly. ſ. tpe iudi-
cij. k ¶ In magna cōſtãtia
quia perfecti cum chriſto iudica-
bũt. l ¶ Aduerſus eos q̃
ſe anguſtiauet
Lyra. inferēdo no-
cumētũ eis in pſo-
nis. m ¶ Et qui
abſtulerunt la-
bores eoruꝫ. eis
nocendo in rebus
temporalibus.
n ¶ Uidentes
autem turbabũ-
tur timore hor-
ribili: ⁊ mirabũ-
tur in ſubitatio-
ne inſperate ſa-
lutis / dicentes:
Ly. q2 videbũt iu-
ſtos ⁊ glorioſos in
corpore et anima:
quod tamē non cre-
diderant futurum. D
o ¶ Et pre angu-
ſtia ſpiritus ge-
mentes intra ſe
pęnitentiã agen-
tes. ſed ſine fructu.
Tum q2 ſunt extra
ſtatum meriti ⁊ de-
meriti. Tũ q2 non
dolent propter of-
fenſam dei / ſed pro-
pter pęnas iferni.
p ¶ Hi ſũt quos
aliqñ habuim⁹
in deriſum. ſcili-
cet in preſenti vita.
q ¶ Et i ſimilitu-
dinem impro-pe-
rij. Lyr̃. q2 impro-
perãtes aliquibus
ponebant chriſtia-
nos in exemplum/
dicētes: Ita miſer-
ſias ſicut talis chri-
ſtianus vel iuſtus.

Poſtilla

ſ modicum. ſ videtur
a uid. Nũq̃d par ē vob moleſtos
ſ ſanctis et prophetis ſ qd
b eſſe hominibus: quia moleſti eſtis
magis ſ a quo ſignũ aduētus renuiſtis.
& et deo meo? Propter hoc dabit
ſ q2 grãꝫ dei nō q̃ritis: ipe aũt q̃ret dando ſignũ
e dñs ipſe vobis ſignũ. Ecce v̾go
ſ a ſpirituſancto. ſ virgo ieſum
f concipiet et pariet filiũ: et voca-
ſ nobiſcum deus: vel
g bitur nomen eius emanuel. Bu-
deus et homo ſ vt verus puer: q2 ſciam
h tyrum et mel comedet: vt ſciat re-
habet pfectam reprobare malũ.
probare malum ⁊ eligere bonũ.

¶ In feſto apl'oꝝ Philippi ⁊ Ja-
cobi. Sapiētię. V. a in principio.

ſ ſancti qui hic ab impijs ſunt
S Tabũt iuſti i
tribulati ſ iudicantes.
in magna conſtantia k
ſ ipſos ſ pſecuti ſũt.
aduerſus eos qui ſe anguſtiaue- l
ſ opprimendo pauperes: auferendo
bona labore acquiſita.
runt: et qui abſtulerunt labores m
ſ ſanctos glorificatos. ſ triſtabunt̃ q2 ipſi
reprobi a tanta gloria ſunt excluſi.
eorũ. Uidentes turbabunt̃ timo- n
ſ obſtupentes eorum gloriam ad
quam non crediderunt eos poſſe venire
re horribili: ⁊ mirabunt̃ in ſubita-
tione inſperatę ſalutis: dicentes
ſ in conſcientia que vermis corrodens dicitur.
ſ fruſtra cũ nō poſſint a penis abſolui.
intra ſe pęnitētiã agentes: et prę o
anguſtia ſpũs gementes. Hi ſunt p
q̃s habuim⁹ aliqñ i deriſũ: et i ſimi- q

E a ¶Nos inſẽſa/ ti. Ly. per ignorã/ tiã futurorꝫ bonorꝫ b ¶Uitã il. eſti/ ma. in. eo ꝙ ꝯtem nebãt tpalẽ fęlicita tẽ ⁊ proſperitatez. c ¶Et finẽ il. ſ. hono. qꝛ moriebã tur i ꝯtẽptũ pñtꝭ vi tę. d ¶Ecce quõ cõ. ſũt int fi. dei. id ẽ inter angelos. e ¶Et int ſ. ſors il. ẽ. ad q̃ꝝ ꝯſortiũ tũc erũt aſſumendi cũ corpe ⁊ anima.

ſ ſpectaculũ mundi ⁊ ignominie ſ ſtul

a litudinẽ improperij. Nós inſen/

ti abſq; ſenſu

b ſati vitam illorum ęſtimabamus

ſ veſaniã ⁊ ſtulticiam ſ reſurre

c inſaniam: ét finẽ illorum ſine ho/

ctionis ſ numerati

d nore. Eccẽ quomodo computati

ſ electos

e ſunt inter filios dei. ét inter ſctós

ſ pars

ſors illorum eſt.

¶In feſto Inuentiõis ſanctę cru cis. Ad Gal. v. b. circa pncipiũ

Poſtilla C Onfi. d vo. i do. ⁊c. Gala thę ſunt gręci: et iſti ſeducti erãt a via veritatiſ p falſos apl'os: q̃ p̃ dicabant ſimul cir/ cũciſionẽ cũ euãge lio eſſe neceſſariaz ad ſalutem: ⁊ illos apl's Paulꝰ i pñti epl'a reuocat ad vi am veritatis/dicens f ¶Frẽs ꝯfi. de vo. Ly. ꝙ ad mo/ nitionẽ meam vos corrigatꝭ. g ¶In dño. i. p adiutoriũ dei. h ¶N nihil ali. ſa. niſi veritatez euãgelij quã p̃dica ui vob. i ¶Qui aſt cõ. vos. Ly. aſſerẽdo ꝙ ſine cir/ cũciſiõe ſaluari nõ poteritꝭ. k ¶Por tabit iudi. Gor. i. ſuſtinebit condẽ nationẽ. l ¶Qui cũq; eſt ille. id eſt quantumcunq; ſit.

F

C Onfido de

ſ per dominũ

f g vóbis in dómino ꝙ

ſ ſapere velitis q̃ ꝙ p̃dicaui

h nihil áliud ſapiatꝭ.

vobis ſ aliter p̃dicãdo ⁊ aſſerendo.

i k Qui autem cõturbat vos/ pórta

ſ diuinũ ſ ſit

l bit iudiciũ quicunq; eſt ille. Egõ m

ſ quã ſeruant iudei.

autem fratres ſi circumciſionem

ſ fore neceſſariã

adhuc predico: quid adhuc per/ n

ſ quare perſequor a iudeis: nõne ꝓpter circũci/ ſionẽ: quã ſi predicaſſem neceſſariã

ſecutiõem patior. Ergó euacua/ o

ſ ergo nõ potuerũt ſcãdalizare p̃dicandũ chriſtũ crucifixũ: nã nõ potuerunt ꝯtradicere: ſed qꝛ dixi ceſſandã circũciſionẽ ſcandalizati ſunt

tum eſt ſcãdalum crucis: vtinám p

ſ expellerentur

abſcindantꝭ qui vos conturbant. q

ſ in circũciſione falſis

†Quicũq; enim volunt placere r

p̃dicatoribus. ſ inducũt ⁊ ſuadent

in cárne: hi cógunt vos circũcidi s t

ſ faciunt hoc

tántũ vt crúcis chriſti perſecutio v x

ſ a iudeis ſ ipſi falſi p̃dicatores

nem nón patiantur. Neq; enim y z

†Gal. 6. c.

m ¶Ergo aũt fra/ tres ſi cir. adhuc pręe. Ly. dicẽdo ꝙ neceſſaria ſit ad ſa/ lutẽ. n ¶Quid adhuc pſe. pa. ſ. a iudęis. q. d. ſi pa/ terer ſi ita eẽt: qꝛ ꝓ nulla re pſequũtur me iudei niſi hac cã ⁊c. o ¶Ergo eua cu. ẽ ſcan. crucis. i. ſcãdalũ q̃ iudei i mea p̃dicatiõe ſcã/ daliçabantur: qꝛ iu dei nõ ſcãdaliçabã/ tur de Paulo p̃di/ cãte ieſũ naçarenũ crucifixũ fuiſſe: ſed p̃dicabat eum verꝫ chriſtũ eſſe ⁊ circũ/ ciſionẽ euacuaſſe. p ¶Utinam ab ſcindantꝭ. Ly. to/ taliť a vob ſepentꝭ. q ¶Qui vos cõ turbant. dicẽtes: ꝙ circũciſio ſit vo/ biſ neceſſaria ad ſa lutẽ. r ¶Quicũ/ q; enim volunt placere. ſ. iudęis. s ¶In carne. i. i legalibꝰ obſeruan/ tijs. t ¶Hi co/ gunt vos circũ/ cidi. Ly. ad h vos inducũt. v ¶Tm̃ ſuper hoc faciunt. x ¶Ut crucꝭ chri ſti pſecutionez. Gor. pſecutionẽ q̃ ꝓ prędicatiõe cru/ cis chriſti infertur. y ¶Non patiã/ tur. ſcꝫ a iudęis: q̃ perſequebantur p̃/ dicatores crucis. z ¶Neq; enim

G

H

A qui circūci. Ly. ſ. falſi apli. a ¶ Legē cuſto. quia in multis tranſgrediebātur. b ¶ Sȝ volū vos circū. vt in carne ve glori. ſcilicet apud iudęos de veſtra circumciſione: iactando ſe ꝙ multos proſelytos leg᷑ fecerit. c ¶ Mihi āt abſit gloriari niſi i cruce dñi noſtri ieſu chriſti. Lyr. in fide ⁊ prędicatione chriſti crucifixi. d ¶ Per quem. ſcilicet chriſtū crucifixum. e ¶ Mihi mūdus crucifixus eſt. Lyra. id eſt ↄcupiſcētia mūdi mortua ē/ nullā habens virtutē in me. f ¶ Et ego mundo. quia amplius nihil mundanum quero.

B

Poſtilla

Audite inſule ⁊ attendite pp̄li de longe: dominus ab ⁊c. Ante initium illius prophetię habetur/ ꝙ cū educeret dominus filios iſrael de ęgypto: aquam de petra produxit eis in deſerto: et ſcidit petram ⁊ fluxerunt aquę. Non eſt pax impijs dicit dominus. Tūc ſtatim ſequitur pręſens lectio: quę pncipaliter exponit᷑ de chriſto. g ¶ Hec dicit domin⁹: Audite inſule. Glo. ordinaria: ſub inſulaꝝ nomie alloqui/

ſ in multis offendunt.
a qui circūciduntur lēgem cuſtodi
b unt: ſēd volunt vos circumcidi:
ſ in circūciſione veſtra corā iudeis gloriā acquirent velut zelatores legis moſaice.
vt in carne veſtra glorientur.
ſ paulo
c Mihi aūtem abſit gloriari niſi in
ſ predicando ⁊ perſecutionem ſufferendo propter chriſtum.
cruce domini noſtri ieſu chriſti:
ſ et eius delicie mortue ſunt.
d e pēr quē mihi mūdūs crucifixus
ſ mortuus ſum
f eſt ēt ego mundo.

¶ In feſto ſancti Joannis baptiſtę Eſaię. XLIX. a. in princi.

ſ gentes.
g Audite iſule
h ēt attendite populi
ſ a longinquis terminis
i de longe: dōminus
ſ antequā conceptus eſſem. ſ priuſquā naſceret
ab vtero vocauit me: de ventrē
ſ ieſus
matris meę recordatus eſt nois
ſ verbū pdicatum.
ſ ad interficiendum ſcelera
k mei. Et pōſuit os meū quaſi gladium acutū: in vmbrā man⁹ ſue
ſ ſub velamento poteſtatis ſue.
l
m n pterxit me: ⁊ pōſuit me ſic ſagittā
ſ expeditum annunciatorē volūtatis ſue.
o p electā i phāretra ſua ābſcōdit me

tur dominus deus in perſona filij eccleſias de gentibus collectas. h ¶ Et attē. popu. de lōge. id eſt ab extremis terrę. i ¶ Dominus ab vtero vocauit me ⁊ de ventre matris meę recordatus ē nominis mei. C

Lyra. hoc dicit᷑ in perſona chriſti hominis: de q̄ exiſtente in vtero matris/ dixit domin⁹ deus per angeluȝ ſuum ad ioſeph. Vocab nomē eius Jeſum. Ipſe enim ſaluum faciet populum ſuum a pctis eorum. Mt. 1. d. k ¶ Et poſuit os meum quaſi gladiū acutū. Lyra quo notatur efficacia verbi chriſti ad extirpādum vitia. l ¶ In vmbra manus ſuę. id eſt poteſtatis ſuę. D m ¶ Protexit me. non enim cap⁹ fuit a iudęis niſi quando voluit ⁊ ſe ſpontę obtulit. vnde dicitur: Dixi vobis/ q2 ego ſum: ſi ergo me querit᷑: ſinite hos abire. Joā. 18. b. n ¶ Et poſu. me ſicut ſagittā electam. In hebręo habetur claram. id eſt limatam: p hoc intelligit᷑ puritas et claritas doctrinę chriſti. o ¶ In pharetra ſua. id eſt in ſua prouidentia. p ¶ Abſcondit me. ſcilicet vſ ꝙ ad tempus reuelationis meę.

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

E a ¶ Et dixit mihi: ſeruus meus es tu, rõne hũanitat⁊ in q̃ accepit formã ſerui. vnde: Semetipm̃ exinaniuit formã ſerui accipiens. Iſrael ſic noiatur chriſtus: q2 de populo iſrael natus. b ¶ Quia in te glori. p miracula diuine poteſtat⁊ ⁊ excellentie demõſtratiua. c ¶ Et nũc di. dñs for. me ex vte. ſeruũ ſibi. Ly. q2 ab iſtã ti incarnatiõis fuit diuinit⁹ corp⁹ chri formatũ ⁊ aiatum: ⁊ ſic extũc pfectus fuit chriſt⁹ oib⁹ ſciẽtijs ⁊ cariſmatib⁹. d ¶ Ec. dedi te i lu. gẽ. Ly. ⁊ h̃ p ſuſceptionẽ luminis fidei. e ¶ Vt ſis ſa. me. i. a me miſſa ⁊ data. f ¶ Vſq₃ ad extre. tre. Ly. ⁊ hoc mõ dixit chriſt⁹ aplis: Erit⁊ mihi teſtes i hierusalem/ ⁊ in omni iudea ⁊ ſamaria: ⁊ vſq₃ ad vltimũ terre. g ¶ Reges vid. Ly. mirabilia i virtute nois chriſti fcã da p apl'os/ ⁊ p eo⁊ ſucceſſores. h ¶ Et ↄſur. pri. ad ſtatũ fidei chriſtiane: qđ maxie patuit tpib⁹ cõſtantini. i ¶ Et ado. dñm ⁊c. ſcilicet deũ patrem. k ¶ Qui ele. te. Ly. ſ. chriſtũ hominẽ ad opus redẽptionis humane.

Phi. ſ. i. a.

Act. i. a.

ſ ieſu homini

a Et dixit mihi: Seru⁹ meus es tu

ſ chriſti cu⁹ aia vidit ſemp diuinã eſſentiã: nam iſrael vidẽs deũ. ſ enũciabo2 vt cognoſcar

b iſrael: quia in te glorificabo2. Et

ſ ieſus. ſ patri. ſ reſpectu iudeo⁊ nõ credentiũ

ego dixi: inuacuũ laboraui: ſine

ſ fruſtra laborãdo: pdicãdo: patiẽdo: moriẽdo.

cauſa ⁊ vane fortitudinẽ meã cõ

ſ de⁹ iudicet ⁊ teſtimoniũ faciat: q2 oia q̃cũq₃ neceſſaria fuerũt opatus ſum: licet vane.

ſumpſi. Ergo iudiciũ meũ cum

domio: ⁊ opus meũ cũ deo meo

ſ q̃ formauit me in in

c Et nũc dicit dñs formãs me ex

ſtanti ↄceptionis pfectũ ſeruum dei.

ſ ex quo vane labores

d vtero ſeruũ ſibi. Ecce dedi te i lu

apud iudeos. ſ ſaluato2 meo⁊

e f cem gentiũ: vt ſis ſalus mea uſq₃

g ad extremũ terre ⁊c. Reges vi

ſ per fidẽ verã. ſ ab infidelitate

h i debũt et cõſurgent principes: et

adorabũt propter dominũ deũ

ſ prem. ſ ſanctificatorẽ ei⁹. ſ chriſtũ ad opus redemptionis quã operatus eſt in carne.

tuũ ⁊ ſanctũ iſrael qui elegit te. k

¶ In feſto btõ⁊ Pe. ⁊ pau. aplo. Act. XII. a. i pn.

Miſit Herodes ...

Poſtilla

Miſit he. rex ⁊c. Ante initiũ illius lectiõis ſcribit ſ. lucas/ q̃ ſctũs paul⁹ ⁊ ſct⁹ Barna. pdicauerit i antiochia p integ⁊ annũ ⁊ docuerit multã tbã: ita vt ↄgnĩarẽt p̃mũ Antiochie diſcipuli chriſtiani. Lyr. Añ enim credẽtes i chriſtũ vocabãt tm̃ diſcipuli: ſ⁊ tũc ceperũt nomiari chriſtiani a chriſto. In his aũt dieb⁹ ſupuenerũt ab hieroſolymis ppbete antiochiã. Et ſurgẽs vnus ex eis noie Agab⁹: ſignificabat per ſpm̃ ſctm̃ famẽ magnã futurã i vniuerſo orbe terra⁊: q̃ facta eſt ſub Claudio ceſare. Diſcipuli aũt put q̃ſq₃ hẽbat pꝑoſuerũt ſinguli in miniſteriũ eo⁊ mittere habitãtib⁹ i iudea fribus. Ly. fuerãt ei bonis tpalib⁹ ſpoliati i pſecutiõe q̃ mota fuit i morte ſtephani: pp̃t qđ indigebãt ab alijs credẽtib⁹ auxiliari: maxie tpe famis: qđ ⁊ fecerũt mittẽtes ad ſeniores. ſ. curã mltitudis hñtes p man⁹ Barnabe ⁊ pauli. Tũc ſtati ſeq̃t pñs lectio. ¶ In die. il. ⁊c. Pro itellectũ lr̃e ſciẽdũ q̃ tres fuerũt Herodes i iudea: de q̃b⁹ ſcriptura fac mẽtiõ⁊. Prim⁹ fuit hero. aſcalonita: ⁊ iſte fuit inſtitut⁹ rex iudee a romanis: c⁹ pr̃ fuit idume⁹: ⁊ tpe iſti⁹ herodis nat⁹ ẽ chriſt⁹: ⁊ iſte herodes occidit pueros inocẽtes. Scđs erat herodes antipas: ⁊ iſte decollauit ioãnẽ bap. Terti⁹ erat agrippa: ⁊ licet iſte i pncipio fuerit paup: poſtea fauẽtib⁹ ſibi duob⁹ iperatorib⁹ romãis. ſ. Gaio ⁊ Claudio fuit eleuat⁹ ad regnũ: ⁊ iſte de roma veniẽs ad iudeam honorifice valde fuit recept⁹ a iudeis: ppter quod in fauorẽ eorum occidit Ia-

B

h

Tres fuerũt herodes

Mat. ii.

A cobũ fratrẽ ioãnis
ꝛ incarcerauit Pe
trũ. Unde verſus.
Aſcalonita necat
pueroſ: antipa ioã
nẽ. Agrippa iaco/
bũ: claudẽs i carce
re petꝝ. Et h̃ ẽ q̃d
dicit̃ i pncipio pñ/
tꝭ lectiõis. a ¶ In
die. il. Miſit he
ro. rex m. i. ptãtẽ
ſuã. b ¶ Ut affli
ge. quoſ. de ec.
ſup. credentium.
c ¶ Oc. autẽ ia.
fra. io. gla. nõ ſo/
luz eñ chriſtianos
afflixit/ ſz etiã occi/
dit. d ¶ Uidens
aũt qꝛ pla. iu. ſ.
occiſio Jacobi.
e ¶ Appo. apꝑ.
ꝛ pe. Glo. ord. qꝛ
plus placeret iudẽ
B is ſi pnceps occide
ret. f ¶ Erãt aũt
di. açi. Ly. qñ ap
phẽdit petꝝ: ꝛ hoc
addit ad ſignificã/
dũ cãm q̃re nõ ſta/
tim occidit petꝝ ſi
cut fecerat de iaco/
bo: volebat eñ ex
pectare trãſitũ ſo/
lẽnitatꝭ paſchalis:
in q̃ iudei ſeptẽ di/
ebus veſcunt̃ pani
bus açimoꝝ: ꝛ eti/
am qꝛ nõ licebat i
paſcha quẽq̃ꝫ occi/
dere. g ¶ Quem
cũ apꝑ. mi. i car
ce. Lyr. ne poſſet
effugere h ¶ Tra
dens eũ q̃ttuoꝛ
q̃ter. mi. ad cuſ.
Dicit̃ autẽ quater
nio: qui habet q̃t/

ſ tormentis.
a b dẽs rex manꝰ/ vt affligẽret quoſ/
ſ chriſtiana. ſ zebedei
c dã de eccl̃ia. Occidit aũt Jaco/
et maiorem ſ euangeliſte.
bũ fratrẽ ioãnis gladio. Uidens
ſ ex perſecutione chriſtianoꝝ.
d e aũt quia placeret iudẽis: ãppo/
ſ ad predicta de Jacobo poſuit manus.
ſuit apprehendere et Petrum.
ſ paſchatis.
f g Erãnt autez dies açimoꝝ. Quẽ
ſ per ſuos milites.
cum apprehendiſſet: miſit in car
ſ quattuor militibus qui
h cerẽ: trãdenſq̃ꝫ eũ quattuor qua/
ſub ſe alios quattuordecim habebant: ita ꝙ vi/
ginti cuſtodirent Petrum.
ternionibus militũ cuſtodiẽdũ:
ſ tradere
volens poſt paſcha ꝑducere eũ i
ſ interim.
populo. Et petrus quidẽ ſerua/ k
bat in carcere: oratio autẽ fiebat
ſ congregatione fideliũ
ſine intermiſſione ab eccleſia ad
ſ vt liberaretur.
deum pro eo. Cũ aũt productu/ l
ſ pplo expoſiturus ad volita. ſ cum cras eſſet
producturus.
rus eũ eſſet Herodes: in ipſa nõ m
cte erãt petrus dormiẽs inter du/ n
ſ ſolliciate vigilantes ꝛ cuſtodientes.
os milites vinctus cathenis dua
ſ alij decem et octo.
bus: et cuſtodes ante oſtium cu/
ſtodiebãt carcerem. Et ecce an/ o
ſ a chriſto miſſus. ſ apud petrum.
gelꝰ domini aſtitit: et lumẽ reful/ p
ſ carceris.
ſit in habitaculo: percuſſoq̃ꝫ late q
re petri: excitauit eũ dicẽs: Sur/
ſ reſolute.
ge velociter: et ceciderunt cathe/
nẽ de manibus eius. Dixit aũtẽ r

tuoꝛ milites ſb ſe:
ſicut centurio q̃ hꝫ
centũ. i ¶ Uolẽs
poſt paſcha ꝑ/
du. eũ popu. id
eſt exponere moꝛ/
ti ꝑ voluntate po/
puli. k ¶ Et pe.
q̃dẽ ſerua. i car.
Orõ aũt fi. ſine
int. ab eccle. ad
deũ ꝓ eo. Ly. vt
chriſtus adhuc i vi
ta ſeruaret ſuũ vi/
cariũ. l ¶ Cũ aũt
ꝑductu. eũ eſſet
Herodes. ſcilicet
de carcere vt occi/
deretur. m ¶ In
ipſa nocte. ime/
diate pcedente.
n ¶ Erat Petrꝰ
dor. inter duos
mili. vin. cathe/
nis dua. ꝛ cuſto
des ante oſtiuz
D cuſto. car. Lyra.
Petrus ita cuſto/
ditus fuit: ꝙ nõ pa
tebat ei euaſionis
via humana: ſz qꝛ
deficiente huma/
no ſbſidio ſolet ad
eſſe diuinũ: idõ ſub/
dit. o ¶ Et ecce
angelꝰ dñi aſti.
ad Petri liberati/
onẽ. p ¶ Et lu.
reful. in hab. car
cerꝭ: ſcꝫ ad eiꝰ ꝯſo
lationẽ. q ¶ Per/
cuſſoq̃ꝫ late. pe.
excitauit eũ di.
Surge velocit̃:
ꝛ cecid. cathenẽ
de manibus eiꝰ
r ¶ Dixit ãt an/
gelus ad eũ: pre
cingere. Lyra. vt

E ſis aptuſ ad ābulā
dū: reſoluerat eñ
Petr⁹ cingulū ſuū
vt veſt⁹ poſſet pe/
des coopire ꝯ fri/
gidi tatē carceris.
a ¶ Et calcia te
ca. tu. Ly. Eſt aūt
caliga gen⁹ calcia/
mēti nō hñt⁹ coriū
ſup pedeſ. b ¶ Et
fecit ſic. Et dix.
illi. Circūda tibi
veſti. tuū ꝛ ſeq.
me. Et exi. ſeq.
eū. Et ne. q̄ꝛ ve.
ē qđ fie. ꝑ ange.
eſti. aūt ſe vi. vi
de. Ly Fortitudo
ei carcer⁹ ꝛ diligēs
cuſtodia fecerat ſi/
bi imaginationē ꝺ
euadendi ipotētia
F ꝓpter qđ rē geſtaꝫ
ſomniū eſtimabat.
c ¶ Trāſeū. aūt
pri. Glo. ordi. pri/
mū q̄ternionē cuꝫ
ſuis. d ¶ Et ſecū.
cuſtodiā. i. ſecun
duꝫ quaternionem
cum ſuis: qui oēs
erant oppreſſi ſom
no. e ¶ Veneſt
ad por. fer. Ly/
ra. erat exterior ꝑs
carcer⁹. f ¶ Que
ducit ad ciuita/
tē: q̄ vltro aper.
eſt eis. virtute di
uina vel angelica.
g ¶ Et exeūtes
proceſſerunt vi/
cum vnū. ad ma/
iorē Petri affecu/
rationē. h. ¶ Et
cō. diſceſ. ab eo
ang. ſubito diſpa/
rendo. i ¶ Et Pe

ſuccinge te
a angelus ad eū: præcingere ꝛ cal/
indue. ſandalia.
b cia te caligas tuaſ: ꝛ fecit ſic: et di
pallium.
xit illi: Circūda tibi veſtimentū
angelus de carcere.
tuum ꝛ ſequere me. Et exiens ſe/
petrus. an verū eſſet.
quebat eum: ꝛ neſciebat q̄ꝛ verū
eū ducendo. putabat.
eſt qđ fiebat ꝑ angelū. Exiſtima/
illa ꝑ viſionē fieri. primus qua
c bat aūt ſe viſū videre. Trāſeū/
ternio ꝛ ſecundus quaternio vigilabant ante me
diam noctē: ꝛ alij duo quaterniones poſt.
d tes autē primā et ſecundā cuſto
e diam venerunt ad portaꝫ ferreā
ſponte et per vir
f que ducit ad ciuitatē: q̄ vltro ap
tutem angeli. de carcere.
g ta eſt eis: et exeūtes ꝓceſſerūt vi
in hieruſalem. euanuit.
h cum vnū: et cōtinuo diſceſſit ab
a ſtupore admirationis.
eo angelus. Et petr⁹ ad ſe reuer/ i
non eſtimo ſicut prius credebā
ſomnium et viſionem.
ſus dixit: Nūc ſcio vere quia mi
ſit dñs angelum ſuum: et eripuit
poteſtate.
me de manu herodis: ꝛ de oī ex/
deſiderio
pectatione plebis iudeorum.

¶ In feſto viſitatiōis Marię.
Cantico. II. a. circa medium.

filius dei dedit ſaltum de ce
lo in carnem et ſaliens
Ecce iſte vēit
cordibus fidelium per exul
tationē ſpiritus et leticie.
oib⁹ ſctis ſanctior.
ſaliens in montibus tranſiliens k
loquitur eccleſia.
colles. Similis eſt dilect⁹ meus ca/ l

tr⁹ ad ſe reuer. di G
xit. Nūc ſcio ve/
re q̄ꝛ mi. dñs an
gelū ſuū ꝛ eripu
it me de ma. he/
rodis: ꝛ de oīni
expecta. ple. iu/
deorū. Lyra. tūc
enim ꝑcepit ꝙ nō
erat ſomnium/ ſed
res geſta.
Ecce iſte Poſtilla
venit ſa
liens in
mō. ꝛc.
Ante initiū illius
lectiōis habet i eo
dē ca. Leua ei⁹ ſub
capite meo: et dex/
tera illi⁹ amplexa/
bit me. Tūc ſequi/
tur preſens epl'a.
k ¶ Ecce iſte ve. H
saliēs in monti.
trāſili. Glo. de ſi/
nu patris in vterū
virginis: de vtero
virginis in preſepi
um: de preſepio in
mundū: ꝺ mundo
in patibulū: ꝺ pati
bulo in ſepulchrū:
de ſepulchro econ
uerſo in mundū: et
de mundo ad pr̄is
dexterā. l ¶ Similis
eſt dilect⁹ meus
capree. ꝓpter vi/
ſum acutū: quia tā
tum acumē habet
in videndo ꝙ a re/
motis videt vena/
torem venientem:
ꝛ loca alta aſcēdit:
ꝛ a venatore nō vi
det/ ſed venatoreꝫ
videt. Sic ſpiritu/
aliter de⁹ cūcta vi/
det. vnde. Omnia Heb. 4.

A nuda et apta ſunt oculis eius. a ¶ Hinnuloꝗ ceruorum. id eſt fetui cerui vel capreę ꝓpter velocitatem. Hinnulus em̄ ſe cornibus non poteſt defendere: et ideo fugit inſequentes ꝙdiu poteſt. b ¶ En

culoſa eſt. k ¶ Amica mea. per charitatis latitudinē. l ¶ Colūba mea. per intentionis rectitudinē. m ¶ Formoſa mea. ꝑ morum honeſtatē. n ¶ Et veni ſcʒ in tuam recreationē. o ¶ Iā em̄ hyC

ipſe ſtat poſt pa. no. i. carnē aſſumē do: diuinitas ei latet in humanitate. c ¶ Reſpiciēs ꝑ fe. i. ꝑ apl̄os illūinātes eccl̄iaʒ. Sicē em̄ ꝑ feneſtrā radius ſol̄ illuminat domuʒ: ſic chriſt⁹ per apl̄os eccl̄iaʒ illūinauit. d ¶ Proſpi. i. de lōge aſpiciēs. e ¶ Per cācellos. i. ꝑ p̄triarchas eccleſiā illuminando. Sicē em̄ ꝑ foramē magnuʒ tranſit magnū lumē: ⁊ ꝑ paruū foramē paruuʒ lumen trāſit: ſic ꝑ apoſtolos ſicut per feneſtras magnas magnū lumē in eccleſia luxit: ꝑ patriarchas parū de lumine trāſit / ſicut per pua foramina quę cancelli dicuntur. Sunt em̄ cancelli parua foramina ī feneſtra / virgulata per virgas cancellatas: per quos quidē modicuʒ de lumine tranſit. f ¶ En dilectus meus. ſcʒ chriſt⁹. g ¶ Loquit̄ mihi: ſcʒ. h ¶ Surge: ab ocio. i ¶ Propera. qꝛ via in qua es peri/

ſ ibices vel dorce vel capree vel auice ī neceſſitate ſaltādo cornib⁹ ſuis in arboꝝ ramis ſe recipiūt chriſto aſſilant: q̄ ſilitudinē carnis peccati ſaltando ſe cornibus arboris crucis ſuſcepit.
ſ pullo variato propter varias virtutes et miracula.

a preę / hinnuloꝗ ceruorum. En
ſ diuinitas chriſti. ſ carne noſtra veſtita.
b c ipſe ſtāt poſt parietē nr̄m reſpici
ſ fidem trinitatis clare ſ per apl̄os predicando.
ſ procul nobis ſuum aduentum per prophetas intimando.
d e ens ꝑ feneſtras / proſpiciēns per
ſ Chriſtus.
f g cācellos. En dilectus meus lo/
ſ eccleſie. ſ ex gētib⁹ ⁊ iudeis. ſ ꝑ reconci
h i quitur mihi Surge propera ami k
liationē. ſ ꝑ vnitatem. ſ per diſtinctam ordinationem.
ca mea / columba mea / formoſa l m
ſ tempus infructuoſum.
mea et veni. Iām em̄ hyems trā n o
ſ cultus idoloꝝ ⁊ circūciſio. ſ innocen
ſijt: imber abijt / et receſſit. Flo p q
tes et martyres.
res apparuerunt in terra noſtra: r
ſ in quo peccata preſcinduntur.
tempus putatōis aduenit. Uox s t
ſ ſpiritusſanctus datur in ſacramentis.
turturis audita eſt ī terra noſtra. v
ſ ſynagoga. ſ immaturos fructus: qꝛ litteraliter ſolū intelligunt ſcripturā nō exponētes ad maturitatem ſenſus ſpūalis.
Ficus ꝓtulit groſſos ſuos. Ui/ y
ſ veri doctores ſpūaliter intelligentes: odorem dederunt per vniuerſum orbem.
nee florētes dederūt odorē ſuū. y ʒ
ſ ideo. ſ per creationem. ſ ꝑ redemptionem. ſ per fidei imitationem. ſ vulnerū corporis chriſti.
Surge ꝓpera amica mea / ſpōſa
mea / ⁊ veni: columba mea ī fora

tran. i. congelatio paganoꝝ nolentium fidem recipere p ¶ Imber ab. ⁊ receſſit. i. tyrannorū perſecutio. q ¶ Flores ap. i. odores bonorū operum. r ¶ In terra noſtra. i. in eccleſia. s ¶ Tēpus puta. aduenit. id eſt tēp⁹ ad reſecandum vitia. t ¶ Uox turtu. id eſt ſpūſſancti. v ¶ Audi. ē in t. no. i. in cordib⁹ electoꝝ: quia ſicut turtur in occulto cantat ⁊ ī cātu gemit: ſic ſpūſſctus occulta reuelat: vt aīaʒ ī q̄ habitat gemere faciat ꝑ pniam. x ¶ Fic⁹ ꝓ groſſu. Fic⁹ em̄ primo fert fruct⁹ inutiles Scdo ꝓo vtiles ⁊ maturos: ſic ſilr ſynagoga ꝑmo ꝓtulit fruct⁹ imaturos ⁊ iutiles: deide chriſtū ⁊ apl̄os tāꝗ fruct⁹ maturos et vtiles nob̄ miſtrant. y ¶ Ui. flo. ecclę pticulares ꝯtutib⁹ ſuis. ʒ ¶ Dedert odo. ſu. Surge p. ami. m. ⁊ ve. colū. mea iu foraminib⁹ pe. id ē chriſti vulneribus.

B

D

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

E a ¶ Jn cauer. ma. i. lateris chriſti vul/
nere. b ¶ Oſte. mi. fa. tu. i. cõuerſatio/
nẽ tuã/ ñ alienã ſicut hypocrite. c ¶ So/
net vox tua. i. predicatio tua. d ¶ Jn
auri. me. i. honorem meum. e ¶ Vox
eñ tua dul. i. pdi
catio tua. f ¶ Et
facies tua de. ſ.
qñ pdicationi cor/
reſpondet vita.

ſui. ſcʒ de bono premio recipiẽdo. Dicit G
hic vir eiꝰ doctor bonꝰ: in cuius pſona di
cit: Hanc amaui et exquiſiui a iuuentute
mea: ꝛ queſiui ſpõſam mihi eã aſſumere.
k ¶ Et ſpo. nõ indi. q: in pmio dupli/
cẽ ſtolã habebit. ſ.
ſtolã corpis et ſto/
lã anie. l ¶ Red/
det ei. ſ. ſponſo ta
li. m ¶ Bonũ et
nõ malũ oibus
diebꝰ vite ſue. ſ.
bonũ grẽ in pręſen
ti/ ꝛ glie in futuro.
n ¶ Queſi. lanã
ꝛ li. ꝛ ope. eſt cõ/
ſi. ma. ſu. Per la
nã ꝛ linũ intelligũ
tur hic dicta ſacto/
rum doctoꝝ ad de
clarationẽ veritatꝭ
ſacre ſcripture.
o ¶ Facta ẽ qſi
na. iſti. d lõ. por
tãs pa. ſu. Ly. ſic H
eñ i naui inſtitorꝭ
portant diuerſa vi
te humane neceſſa
ria: ſic i ſacra ſcptu
ra cõtinent oĩa ne/
ceſſaria ad ſalutẽ.
p ¶ De noc. ſur.
id eſt ſurgere fecit.
Amor ei ſacre ſcri/
pture iducit docto
res bonos ꝛ diſci/
pulos ad ſurgẽdũ
de nocte ꝓ ſtudio
ꝛ orõne. p ¶ De/
ditqꝫ pre. do. ſu/
is: ꝛ ciba. an. ſu/
is. Jn hebreo ha/
bet/ annonã: q: ſa/
cra ſcriptura reſi/
cit ſtudẽtes in ea fi
deliter ꝛ diligẽter.
r ¶ Conſidera/
uit agrum. Ager
iſte ẽ diſciplina ſtu/

Poſtilla Mulie. for. qſ inue. ꝓcul ꝛ de vlti. ꝛc. An
initiũ illiꝰ lectionis
locutꝰ eſt ſpũſſctũs
per Salomonẽ di
cẽs: Aperi os tuũ/
ꝛ decerne qd iuſtũ
ẽ: ꝛ iudica paupeꝝ.
Ly. i. exequere iu/
ſticiã ꝓ paupibus/
qñ habẽt iuſtã cau
F ſã. Tunc ſeqt pñs
epl'a. g ¶ Muli.
for. qs inue. Jn
iſta epl'a ponit cõ/
mẽdatio fortꝭ mu/
lierꝭ. Et doctores
catholici cõmunit
dicũt/ qꝫ p mulierẽ
fortẽ intelligit ſa/
cra ſcptura. Et hãc
expoſitionẽ ꝓſeq/
turꝰ Nicolaꝰ de Ly
ra: ſup pñtẽ epi/
ſtolã di. g ¶ Mu
lierem fortẽ. i. ſa
crã ſcripturã: q cõ
tinet ſcientiã et in/
uiolabilẽ veritatẽ.
b ¶ Quis inue.
q. d. pauci attingũt
ad eius plenã noti
ciam. i ¶ Procul
et de vlti. finibꝰ
pciũ eius. Cõfi/
dit in ea cor viri

Margin (Hebrew letters): † Aleph א † Beth ב † Gimel ג † Doleth ד † He ה † Vou ו † Saen ז

Vide D. Bernard. ſuper Cantica ſer. de tertio unguento.

ſ ruina ſ parietis:
a minibꝰ petre/ i cauerna macerie.
ꝛ ſignificat vulnus lateris chriſti
b c Oſtende mihi faciẽ tuã. Sonet
ſ pdicatoꝝ tuoꝝ ſ verbũ dei
d e vox tua in auribꝰ meis. Vox eñ
ſuaue. ſ ex quo ſ cõſcientia fideliũ.
f tua dulcis: et facies tua decora.

¶ Jn feſto beate Marie mag/
dalene. Prouerbioꝝ. XXXI. b.
circa principium.

ſ cõſtãtẽ: nõ cito mutabi/
† Mulierẽ for
lem ſ q. d. pauci inueniũt
g h tem quis iueniet:
ſ valde appciãda eſt
i procul ꝛ de vltimis finibꝰ preciũ
ſ poteſt vir illi confidere.
eius. † Confidit in ea cor viri ſui:
ſ rapinis ꝛ iniuſtis lucris ſ fidelis
et ſpolijs nõ idigebit. † Reddet k l
mulier viro. ſ tẽporale: ꝛ adiuuat ad ſpũale
ei bonũ ꝛ nõ malũ oibus diebus m
ſ laborando. ſ filando. ſ nendo
vite ſue. † Queſiuit lanam ꝛ linũ n
ſ opere
et operata eſt conſilio manuum
ſ fidelis mulier
ſuarum. † Facta eſt quaſi nauis o
ſ mercatoris ſ acquirens
inſtitoris de longe portans pa/
ſ vite neceſſaria ſ valde mane.
nem ſuum. † De nocte ſurrexit: p
ſ annonam ſ famulis
deditqꝫ predã domeſticis ſuis: q
ſ ſuſtentationẽ vite
et cibaria ancillis ſuis. † Cõſide/

A dij celeſtis: vt dicit Greg⁹. homel. xxxvij.
a ¶ Et emit eū. i. emi fecit a ſtudentib⁹
ꝑ domationē carnis/ redigendo eā ī obſe
quiū ſpūs. b ¶ De fructu manuū ſu/
arū plā. vineā. i. exēplo vite ⁊ v̄bo do
ctrine fecit fideliū
multiplicationē: q̄
ſunt palmites vi/
nee domini: vt di/
cit Grego. homel.
vij. c ¶ Accinxit
fortitudine lum
bos ſuos. i. accin
gi fecit lūbos ſtu/
dioſorū cingulo ca
ſtitatis. d ¶ Et ro/
borauit bra. ſu/
um. ꝑ multiplica/
tionē boni operis.
e ¶ Guſtauit et
vi. q2 bo. eſt ne.
eius. Ly. ꝑ experi
entiā dulcedinis ex
ſtudio ſacre ſcͥpture
B reſultātis. f ¶ Nō
extin. ī nocte. i. i
morte. g ¶ Lu
cerna ei⁹. i. cla/
tas ſue noticie/ ſed
magis augebitur.
h ¶ Manū ſuā
mi. ad for. In he/
breo habetur/ ad ver
tebꝛ q̄ eſt q̄dā cir
cul⁹ aliq̄ntulū pon
deroſus ī inferiori
pte fuſe poſitus: vt
recte ⁊ ordinate et
expedite v̄tat̄. Et
huic dicto cōſonat
q̄ ſubdit̄. i ¶ Et
digiti ei⁹ ap. fu/
ſū. Per vertebrū
hic intelligit̄ recta
intentio opus diri
gens. k ¶ Ma/
nū ſuam aperu/
it inopi: et pal/
mas ſuas exten

ſ bonus vel malus
a b rauit agrum/ ⁊ emit eum. De
ſ labore manuū
fructu manuum ſuarum planta/
c uit vineam. † Accinxit fortitudi/
ſ caſtitate ne polluat̄ adulterio
d ne lumbos ſuos: et roborauit
ſ vt non ocioſa eſſet.
ſ attentauit
e brachium ſuum. † Guſtauit ⁊ vi
ſ operatio mulieribus
nā ocioſe faciliter a diabolo tentant̄.
dit quia bona ē negociatio eius.
ſ nā ſtudioſa mulier nocte cū lumine laborat.
f g Non extinguetur in nocte lucer/
h na eius. † Manum ſuā miſit ad
ſ vertebrū/ eyn wierte.
i fortia: ⁊ digiti eius apprehende/
ſ inſtrumētum filandi.
k runt fuſum. † Manū ſuam ape/
ſ habet vitā actiuā exercendo op⁹ miſericordie.
ruit inopi: ⁊ palmas ſuas extēdit
ad pauperē. † Nō timebit domui l
ſ nā ſemꝑ ibi eſt ꝯcordia charitatis
ſue a frigoribus niuis. Oēs ēnī m
ſ q2 fortꝭ ⁊ ſancta habet charitatē intra in domo
cordis ſui ad deū ⁊ ad ꝓximū.
domeſtici eius veſtiti ſunt dupli n
ſ adornata variis virtutib⁹
cibus. † Strangulatā veſtē fecit o p
ſ caſtitas ⁊ bona fama operit eam.
ſibi: byſſus ⁊ purpura indumen/ q r
ſ id eſt magnus honor eſt viro qui s
tū eius. † Nobilis in portꝭ vir eius: t
habet fidelem mulierem: ſecus de adultera vbi
vir vir eius caput ꝓ verecūdia audet leuare: ſꝫ pa/
pue vbi eſt facti conſcius.
quando ſederit cū ſenatoribus v
ſ pānos de lino mūdiſſimos ꝓparauit.
terre † Syndonē fecit ⁊ vēdidit: ⁊ x

dit ad pauperē. Ly. Scriptura enī ſa/ C
cra quaſi vbiq3 inducit ad opa miſericor/
die. l ¶ Nō timebit domui ſue a fri/
goribus niuis. Id eſt a pena gehenne:
ſcḋm q̄ dicit Ra. Salo. allegās illud: Ab
aquis niuiū tranſi/ Iob. 24. b
et ad calorem nimi
um. Et loquit̄ hic
de homine damna
to. m ¶ Omnes
enī dome. eius
.i. boni doctores ⁊
diſcipli. n ¶ Ve/
ſtiti ſūt duplici/
bus. i. virtutib⁹ in
tellectualib⁹ ⁊ mo
ralib⁹: q̄ ſūt veſtes
anie. o ¶ Stran/
gulatam veſtē.
id eſt diuerſis co/
loribus intextam.
p ¶ Fecit ſibi.
quia ſacra ſcriptu/
ra de omni genere
virtutū et donorū D
tractat: ⁊ ad ea in/
ducit. q ¶ Byſ/
ſus. ſcꝫ caſtitatis.
r ¶ Et purpura.
charitatis. s ¶ In
dumentū eius.
id ē vere ſtudentiū
in ea ſcientia pari/
ter ⁊ vita. t ¶ No
bilis in portis vir
eius. id eſt doctor
bon⁹ qui dicit̄ no/
bilis in portis. Id
eſt iter ſapiētes an
tiquit⁹ ſedentes ad
reddendū veritatē
iudicium: ideo ſub
ditur. v ¶ Qū ſe/
derit cū ſenato/
ribus terre. i. cū
ſapientib⁹ q̄ habēt
regere terrā ⁊ iudi
care. x ¶ Syndo
nē fecit ⁊ vendi/
h

† Heth ח
† Teth ט
† Ioth י
† Caph כ
† Lamech ל
† Mem מ
† Nun נ
† Samech ס

E dit: ⁊ cingulum tradidit chananeo. In hebreo habetur / mercatori. Per ſyndoné que eſt veſtis linea ⁊ munda: intelligit puritas mentis: per cingulũ vero caſtitas corporis. Unde dicit Greg⁹. homel. xxij. Lumbos em̃ precingimus / cum carnis luxuriã per cõtinentiã coartamus. Dicitur autem ſacra ſcriptura iſta facere: eo ꝙ ad ea inducit.

a ¶ Fortitudo. .i. cõſtantia mẽtis.
b ¶ Et decor. exterioris honeſtatis.
c ¶ Indumentũ eius: ⁊ ridebit. id eſt ridere faciet ſtudentes in ea fideliter.
d ¶ In die nouiſſimo. quando audient vocem domini / dicẽtis: Uenite benedicti patris mei ⁊c.
e ¶ Os ſuum aperuit ſapiẽtie. quia ſacra ſcriptura docet ſapientiam deſurſũ deſcendentem.
f ¶ Et lex clemẽtie in lingua eiꝰ. quia tam in nouo ꝙ̃ veteri teſtamento ſacra ſcriptura ad clementiã inducit.
g ¶ Conſiderauit. id ẽ conſiderare fecit.

Ain ע
Phe פ
Sadick צ
Kuph ק
Mat. 25. c
Res ר
Schyn ש
Toff ת

ſ pannos inuolutos ſ mercatori
a cingulũ tradidit chananeo † Fortitudo
ſ cõſtantia fidelitatis. ſ pulchritudo
b c ⁊ decor indumentũ eius:
ſ gaudebit de honeſtate ſeruata
d e ⁊ ridebit i die nouiſſimo. † Os ſuũ
ſ ſancta mulier nõ niſi verba fructuoſa ⁊ mitia loquit: ſecus iracunde ⁊ procaces
f um aperuit ſapiẽtie: ⁊ lex clemẽ
g h tie in lingua eiꝰ. † Cõſiderauit ſe
ſ quõ oia diſponat in domo eius
i mitas domꝰ ſue: et panẽ ocioſa nõ
ſ cũ adulti efficiunt
k comedit. † Surrexerũt filij eiꝰ ⁊ beatiſ
ſ ſanctã ⁊ honeſtã matrẽ.
l altiſſimã ꝑdicauerunt: vir eiꝰ ⁊
ſ ꝑpter cõtinẽtie decus ſ dominũ
laudauit eã. † Multe filie cõgre m n
ſ vna pulchritudine: alia facũdiã: alia elegantiã
gauerunt diuitias: tu ſupergreſ o
ſ mulier honeſta ⁊ pudoroſa. ſ nã ſ ſine honeſtate.
ſa es vniuerſas. † Fallax gratia ⁊ p
ſ mulieris ſ honeſta
vana eſt pulchritudo: mulier ti q
ſ a deo ⁊ hoibus
mẽs deũ ipſa laudabit. † Date ei r s
ſ oẽs hoies debent talẽ mulierẽ laudare ꝑpter operationes ſuas: in plateis ⁊ portis opa eiꝰ enũciãda ſunt: quia aliqđ rarum.
de fructu manuũ ſuarũ: ⁊ laudẽt t
eam in portis opera eius:

ctor bonus ꝗ doctrinã ſuã incipit a cõmẽdatiõe ſacre ſcripture. m ¶ Multe filie. Ly. i. phorũ ⁊ ſapiẽtiũ ſcripture. n ¶ Congregauerũt diuitias. i. multas cognitiões veritatis. o ¶ Tu ſup. es vniuerſas. q2 ſacra ſcriptura multo plures veritates tradit ꝙ̃ alie ſcripture: ⁊ etiã priores / aliis puriores: q2 in ea nulla falſitas admiſcetur: cũ immediate emanat a prima veritate. Scripture vero humanitꝰ adinuẽte ⁊ ſi cõtineãt multas veritates: tamẽ habẽt admixtas multas falſitates: ſicut patz in ſcripturis Ariſtotel ⁊ alioꝝ philoſophorũ: qui negãt creationẽ mundi ⁊c. p ¶ Fallax gratia et vana ẽ pulchritudo. ſcz verborũ rhetoricorum in humanis ſcripturis / et maxime poeticis: in quibus ſub ornatis verbis latent multe falſitates. q ¶ Mulier timẽs deum. id eſt ſacra ſcriptura: que quaſi vbiꝗ inducit ad dei reuerentiam et timorẽ. r ¶ Ipſa laudabitur. ſ. pre ceteris ſcripturis. s ¶ Date ei de fructu manuũ ſuaꝝ. id eſt ſtudentibus in ea dabit fructus glorioſus. t ¶ Et laudẽt eam in portis opera eius. id eſt ſapientes in portis ſedentes cum iudicibus. Et iſti ſapientes dicũtur opera ſacre ſcripture: inquantũ per eius ſtudium ſapientiam conſequuntur.

h ¶ Semitas domus ſue. id eſt cõſcientie ſecreta credentiũ in ea: q2 hic labor eſt optimus: ⁊ ideo ſequit: i ¶ Et panẽ ocioſa nõ comedit. Surrexerunt filij eius. i. diſcipuli ſtudioſi. k ¶ Et beatiſ. ꝑdi. q2 ſacrã ſcripturã ſup oẽm aliã extollũt. l ¶ Uir eiꝰ ⁊ lau. eã. Ly. do-

G
H

¶ Item de eodē feſto ſm̄ ſeculares. Ad Roma. v. d. in fine.

§ Ade

Sicut per vni
§ pctm̄ originale. § exceptis maria ab origine ⁊ filio eius.
a b us delictū omnes
§ et iram dei.
c hoīes in cōdemnationē: ſic et per
§ chriſti § ꝑuenientē in maria: et ſubſequentē in alios vt iuſtificent.
d vnius iuſticiā oēs hoīes in iuſtifi
e cationē vitę. Sicut em̄ p inobe
§ ade: in quo radicaliter tota humana ſpēs erat.
f dientiā vnius hoīs pctōres cōſti
§ q2 nō oēs ꝓpter virginē mariā.
g tuti ſunt multi: ita ⁊ p vnius obe
§ chriſti § nō omnes: quia nō omnes baptizā tur et ſaluantur
dientiā iuſti conſtituentur multi.
§ poſt legē nature lex ſcripture: ex quo multa p̄uaricatio conſecuta eſt.
Lex autē ſubintrauit vt abunda h i
§ in lege moyſi.
ret delictū. Ubi aūt abūdauit de k
§ in lege gratie p chriſtū
lictū: ſupabundauit ⁊ gratia: vt ſi l m
§ ducentem ad
cut regnauit pctm̄ in morte: ita ⁊ n
§ ex iuſticia gr̄e chriſti nos introducēdo ad vitā.
gr̄a regnet p iuſticiā in vitam eter
nā. Per ieſuz chriſtū dn̄m nr̄m. o

¶ In feſto ſancti Jacobi apoſtoli Epiſtola. Iā non eſtis hoſpites ⁊ aduenę ⁊c̄. Quere infra in cōmuni ſanctorum de apoſtolis.

¶ In vincula ſancti Petri Ep̄la. Miſit herodes rex man⁹ vt affli ge. ⁊c̄. Quere an̄ in feſto ſanctorū Petri ⁊ Pauli apoſtolorū.

¶ In feſto ſcti Laurētij martyris II. Corinth. IX. b. circa principiū

A Poſtilla

Sicut p vni⁹ delictū in oēs homines ⁊c̄. Añ initiuz illius epiſtolę ſcribit ſanct⁹ Paulus in eodē cap. dicēs. Si enim vnius delicto mors regnauit per vnū: multo magis abūdantia gr̄e ⁊ donationis ⁊ iuſticię accipientes i vita. ſ. btā: regnabūt p vnū. ſ. ieſum chriſtū. Tūc ſequitur p̄ſens epiſtola. a ¶ Fr̄es: Sicut p vni⁹ delictū. Ly. ſcz adę. b ¶ Oēs homines in condemnationem. B Sor. ſimul animę ⁊ corporis dānationem. c ¶ Sic per vnius homis iuſticiam. ſcz chriſti d ¶ Oēs hoīes in iuſtificationē vitę. Ly. Sicut p delictū adę p ꝓpagationē ⁊ originale peccatū omnes homines incurrūt damnationē ſimul animę ⁊ corporis: ſic per vni⁹ homis ſcz chriſti paſſiōem omnes ſunt liberati ab eterna damnatione. e ¶ Sicut em̄ per obedientiā vnius hoīs. ſcz adę. f ¶ Peccatores cōſtituti ſunt multi: ita p vnius. ſ. chriſti g ¶ Obediētiaz ſunt cōſti. multi. C Ly. q2 ſicut per inobedientiā adę comedētis lignū vetitū poſteri facti ſūt iniuſti: ſic p obediētiaz chriſti in ligno crucis paſſi: oēs ſunt iuſtificati q̄tū ad ſufficiētiā: ſed q̄ p gratiā chriſti nō oēs iuſtificant: hoc nō ꝓuenit ex defectu gr̄e/ſed ex defectu hoīm eā repellētiū. h ¶ Lex autez ſubintrauit. poſt culpā vel legē naturalē. i ¶ Ut abun. delictū. i. abūdantius cognoſceret delictū: multa em̄ erant peccata ante legē quę nō credebant eſſe peccata/vel nō eſſe tanta. vnde: Per legē cognitio peccati. D Ro. 3. c k ¶ Ubi autem abundauit delictum. per legem. l ¶ Supabūdauit ⁊ gr̄a. per chriſtū pctōrib⁹ veniā ꝯferēdo. m ¶ Ut ſic regnauit peccatū i morte. Lyra. i. potētiā habuit deijciēdi ad mortē ęternā. n ¶ Ita et gratia regnet p iuſticiā i vitaz eternam. potēter nos inducēdo i vitā ęt̄nā. o ¶ Per ieſuz chriſtū dominū noſtrum. qui ē mediator dei ⁊ hominum.

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

E Poſtilla Q Ui pce ſeminat ⁊c. Añ initiũ illi⁹ epl'e ſcribit ſã. paul⁹ dicens: Prouidem⁹ eñ bona nõ ſolũ corã deo/ſed etiã corã hoĩbus. Tũc ſequit̃ p̃ſens ep'la. a ¶ Frẽs oib⁹. ſ. tpalibus ⁊ ſpũalib⁹. n ¶ Semp oẽm ſufficientiã habẽtes. tam in voluntate interiori q̃ in facultate exteriori. o ¶ Abũdetis in om̃e opus bonuz. ſcz in datione elemoſynaꝝ/⁊ ĩ alijs bonis operibus virtutũ. G

Qui parce ſeminat. ſ. dando paruam elemoſynam. b ¶ Parce ⁊ metet. Lyr. i. min⁹ in premio recipiet. c ¶ Et q̃ ſemiat in bñdictiõibus ſcz largiter dando. d ¶ De bñdictionib⁹ ⁊ metet. i. largã retributionẽ in p̃mio habebit. e ¶ Unuſq̃ſq3. ſ. det. f ¶ Prout deſtinauit ĩ corde ſuo. i. ordiauit propria volũtate. F g ¶ Nõ ex triſticia. Glo. qui enim dat vt careat tedio interpellãtiũ/ nõ vt reficiat viſcera indigentis: ⁊ meritũ et rẽ pdit. h ¶ Aut ex neceſſitate. id eſt coact⁹: ſed ſponte et hilariter. † Ps. iii. b i ¶ Hilarem eñ datorem diligit deus. i. approbat ⁊ remunerat: q2 facit actũ virtuoſum k ¶ Potens eſt aũt deus omnẽ gr̃az. Gor. non ſolũ hãc gr̃az largitionis elemoſynaꝝ: ſed etiã quamcũq3 aliã. l ¶ Abũdare fa. i vo. Ly. vt ſic nõ doleat᷑ de facto/ſ3 magis gaudeatis. m ¶ Ut

ſ modice. ſ faciet.
a b Qui parce ſe
bona opa. ſ paruã h3 remu/
miãt pcẽ ⁊ metet. Et
neratione. ſ opib⁹ ſctis q̃ bñ/
dictionẽ afferãt: p̃cipue opib⁹ miſericordie
c d q̃ ſeminãt in bñdictionib⁹: de bñ
e f dictiõib⁹ ⁊ metet. Unuſq̃ſq3 pro/
ſ concepit libera voluntate
g ut deſtinauit ĩ corde ſuo nõ ex tri
ſ ex verecũdia vel ꝓpter aliã minus iuſtã cauſã faciat bona opera
h i ſticia aũt ex neceſſitate. Hilarem
ſ voluntariũ ſeruum
k eñ datorẽ diligit de⁹: põtens eſt
ſ ſpiritualẽ ⁊ tẽporalẽ
l autẽ deus omnẽ gratiam ãbũda/
ſ augmentare
m re facere in vobis: vt in õmnibus
ſ nõ deficietis in bono vtroq3.
ſemp õmnẽ ſufficientiã habentes n
ſ gaudeatis. ſ ad
abũndetis in omne opus bonuz: o
ſ bona temporalia.
ſicut ſcriptũ eſt: † Diſperſit dẽdit p q
ſ mẽdicãtib⁹ ꝓpter deũ. ſ ꝓpter bona ſpũalia. r
pauperibus: iuſticiã ei⁹ mãnet in s t
ſ deus
ſeculum ſeculi. Qui aũt admini/ v
ſ pro futuro
ſtrat ſemen ſeminanti: et pãnẽ ad x
ſ p preſenti
mãducãdũ p̃ſtabit: ⁊ mũltiplica y
ſ bona tpalia ⁊ ſpũalia: vnde ſequit̃
bit ſemen veſtrum: et aũgebit in/ z
ſ naſcentia. ſ fructuũ. ſ corone ꝓ talib⁹ opibus
cremẽta frugũ iuſticie veſtre.
¶ In feſto Aſſumptionis virgis marie. Eccl. XXIIII. a. circa pnci.

p ¶ Sicut ſcptũ eſt. ĩ pſ. q ¶ Diſperſit. Ly. nã elemoſyna plurib⁹ eſt faciẽda. r ¶ Dedit paupib⁹. non hiſtrionib⁹ et alijs perſonis indignis. s ¶ Iuſticia ei⁹. q̃ ſic dat elemoſynam. t ¶ Manet in ſeculũ ſecli. i. eternaliter: q2 merces iuſticie ẽ corona eẽna. v ¶ Qui aũt adminiſtrat ſemẽ ſeminanti. Ly. i. de⁹ q̃ dat facultatẽ ⁊ volũtatẽ dandi elemoſynã. x ¶ Et panez ad mãdu. p̃ſtabit. i. neceſſaria vict⁹: h̃ eñ videt̃ cõiter accidere: q̃ dãtes elemoſynaſ mag' abũdãt ĩ tpalib⁹/ q̃ elemoſynas paupib⁹ indigẽtib⁹ deneg̃ates: ⁊ ſi aliq̃n ↄtingit eos depauperari: de⁹ hoc ordinat ad mai⁹ bonũ ipſorũ ſpũale. y ¶ Et multiplicabit ſemẽ veſtrũ. Ly. i. volũtatem ⁊ facultatem elemoſynas faciẽdi. z ¶ Et augebit incre. frugũ iu. vr̃e. Lyr. i. mercedez q̃ ex h̃ in patria colligetur. Pſ. iii. H

A
Poſtilla

In oibus re. q̄. ꝛc. Hodie b. v̄go celos aſcēdēs: reqez quā q̄ſiuit inuenit. Hodie sup oēs angelorū choros fideliter exaltata: pacē ꝛ requiē q̄ſiuit: ꝛ qđ q̄ſiuit inuenit: q̄ dic: a ¶ In oibꝰ re. q̄ſi. ac ſi dicat: Inter oia ꝛ i oi deſiderio ꝛ ope q̄ſiui requiē ꝛ pacem. ſ. tpis/ pectoris ꝛ eternitatꝫ. Et datū eſt mihi ꝙ b ¶ In heredi. dñi mo. vbi ſumma pax ꝛ reqes: et mētꝫ deſiderio hec q̄ſiui. c ¶ Tunc. tpe a deo p̄re p̄ſfini to: ipſe pater omnipotēs. d ¶ Pre cepit. gabrieli ꝛ p gabrielē. e ¶ Et dixit mihi crea. oim. ſalutationez angelicā: cuiꝰ effectꝰ ſubdiꝫ. f ¶ Et q̄ crea. me reqeuit i taber. meo. Creator em̄ huius v̄ginis deꝰ ē: q̄ reqeuit in vtero eiꝰ nouē mēſibꝰ et ſex diebus: in q̄ vtero ſicut miles in tabernaculo armaturaz nr̄e hūanitatꝫ accepit contra diabolū pugnaturꝰ. g ¶ Et dixit mihi. i. verbo ſpūali impreſſit mihi duplicē actiue et cōtemplatiue vite cōuerſationē:

B

ſ momentis vite mee.
In oibꝰ requi
ſ ꝛ inueni. ſ gr̄a ↄſūmata q̄ ē
em q̄ſiui: ꝛ i heredi
gloria. ſ eternaliter. ſ deꝰ vt
venirē ad eum p anime depoſitionē.
tate dñi morabor. Tunc precepit ꝛ dixit mihi creator omnium:
ſ ſcꝫ Ueni electa mea
ſ ſpecialiter
et qui creauit me requieuit in tabernaculo meo. Et dixit mihi:
ſ vtero vētris mei. ſ tpe mortis mee
ſ .i. in eccl'ia militāte tuo adiutorio pmanebis in
In iacob inhabita: ꝛ in iſrael hereditare: et in electis meis mitte
cōtemplatione eternitatis.
ſ ex quo oēs accipiunt fructus
ſ .i. plāta ↄcepta p̄ oibus creaturis puris.
radices. Ab initio ꝛ ante ſecula creata ſum: ꝛ vſqꝫ ad futurum ſeculum nō deſinā: ꝛ in habitatiōe
ſ deficiā q̄tum ad aliquod petm̄
ſ .i. ↄuerſatione
ſ filio ſ in ſeculo. ſ ppter ea
ſctā corā ipſo miniſtraui: et ſic in
ſ .i. eterna ſpeculatione deitatis ſtabilita nunq̄ꝫ deficiendo.
ſ .i. eccleſia militante
ſion formata ſum: ꝛ i ciuitāte ſanctificata ſimiliter requieui: ꝛ i hieruſalē poteſtas mea. Et radicaui i populo honorificato: ꝛ i partes dei mei hereditas illius: et in
ſemp ſanctificata: ꝛ requieſcēs ex omni tpe
ſ in ſancta eccl'ia militāte ꝛ triumphante
ſ laudē meā ſtabiliui
ſ chriſtiano q̄ honorificaꝫ per chriſtū
ſ vt poſſideat partē ſibi diſpoſitā in beatitudine que eſt ipſe deus. ſ populi chriſtiani
ſ q2 ceteris per partes: virgini autē tota plenitudo inquantū ſicut omniū ſanctorū datur: quia omniū merita excedit propter abundantem gratiam quem ſedit.
plenitudine ſanctorum detentio
ſ illa arbor nimis alta.
mea. Quaſi cedrus exaltata ſuz

qđ apparet cum dicitur. h ¶ In iacob inhabita: et in iſrael here. et in ele. me. mitte radi. ac ſi di. vtriuſqꝫ vite exemplū electꝫ ꝛ p̄deſtinatꝫ meis tribuo. Exemplū em̄ cōpaꝫ radici: nā ſicut ex radice pcedit v̄ga/ ꝛ d virga fructꝰ: ſic de exēplo cōcipiꝫ affectio/ et ex affectione procedit opus. i ¶ Et ſic in ſion firmata ſum. i. in vita ſpeculatiua. k ¶ Et in ciuitate ſanctificata. id ē in vita actiua. l ¶ Siliꝫ requieui. pace pectoris. m ¶ Et i hierl'm ptās mea. i. in viſione pacis. Notādū ꝙ hic p ciuitatē intelligiꝫ vita actiua: q̄ i cōi hoim habitatione geritur. Per ſion ꝛ hierl'm ↄtēplatiua demonſtraꝫ. n ¶ Et radicaui. id ē radices miſi. o ¶ In populo honorifi. ꝛ in ptes dei mei hereditas illius. i. p fructū de radicibus iſtis pcedentem erit hereditas illius xp̄i. p ¶ Et in plenitudine ſctōꝝ detē. mea. id eſt mora ꝛ pſeuerātia mea erit i plenitudine ſanctorū. q. ¶ Quaſi ce

C

D

ſ monte phenicis. ſ arbor nucis odorifera.
in lybano: ⁊ q̄ſi cypreſſus in mō/
ſ fructifera ⁊ victorioſa diuturna
a te ſion. Quāſi palma exaltata ſū
ſ in tali loco iudee. ſ rutilantis et odorifere.
in cades: et q̄ſi plantatio roſe in
ſ vbi plantat̄ ſ que oleū fert
hiericho. Quāſi oliua ſpecioſa ī b
ſ arbor latiſſima ⁊ vmbroſa
campis: ⁊ quāſi platanus exalta c
ta ſum iuxta aquā in plateis. Si
ſ ſcꝫ calamum
cūt cynamomū ⁊ balſamum aro d
ſ ſtille myrrhe
matic̄ās odorē dedi. Quāſi myr e
ſ optima. ſ his noībus rebꝰ ceteris excellētioribus comparat̄ virgo Maria: vt plenius habetur in margine.
rha electa dedi ſuauitatē odorꝭ.

¶ In feſto natiuitatis Marie virginis Eccleſiaſtici. XXIIII. c. circa medium.

E drꝰ exaltata ſum in lybano: et quaſi cypreſſus in monte ſion. In lybano qui interpretat̄ candor: ſignificat̄ candor virginitatis. Lybanus etiā eſt arbor thuris: de qua ꝓcedit thus quod cremat̄ in ſacrificijs in odorē ſuauitatis: ⁊ tal̄ arbor beata virgo eſt. Huiꝰ filius q̄ſi thus in igne paſſionis crematus eſt: ⁊ in huius hoſtie fragrātia delectatꝰ eſt deus oīpotens. Iſte cedrus odore ſerpētes fugat: bn̄ q̄ cōuenit xp̄i chriſti: q2 odore nomīs ſui demones expellit. Cyp̄ſſus eſt arbor medēdis apta corꝑibꝰ: ſic btā virgo ꝑ eiꝰ interceſſionē aīabꝰ. Sion in

F terpretat̄ ſpeculū. Speculū hoī reddit imaginē ſuam: deformatꝰ eñ erat hō ꝑ pctm̄: ſed per beatā virginē (que fons ē gratie) reddit̄ imago hoī quā ipſa īpetrat peccatori a filio ſuo ieſu chriſto. a ¶ Quaſi palma exaltata ſū ī cades: et q̄ſi plātatio roſe ī hiericho. Palma in floribꝰ anguſta/dilatādo aſcēdit ad ſupiora. Cades interp̄tat̄ trāſlatio: vnde beate v̄ginis tranſlatio ē eius aſſumptio. Sic hodierna die exaltata eſt

Can. 6.d. infra. 8.b. ſicut palma: ſicut Salomō dicit: Que eſt iſta que ꝓcedit ſicut aurora conſurgens: pulchra vt luna/ electa vt ſol. Hec eñ in vtero ſanctificata: in natiuitate ſua claruit vt aurora: in conceptione filij per gratiam confirmata claruit vt luna. Hodie aſſumpta in celū/ clareſcit vt ſol. Hiericho interpretatur luna: et in roſa ſignificatur martyriū. Roſa igit̄ in luna eſt martyrium mētis in carne lucida. Unde Syme/

G on ſenex dixit ad beatā virginez mariam. Tuam ipſius animā ꝑtranſibit gladius Lu. 2. c.
doloris. Paſſa eſt igit̄ beata virgo martyriū in anima. b ¶ Quaſi oliua ſpecioſa in campis id eſt fons miſericordie illis peccatoribus qui ambulant in campo: id ē lata via que ducit ad vitam. c ¶ Et quāſi platanus exaltata ſum iuxta aquā in plateis. Platanus latis folijs vmbram faciēs refrigerat exterius et interius. Homo autē eſtuat dupliciter: exterius in tribulationibus/interius in tentationibus. Ut

H ergo in virgine plenū oſtēdatur refrigeriū: dicitur platanus iuxta aquaꝫ in plateis: quia cōtra eſtū interioris tentationis/et exterioris incendium: ꝓſtat remedium. d ¶ Sicut cynamomū ⁊ balſamū aromatic̄ās odorē dedi. Cynamomū quāto graciliꝰ tanto melius ⁊ odoratius: ſic beata v̄go gracilis/extenuata per abſtinentiā: ⁊ acceptior deo/ ⁊ mundo odoratior fuit. Silr̄ ⁊ in balſamo deſignatur opinio ſanctitatis. e ¶ Quaſi myrrha electa/dedi ſuauitatē odoris. Illa myrrha eſt electa q̄ manat ab arbore minime vulnerata: illa autē eſt minime precioſa que de arboris vulnere manat. Per myrrhā ſignificat̄ amara mortificatio: q̄ ſi ex aīa peccatorꝭ vulnerata manat/minus eſt ꝑcioſa: ſi autem abſꝗ vulnere peccati deo oblata fuerit: gratior erit deo/ ⁊ odore ſuauior.

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

a ſ maria ṽgo. ſ q̄ vitā ꝓfert
EGo quaſi vi
ſ fructū peperi. ſ redolētē in
b tis fructificaui ſuaui
conſpectu dei patris.
ſ chriſt⁹ filius meus. ſ laudis.
c tatē odorꝭ: ⁊ flores mei fruct⁹ ho/
ſ dignitatis. ſ ſūme charitatis: q̄
maiorē nemo hꝫ q̄ꝫ vt aīaꝫ ſuā donat ꝙs ꝓ a. ſuis
d norꝭ ⁊ hōeſtatꝭ. Egō mr̄ pulchre
ſ indicātis ingratos. ſ ſancte trinitatꝭ:
quā chriſt⁹ p̄dicauit vt deū agnoſceremus.
e f dilectiōis ⁊ timōris ⁊ ágnitionis
ſ eterne hereditatis. ſ .i. ex me ꝓdijt gr̄a chriſtus
ꝑ quē datꝛ gr̄a vite ⁊ gr̄a veritatis agnoſcēde: ⁊ ex
pectatio vite: ⁊ virtus ꝑueniendi ad vitam.
⁊ ſācte ſpei. In me oīs gr̄a vite ⁊ g
ṽitatꝭ: i mē oīs ſpes vie ⁊ ṽtutꝭ. h
ſ ꝑ verā dilectionē.
Trāſite ad me oēs q̄ ↄcupiſcitis
ſ qꝛ chriſt⁹ eſt generatio eterna ⁊ tpalis.
me: ⁊ a gēneratiōib⁹ meis iplemi i
ſ qui me obumbrauit.
ni. Spūs eīm meūs ſup mel dul/ k l
ſ beatitudo q̄ dabitꝛ diligētibus me.
cis: ⁊ hereditas mea ſup mel ⁊ fa
ſ eſt mel adhuc in cera. ſ eſt. ſ beatam me
uū: ⁊ memōria mea in generatiōe m
dicent oēs generatiōes. ſ .i. guſtabūt meā dulce/
dinē ⁊ cōſolationē. ſ plus afficiuntꝛ ad me.
ſeclorū. Qūi edūt me/ adhuc eſu n
rient: q̄ bibunt me/ adhuc ſitient.

A Poſtilla EGo q̄ſi vitis ⁊c. In natiuitate b. ṽginis marie legitꝛ ꝓ epl'a le/ctio illa ſumpta de Eccleſiaſtico xxiiij. q̄ p̄ncipaliꝛ exponitꝛ d̄ chri ſto filio b. ṽginis: honor aūt filij ē honor matris: ⁊ ecōuerſo honor matris ē honor filij: vñ dicit beata ṽgo: a ¶ Ego q̄ſi vitꝭ. Hic comparat btā virgo ſe viti. Primo ꝓpter vmbrā. Nā ſic vitis gratā vmbrā facit: ſic btā ṽo obūbrādo nos ꝓtegit. Vñ ps̄. Sub vmbra alaꝝ tuarū ⁊c. Scd̄o ꝓpter florē: flos ſiq̄dē vitꝭ odore ſerpētes fugat: ſic nomē beate ṽginis marie fugat demones. ¶ Fructificaui ſu. odoris. qꝛ ſicut ſine leſione vitis de vite ꝓcedit odoris ſuauitas: ⁊ idem odor lōge lateq̄ꝫ diffunditur: ſic de ṽgine maria ſine leſione pudoris ꝓceſſit fili⁹: cui⁹ poteſtas et bonitas replet orbē terraꝝ. c ¶ Et flores mei fruc. hono. ⁊ honeſtatis. id eſt abundātie et opulentie. d ¶ Ego mr̄ pulchre dilec. hec eſt ſ charitas q̄ dilexit ṽgīm: quam nō maculauit aliqd̄ pcti ↄtagi. e ¶ Et timoris. In timore ſignatꝛ hūilitas. Nam ex hūilitate extimuit ad excellētiā ſalutatiōis angelice. Vñ angelus ad eā: Ne timeas maria. f ¶ Et agnitiōis. In agnitiōe fidei intelligitꝛ. Vnde ꝑ fidē agnouit qd̄ credidit. Vñ heliſabet dixit ad eā: Btā q̄ credidiſti: qm̄ ꝑficientꝛ ea q̄ dicta ſūt tibi a dn̄o. g ¶ Et ſan. ſpei: i me oīs gr̄a vite ⁊ ve. ac ſi dicat: in me ē ille ꝑ carnis aſſūptionē/ a q̄ eſt vita ⁊ ṽitas. h ¶ In me oīs ſpes vie ⁊ ṽtutis. Trāſite ad me oēs qui ↄcu. me. ac ſi dicat: oēs q̄ me deſideratis habere fautricē ⁊ adiutricem/ trāſite ad me. i. ad ſimilitudinē ⁊ conformitatē meaꝫ: vt ſitis imitatores humilitatis mee/ caſtitatis ⁊ paupꝑtatis. i ¶ Et a genera. meis implemi. He ſunt ille generatiōes de q̄b⁹ dr̄: Emiſſiones tue paradiſus maloꝝ punicoꝝ ⁊c. Sequēs clauſula illius epl'e expōitꝛ d̄ filio ṽginis marie. k ¶ Spiritus eīm meus. ſcꝫ ſpūſſctūs q̄ cōiter ꝓcedit a p̄re et filio: ⁊ q̄ hic datꝛ in via ꝑ inſpiratiōem gratiaꝝ. l ¶ Sup mel dulcis: ⁊ hereditas mea ſup mel ⁊ fa. ſ. incōparabiliter. m ¶ Memoria mea i generatiōe ſeclorū qꝛ ſapiam dei homines ⁊ angeli ſine fine laudabūt. n ¶ Qui edunt me/ adhuc eſu. ⁊ q̄ bibūt me/ adhuc ſiti. Edamus eīm dei ſapientiā ⁊ bibam⁹: qꝛ in ipſa plena eſt ⁊ perfecta refectio. Siquidem in corꝑalib⁹ rebus appetit⁹ placet: experiētia diſplicet: ſꝫ ſpūalis delectatio tāto plus a comedēte eſuritꝛ/ quanto plus

Maria cōparatꝛ viti ꝓpter duo

Ps̄. 16. c

B

Lu. 1. c

C Lu. 1. g

D

E ab eſuriente comedit: eterna eñ ſatietas auget deſideriũ: econtrario mũdana refectio deſideriũ extinguit τ tediũ fac. Vñ τ de angel' dictũ eſt:
Fruunt nec faſtidiunt: ſʒ mag' frui ſitiũt. a ¶ Qui audit me. obediendo mãdatis meis. b ¶ Nõ cõfũdet ſʒ eterna mercede coronabit. c ¶ Et q̃ opant i me. i. qui ſic opant vt maneant i me τ ego i eis d ¶ Non pecca. Qui eñ manet in deo/ nõ peccat mortaliter. e ¶ Qui elu. me. ſ. p̃dicando verbo τ exẽplo f ¶ Vitã et. ha.
†2.co.9.f. Dañ.12.b. vñ: Qui aũt docti
E fuerint/ fulgebunt q̃ſi ſplendor firmamenti: et q̃ ad iuſticiã erudiũt m'tos: quaſi ſtelle in ppetuas eternitates.
†pã.97.d Poſtilla Vnicuiq; noſtrum τc. Añ initiũ illi' ep'le ſcribit ſan. paulus/ di. Vn' dñs/ vna fides vnũ baptiſma: vn' de' τ pr̃ oim: q̃ eſt ſup oẽs/ τ ꝑ oia/ τ i oib' nob. Tũc ſeq̃tur ſtatiʒ pñs ep'la g ¶ Unicuiq; nr̃m. Lr. ſ. chriſti fideliũ. h ¶ Data ẽ gr̃a ſm mẽ. do. chriſti. i. put voluit dare plus τ min' ſm ordinatione diſpoſitiõis ſue.

ſ in ſupradictis ſ in extremo die
a b Qui audit me/ nõ ꝯfundet: τ q̃ui
ſ laborãt. ſ ꝑ meo honore.
c d e operant i me ñ peccabũt. Qui elu
ſ in lucẽ ponũt meam puritatẽ τ innocentiam
f cidãt me vitã eternã habebunt.

¶ In Exaltatione ſancte Crucis Ep'la. Hoc eñ ſentite i vob qđ τ in chriſto τc. Illã epiſtolã quere ante dñica Palmarum.

¶ In feſto beati Matthei apoſtoli. Epheſ. IIII. a. in principio

ſ fideliũ.
g h Vnicuiq; noſtrũ dãta ẽ gr̃a ſm
ſ ſm voluntatẽ chriſti
menſurã donatiõis
ſ dauid ſ chriſtus.
chriſti: ꝓpter qđ dic† Aſcẽdẽs i k
ſ celũ. ſ i. pres q̃ fuerũt in magna captiuitate.
i altũ captiuã duxit captiuitatẽ:
ſ ſpũalia ad voluntatẽ ſuam
dedit dona hõib'. Qʒ aũt aſcen l m n
ſ quõ intelligit ſ reſpectu aſcendit. ſ prius.
dit: q̃d ẽ niſi qʒ τ deſcẽdit primũ o
ſ limbũ patrũ ſ chriſtus hõ.
in iferiores ptes terre. Qui deſcẽ p q
ſ al's captiuã cũ duxiſſet captiuitatẽ
dit ipẽ eſt q̃ aſcendit ſup oẽs ce r
ſ ſic ſcripta ſ eccłie.
los: vt adimpleret oĩa. Et ipẽ de s
ſ certe ſ quoſdã.
dit quoſdã quidem ap'los: alios t
ſ qui euangelia cõponerent.
aũt pphas: alios vo euãgeliſtas: v
ſ curatos animarum.
ſ predicatores.
alios autẽ paſtores et doctores: x y

i ¶ Propt qđ dicit. ſupple ſcriptura. G
k ¶ Aſcẽdẽs in altũ ca. du. captiui. Pa.97.a
ſcʒ chriſt' in aſcẽſiõe ſua captiuã duxit captiuitatẽ. i. patres q̃ p'us tenebant in lymbo. l ¶ Dedit dona. ſcʒ ſpũs ſancti. m ¶ Hoibus. in die pẽthecoſtes viſibiliter. ſ. igneis linguis. n ¶ Qʒ aũt aſcẽdit: quid ẽ. i. qualiter ẽ intelligẽduʒ. o ¶ Niſi qʒ τ deſcẽdit primũ. ſcilicet in ſua morte. p ¶ In iferiores ptes terre. ſcʒ ad lymbũ patrũ in inferno: q̃ dicit eẽ ſb terra. q ¶ Qui deſcẽdit ipſe eſt ſcʒ idem in pſona. r ¶ Et qui aſcendit ſuper oẽs celos: vt adimpleret oĩa. ſ. ſcripta a pphetis: q̃ non ſolum pphetauerũt de ei' incarnatiõe/ morte τ reſurrectione: ſed etiã de ei' aſcẽſione. s ¶ Et ipſe dedit quoſdaʒ q̃dẽ ap'los. Lr. ſ. duodeciʒ: ad ordinandum et regendum eccleſiaʒ. t ¶ Alios aũt pphe. ad futura predicendũ. v ¶ Alios vo euã. ſcʒ q̃tuor ad ſcribẽdum euãgelia. x ¶ Alios aũt pa. ſ. ad curã aniaʒ. y ¶ Et doctores. ſ. ad informandũ ſermonib'
H

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

A populū. a ¶ Ad cōſum. ſan. i. op⁹ mi
niſte. i. pfectionē fideliū i morib⁹ et fide.
b ¶ In edifi. cor. chriſti. Ly. ſ. myſtici
quod eſt eccleſia: in q̄ aplis ſuccedūt epi:
pphetis autē habentes gratiā ſcriptura/
rum ſanctaruꝫ ob/
ſcura interptandi:
euangeliſtis archi/
diaconi: diacōi pa/
ſtorib⁹ (p quos in/
telliguntur ſeptu/
agita diſcipuli) ſuc
cedunt ſacerdotes
curati: doctoribus
oēs exercētes debi
tū actū docēdi ſeu
pdicādi. c ¶ Do/
nec. Ly. i. dicta of/
ficia exercebunt in
eccleſia militante.
d ¶ Occur. oēs
in vnita. fi. i. qui
ſumus vniti in fide
ꝛ in cognitiōe chri
ſti. e ¶ In vir p
B fectū. i. occurram⁹
chriſto venienti ad
iudiciū: q̄ eſt vir di
no pfect⁹. f ¶ In
mēſurā eta. ple/
nitudis chriſti.
Oēs eñ reſurgēt i
etate. xxxiij. annoꝝ:
que ē etas plena et
pfecta: ꝛ in q̄ chri/
ſt⁹ paſſus fuit. hec
oīa Lyra ponit.

ſ ad pficien ſuꝫ n corda
a ad cōſummationem ſanctorū in
ſ ad hoc. ſ ſcꝫ dedit eos ſ vt edificēt mēbra chriſti
b opus miniſterij in edificationem
ſ tādiu exerceant officia
c d corpis chriſti donec occurram⁹
ſ ad ſ ſcꝫ nos qui
omnes in vnitatē fidei ꝛ agnitio/
ſumus vnius fidei ꝛ vnius dei cultores
e nis filij dei in virūm perfectuꝫ in
ſ ad quantitatē ſ perfecte
f mēſurā etatꝭ plenitudinis chriſti.

¶ In feſto ſancti Michaelis et
oim angeloꝝ. Apoc. I. a. in pnci.

ſ intimauit p varia ſigna
Significauit
deus que oportet fi g
ſ in breui
eri cito: loquens per h
ſ michaelē ſ ioannes
angelū ſeruo ſuo ioāni q̄ teſtimō/ i
ſ dedit. ſ i. chriſto quantū ad deitatē
ꝛ quantū ad humanitatē in euangelio quod ſcri/
pſit in hoc libro pphetico: ideo ſubdit
nium perhibuit verbo dei et teſti k
monium ieſu chriſti quecunq̄ʒ vi l
ſ diligēter ſ attente.
dit. Beatus qui legit ꝛ audit ver m n
ſ libri ſ docu/
ba pphetie huius: et ſeruat ea q̄ o
menta ad ad ſufferendū patienter tribulationes.
ſ completionis
in ea ſcpta ſunt. Tps eñ ppe ē: p q

oim angeloꝝ: tūc in illa lectiōe q̄ hodie in C
miſſa p epla legit: oñdit q̄liter dñs mini
ſterio angelorū ſua reuelat myſteria ꝛ ſe/
creta: ꝛ q̄liter ad beatū ioannē euāgeliſtā
quē chriſt⁹ ſpecialit dilexit: per angelū re
uelatio puenit. Di
cit itaq̄ʒ ſctūs Ioā/
nes. g ¶ Signi.
deus q̄ op. fi. ꝛc.
id ē ea q̄ eccleſie fu/
tura erant ſiue pro
ſpera ſiue aduerſa.
h ¶ Loquens p
angelū ſuū ſer. ſ.
ioāni. Angel⁹ eñ
apparebat in ſimi
tudine hoīs loquens
ioāni. i ¶ Qui te
ſti. phi. ver. dei.
in pncipio ſui euan
geliij / cum dixit: In Ioā. I. a
pncipio erat vbū.
k ¶ Et teſti. ieſu
chri. i. de ieſu chri/
ſto / cū dixit: Et ver/ Ibidē. b
bum caro factū eſt D
ꝛ habitabit in nob.
l ¶ Quecūq̄ʒ vi/
dit. oculis corpali
bus in eius conuer
ſatione / miraculoꝝ
operatione / morte et
reſurrectione: ſicut
patet in euangelio
qd ipſe ioānes ſcri
pſit. m ¶ Beat⁹
qui legit. ſibi vel
aliis. n ¶ Et qui
audit. aure men/
tis. o ¶ Verba
pphetie. h. iuius
ꝛ ſer. ea. ſcꝫ opere
p ¶ Que in ea
ſcrip. ſunt. nō eñ

Poſtilla Significauit. de⁹ que oportet fieri ꝛc.
An initiū illi⁹ lecti
onis ſcribit ſ. Ioā/
nes in pncipio illi⁹
libri dicēs: Apocalypſis ieſu chriſti quaꝫ
dedit illi de⁹ palā facere ſeruis ſuis: q̄ op/
tet fieri cito. Tunc ſeq̄t ſtatim pñs epla.
¶ In dieb⁹ ill: Signifi. de⁹ q̄ opor.
fieri ꝛc. Ex quo hodie peragitur feſtum

auditores / ſꝫ factores iuſtificabunt apud Ro. II. b
deum. q ¶ Tps eñ ppe ē. Ly. i. cito
trāſiēs. q. d. labor patiētie breuis eſt: pre/
miū beatitudinis eternū: ideo aduerſa nō
debēt nos frangere / nec proſpera leuare.

ſ quarũ ep̄s ⁊ p̄lat⁹ fuit
a Jōānes ſeptē eccleſijs quę ſunt
ſ ſit. ſ patre.
b c d in aſia. Grātia vob̄ ēt pax āb eo
ſ q2 ep̄ñti/pterito ⁊ futuro ſignaṫ eťnitas: q̄ pri
e f qui ē ēt qui erat/ ēt qui venturus
g alcı ibiṫ. ſ a ſeptiformi ſpū q̄ vn⁹ ē natura: tamē multiplex i diſtributione gratiarũ.
h i eſt: ēt a ſeptē ſpiritibus qui in cō/
ſ q̄ dona reſidēt in thronis. ſ .i. ſanctis q̄ throni ſunt dei: et ſtant in conſpectu eius
k ſpectu throni ei⁹ ſūt: ⁊ ā ieſu chri/
ſ verbū patris fideliter teſtificās de veritate.
l ſto q̄ ē teſtis fidelis/ primōgenit⁹
ſ pm⁹ ex mortuis ad vitā imortalē reſurrexit.
m mortuorū ēt princeps regum ter/
ſ qua dilectiōe. ſ purgauit. ſ originali
n rę: q̄ dilēxit nos: ⁊ lāuit nos a pec o
⁊ actualibus. ſ qđ ē maximū ſignū dilectiōis
catis noſtris in ſangūine ſuo. p

¶ In feſto ſanctorum apoſtolorū Simonis ⁊ Judę. Ep̄la. Scim⁹ qm̄ diligētibus deū. Iſtā ep̄lam q̄re infra in cōi ſctōrū ap̄lorum.

¶ In feſto oim̄ ſctōꝝ. Apo. VII. a

Ecce ego ioā q
ſ magni
nēs vidi alterū āge/
ꝯ filiū ieſū chriſtū deū ⁊ hoiem
lum āſcendētem ab r
ſ auctoritatem imperandi.
ortu ſolis hābentem ſignum dei s
ſ magna auctoritate abſtulit imperiū:
viui: Et clāmauit vōce magna t v
quod demones ſubiecerūt in terra et mari: que p
quattuor angelis quibus datum x y
quattuor angelos ſignificantur.
eſt nocere terrę et mari/ dicens:

E a ¶ Joannes ſeptē eccleſijs q̄ ſunt i aſia. ſibi ſpecialiter cōmiſſis/ et ab ipſis ſpecialiter dilect⁹. b ¶ Gratia vobis in p̄ñti vita. c ¶ Et pax. in futura. Naz ibi quietabiṫ totaliter appetit⁹ human⁹. d ¶ Ab eo. ſ. chriſto. e ¶ Qui eſt eſſentialiṫ coetern⁹ deo patri. f ¶ Et q̄ erat. ſ. cum deo p̄re in creatiōe mūdi. g ¶ Et q̄ venturus eſt. ſ. i glia patris i die iudicij. h ¶ Et a ſe. ſpi. Ly. i. vniuerſitate angelorū: qui ſunt miniſtri nr̄ę ſaluť. i ¶ Qui i cōſpectu thro. ei⁹ ſūt. parati exequi eius volūtatē. k ¶ Et a ie. chri. q̄ ē teſ. fideľ. paternę glo/

F rię et maieſtatis. l ¶ Primogenitus mortu. i. primus inter reſurgētes a mortuis. Licet eñ ante ipm̄ lazarus ⁊ plures alij fuerint a morte reſuſcitati: hoc tamē fuit ad vitā mortalē: q2 poſt reſurrectionem econuerſo mortui ſunt: ſ3 chriſtus ſurrexit ad vitam imortalem: q2

Rom. 6. c mors illi vltra non dñabiť. m ¶ Et prin. regū terrę. Propter quod dixit poſt ſuā reſurre

Mat. vl. d ctionem. Data eſt mihi omnis poteſtas in celo ⁊ in terra. n ¶ Qui dilexit nos. id ē ſola dilectione ſua: et non meritis noſtris. o ¶ Et lauit nos a pec. no. Ly. originalib⁹ ⁊ actualib⁹. p ¶ In ſāguie ſuo. quia ſacramētū baptiſmi ⁊ etiā ſacramentū penitētię quib⁹ deleť originale ⁊ etiam actuale peccatū efficaciā habet a paſſione chriſti. G

Postilla Ecce ego ioānes ⁊c. Lectio iſta legiť in feſto omnium ſanctoruz: pro eo ꝙ in ipſa agitur de nūeroſitate ſanctorum/ ⁊ etiam de gratiarumactione quā ſancti reddūt dño qui eſt ſanctus ſanctorū. Dicit ergo ſanct⁹ ioannes: q ¶ Ecce ego ioannes vidi alte. ange. ſ. ieſum chri

H ſtū quē dicit angelum tanq̄ a deo patre miſſuz. r ¶ Aſcēdē. ab or. ſo. id eſt de ſinu patris. s ¶ Hñtē ſi. dei vi. p qđ apparet ꝙ ipe ſit verus deus. Hoc aūt ſignuz eſt potētia patri equalis ⁊ imunitas peccati. t ¶ Et cla. ſcilicet angel⁹ iſte. v ¶ Voce mag. i. cū magno imp̄io. x ¶ Quat. an. i. vniuſis malignis ſpiritibus: qui per q̄ttuor mundi partes ipedire nituṅ ſalutem hominuz. y ¶ Qui. da. eſt id ē pmiſſuz ē nocere terę ⁊ mari/ dicēs

a b c d e f g Nolite nocere terre et mari neq̄ arborib' quoadusq̄ ſignemꝰ ſeruos dei nr̄i i frōtibꝰ eoꝝ. Et egō

h ioannes audiui numeꝝ ſignatoꝝ

cētū q̄dragitaq̄ttuoꝛ milia ſignati ex oī tribu filioꝝ̄ iſrael. Pōſt i

hec vidi turbā magnā quā dinumerare nemo poterat ex oibꝰ gen

tibus ꝛ tribubꝰ ēt populis ēt lin- k l m

guis ſtāntes ante thronum: ēt in n o

conſpectu agni āmicti ſtolis al- p

bis: ēt palme in manibꝰs eorum q r

Et clāmabāt voce mag̃ dicētēs s t

Salꝰ deo nr̄o q̄ ſedet ſup thronū v

ēt agno. Et ōmes angeli ſtabant x y

ſ nolo vt habeat tantā auctoritatē i mūdo quā iā hactenꝰ habuiſti: hoies trahendo ad terrenarū cupiditatē: luxurie ipetuoſitatē: ꝛ ſupbie elatiōes quouſq̄ manifeſte apparea que ſūt dei vel diaboli: qđ fit i morte: tūc hēbit torq̄ndi auctoritatē. ſ intellexi ſ q̄ eſſent ſignādi. ſ numerus determinatus ꝑ indeterminato. ſ ex gentibus congregatā ſ que collecta fuerat ſ congregationibꝰ. ſ diuerſis ſ dei ſ chriſti. ſ veſtiti. ſ veſtimētis. ſ ſigna victorie ſ magna affectatione ad deum ſ puta filio ꝛ ſpirituiſancto ſ ſuum ſ humanitati chriſti. ſ in celis

A a Nolite noce. ter. i. illis q̄ terrenis ſunt deditī ſicut auari. b Et mari. i. illis q̄ in voluptatibꝰ carnis viuūt ſicut luxurioſi et crapuloſi. c Nec arbo. i. illis qui ſe extollūt ſup alios ſicut ſupbi: hec eñ prohibitio ē refrenatio q̄ dn̄s malignos ſpūs refrenat ne noceāt q̄tū cupiūt iuſtis vl' pctōribꝰ ꝑdeſtinatis ad vitā eternā. d Quoadusq̄ ſigne. ſcȝ ego interius ꝛ miniſtri mei exteriꝰ. e Ser. dei noſtri. ſ. ſigno cruc. f In frōti. eoꝝ. i. ita eos ſignemꝰ ſigno fidei: ꝙ ipſa fides in confeſſiōe māifeſte appareat. Et ponitur ibi quoadusq̄ pro

B nunq̄: quia nunq̄ nocebunt maligni ſpiritꝰ electis dei/ quibus omnia co-

Rom. 8, a. perantur in bonū. Qui ſi cadūt fortiores reſurgunt. vn de Ambroſi. Certus ſum ꝙ deꝰ nullum electorum ſuorū cadere permitteret: ſi eum meliorē a caſu ſuo reſurrecturum nō ſentiret. g Et ego io. audi. i. itellexi. h Nume. ſig. cētū q̄dra. quat. milia ſigna. et oīm tri. filio. iſrael. i. ex omibus gentibus fidem iacob imitātibus: hūc autē numerū per duodecim ſequēs ſcriptura diuidit: ꝛ vnicuiq̄ tribui aſſignat duodecim milia. Item attendendū ꝙ iudas ꝑponitur ruben primogenito propter dignitatem: q2 de tribu iuda natus eſt chriſtus. Et hic ꝑtermittitur Dan: de q̄ naſcetur antichriſtus: ꝛ loco illius ponitur hic Manaſſes qui fuit filius ioſeph: quē fratres ſui vendiderūt: ꝛ ductus fuit in egyptū: ꝛ ibi genuit duos filios: Effraim ꝛ manaſſes. Et

C Effraim hic nō ponitur: quod ideo fit quia de Effraim natus ē Hieroboam qui fecit ſchiſma ꝛ diuiſionem in iſrael: per quod oſtendit / ꝙ ſchiſmatici et heretici a numero ſctōꝝ ſūt penitꝰ alieni. i Poſt hec vidi turbā magnam quam dinumerare nemo ꝛc. ſcȝ de barbaris nationibus. k Et tribubꝰ. ſcilicet vnius gentis. ſ. filioꝝ̄ iſrael. l Et populis.

D ſingulariū vrbiū. m Et linguis. que in vna gente q̄nq̄ diuerſe ſunt. n Stantes ante thronū. quaſi parati obedire deo. o Et in cōſpectu agni. ſcilicet vt cōſpicerētur ab agno: id ē ieſu chriſto. p Amicti ſtolis albis. id ē dealbatis per baptiſmum ꝛ penitētiam in hac vita ꝑſenti. q Et palme. i. gloria triūphalis. r In ma. eo. i. opibus eoꝝ̄ qđ ad ſtatum futuꝝ pertinet. s Et clama. vo. ma. reddētes ꝑ ſalute ſua dn̄o grāꝝ actiones. t Dicē. Sa. de. no. ſ. deo prī. v Qui ſe. ſu. thro. i. ſup ſctōs ſuos in q̄bꝰ iudicat ꝛ ſcribit. x Agno. ſ. filio dī. y Et oēs an. tāq̄ dō obedire pati

ſ dei altiſſimi
a in circuitū throni ⁊ ſenioꝝ ⁊ q̄ttu
ſ euangeliſtaꝝ ſ vt reuerentiā exhiberēt
b oꝛ aialiū: ⁊ cecideruͣt in cōſpectu
throni in facies ſuas: ⁊ adoraue
ſ adoratione latrie. ſ veritas ſit deo ⁊ chro
c d runt deū dicentes: Amen. Be
ſ ſ.ab oibus labijs deo ſit laus
ſ cui oia patent. ſ gubernādi ⁊ ↄſeruā
e f nedictio ⁊ claritas ⁊ ſapia ⁊ grā
g di. ſ ſcȝ pro ope creationis ⁊ redemptionis.
ſ p oib᷒ bñficijs ⁊ in oib᷒ opib᷒
h i tiarū actio et honor et virtus et
k l fortitudo deo noſtro.

¶ In feſto ſ. Martini epi Epl'a. Ecce ſacerdos magn᷒ q̄ in dieb᷒ ſuis placuit deo. Quā eplam q̄re infra in cōmuni ſanctorum.

¶ Itē de ſctā Eliſabet Mulierem fortē q̄s inueniet. Hāc eplam q̄re aū i feſto Marie magdale.

¶ In feſto ſancte Katherine virginis ⁊ martyris. Qui gloriat̄ in dño glorief. Hanc ep̄lam quere infra in cōmuni ſanctorum.

¶ Incipit Poſtilla de cōmuni ſanctorū. Et p̄mo de apoſtolis. Ad Roma. VIII. c. circa finē.

ſ nos doctores ⁊ maiores q̄rū auctoritati credendū eſt
S Cim᷒ enim
ſ charitatiuis
m quōniā diligētibus
ſ adiuuāt ad bonū vel fiunt. ꝓſpera ⁊ aduerſa ſ p̄deſtinationē.
n deū oīa cooperant̄ in bonū hoib᷒ q̄ ſm ꝓpoſitū o
ſ v̄bo dei exteri᷒ p p̄dicantē: ⁊ interi᷒ p iſpirationē. ſ vt faciāt opa ſctā
ſ eternal'r ſciuit q̄ bona facturi eſſent quib᷒ ſaluarent̄. p
vocati ſunt ſancti. Nam quos preſciuit et pre q r
ſ ab eterno p̄uidit ⁊ ordinauit ad beatitudinē. ſ et ſil'es quodāmodo
deſtinauit conformes fieri imaginis filij ſui. s
ſ ita tñ. ſ chriſtus. ſ naturalis ⁊ potentior.
vt ſit ipſe primogenitus in multis fratribus: t

E a ¶ In cir. thro. ⁊ ſe. ⁊ q̄t. aiali. id eſt epoꝝ et patriarcharū iā in celo regnātiū. b ¶ Et ceci. in ↄſpe. thro. i fa. ſu. ⁊ adora. deū. ſcȝ humiliantes ſe coram deo. c ¶ Dicē. Amē. Iſtud aūt eſt cōfirmatio hui᷒ laudis. d ¶ Bñdictio. i. laus. e ¶ Et cla. id ē impaſſibilitas f ¶ Et ſapia. que nouit oia. g ¶ Et gratiarū ac. pro collatis bñficijs. h ¶ Et honor. i. reuerentia. i ¶ Et vir. i. potētia operandi. k ¶ Et for. id ē effectus virtu F tis ſupne potētie. l ¶ Deo noſtro in ſecula ſeculorum Amen.

Poſtilla S Cimus em̄ q̄m dil. deū oia ⁊c. Ante initiuȝ illius eple ſcribit ſanct᷒ Paul᷒ in eo. ca. di. Nō ſunt condigne paſſiones hui᷒ temporl' ad futurā gloriam que reuelabitur in nobis. Tunc ſequit̄ p̄ſens epla. m ¶ Scim᷒ em̄ q̄m di. de. Bo. i. charitatē dei et p̄rimi habētibus. n ¶ Oia coope. in bo. ſcȝ p ſpiritū ſanctū tā proſpera q̄ aduerſa: ⁊ econ-

trario malis omia G cooperant̄ i malū. o ¶ His q̄ ſm ꝓ poſi. Ly. p̄deſtinationem. p ¶ Vocati ſunt ſancti. id eſt in p̄ſenti per gratiā: iſtis etiam peccata propria in bonū proueniunt: q2 fortiores et cautiores reſurgunt: ⁊ etiam in gloria ad bonum eorū facit peccatorū memoria: ſicut et cicatrices vulnerū ad gloriam militis qui in bello finaliter triūphauit. q ¶ Nā q̄s preſci. i. anteq̄ eſſent cognouit. r ¶ Et prede. ſcȝ illis gratiā in pre- H ſenti et gloriam in futuro preparauit. s ¶ Cōfor. fieri imagi. fi. ſui. Lyra: quia filiatio dei adoptiua: eſt q̄daȝ ſimilitudo filiationis natural' diuine t ¶ Vt ſit ip. p̄. ſ. inter m'ltos frēs. ſcȝ oēs fideles. vñ: Nō confunditur Heb. 2. c. frēs eos vocare di. Narrabo nomē tuum fratrib᷒ meis.

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

A a ¶ Quos autē p̄de. Soꝛ.i. ab eterno ad gloꝛiā elegit. b ¶ Hos ⁊ vo. ad fidez adducendo: ⁊ hoc vel exteri⁹ p p̄dicatiōez vel interi⁹ p inſpiratione. c ¶ Et q̄s vo ca. hos ⁊c. peccōꝝ remiſſione ⁊ bona opa tione. d ¶ Quos āt iu. pctā remittē do. e ¶ Illos et ma. in ꝟtutib⁹ am plificando vl' i glo ria exaltando. f ¶ Quid ḡ dice mus ad hec. Si de⁹ ꝓ no. ſcz nos adiuuās. Si hic ac pitur pro quia: q̄a de⁹ eſt pro electis. g ¶ Quis cōtra nos. q.d. nullus: ⁊ qꝛ null⁹ pōt reſiſte re poteſtati diuinę. h ¶ Qui etiā ꝓ. fi. ſuo. i. naturali.

B i ¶ Nō pepercit ſed ꝓ no. ſcz pec catorib⁹. k ¶ Tra didit il. ex maria dilectōe ad electos l ¶ Quō nō eti. cū illo. ſcz nobis donata. m ¶ Oīa nobis do. ad ſalu tem neceſſaria: gra tiam in pꝛeſenti et gloꝛiam in futuro. n ¶ Quis accu ſabit aduerſus electos dei. ſcili cet i iudicio finali: quaſi diceret null⁹: Et cauſa ſubditur: o ¶ De⁹ qui iu ſtificat. ſententiā do pro elect⁊: ideo pars aduerſa de monū non audebit mutire. p ¶ Quis eſt qui condem net. quaſi diceret

ſ elegit ad hereditatem
a b Quos aūt p̄deſtinauit / hos et
ſ vt illū acciperent. ſ per penitentiam.
c vocauit: et quos vocauit / hos et
ſ p gratiam iuſtificantem ſ per gra/
d iuſtificauit. Quos autē iuſtifica/
tiam ꝑficientem. ſ per gratiam perficientem
e f uit / illos et magnificauit. Quid
ſ quid poſſumus contra illa obijcere. ſ ſi ſicē
ergo dicemus ad hec? Si de⁹ ꝓ
ſ non poſſumus impedire ſ deus
g h nobis: quis contra nos? qui etiaz
ſ vt nos p̄deſtinātes vocaret ad viā iuſticie q̄ am bulauim⁹ i via prauitat' q̄ īpoſſibile ē vitā attigi
i pꝛopꝛio filio ſuo nō pepercit: ſed
k pro oībus nobis tradidit illum.
ſ nō poſſet nobis oīa ad ſalutē requiſita ꝯdonare q̄ tā in inf. nuū mai⁹ dedit ſcz filium
l m Quō nō etiam cū illo omnia no
ſ q.d. nullus. ſ cōtra.
n bis donauit: q̄s accuſabit aduer/
ſ quia deus non
o ſus electos dei? deus q̄ iuſtificat
ſ ergo. ſ electos
p q̄s eſt qui cōdēnet? chriſtus ieſus q
ſ pro electis abſit. ſ inſuper ſ ꝓpter noſtrā glīaz
qui moꝛtuus eſt: imō qui et reſur r
ſ inſup. ſ potētiā hn̄s saluādi ⁊ remittendi
rexit: qui ē ad dexterā dei: qui etiā s t
ſ allegat pro nobis vt fidelis aduocatus
interpellat ꝓ nobis. Quis ergo v
ſeparabit nos a charitate chꝛiſti?
ſ in hoc ſeculo. ſ preſſura ſ eſuries
Tribulatio: an āguſtia: an fames x
ſ rerum tempoꝛalium
an nuditas: an piculū: an pſecu/
ſ perſequentis
tio: an gladi⁹? † Sicut ſcriptū eſt y
ſ occidimur
Quia ꝓpter te moꝛtificamur to/ z

null⁹. q ¶ Chꝛiſt⁹ ieſus q̄ moꝛtu⁹ eſt Soꝛ. pro nobis recōciliandis. r ¶ Im/ mo qui et reſurrexit. pro nobis reſuſci tādis. s ¶ Qui ē ad dexterā dei. pro nobis in cęlum eleuādis. t ¶ Qui etiā interpellat pro nobis. Ly. apud patrem: oſtenden/ do latus ⁊ vulnera Et ſic tollitur om/ nis condēnationis cauſa. Unde Ber/ nar. Pater oſten/ dit filio pectus et vbera: filius oſten/ dit patri lat⁹ ⁊ vul nera: nulla pōt eſſe repulſa vbi ſūt tot amoꝛis inſignia. v ¶ Quis ergo nos ſeparabit a charitate chꝛiſti q̄ſi diceret nullus.

D Nihil enim poteſt hom ne a deo ſepa rare niſi peccatum moꝛtale. x ¶ Tri bulatio: an an/ guſtia: an pſecu tio: an fames: an nuditas: an pe/ riculum: an gla/ di⁹. Nunquid er/ go ſeparabunt nos iſta a charitate chꝛi ſti? Nō quia chari/ tas omnia ſuffert: omnia ſuſtinet. 1. Co. 13. b. y ¶ Sicut ſcri/ ptum eſt. in pſal/ mo. z ¶ Quia propter te moꝛ/ tificamur tota die. id ē varijs toꝛ mētis ducimur ad moꝛtem quaſi con/ tinue: ſicut patuit i apoſtolis ⁊ marty ribus. Ps. 43. d.

E a ¶ Eſtimati ſu. ſic ꝛc. Ly. q̄rū occiſio reputat̄ vtil' ꝓ lana ⁊ carnib⁹ h̄ndis: ſic ty rāni bona martyꝝ rapiebāt: ⁊ cū h̄ obſe/
Jo. 5. b quiū ſe p̄ſtare deo reputabāt. Vñ: Ve nit hora vt oīs q̄ interficit vos arbitretur obſequiū ſe p̄ſtare deo. b ¶ Sed in his oibus. ſupra poſit᷑. c ¶ Superam⁹. i. vincimus d ¶ Propter eū .i. eius virtutem. e ¶ Qui dilexit nos. Cer. ſū eñ quia nec̄ mors Ly. i. timor mort᷑. f ¶ Nec̄ vita. i. amor vite. g ¶ Nec̄ angeli. ſ. īfimi. h ¶ Nec̄ p̄nci. i. medij. i ¶ Nec̄ virtu. i. ſupremi: ſcȝ p̄me hierarchie
F quoꝝ eſt facere miracula: ⁊ ꝑ hos etiam intelligunt̄ alij ſuperiores illis. k ¶ Nec̄ iſtātia id ē preſentia mala vel bona. l ¶ Nec̄ futu. ſ. mala vt bona. m ¶ Nec̄ fortitu. i. alicuius violētia. n ¶ Nec̄ latitudo. i. ꝓſperitas fortune. o ¶ Nec̄ ꝓfū. i. adūſitas. p ¶ Nec̄ crea. ali. a p̄di/ ctis. q ¶ Poterit nos ſepa. ꝛc. qua deum diligimus. r ¶ Que ē i chriſto ie. ꝛc. ſup. nob oſſa Quia maiorē
Jo. 15. b charitatē n̄ eo hȝ ꝛc.

Paul⁹ in eo. ca. di. De⁹ q̄ diues ē in miſe/ ricordia: ꝑpter nimiā charitatē ſuā q̄ dile xit nos: cū eſſem⁹ mortui pctis cōuiuifica/ uit in chriſto: cui⁹ gr̄a eſtis ſaluati. Poſt/ modū ſeq̄t̄ p̄ns ep̄la p⁹ pauca. s ¶ Fr̄es
G Iā nō eſtis ho. et aduene. Lyr. a deo ⁊ a ſanctis ei⁹. t ¶ Sed eſtis ciues ſctoꝝ. i. d̄ numero eoꝝ. y ¶ Et domeſtici dei. i. in eccl̄ia eius recepti. x ¶ Superedificati. i. conſtructi. y ¶ Sup fundamē. apoſtolorum. ⁊ prophetarum. Id eſt ſuper doctrinam noui et veteris teſtamenti z ¶ Ipo ſummo angulari lapide chriſto ieſu. Ly.
H in edificatiōe tēpli Salomonis: vt dicit̄. Fuit q̄dā lapis q̄ fuit pluries reiectus ab edificātib⁹ eo q̄ nō ꝯueniebat loco cui applicabatur: finalit̄ tñ optime ſedit i ſūmitate edificij i angulo duos parietes cōiungendo: ⁊ fuit figura chriſti iudeos et gentiles tanq̄ duos parietes in vnā eccleſiā cōiungēt᷑.
Ps. 117. c / Mat. 21 Unde: Lapidem quem reprobauerunt edificantes: h̄ factus eſt in caput anguli: a domio factum eſt iſtud. Et iſtam figuram po/ nit apoſtolus Paulus: vt dictum eſt. a ¶ In quo oīs edifica. conſtructa.

ſ omni die. ſ reputati
a ta die: eſtimāti ſum⁹ ſicut oues oc
ſ mortis ſ tribulatiōib⁹ ſupra poſitis.
b c ciſionis. Sed in his oīb⁹ ſuperā
ſ vincimus ſ dilectione p̄deſtinationis.
d e mus ꝑpter eū q̄ dilexit nos. Cer
ſ inata ⁊ inflicta
f tus ſuȝ eñ q̄ȝ nec̄ mors: nec̄ vi
ſ ꝓmiſſa. ſ inferiores ſ medij
g h ta: nec̄ angeli: nec̄ p̄ncipat⁹: nec̄
i ſ ſupremi ſ preſentia
k l ꝗ virtutes: nec̄ inſtātia: nec̄ fu
ſ tyrannoꝝ ſ p̄ncipū
m n tura: nec̄ fortitudo: nec̄ altitu
ſ doctoꝝ
o p do: nec̄ ꝓfundū: nec̄ creatura
ſ p̄deſtinatos
q aliq̄ poterit nos ſeparare a chari/
ſ q̄ maxia charitas dei eſt in chriſto oſtēſa
r tate dei: q̄ ē i chriſto ieſu dño nr̄o

¶ Item alia epiſtola de apoſto/ lis. Ad Ephe. II. d. in fine.

Iam nō eſtis
ſ alieni a fide ⁊ chriſto
hoſpites ⁊ aduene: ſȝ s
ſ incorpati chriſto cū ſctis.
eſtis ciues ſctoꝝ et do t v
ſ .i. familiares ſ firmati ſ fidem ⁊ doctrinam
meſtici dei ſupedificāti ſup fūda/ x y
mētū apl'oꝝ ⁊ ꝓphetaꝝ ipō ſum/ z
ſ chriſto ieſu qui duos parietes cōiūxit: puta iudeos ⁊ gentiles
mo angulari lapide chriſto ieſu:
ſ chriſto ſ que edificat ad vitam.
in quō oīs edificatio conſtructa a

Poſtilla
Iam nō eſt' hoſp. ⁊ adue. ꝛc. Añ initiū illi⁹ ep̄le ſcribit ſanct⁹

A tā a iudeis q̃ a gētib⁹. a ¶ Creſcit. ſcȝ p augmētū virtutū. b ¶ In tēplū ſāc. in dño. i. quſq; fit tēplū dñi ſanctū. c ¶ In quo et vos coe. cum alijs fidelib⁹. d ¶ In habita. dei in ſpūſctō. i. ipō coopante: ſine quo nullum opus eſt acceptum deo.

m ¶ Et aqua ſapiē. ſaluta. potabit illū. i. ſpūſſcti. Unde. Qui biberit ex aq̄ quā ego dabo ei: fiet i eo fons aque ſalientis in vitā eternā. Jo. 4. b.

Poſtilla

Qui timet deum faciet bonū ⁊c. Ante initiū illi⁹ lectionis habetur in p̄cedēti capi. Btūs vir q̄ in ſapientia morabit̃: ⁊ q̄ in iuſticia meditabit̃: ⁊ i ſenſu cogitabit circūſpectionē dei. Tūc poſtmodū ſeq̄t̃ pn̄s lectio

B e ¶ Qui ti. deū. Ly. ſcȝ timore filiali. f ¶ Faci. bo. .ſ. op⁹. g ¶ Et q̄ cōti. eſt iuſticie. Ly. i. tenēs eam in corde ſimul ⁊ ope. h ¶ Appre. illā. ſcilicet ſapientiā diuinā. i ¶ Et obuiabit illi. Nā p̄occupat eos q̄ ſe concupiſcunt: vel illis prior ſe oſtendit. (Sap. 6. b.) k ¶ Quaſi mater honorificata Lyra. i. omni honore digna. l ¶ Cibabit illū pane vite. id eſt verbo ſacre ſcripture. vn̄: Non in ſolo pane viuit homo: ſed in omni verbo qđ p̄cedit de ore dei. (Mat. 4. a)

ſ. fit per augmentū gratie

a b creſcit in templū ſanctū in dño i

ſ. chriſto. ſ. epheſij ſ. ſpiritu efficimini

c quo ⁊ vos coedificamini i habitaculū dei in ſpiritu ſancto.

ſ. per ſpūſſcm̄ opantē talia.

¶ Sequit̃ nūc ep̄la de Euāgeliſtis: Eccli. XV. a. in p̄ncipio.

ſ. timore filiali

Qui timet deum

ſ. ſ. placitū deo

faciet bonū: ⁊ q̄

† ſ. executor factor ⁊ imitator.

ſ. poſſidebit coronā iuſtoꝝ

e f g h b †cōtinēs ē iuſticie app̄hēdet illā:

ſ. occurret ſ. que bonū ⁊ honeſtum

i k et obuiabit illi q̄ſi mater honorificata:

vult filijs ſ. q̄ eſt mūda ⁊ caſta

⁊ quaſi mulier a virginitate

ſ. tanq̄ ſponſum

l ſuſcipiet illū. Cibabit illū pane

ſ. illuminabit eū vt noſcat myſteria ſcripture

vite et intellect⁹: et aqua ſapien- m

ſ. abūdantiam deifice gratie ſ. radicatie ſalutaris potabit illum: et fir- n

bitur. ſ. eū nō facit declinare a iuſticia

mabit̃ in illo: et nō flectitur: ⁊ cō o

ſ. in via recta ſ. in iudicio

tinebit illū: et nō cōfundetur: et p q r

ſ. hic ⁊ in futuro

exaltabit illū apđ p̄ximos ſuos.

ſ. cōgregatiōe fideliū. ſ. ad docendū iuſticiam.

Et i medio eccl'ie aperuit os ei⁹ s

ſ. iuſticia. ſ. i. timore dei qui ē vera ſapia

et ipleuit illū ſpū ſapie ⁊ itellect⁹ t v

ſ. in reſurrectiōe veſtiet̃ corpe glorioſo

et ſtola glie veſtiet eū. Jocūdita x y z

ſ. in eterna patria ⁊ glioſo regno. ſ. timore dñi ⁊

tē et exultatiōȝ theſauriȝabit ſup

iuſticia. ſ. qđ ſcptū eſt hereditare facit i libro vite

illū: et noie eterno hereditabit illū a

tis in vitā eternā. n ¶ Et firmabi. in illo. Lyra. deo firmiter adherēdo. o ¶ Et nō flectetur. a rectitudine iuſticie. p ¶ Et cōtinebit illum. id eſt deus cōtinebit eum ſecū per perſeuerantiā in bono. q ¶ Et nō cōfunde. cū reprobis: ſȝ honorabit̃ cū electis. Ideo ſequit̃. r ¶ Et exalta. il. apud proxi. ſu. Ly. i. apud ſāctos ſuos q̄ ſunt deo p̄pinqui: ⁊ quia talis non ſolum proficit ſibi ad ſalutem/ſed etiā alijs: ideo ſeq̄tur. s ¶ Et i me. ec. ape. os eius. .ſ. ad docēdū p̄p̄lm. t ¶ Et iple. illū ſpū ſa. ad degustādū diuina. v ¶ Et itel. ad p̄ponēdū ea lucide i eccleſia. x ¶ Et ſto. glie. ſcȝ corporis ⁊ aie. y ¶ Ueſtiet eū. qđ ſp fit pſeuerāti⁹ i exēplari vita ⁊ ſalutari doctrina. z ¶ Jocū. ⁊ exul. theſau. ſup eū. .i. multiplicabit: et qm̄ hec glia nō eſt trāſitoria: ideo ſubditur. a ¶ Et nomine eterno hereditabit illum. dñs deus noſter.

D

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

E Poſtilla

Beatus vir qui inuentus eſt ⁊c. Ante initiū illius lectionis habetur. Qui aurū diligit nō iuſtificabit. Tūc poſtmodū ſequitur preſens lectio.
a ¶ Beatus vir. ſcʒ diues/ in acquiſitione ſcʒ iuſta.
b ¶ Qui inuentus eſt ſine macula. ſcʒ cupiditatis ⁊ auaricię.
c ¶ Et qui poſt aurū non abijt. Ly. ꝑ cōcupiſcētiā malā: ſed magꝭ aurū ſecutū eſt eum: cuiꝰ obſequio vſus eſt i opibus piis et honeſtꝭ. d ¶ Nec ſperauit in pecunia ⁊ theſauris. ibi cōſtituēdo finē ſuū. e ¶ Quis ē hic ⁊ laudabimꝰ eum. q. d. rarus ē ⁊ laude dignus.
f ¶ Fecit em̄ mirabilia i vi. ſua. Illa enim quę rara ſunt/ homines mirantur. g ¶ Qui probatus eſt in illo. ſcilicet auro.
h ¶ Et pfe. inuētus eſt. in opibus liberalitatꝭ ⁊ miſericordię. i ¶ Erit illi glia ęterna.
Mat. 52. c Vn̄. Venite benedicti patrꝭ mei ⁊c.
k ¶ Qui potuit traſgre. nā diuitię dant oportunitatē faciendi mala.
l ¶ Et nō ē trāſ. face. ma. ⁊ nō fecit. ꝑ ſtabilitatē voluntatis eiꝰ i bono.
m ¶ Ideo ſtabi. ſunt bo. illiꝰ i dño. Nā pro tpalibus recepit eterna. n ¶ Et ele. illiꝰ enarra. oīs eccleſia ſanctoꝝ. ſcilicet ad informationē aliorum.

F

¶ Item Epiſtola de vno martyre. Eccl. XXXI. a. quaſi in pnci.

a Beatꝰ vir qui (diues)
b inuētꝰ ē ſine macła: (nota auaricie.)
c ēt qui poſt auꝝ non (ad colligendū.)
d abijt: nēc ſperauit in pecunia et (erranit. expectauit ſalutē ⁊ gloriā in diuitijs)
e theſauris. Quis eſt hic et lauda
f bimus eum: (quia dignus eſt) Fecit enim mirābi (qꝛ quaſi ꝑ miraculo)
g lia in vita ſua. (habetur in diuite) Qui probatꝰ eſt in
h illo: (auro) et perfectꝰs inuētus eſt: (ſine nota auaricie: ſʒ bn̄ miſericors erga pauꝑes.) erit
i, k illi gloria ęterna. (vel erunt ſibi ad gliaꝫ celeſtē.) Qui potuit trāſ (ex occaſione diuitiaꝝ.)
l gredi ēt nō ē trāſgreſſꝰ: (ꝑ ter eas.) facere ma (eadē occaſione)
la ⁊ nō fecit. Ideo ſtabilita ſunt m (et tpalibꝰ paupibꝰ erogatis)
(recepit dñs in ſe vbi ſtabilita ſunt eternaliter.)
bona illiꝰ in dño: et elemōſynas n (quas in ſubſtantia ⁊ corpore ipſe fecit: iā in eccleſia enarrat.)
illiꝰ enarrabit oīs eccłia ſanctoꝝ.

¶ Itē alia epła de vno martyre. ꝓuer. III. b. ꝓpe me.

Beatꝰ hō qui (verū timorē dei.) (et habet viam diſciplinę)
o, p īuenit ſapiētiā: ⁊ qui (inuentio.)
q afflut prudētia: melioꝛ ē acqſitio
eius negociatione auri ⁊ argenti
(nā pncipal virtus ē prudētia q̄ dirigūt nrī actus)
primi et puriſſimi fructus eius:

Poſtilla

Beatꝰ hō q̄ iuenit ſapientiam. Ante initium illius lectionis habet: Quē enim diligit deus/ corripit: et quaſi pater in filio complacet ſibi. Tunc ſtatim ſequitur p̄ſeus lectio.
o ¶ Beatus homo qui inuenit ſapientiam. Lyra. id eſt noticiā de diuinis. p ¶ Et qui affluit prudē. in agibilibus hūanis. q ¶ Melioꝛ ē acquiſitio eius negociatione auri ⁊ argenti. tanto melioꝛa ſunt ſpiritualia bona corporalibus.

G

H

r ¶ Primi et puriſſi. fructꝰ eius. Et notanter dicit/ primi: quia nulluꝫ opus bonū eſt niſi virtute prudentię dirigat. Et puriſſimi: quia bona ſpiritualia non habēt aliquod malū admixtū: ſicut frequenter habēt corporalia: ſicut aurū argentum/ et ſimilia habēt annexam ſollicitudinem/ eleuationem mentis ad deum impedientem: ideo ſubditur

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

A a ❡ Precioſior ẽ cũctis opibus: et oĩa que deſiderant huic nõ valent comparari. Lõgitudo dierũ in dextera eius. quia talis primo ⁊ principaliter habet aſpectum ad celeſtia et eterna.

b ❡ Et in ſiniſtra illius diuitie ⁊ gloria. quia ſecũdario et ex cõſequenti aſpectum ad temporalia bene adminiſtranda.

c ❡ Vie eius vie pulchre: et omnes ſemite eius pacifice. quia nullam turpitudinem admittit: et ad decorem virtutũ inducit: et ſic hominem pacificũ reddit: redigendo vires inferiores i obſequium rationis. B

d ❡ Lignum vite eſt his qui apprehẽderint eã. Lyra. Sicut enim per lignũ vite continebatur vita: vt ſic homo manens in ſtatu innocentie de vita nature trãſiiſſet ad vitam glorie ſine morte media: ſic ⁊ ſapientia de vita gratie ducit hominez ad vitã glorie ſine morte mortalis culpe intermedia: dũ tamen hic in ea perſeuerat. e ❡ Et q̃ tenuerit eam beatus. quia certitudinaliter ad beatitudinẽ deducetur.

f ❡ Domin⁹ ſapiẽtia fundauit

ſ et vtilior. ſ huius mundi.

a Precioſior eſt cunctis opibus:

ſ ſapientie

et omnia que deſiderantur: huic

vel prudentie. ſ equari.

non valent comparari. Longitu

ſ reſpectus eternitatis. ſ id eſt intentione recta.

b do dierum in dextera eius: et in

ſ ſecundario vir prudeus prouidit corpori.

ſiniſtra illius diuitie et gloria.

ſ quia ſic inſtitutũ eſt vt ratio deũ attẽdat: ſenſualitas rationi obediat: ⁊ tunc domui ac familie prudeat: al's nõ habebit viam pacificam.

c Vie eius vie pulchre: ⁊ omnes ſe

ſ ſuſtentat vitam ſpũalẽ ſapiẽtia: ſicut lignũ vite reſtaurabat corpalẽ.

d mite eius pacifice. Lignum vite

eſt his qui apprehenderint eam:

ſ erit. ſ deus

e f ⁊ qui tenuerit eã beatus. Domi

ſ increata.

nus ſapientia fundauit terrã: ſta g

ſ firmauit ſ ſua increata. ſ p ſapientiã

biliuit celos prudentia. Sapien h

ſ ruperunt. ſ pfunda habitacula.

tia illius eruperunt abyſſi: et nu i

ſ aq̃ꝫ. ſ exalatiõib⁹ eleuatis ſ ↄdẽſant.

bes rore concreſcunt.

❡ Itẽ alia epiſtola de vno martyre. Ecci. XIIII. c. in fine.

Beat⁹ vir qui

ſ conuerſatur.

in ſapiã morabit: et k l

ſ contemplatur.

qui in iuſticia meditabitur: et in m

ſ prudenter. ſ meditabit. ſ diligentẽ conſideratione qua ſibi nihil occultatur.

ſenſu cogitabit circumſpectionẽ

terram. per ſapientiam ſuam. g ❡ Stabiliuit celos prudentia. quia ſunt incorruptibiles. h ❡ Sapientia illius eruperunt abyſſi. et hoc tempore diluuij: vt habetur in Geneſi: vbi dicitur: C

Rupti ſunt oẽs fontes abyſſi magne. Geñ. 7.b

i ❡ Et nubes rore concreſcunt. quia calore ſolis eleuantur exalationes humide et cõdenſantur in nubes.

Beatus vir qui in ſapi. mora. ⁊ qui i iuſticia ⁊c. Poſtilla

Hñ initiũ illius lectionis habet i eodẽ ca. dicẽs. Beatus vir qui nõ ẽ lapſus verbo ex ore ſuo. Tũc poſt hoc ſequit preſens lectio nõ poſt pauca. D

k ❡ Beatus vir qui i ſapien. mora. Lyra. meditãdo diuina: quoꝝ cognitio pprie dicitur ſapiẽtia/ quaſi ſapida ſcientia.

l ❡ Et qui in iuſticia ſua meditabitur. reddẽdo deo debitum cultum: et primo ſuo amorem fraternũ.

m ❡ Et in ſenſu cogitabit circũſpectionem dei. Id eſt ꝙ deus circumſpicit oĩa et vbiqꝫ. Unde dicit Paul⁹ apoſtolus. Oia nuda et aperta ſunt oculis ei⁹. Heb. 4.d

§ doctum reddet in intelligentia diuine scri
a b dei. † Cibabit illũ pane vitę et in
pture. § donis spūssancti et gratia.
tellectus: ⁊ aqua sapiētię saluta
§ radicabitur.
c ris potabit illum. Et firmabitur
§ via praua. § simul tenebit hic in via iusticie: et alibi ducendo ad coronam: ideo subditur: ⁊ nō confundetur.
d e in illo: et nōn flectetur: ⁊ cōntine
f bit illum ⁊ nō confundet: ēt exal
tabit illũ apud proximos suos:
g nōie ęterno hereditabit illum do
minus deus noster.

¶ Itē alia epistola de vno mar
tyre. Eccl. XXXIX. a. in pncipio.

§ homo.
Iustus cor suũ
§ ad seruiendum obligat volũtatem suam. § cito.
h i trādet ād vigilādũ di
§ creauit ⁊ redemit.
lucľo ād dñz q̄ fecit illũ: ⁊ i ꝯspē k l
§ orationem fundat ad deum per gratiam.
ctu altissimi dep̄cabit. Apiēt os m
suũ in oratiōe ꝓ pctis et delictis
§ etiā orabit. § .i. q2. § certe. § deus.
suis deprecābit. Si ēm dñs ma n o
§ dono sapientie ⁊ scientie.
gnus voluerit: spū itelligētię re
§ iustus. § fructuose ⁊ abūdāter.
plebit illũ: ⁊ ipē tāq̄ imbrēs mit p
§ doctrinas sermonũ § priuata.
tēt eloq̄a sapiētie suę: ⁊ i ōrōne cō q r
§ dat gloriā. § dñs ordiabit q̄d facere debeat.
fitebit dño. Et ipē dirigēt ꝯsiliũ s t
§ in alioꝝ instructionē. § de occultis.
⁊ disciplinā: ⁊ i ābscōdit suis cō v
§ consiliũ pstabit. § iustus manifestabit.
siliabit: ⁊ ipē palā faciet discipli x y
§ mādata sua. § in sacra scptura nō poetria.
nā doctrinę suę: in lēge testamen z
§ gloriam queret. § simul laudabunt.
ti dñi gloriabitur. Collāudabūt a

E

Eccl. 15. a

a ¶ Cibabit illũ pane vitę. i. vbo sacrę scripturę. b ¶ Et itellect9: ⁊ aqua sapiētię salutaris potabit illũ. i. grā spūs sctī. c ¶ Et firmabit i illo. Ly. deo firmit adherendo. d ¶ Et nō flectetur. s. a rectitudie iusticię. e ¶ Et cōtinebit illũ ⁊ nō confundet. s. cuꝫ reprobis: sꝫ honorabit cum electis. f ¶ Et exaltabit illũ apud proximos suos. id est apud sāctos suos: s qui sunt deo ppinqui. g ¶ Et noie ęterno hereditabit illum dominus de9 noster.

F

Postilla

Iust9 cor suum tradet ad ⁊c. Ante initium illius lectiōis habetur in eo. ca. Sapientiā omniũ antiquorũ exquirit sapiens: ⁊ narratiōnē viroꝝ noīatorum conseruabit. Tūc sequit p̄sens lectio siue epl̄a p9 pauca. h ¶ Iust9 cor suuꝫ tradet. Lyra. voluntarie. i ¶ Ad vigilanduꝫ diluculo. id est a iuuentute. k ¶ Ad dñm q̄ fecit illũ. s. ad ipsũ intentionē dirigēs deuote ⁊ attēte. l ¶ Et in conspectu altissimi dep̄cabit. ꝓ ipetratione sapientię. m ¶ Aperiet os su. i orōe ꝓ pec. ⁊ delic. su. s. emēdandis. n ¶ Dep̄cabit. vt sic ad receptionē diuinę sapientię disponat. o ¶ Si ēm dñs ma. vo. spū itel. reple. illũ: ⁊ ipe. spū intelligētię repletus. p ¶ Tanq̄ imbres. i. abūdanter. q ¶ Mittet eloq̄a sapię suę. ad docēdũ ignorātes. r ¶ Et i oratione confi. dño. totuꝫ effectũ attribuens honori diuino. s ¶ Et ipe scꝫ deus. t ¶ Diriget consiliũ ⁊ disciplinā. in agendis. v ¶ Et in abscōditis suis cōsiliabitur. scꝫ obscura clari9 sibi reuelando. x ¶ Et ipse. a deo illuminatus. y ¶ Palam faciet disciplinaꝫ doctrinę suę. sibi reuelata aliis propalando. z ¶ Et in lege testamēti dñi gloriabitur. Hec eni est gloria sapiētiā in lege domini meditari. a ¶ Collaudabūt multi sapientiā eius. nō dicit omnes: q2 homines mũdani

G

H

ſ probi: ſecus de pctōribus mūdanis.
a multi ſapientiā ei⁹: ⁊ vſqꝫ in ſecū
ſ tranſibit verbū dei.. ſ delebiẗ.
b lū nō delebiẗ. Nō recedet memo
ſ ſapiētis doctoris q̄ poſt ſe ſcripta reliquit.
c ria eius: ⁊ nōmen eius requireẗ a
generatione in generationē.

¶Epiſtola de plurib⁹ martyrib⁹ Sapientię. III. a. in initio.

ſ martyrum
IUſtorū aīe in
ſ in ꝓtectione
mānu dei ſunt: et non d
ſ martyres. ſ pena gehēne ſ eterne.
tanget illos tormentum mortis.
ſ corpalibus. ſ ſtultoꝝ pctōꝝ.
ſ totaliter extingui.
Uiſi ſūnt oculis inſipiētiū mori: e
ſ temporalis iſta.
ſ inſipientibus ſ annihilatio
et eſtimāta eſt afflictio exitus il- f
ſ iuſtoꝝ ſ recta eſtimatiōe. ſ impij ⁊ ſtulti.
lorū. Et ab itinere iuſto abierunt
ſ non credētes vitā aliā. ſ illuditur
ſ vt dicunt impij
in exterminiū. Et qđ a nōbis eſt g
ſ mortē i aīa ⁊ corpe. ſ iuſti ſ in alia vita
iter exterminij: illi aūt ſūnt in pa- h i
ſ malis.
ce. Et ſi corā hominibus tormēta
ſ expectatio confidens
paſſi ſunt: ſpes illorū immortali
ſ reſpectu glorie quā habēt
tate plena eſt. In paucis vexati: k
ſ diuitijs eternis abundabūt.
in multis bn̄ diſponētur: qm̄ de- l m
ſ ad gloriā ⁊ probationē
us tētauit eos: et inuēnit eos di- n

A ſpm reputāt imprudentē: eo ꝙ nō querit
ſcientiā lucratiuā. a ¶Et vſqꝫ in ſecu-
lū nō delebiẗ. ſ. doctrina ſapiētię eius.
mat.24.c. vñ: Celū ⁊ terra trāſibūt: verba aūt mea
nō tranſibūt. b ¶Nō recedet memo-
ria eius. ſ. ſapien-
tis. c ¶Et nomē
eius requireẗ a
gene. in genera-
tionē. q. p doctri
nā ab eo ſcriptā re
manebit nomē ei⁹
inter hoīes: q̄ vtun
tur illis ſcriptis ad
ꝓfectū ſuū/ ⁊ ad ſa
lutē animaꝝ ſuaꝝ.
Poſtilla IUſtorū
aię i ma
nu di ⁊c.
Añ initiū
illi⁹ lectiōis habeẗ
ſic: Inuidia diabo
li mors intrauit in
orbē terraꝝ: imitā
B tur aūt illū q̄ ſūt ex
pte eius. Tunc ſe-
quiẗ p̄ſens lectio ſi
ue epl'a. Iuſtorū
aię i ma. dei ſūt.
Ly. Sunt em̄ anię
iuſtoꝝ imortales ⁊
ſepatę a corpib⁹ p
mortē: ⁊ ſūt in ma-
nu diuinę miſcdię
p ſecuritatē glię cō
ſequēdę. Nā tēpo-
re paſſionis chriſti
poſtq̄ꝫ aperta ē ia-
nua glorię: ſi nō ha
bēt aliquid ad pur
gandū: ſtatim euo-
lant ad gloriā. Si
autem habēt aliq̄d
ad purgādum: de-
tinētur in manu di
uinę iuſticię in pę-
na purgatorij ad tē
pus. Sunt tamen
ſecurę de beatitu-
dine conſequēda: ergo diciẗ hic. d ¶Iu- C
ſtorū animę in manu dei ſunt: ⁊ nō
tanget illos tormentū mortis. ſ. tor
mentū gehennę. e ¶Uiſi ſunt ocul' in-
ſipientiū mori. totaliter in aīa ⁊ corpe.
f ¶Et eſtimata
eſt afflictio exit⁹
il. ⁊ ab iti. iuſto.
abierūt in exter
minū. de hoc mū
do reputata eſt me
ra afflictio ab illis
qui aliam vitā ho-
minis non credunt
poſt hanc vitam.
g ¶Et qđ a no-
bis eſt extermi-
nij. ſ. in errorē illo-
rū qui dicūt hoīes
recedētes a nobis
p mortē totaliter
extīminari. h ¶Il
li autē. ſcꝫ iuſti.
i ¶Sūt in pace
Et ſi corā hoīb⁹ D
tormenta paſſi
ſūt: ſpes illo. im
mor. plena ē. q̄
non pōt amitti: im
mortalitas ꝓo adę
nō fuit plena: quia
amitti poterat: ⁊ fu
it amiſſa. k ¶In
paucis vexati.
id eſt tribulati.
l ¶In mult' be-
ne diſpo. per glo
riā aię ⁊ corporis.
m ¶Qm̄ de⁹ tē-
tauit eos. ſ. vt vir
tus ſapientię eorū
nota fieret alijs ad
exemplū imitatio-
nis. n ¶Et inue-
nit eos dig. ſe.
Tāq̄ꝫ aurꝫ in for
nace probauit il
los. ſcꝫ ꝙ non de-
teriorantur ſꝫ me-

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

E lioꝛant. a ¶Et in
tpe. tribulationis.
b ¶Erit reſpec.
illoꝝ. nõ ſolũ q̃n/
tũ ad aïam/ſʒ etiaʒ
quãtũ ad coꝛpꝰ re/
ſurgent glorioſuʒ.
c ¶Fulge. iuſti.
ꝑ dotem claritat⁹.
d ¶Et tanq̃ſ ſci/
tille i arũ. diſcur
rẽt. ꝑ dotẽ agilita/
tis. e ¶Judica/
bũt natiões. naʒ
ꝑfecti iudicabũt cũ
chꝛiſto in iudicio fi
nali. f ¶Et dña/
bunt ꝑplis: ꝛ re/
gnabit dñs illo
rũ in ꝑpetuum.

Poſtilla ¶ Juſti au/
tẽ in ꝑpe
tuũ vi. et
F apud ꝛc.
Añ initiũ illius le/
ctiõis habet in eo.
ca. ꝙ dãnati i infer/
no q̃tidie clamant:
Quid nobis ꝓfuit
ſupbia: aut diuitia/
rũ iactãtia q̃d cõ/
tulit nobis: tranſie
rũt oĩa illa tãq̃ vm
bꝛa. Tũc ſequit ꝑ/
ſens lectio: quę ho/
die ꝑ epl̃a in miſſa
legit: in qua demõ
ſtratur quę ſit mer/
ces martyꝝ: qualit
a dño ꝑfecti: q̃liter
a domio armati ad
pugnam contra ini
micos fidei ꝓceſſe/
rũt: ꝛ ſic ad ęternã
beatitudinẽ perue/
nerũt: ergo hic dici
tur: g ¶Juſti au
tẽ in ꝑpetuũ vi/
uẽt. ſcʒ vita glorię

ſ patiẽtes. ſ purgauit eos ſicut purgatur auꝝ
gnos ſe. Tanq̃ auꝝ i foꝛnace ꝓ/
ſ ſacrificia totaliter incenſa.
bauit illos: et q̃ſi holocauſta ho/
ſ oblationem ſ determinato
a b ſtiã accepit illos: ꝛ i tpẽ ẽrit reſpe
ſ etiã q̃ntũ ad coꝛpꝰ: et
c d ctus illoꝝ. Fulgebunt iuſti: ꝛ tãn
ſ minutię ignite. ſ vbi creſcũt arũdines. ſ voli/
q̃ ſcintillę i arũdineto diſcurrẽt.
tabũt. ſ ſniam iudicis appꝛobabunt.
e f Judicabũt natões: ꝛ dominabũ
ſ ieſus chꝛiſtus.
tur populis. Et regnabit dñs il/
loꝛum in perpetuum.

¶Item alia epiſtola de martyri/
bus. Sapiẽtię. V. c. in medio.

ſ qui hic iuſte vixerunt.
Juſti aũt in per
ſ in regno eterno.
g petuũ viuent: ꝛ apud do/ h
ſ que eſt beatitudo.
minũ eſt merces eoꝝ: ꝛ cõgitatio i
ſ Ubi theſaurꝰ ẽ ibi coꝛ. ſ in futuro.
illoꝝ apud altiſſimũ. Ideo acci k
ſ celeſte ſ coronã regiã.
pient regnũ decoris et diadema
ſ pulchritudinis ſ Ratio.
ſpeciei de manu domini: quoniã l
ſ ꝑfecta btitudo. ſ oꝛnabit
dextera ſua teget eos: et bꝛachio m
ſ vt animo ſint ſecuri in beatitudine
ſancto ſuo defendet illos. Et ac/ n
ſ armabit ſe potenter contra inſenſatos
ſ feruoꝛ iuſticie iudicis.
cipiet armaturã ȝelus illius: ꝛ ar/ o
ſ ſcʒ celum ꝛ terram igne. ſ vindictam.
mabit creaturã ad vltionẽ inimi/
ſ loꝛica
coꝝ. Induet ꝓ thoꝛace iuſticiã: p
ſ caſſide. ſ rectũ ꝛ infallibile
ꝛ accipiet ꝓ galea iudiciũ certũ. q
ſ cui nemo põt reſiſtere.
Sumet ſcutum inexpugnabile r

h ¶Et apud do G
mi. ẽ mer. coꝝ. ſ.
a quo ſperant ꝑmi/
ari/non a mundo.
i ¶Et cogitatio
illoꝝ apud altiſ.
ad cuius honoꝛem
oꝛnant facta ſua.
k ¶Jdo acci. re.
deco. et dia. ſpe/
ciei de ma. dñi.
ſcʒ cęleſtem gloriã
vbi nihil eſt turpe.
l ¶Mñ dexte/
ra ſua te. eos. re/
ponẽdo eos in bti/
tudinẽ q̃ ꝑ dexterã
intelligit. m ¶Et
bꝛachio ſan. ſuo
defen. il. In h̃ de/
ſignatur ſecuritas
btitudinis: q̃ a nul/
lo põt auferri. Pꝰ
hoc deſcribit miſe/ H
riã iniquoꝝ/dicẽs:
n ¶Et accip. ar.
ȝelꝰ illiꝰ. Nam ex
ȝelo iuſticię ꝓcedit
ad turbationẽ ma/
loꝛum. o ¶Et ar
ma. cre. ad vl. in
imi. Ly. nã oĩbus
creaturis vtet ad
afflictionem repꝛo
boꝝ: ſic econuerſo
oẽs creaturę cedẽt
ad gloriã electoꝝ.
p ¶Induet pꝛo
tho. iu. a q̃ nõ po/
terit deflecti cũ ipẽ
ſit regula iuſticię.
q ¶Et ac. ꝓ ga.
iu. certũ. Nã iu/
dicãdo nõ põt defi/
cere. r ¶Sumet
ſcu. inex. ẽq̃tatẽ.
que ita erit euidẽs
ꝙ nullus eam pote
rit impugnare.

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

A a ¶Ibunt directe emiſſio. fulgu. ad afflictionē maloꝝ. b ¶Et ad cer. locū de. il. dñs deꝰ nr̄. Nā ſm ꝙ dñs ꝑoꝛdinauit de ipſis: ita ⁊ ipſi ꝑdicatiōis ⁊ paſſionis certa loca adiecerunt.

nimiā. Inimi. aūt illo. dimer. ī ma. ⁊ ab altitu. inferoꝝ. i. de ꝓfundo maris. g ¶Eduxit illos. Ideo iuſti tulerūt ſpolia ipioꝝ. viderūt eñi egyptios mortuos ſuper litus maris: ⁊ ſpoliauerunt eos armis ꝑcioſis. Et ſm Hebꝛeos iſta ꝑda fuit maioꝛ ꝙ̄ iſta ꝙ̄ prius ſpoliauerūt egyptum vaſis aureis et argenteis. b ¶Et decantauerunt: domine ſanctum nomē tuum. dicentes illud canticum: Cantemus domio: glorioſe enim magnificatus eſt: equum ⁊ aſcenſorem deiecit in mare. i ¶Et victricez manū tuam. id eſt potentiam tuam egyptios ſubmergentez. k ¶Laudauerunt pariter domine deus noſter. C D

Poſtilla

Reddet deꝰ oēz mer. ⁊c̄. Añ initium illiꝰ lectiōis habet̄ in eo. ca. Sapientia eterna vendicū iuſtū. ſ. Joſeph quē frēs ſui vēdiderūt nō dereliqt: ſed a pctōꝛibꝰ liberauit eū: deſcēditꝗ cū illo ī foueā: ⁊ in vinculis nō dereliqt illū: ⁊ mēdaces oſtēdit q̄ maculauerūt eū: ⁊ dedit illi claritatē etnā. Tūc ſeqtur pñs lectio ſiue epl̄a. c ¶Reddet deus. ſ. iuſtis d ¶Oēm mercedē la. ſuoꝝ. Ly. Nam de mādato dñi filij iſrl̄ recedētes ſpoliauert̄ egyptū. ſ. mutuo a vicinis vaſa aurea ⁊ argentea accōmodādo: ⁊ hoc in recōpēſatiōe laboꝝ qbus iniuſte aggrauauerant eos egyptij. e ¶Et dedu. il. ī via mi. Et fu. il. in vela. diei: et ī luce ſtell. nocte. Nam columna nubis ꝑ diem/ ignis ꝑ noctē. f ¶Tranſtu. il. ꝑ mare rubrū. Et tranſue. illos per aquaz

B

Exo. 12. f.

ſ. ſcꝫ ſ. iuſte puniet ⁊ abſꝗ; miſericoꝛdia impios

a equitatem: ibūnt directe emiſſio-
ſ. in infernum

b nes fulgurū: et ad certum locum
ſ. deduci faciet. ſ. impios

deducet illos dñs deus noſter.

¶Item alia epiſtola de pluribus martyribus. Sap. X. d. in fine.

c Reddet deus
ſ. vitā btāz ꝓ laboꝛibꝰ habit̄

d oēm mercedē laboꝝ

e ſanctoꝝ ſuoꝝ: et de
ſ. fuit eñi mūdanis mirabilis via ſanctoꝝ: imo ꝑ multa miracula fuerūt deducti

duxit illos ī via mirabili. Et fuit
ſ. ſanctis. ſ. tēperamēto tēpoꝛe ꝓſperitatis.

illis in velamento diei: et in luce
ſ. gratia q̄ lucet coꝛdi in nocte tribulationis.

f ſtellarū nocte. Trāſtulit illos per
ſ. monte martyrio laureatā.

mare rubꝛū: et trāſuexit illos per
ſ. multas tribulatiōes. ſ. infideles

aquā nimiā: inimicos aūt illoꝝ di
ſ. ꝓfunditate pctōꝝ ignoꝛātie ⁊ infirmitatis

merſit in mare: ⁊ ab altitudine in-
ſ. liberauit. ſ. ſctōs. ſ. martyres

feroꝝ eduxit illos. Jō iuſti tulert̄ g
ſ. qꝛ alij ſpoliati ſunt rōne: alij vita: alij diuitijs: alij dignitate: alij ſanitate.

ſpolia ipioꝝ/ et decātauert̄: dñe h
ſ. hoc eñi frequēter fecerūt in agonia.

ſctū nomē tuū: et victricē manū i
ſ. quia in oībus deo laudē dederunt.

tuā laudauerūt parit̄ dñe deꝰ nr̄. k

¶Itē alia epl̄a de plibꝰ martyribꝰ Prouer. XV. a. ī ꝑncipio
ſ. eloquētia ⁊ cuſtodita in iuſticia.

Lingua ſapiētū oꝛnat ſci- l

Poſtilla

Lingua ſapientum oꝛnat ſcientiam. Ante initium illius lectionis habetur in eodem capitulo. Reſponſio mollis frāgit iram: ſermo durus ſuſcitat furorē. Tunc ſtatim ſequitur preſens lectio: l ¶Lingua ſapientū oꝛnat ſcientiam ⁊c̄. qꝛ debito tpe ⁊ loco gratioſe proponit eam.

E a ¶Os ſa. ebu. ſtul. qꝛ ipetuoſe ꝓfert eã. b ¶In oi lo. o. do. cõ. bo. ⁊ ma. lin. placa. id eſt ſuauis eloq̃o erga ꝓximũ/ ⁊ orõni intẽta erga deuz ad ipm placandũ. c ¶Lig. vite. qꝛ ſic ꝑ lignũ vite ↄtinebaꝛ vita corpalꝭ ita ꝑ talẽ liguã vita ſpũaꝛ. d ¶Que aũt imo. ẽ. ſ. ad loquẽdũ. e ¶Cõte. ſpi. qꝛ i multiloq̃o nõ deerit peccatũ. f ¶Do. iu. plu. for. qꝛ dñs ꝓtegit eã. g ¶Et i fru. i. io pib⁹. h ¶Impij cõ. qꝛ mal⁹ nõ
F põt habere pacem ad proximum/ nec etiam ad ſeipſum. i ¶Labia ſa. diſſemi. ſcien. ſcilicz populũ docendo. k ¶Coꝛ ſtul. diſſi. erit. ſcz cordi ſapiẽtꝫ ⁊ etiã ſibĩpſi quia diuerſis ⁊ varijs cogitatiõibus agitatur. l ¶Vi cti. impioꝝ abomi. do. ſicut oblatio Cayn: qꝛ de alieno vel mala volũtate. m ¶Vota iuſto. pla. ſic patet de Abel: qꝛ ad
Gẽn. 4. a abel reſpexit dñs ⁊ ad munera eius. n ¶Qui ſequiꝛ iuſticiam. ſm̃ eaz opando. o ¶Diligeꝛ a. dño. qui eſt regula iuſticię.

ſ loquiꝛ ſupabũdãter
a entiã: ós fatuoꝝ ebulit ſtulticiã.
ſ vident.
b In õĩi loco oculi dñi cõtẽplanꝛ
ſ ſm̃ opa eoꝝ. ſ que põt placare deũ ⁊ homines exhortari: vitã dat talis lingua.
bonos ⁊ malos: lingua placabiꝉ
ſ incircumciſa.
c d lignũ vitẽ: quę aũt imoderata eſt
ſ pdet aĩaz ſuã. ſ nã hz deũ ⁊ ↄſciam int⁹ ⁊ foris
e f ↄterẽt ſpm̃. Dom⁹ iuſti plima foꝛ
defendẽtes. ſ ↄuerſatiõe ⁊ opib⁹. ſ rixa ⁊ inq̃etu
g h titudo: ẽt in fructib⁹ impij contũr
tudo intus ⁊ foris. ſ ſpargunt.
i batio. Labia ſapiẽtũ diſſemiabũt
ſ ſapiẽtibus et iuſtis.
k ſciẽtiã: coꝛ ſtultoꝝ diſſimile erit:
ſ munera. ſ nauſeam parant.
l victimę ipioꝝ abomiabiles dño:
ſ volũtaria ꝓmiſſa. ſ placant deũ.
m n vota iuſtoꝝ placabilia. Qui ſe
ſ charitatẽ. ſ q̃ eſt charitas ⁊ iuſticia.
o quiꝛ iuſticiã diligẽtur a dño.

¶ Alia epl'a de pluribus martyribus. Prouer. X. d. in fine.

ſ ſpes iuſtoꝝ eſt vita eterna.
Expectatio
ſ nõ eñi habẽt ſpem reſurgẽdi: et ſi habent/ tñ nõ erit leticia ſed pena.
iuſtoꝝ leticia: ſpẽs aũt p q
ſ operãdi. ſ et iuſti bois
ipioꝝ peribit: fortitudo ſimplicꝭ r
ſ erit in nouiſſimo
via dñi: ⁊ pauoꝛ his q̃ operantur s
ſ qꝛ ſecuritate plenus.
malũ. Iuſt⁹ in ęternũ nõ cõmoue t
ſ ſcz hñ i terra.
biꝛ: impij aũt ñ habitabũt ſup ter v
ſ eloquiꝛ ſapidã doctrinã.
rã. Os iuſti parturiet ſapiam: lin x
ſ detractoꝝ ⁊ blaſphemantiũ.
gua prauoꝝ pibit. Labia iuſti cõ y z
ſ vt enunciẽt. ſ deo. ſ conſiderat.
ſiderãt placita: ⁊ ós ipioꝝ ꝑuerſa a

Expecta. iuſt. le. ⁊c. Ante initiũ illius lectiõis habeꝛ i eodẽ. c. ſic: Timoꝛ dñi apponit dies: ⁊ ãni impioꝝ breuiabunꝛ. Tũc ſtatim ſequiꝛ pñs epiſtola. p ¶Expe. iuſtoꝝ le. i. beatitudo eterna q̃ habet annexam leticiam. q ¶Spes aũt .i. ꝓſumptio eoꝝ. Peribit. qꝛ preſumũt hr̃e btitudinẽ ſine meritꝫ dicẽtes Deus nõ fecit nos ad dãnãdum/ ſz ad ſaluãdũ. r ¶For. ſim. via do. i. ei⁹ iuſticia ſimplices ⁊ rectores puniẽdo. s ¶Pauoꝛ his q̃ opanꝛ ma. ſcz impios puniendo. t ¶Iuſt⁹ in eternũ nõ cõmo. ſ. ſtabilitate ↄtutis. v ¶Impij autẽ nõ ha. ſu. terrã. ſ. viuẽtiũ. x ¶Os iuſti partu. ſap. ſcz alios docendo. y ¶Lingua prauo. pe. Unde diues epulo i iferno exiſtẽs magis cruciabaꝛ in lingua q̃ in alijs membris. z ¶Labia iuſti cõſide. placi. ſcilicet deo ⁊ homib⁹. a ¶Et os ipi. ꝑ. id eſt blaſphemias cõtra deũ/ ⁊ iniurias cõtra proximũ.

E Poſtilla
H
Lu. 16

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

ſ in lingua: ⁊ tūc duplicitas alia loquēdo ore q̄
a b † Simplicitas iuſtoꝝ diriget eos
cogitando corde: vt faciunt impij.
c d et ſupplātatio pueꝛſoꝝ vaſtabit
ſ iuſtoꝝ. ſ in die mortis.
e illos. Juſticia rectoꝝ libabit eos
ſ deceptionibus quas alijs preparant.
f et in inſidijs ſuis capient iniqui
ſ ita certa ē liberatio iuſtoꝝ ac ſi iā facta fuiſſet.
g Juſtus de anguſtia liberat⁹ ē: et
ſ ad puniēdū. ſ quē afflixit ſ adulatoꝛ du/
h tradet impius ꝓ eo. Simulatoꝛ
plex et hypocrita.
i k oꝛe decipit amicū ſuū: iuſti autē
ſ ab hypocriſi ꝑ diſcretionem veri et falſi.
ſ operibus.
l m liberabunt ſciētia. In bonis iu
ſ hominū. ſ a deo: immo defenditur.
ſtoꝝ exaltabit ciuitas: et in per/
ſ qui volunt nocere tali ciuitati que orationi
bus liberabitur.
ditione impioꝛum erit laudatio.

¶ Item Epiſtola de pluribus Martyribus. Ad Hebreos. XI f. in fine.

ſ martyres.
Sancti per fi
ſ contempſerūt tēpoꝛalia.
dem vicerunt regna n
ſ fidem ſeruando deo.
ſ acceperunt et acqui
ſiuerunt.
operati ſunt iuſticiā: adepti ſunt o
ſ de eternis.
ſ clauſerunt: indurata fecerunt orationi/
bus et fide.
repꝛomiſſiones. Obturauerunt p
ſ fide. ſ voracitatem.
oꝛa leonum: extinxerunt impetū q
ſ impulerunt. ſ fugere fecerunt
armatum exercitum per fidem et orationē ſan/
ctam et deuotam.
ignis: effugauerūt aciem gladij r

A a ¶ Simpli. iu.
† Prouer. xi. in prin. ſcꝫ qua ꝓcedunt in
factis ſuis ſine pli/
ca doloſitatis.
b ¶ Diri. eoſ. ad
btitudiē. c ¶ Et
ſup. p. q̄ decipiūt
ſiplices. d ¶ Ua/
ſta. il. i pena infer
ni: ⁊ etiā aliqñ pro
pter h̄ deſtruunt i
vita pñti. e ¶ Ju
ſti. rec. libe. eos
ſ. a morte gehēne.
f ¶ Et i inſi. ſuis
capi. ini. ſicut ini
qui iudices iſidiā/
tes ſuſanne fuerūt
adiudicati morti.
g ¶ Juſt⁹ de an
guſtia libe. ē: et
tra. impi. ꝓ eo.
B qḋ patet de dauid
2. Re. 18. c iuſto q̄ fuit i regnū
reſtitut⁹: ⁊ impius
Abſalō cū tribus
lāceis tranſfoſſus.
h ¶ Simu. i. hy
pocrita qui ſimu/
lat ſanctitatem.
i ¶ Oꝛe de. am.
ſu. i. illū a q̄ ſperat
ꝓmoueri cui adu/
lat. k ¶ Juſt āti
libe. ſ. ab iſta dece
ptōe. l ¶ Scia. ſ.
q̄ diſcernit int̄ ſā
ctitatē verā ⁊ fictā
m ¶ In bo. iu.
exal. ciui. ſ. a deo
4. Re. 19 a ſic Ezechias oꝛo/
nib⁹ et lachꝛymis
ſuis ſaluauit ciui/
tatē hierlm a ſēna/
cherib. Siℓr ſctūs
Baſilius in nouo
teſtamēto oratiōe
ſua ciuitatē a Juli/
ano apoſtata.

Sancti ꝑ fidē vi. reg. opera. ſ. ⁊c.
C Poſtilla
In hac epl̄a cōme/
moꝛat apl̄s patiē/
tiā ⁊ paſſiōes ⁊ vi/
ctoꝛias et fidē ſctō
rū martyꝝ: cui⁹ vir
tute patiētes fuert
⁊ victoꝛes extitert
dicēs. n ¶ Scti ꝑ
fidē vice. regna.
ſicut patet in mar/
tyribus: q̄ vicerūt
reges ⁊ preſides.
o ¶ Opati ſunt
iuſti. adep. ſunt
re. i. y. gratie i via
⁊ gloꝛie in patria.
p ¶ Obtur. oꝛa
leo. ſicut legit de
daniele miſſo in la
D cū leonū: ⁊ de plu/
ribus martyrib⁹ ⁊
v̄ginib⁹. Legit i le
gēdis ſctōꝝ q̄ fue/
rūt ꝓiecti añ leōes
⁊ vrſos: ⁊ māſerūt
illeſi. q ¶ Extin.
ipe. ig. ſic tres pu
eri miſſi a Nabu/
chodonoſoꝛ in foꝛ/
nacē ignis: q̄b⁹ ig/
nis nō nocuit: nec
eos i aliq̄ ↄ̄ſtauit
Siℓe etiā legit de
plib⁹ ſctis martyri
b⁹ ⁊ v̄gib⁹ in nouo
teſtamēto. r ¶ Ef
fu. aciē gla. i. ex/
ercitū accinctū gla
dijs: vt Dauid et
alij multi reges et
ꝑncipes diuino ad
iutoꝛio vicerūt ex/
ercitus magnos ⁊
foꝛtes in veteri et
etiā i nouo teſtam̄.

ſ: in quibus fuerunt ſ per fidem.
a b cõualuerũt de ĩfirmitate: fortes
ſ expugnauerunt.
c facti ſunt ĩ bello. Caſtra verterũt
ſ inimicorum. ſ ꝑ fidem ſanctorum
d exteroꝝ: acceperũt mulieres de
reſuſcitatione ſ filios iterum viuos.
e reſurrectiõe mortuos ſuos. Alij
ſ inextenti. ſ nolẽtes deponi ab
f g autẽ diſtẽti ſunt nõ ſuſcipiẽtes re
eculeo in quo fuerũt extẽti. ſ ꝓpterea ſ i. clari⁹
h demptionem: vt meliorẽ inueni
apparerent in reſurrectione: nã vulnera martyꝝ remanebunt in eorum corporibus ad magnũ decorem ⁊ gloriam. ſ illuſiones.
i rent reſurrectionẽ. Alij v̓o ludi
ſ a carnificibus. ſ etiam ſu
bria et verbera experti: inſuper ⁊
per hoc. ſ quidam.
vincula et carceres: lapidati ſũt:
ſ alij ꝑ medium. ſ varijs tẽtationib⁹ vt poſſint auerti a cultura dei. ſ ſed ſ per truncationẽ
k ſecti ſũt: tẽtati ſũt ĩ occiſiõe gla l m
ſ ſtabiles in fide. ſ alitijs aſperis.
dij mortui ſũt. Circuierũt ĩ melo n o
ſ veſtibus de capris. ſ defectũ patientes in victu et veſtitu.
tis et ĩ pellib⁹ caprinis. Egentes p q
ſ varijs penis. ſ ſctis viris. ſ vt poſſide
ãgũſtiati: afflicti quib⁹ dignus nõ r s t v
ret eos. ſ in locis deſertis. ſ errauerũt.
erat mũd⁹ ĩ ſolitudinib⁹ errãtes: ⁊ x
ſ aſperis. ſ locis ſecretis ⁊ abditis.
montib⁹ ⁊ ſpeluncis ⁊ ĩ cauernis terę

E a ¶ Cõualue. de infir. ꝑ orationem et penitentiã: vt Ezechias/Job et Tobias ⁊c. Sil'r legiť de ſctis noui teſtamenti: ꝙ multi infirmi ſũt curati ꝑ orõnes ſanctoꝝ ⁊ ꝑ penitentiã. b ¶ For. fac. ſunt ĩ bel. ſicut ioſue ⁊ iudas machabe⁹ cũ filijs ſuis: q̃ fortiter bellando obtinuerũt terras ⁊ ciuitates. c ¶ Caſtra ver. extero. id ẽ inimicorum: quos verterunt in fugam. d ¶ Acceperũt mulie. i. matres. e ¶ De reſurre. mortu. ſuos. id eſt pueros ſuos reſuſcitatos: ſicut ꝑ Heliam ⁊ Heliſeum in veteri teſtamento: ⁊ etiã multi

F ti defuncti in nouo teſtamento reſuſcitati ſunt per chriſtum ⁊ apoſtolos et ꝑ alios ſanctos: ſicut patet in legẽdis ſanctorum. f ¶ Alij autem diſtenti ſunt. ſcilicet eculeo ⁊ alijs tormẽtis propter fidẽ vnius veri dei g ¶ Nõ ſuſcipientes redẽptionem. id eſt nõ accipientes liberationez: ſicut ſanctus Andreas: q̃ d̓ cruce deponi noluit: ⁊ ſic de alijs. h ¶ Vt meliorẽ inueni. reſur. vt quãto grauiora ſuſtinerent pro chriſto tãto glioſi⁹ coronarenť. i ¶ Alij ve. ludi. et ver. exp. ĩſuꝑ ⁊ vin. ⁊ car. lapid. ſunt. vt Hieremias ⁊ zacharias fili⁹ Joiade. k ¶ Secti ſunt. ſicut Eſaias ſerra lignea ex iuſſu regis Manaſſe.

l ¶ Tentati ſunt. ſ. ꝓmiſſionibus perſecutoꝝ ⁊ blandimentis munerum: vt ad idolatriam inclinarẽtur. m ¶ In occiſione gladij mortui ſunt. quia multi in veteri teſtamento nolẽtes cõſentire ĩ idolatriaz gladio percuſſi ſunt. Et om̃ia iã enumerata etiã in nouo teſtamento ſanctis martyribus ⁊ etiã v̓ginib⁹ contigerunt ꝓpter fidem dñi noſtri ieſu chriſti. Poſt h̄ deſcendit ad heremitas et ſanctos: qui nõ effuderunt ſanguinẽ ſuũ propter fidem catholicã dicẽs. n ¶ Circuierunt. ꝑ deſerta et ꝑ multa mundi loca. o ¶ In melotis. Ubi notandũ: ꝙ melota ẽ animal cuius pelľ ẽ hiſpida ſicut pellis ericij. p ¶ Et in pellib⁹ caprinis. Nã illis pellibus tegebantur ſancti: id eſt homines ſilueſtres viuẽtes in deſertis locis: ſicut Helias ⁊ ſanctus Joãnes baptiſta: et ſic de alijs. q ¶ Egentes. ſ. neceſſarijs. r ¶ Anguſtiati. ſcʒ anxietatibus. s ¶ Afflicti. ſ. laboribus ⁊ p̃ſſuris. t ¶ Quibus. i. quorũ cõuerſatiõe ⁊ habitatiõe. v ¶ Dign⁹ nõ erat mũ. i. amatores mũdi nõ erãt digni tãtoꝝ viroꝝ p̄ſentia. x ¶ In ſolitu. er. et ĩ mõ. et ſpe. ⁊ ĩ ca. ter. Speluncę a natura factę ſũt. Cauernę arte vel caſu factę ſũt: talia enĩ loca ĩhabitabãt antiq̃ patres

G

H

Differe ſpelunc cauernę

A vt eēnt i loco apto diuine ꝯtēplatiōi.
a ¶ Et hi oēs.ſ. predicti ſancti.
b ¶ Teſtimōio fidei. id ē fide eorum atteſtante.
c ¶ Probati. id eſt probabiles.
d ¶ Inuēti ſunt i chriſto ieſu domino noſtro.

Poſtilla Ecce ſacerdos magnꝰ q̄ in di. ꝛc. Añ initiū illiꝰ lectionis habetur ſic. Enoch placuit deo: ꝛ tranſlatꝰ eſt in paradiſū viuus. Ubi ſciendum: ꝙ hic ſub noīe enoch deſignat̄ laus iſtius magni ſacerdo-
B tis ꝛ epi: cuius feſtū hodie in eccl'ia peragit̄ cū dicitur
e ¶ Ecce ſacerdos magnus: q̄ i diebꝰ ſuis placuit deo: ꝛ inuētus eſt iuſtꝰ: ꝛ in tp̄e iracundię factꝰ ē recō. i. cā recōciliatiōis diuię.
f ¶ Nō eſt inuētus ſīlis illi. i gloria. ſ. in ope virtuoſo.
g ¶ Qui cōſerua. legē ex. ſ. legē naturalē mēti hūanę impreſſam.
h ¶ Jdo iureiuran. fe. illū dn̄s cre. i plebē ſuā. Ly. Hoc ꝓprie dictū eſt de abraam.
Gen. 22. c vnde: Per memet

ſ ſcti viri ꝛ martyres. ſ ꝑ teſtimonio vel in. ſ ꝑ
a b Et hi oēs teſtimonio fidei ꝓbati
c fecti ſ per virtutē dn̄i
d inuenti ſūt i chriſto ieſu dn̄o nr̄o.

¶ Epiſtola de vno confeſſore ꝛ pōtifice. Ecci. XLIIII. d. circa fi.

ſ vite. ſ in morte
e Ecce ſacerdos magnꝰ q̄ i diebꝰ ſuis placuit deo ꝛ in-
ſ q̄n deus punire volebat p̄catus ē ꝓ ppl'o.
uētꝰ ē iuſtꝰ: ꝛ i tp̄e iracūdię factꝰ ē
ſ in aliq̄ ſpeciali. ſ in illo ſingulari
f recōciliatio. Nō ē iuētꝰ ſīlis illi: q̄
ſ ex ꝓmiſſione facta.
g h ꝯſeruaret legē excelſi. Jdō iureiu-
ſ augere gr̄a ꝛ exēplo corā ppl'o
rādo fecit illū dn̄s creſcere i ple-
ſ dedit illi vt bn̄diceret̄ a plebe: ſic fecit nicolao
bē ſuā. Bn̄dictionē oīȝ gētiū de- i
ꝛ martino ſ pactum
dit illi: ꝛ teſtamētū ſuū ꝯfirmauit k l
ſ cognitas fecit illi gr̄as ꝛ bn̄-
ſup caput eius. Cognouit eū in
dictiones. ſ vſq; in finē.
benedictionibus ſuis: ꝯſeruauit m
ſ ante ꝛ poſt mortē
illi miſcōdiam ſuā: ꝛ inuenit grām
ſ exaltauit
corā ocul' dn̄i. Magnificauit eū
ſ ꝓpter iuſticiā
in ꝯſpectu regū: ꝛ dedit illi coro-
ſ dedit illi dignitatē ſacerdotē chriſtū rep̄ſentātē qui eternꝰ eſt: vel characterē ei in ſacramēto ordinis donauit: qui indelibiliter ꝑmanebit: que gloria erit ſanctis ſacerdotibus.
nā glię. Statuit illi teſtamētum
eternū: ꝛ dedit illi ſacerdotiū magnū: ꝛ beātificauit illū in gloria. n
Fūgi ſacerdotio: ꝛ habere laudē
in noīe ipſius. Et offerre illi incē-
ſ hoſtiam placabilē
ſum dignū in odorē ſuauitatis.

ipſum iuraui dicit dn̄s: q2 feciſti hanc rē: et nō pepercisti vnigenito tuo propter me: bn̄dicam tibi: ꝛ m'tiplicabo ſemē tuū ſicut ſtellas cęli: ꝛ ſicut harenā q̄ eſt in littore marꝭ ꝛc. ſed hic attribuit̄ illi ſancto cōfeſſori: cuiꝰ feſtū hodie peragimus. C
i ¶ Bn̄dictionē oim gentiū dedit illi. i. dn̄s gratioſuȝ eum fecit in cōſpectu oīm gentiū: inter quas habitauit.
k ¶ Et teſtamentum ſuū id eſt pactum.
l ¶ Cōfirmauit ſup caput eius. Cognouit eū in bn̄dictionibus ſuis. id eſt approbauit tanq̄ dignū ſuis bn̄dictiōibus. D
m ¶ Conſeruauit illi miſericordiā ſuā: et inuenit gratiā coraȝ oculis dn̄i. Magnificauit eū in conſpectu regū: ꝛ dedit illi coronā glorię. Statuit illi teſtamētū eternū. i. principem ſacerdotū.
n ¶ Et beatificauit illum in gloria. Fugi ſacerdotio: ꝛ habere laudē in nomie ipſius. Et offer. illi incen. dig. in odo. ſuauitat'.

E
Poſtilla

Dilect⁹ deo ⁊ hoibus ⁊c. In
v̀bis hui⁹ lectiōis q̄ ad litterā
cōmēdat⁹ ē moyſes: qꝛ a pueri
cia ſic fuit gratioſus: vt eēt di/
Exo. 2. d. ligibilis oib⁹: ꝓpt' qꝺ filia regis i puericia
ipſius eum in filiū
adoptauit. Et hic
ſub nomine ipſius
moyſi deſignatur
laus iſti⁹ ſancti cō/
feſſoris: cuiuſ feſtū
hodie in eccl'ia per
agit'/cum dicitur.
a ¶ Dilect⁹ deo
⁊ hoibus: cuius
memoria in be/
nedictione eſt.
Ly. in omni bono.
b ¶ Similē illū
fecit in gloria ſā
ctoꝝ. ſ. vidēdo di/
uinā eſſentiā: ſicut
dicit Auguſtin⁹ ad
paulinū de viden/
do deum. c ¶ Et
magnificauit e.
in timore inimi/
corū. i. egyptioꝝ:
inter quos fuit ma
gn⁹ valde. d ¶ Et
in v̀bis ſuis mō
ſtra placauit. qꝛ
plage egypti mon
ſtruoſe ceſſauerūt
ad eius orationē.
e ¶ Glorifica/
uit illum in con
ſpectu regū. ſcili
cet Pharaonis re
gis egypti et Se/
on ⁊ og: vt habet'
in libro Numeri.
f ¶ Et iuſſit illi
coram populo
ſuo. ſcilicet in mō/
te ſinai: vbi popu/
Exo. 20. c lus loquentem au
diuit: vt habet' in
Exo. g ¶ Et oſtē/
dit illi gloriam ſuam. ſ. in viſione per
eſſentiā. h ¶ In fide. i. in fidelitate: fuit
eīn valde fidelis. i ¶ Et lenitate ipſi⁹.
Unde dicit'. Erat eīn Moyſes vir mitiſſi
Nu. mus ſup omnes homines qui morabā/
tur i t̃ra. k ¶ Sā/
ctū fecit illū. id ē
mundū ⁊ firmum.
l ¶ Et elegit eū
ex omni carne.
ſcꝫ ad educendū fi
lios iſrael de egy
pto: vt eſſet legiſ/
lator veteris teſta/
menti. m ¶ Au/
diuit eīn eum et
vocē ipſius. ſcꝫ
deprecantē: ꝓ rela Exo.
xatione peccati iſ/
rael in fabricatiōe
vituli. n ¶ Et in/
duxit illū in nu/
be. Et dedit illi
cor ad p̄cepta. i.
dei opa adimplen/ b
da ⁊ aliīs dicenda.
Et legem vite et
diſcipline.

¶ Itē alia ep'la de vno confeſſo
re. Ecci. XLV. a. in p̄ncipio.

ſ hic confeſſor
a Dilect⁹ deo ⁊
ſ cū ſuiſpſius re/
cordat' bn̄dicit'
hoibus: cui⁹ memo/
b ria in benedictione eſt. Similē^b m
ſ confeſſoribus beatis.
c illum fecit in gloria ſanctorū: ^c et
ſ exaltauit eū in conſpectu inimicoꝝ chriſti: qui
ſunt pctōres vt timerent deum.
magnificauit eū in timore inimi/
ſ ſermonibus. ſ horrēdos pctōres.
d corum: et in v̀erbis ſuis monſtra
ſ magnū fecit
e placauit. Glorificauit illū in cō/
ſ iuſſa ſua tribuit
f ſpectu regū: ^f et iuſſit illi corā po/
ſ celeſtē iā inhabitantē
g pulo ſuo: et oſt^g endit illi gloriam
ſ clemētia ⁊ miſcōia
ſuā: in fid^h e et lenit^i ate ipſius ſān/ h i
ſ mundū ⁊ firmū
ctum^k fecit illum: et el^l egit eum ex k l
ſ de omi pp'lo ſ aure mētali ſ deum
omni carne. Audiuit eīn eum et m
ſ aure corporali ſ in ꝓtectione
vocē ipſius: et indu^n xit illū in nu/ n
ſ voluntatē. ſ ſeruāda
be. Et dedit illi cor ad p̄cepta: et
ſ implendā ⁊ adipiſcendā
legem vite ⁊ diſcipline.

¶ Alia ep'la de vno
cōfeſ. Sap. X. b. i me.
ſ i. ſanctū confeſſorē.
Iuſtū deduxit o

Iuſtum
deduxit
dn̄s per
vias re/
ctas: et oſtendit
illi regnū dei ⁊c.
In verbis hui⁹ le/
ctioniſ cōmēdatus
eſt iacob pater fili/
orū iſrael: q̄ iuſt⁹ fu
it: in meſopotami/
am iuit/ fugiēs irā
fratris ſui eſau. Et
hic ſub nomine ia/
cob deſignat' laus
iſtius ſancti confeſ
ſoris: cuius feſtum
hodie celebrat'/cū
dicit'. o ¶ Iuſtū
deduxit dn̄s p
vias rectas: et

A oſtendit illi regnum dei. ſcȝ quãdo vi
Geñ. 28. c dit ſcalam/cuius ſummitas tangebat ce/
los/et dominũ innixũ ſcalę. Tũc enim ha
buit reuelationem de ſuperna hieruſalẽ:
idcirco euigilans dixit: Non eſt hic aliud
niſi dom⁹ dei ⁊ por
ta cęli. a ¶Et de
dit illi ſcientiaȝ
ſanctoꝛum. id eſt
noticiaȝ de ſanctis
ãgelis: quos vidit
aſcendentes ⁊ de/
ſcendentẽs ꝑ illam
ſcalam. b ¶Ho/
neſtauit illuȝ in
laboꝛibus. id eſt
reddidit eum diui/
tem ⁊ inclytuȝ pro
laboꝛibus ſuis/ in
cuſtodiendis oui/
bus laban auuncu/
li ſui: vt patet ĩ Ge
Geñ. 30. g neſi. Ditatuſq̃ʒ eſt
hõ ille vltra modũ
B et habuit greges
multos/ancillas ⁊
ſeruos/camelos et
aſinos. c ¶Et
compleuit labo
res illius. quan/
do deo protegen/
te receſſit de Me/
ſopotamia cum v/
xoꝛibus et liberis
et diuitijs ſuis.
d ¶In fraude
circumuenienti/
um illi affuit. id
eſt Laban ⁊ filioꝝ
ſuoꝛum: q̃ niteban/
tur eum decipere:
Geñ. 31. g. mutando frequen/
ter mercedẽ ſuam.
Illa affuit m̃tipli/
cando greges: quę ſ̃m pactum debebant
cedere in mercedem iacob. e ¶Et ho/
neſtum fecit eum. ditando eum tẽpo/
ralibus ⁊ ſpũalibus diuitijs. f ¶Cuſto
diuit eum ab inimicis: ⁊ a ſeductoꝛi C
bus tutauit illum. id eſt a laban et ei⁹ Geñ. 31. g.
filijs: inſequẽtibus iacob recedentem ad
ſpoliandum eum. g ¶Et certamẽ foꝛ
te dedit illi. ſcilicet cuȝ angelo luctanti. Geñ. 32. f.
h ¶Ut vinceret
⁊ ſciret quoniaȝ
oĩm potẽtioꝛ eſt
ſapientia. ſcilicet
Eſau fratrem ſuuȝ
propriũ ſibi aduer
ſanteȝ. Ad hoc eñ
fuit illa luctatio vt
Iacob aſſecuraretꝰ
de victoria contra
Eſau: quem nimis
timebat. Idcirco
dixit ſibi angelus:
Si contra deũ foꝛ/
tis fuiſti: quãto ma
gis cõtra homines
p̄ęualebis. Poſt
hoc ponitur aliud
exemplũ de ioſeph
quẽ vẽdiderũt fra/
tres ſui hiſmaelitꝭ/ D
dicens. i ¶Hec
venditum iuſtũ
ſcilicet Ioſeph.
k ¶Non dereli/
quit: ſed a pecca
toꝛibus libera/
uit eum. Id eſt a
fratribus ſuis eum
occidere volẽtib⁹.
l ¶Deſcenditq̃ʒ
cum illo in foue
am. id eſt in carce/
rem regis egypti.
vnde dicitur: Fuit Geñ. 59. d
autem domin⁹ cuȝ
Ioſeph: deditq̃ʒ ei
gratiam in conſpe/
ctu principis carce
ris. m ¶Et in vinculis non dereli/
quit eum: donec afferret illi ſceptrũ
regni. id ẽ dominationẽ in regno egypti
poſt regem imediate. n ¶Et potentiã

§ iuſtas
dñs per vias rectas: et oſtendit
§ quia per vias iuſticie itur ad regnum dei.
a illi regnum dei: et dedit illi ſcien/
§ qua ſancti eligunt tempoꝛales tribulationes: vt ſpiritus ſaluus fiat.
b tiam ſanctoꝝ. Honeſtauit illum
§ honoꝛẽ dedit ꝓ laboꝛib⁹ t̃palib⁹. § ꝑ moꝛtẽ tẽ/ poralem vitam eternam.
c in laboꝛibus: ⁊ cõpleuit laboꝛes
§ deceptiõe. § demonũ callide inſidiãtiũ
d illius. In fraude circũuenientiũ
§ auxilio. § ſapiẽtia ⁊ vita ſancta.
e illi affuit: ⁊ honeſtum fecit illum.
§ mũdo carne ⁊ diabolo.
f Cuſtodiuit eum ab inimicis: et a
§ p̄dicti inimici ſeducunt.
ſeductoꝛibus tutauit eũ. Et cer/ g
§ bellum ⁊ contradictionem.
tamẽ foꝛte dedit illi vt vinceret: h
§ ex tẽtatione experimẽtali.
⁊ ſciret quoniam omnium poten/
§ ad vincendũ. § ſapientia.
tioꝛ eſt ſapientia. Hec venditum i
§ ioſeph et alios ſanctos.
iuſtum nõn dereliquit: ſed a pec/ k
§ volentibus ſeducere
catoꝛibus liberauit eum. Deſcẽ l
§ ad tuendum. § pericula.
ditq̃ʒ cũ illo in foueã: et in vincu/ m
§ inſidijs peccatoꝝ.
lis non dereliquit eum donec af/
§ daret.
§ coronam regiam.
ferret illi ſceptrum regni: et põtẽ/ n

ſ contra ſ inimicos
tiā aduerſus eos q̄ eum deprime
ſ moleſtabant
a bant. Et mendāces oſtēdit q̄ ma
ſ detrahendo ⁊ accuſando
b culauerūt illum: ⁊ dēdit illi clari
ſ anime ⁊ poſt hoc corpori.
tatē eternam dn̄s deus noſter.

¶ Itē alia epl'a de vno cōfeſſore.
Sapię. VII. a. q̄ſi circa principiū
ſ ſapientiam et intellectum.
c Optaui ⁊ da
ſ ſapiens.
d e tus ē mihi ſenſus: ēt
† ſ depcatus. ſ ſpūſſctūs da
†inuocaui: et venit in me ſpūs ſa
tor ſapientie. ſ dignitatibus ⁊ diuitijs.
f pietię. Et p̄poſui illā regnis ⁊ ſe
ſ reſpectiue et
dib⁹: ⁊ diuitias nihil eſſe dixi i cō
ſ ſapientie ſ adequaui
paratiōe illius. Nec cōparaui illi
lapidē p̄cioſum: qm̄ omne auruz
ſ ſimilatione. ſ ſapientie.
ſ vile reputandum.
in cōparatiōe illius arena eſt exi
ſ ſtercora.
gua: ⁊ tanq̄ lutū eſtimabit argen
ſ comparatione
tū in conſpectu illius. Sup̄er ſa g
ſ ſanitatē. ſ corporalem.
lutē et ſpeciē dilexi illam: ⁊ p̄poſ h i
ſ ductrice.
ſui p̄ luce habere illā: quoniā in k
ſ in iuſtis hominibus ⁊ non in peccatoribus.
extinguibile eſt lumē illius. Ue
ſ q̄obrem honora ſapientiam.
nerunt aūt mihi oīa bona pariter

E aduerſus eos qui eū deprimebant. ſcʒ ſuper phutifar ⁊ vxorem eius: quibus ſuperior factus fuit. a ¶ Et mēdaces oſtendit qui maculauerunt illum. ſ. imponendo ſibi iniuſte adulterium. Nā malicia mulierꝫ fuit detecta. b ¶ Et dedit illi claritatem eternam. ſcʒ bone fame: que manet adhuc: ⁊ manebit vſq; i finē. Dominus deus nr̄.

Poſtilla Optaui ⁊ dat⁹ ē mihi ſēſus: ⁊ inuocaui: et venit in me ſpiritus ſapientie ⁊c. Sap. vij. Ante initiū illius lectōis/ dicit rex Salomon ſic: Nemo ex regibus aliud habuit natiuitatis initium. Unus ergo introitus eſt F omnibus ad vitaʒ et ſimilis exitus. Tunc ſequitur preſens lectio. Salomon deſiderauit a deo ſibi dari ſapiētiā/ di. c ¶ Optaui. ſcʒ ſapientie donum. d ¶ Et datus eſt mihi ſenſus. id eſt donum ſapientie et intellectus. e ¶ Et inuocaui: et venit in me ſpūs ſapientie. i. ſpūſſanct⁹ qui dat ſapiētiam. f ¶ Et prepoſui illā regnis et ſedib⁹: ⁊ diuiti. nihil eſſe dixi i cōpa. illius: nec cō G paraui illi lapidē p̄cioſum: qm̄ omne aurum in cōparatione illius arena eſt exigua: et tanq̄ lutuʒ eſtimabit argentū in cōſpectu illius. Et rō eſt: q2 diuitie tp̄ales cōmunes ſunt bonis ⁊ malis: ⁊ frequenter p̄cedunt malis pluſq̄ bonis: vt patet ad ſenſuʒ: ſapiā aūt vera de qua h̄ fit ſermo: ſolis bonis concedit. Jdō bona exteriora reſpectu ipſius verę ſapientię nulli⁹ valoris ſunt reputanda. g ¶ Sup̄ ſalutē ⁊ ſpeciem. i. ſup̄ ſanitatē corporis ⁊ ei⁹ pulchritudinē. h ¶ Dilexi illā. quia ſanitas ⁊ pulchritudo ſūt p̄fectiōes corporis: ſapientia v̄o perfectio eſt mentis: et H ideo quāto anima eſt melior corpore/ tanto ſapientia eſt illis preferenda. i ¶ Et p̄poſui p̄ luce habere illā. q2 ſicut lux corporalis dirigit in corporalib⁹: ſic ſapiētia in ſpiritualibus k ¶ Qm̄ inextinguibile ē lumen illi⁹: venerūt autem mihi oīa bona pariter cum illa. Unde dicitur in libris Reguʒ: q Salomon petēdo ſapientiam a dn̄o/ 3. Reg. nō ſolum illā obtinuit: ſed etiā cuʒ illa diuitias ⁊ honores ſup̄ oēs reges.

A a ¶Et inumerabil' honeſtas p ma. illius.i.p opa ipſi'/q̄ p man' deſignant: eo q manus eſt organū organoꝝ: vt patz iij.li.de aia. b ¶Et letat' ſū in oib': qm̄ añce.me iſta ſapi.oſtēdendo mihi qliter agere debe/ rē. c ¶Et igno/ ra.ſcz anteq̄ ipſam haberē. d ¶Om̄ boꝝū omniū ma ter eſt. ſcilicet ha/ bita cognoui.
3.Reg.3.b 2.Re.12.f e ¶Quā ſine fi/ ctione didici.ſcz a deo a quo ipſam deuote poſtulaui. Et a nathan ꝓphe/ ta cui fui tradit' ad erudiēdū. f ¶Et ſine inuidia cō/ muni.v̄bo dei vel ſcripto.Scripſit e/ nim multos libros ad noſtrā eruditio/
B nem. g ¶Et ho/ neſtatē illiuſ nō abſcō. Nā oēs re ges ꝛ ſapiētes ter/ cūq3 deſidera/ bāt audire ſapiam ſalomōis. h ¶Jn finit' em̄ theſau. eſt hominib'. id eſt inappciabilis. i ¶Quo qui vſi ſunt.opera ſapiē/ tis exercendo. k ¶Parti.facti ſunt ami.dei.ſcz tanq̄ cōformes ei in opib' ſuis: q̄ cō/ formitaſ cā eſt dile
Ecci.13.c ctiōis.vñ: Oē aial diligit ſibi ſile.

Poſtilla O Mnis namq3 ponti. ꝛc. An initiū illi' ep̄le ſcri/

ſcz gr̄e ꝛ glie.
a cū illa: ꝛ inumerābilis honeſtas
ſ poteſtatem
b per manus illius.Et letātus ſum
ſ tā ꝓſperis q̄ aduerſis. ſ dirigendo
in omnibus: quoniā antecedebat
c d me iſta ſapia: ꝛ ignōrabā qm̄ hō/
ſ predictoꝝ. ſ genitrix. ſ ſapientiam.
e rum oim mater eſt. Quā3 ſine fi/
ſ deceptione ꝛ hypocriſi. ſ alijs ꝑticipo.
f ctiōe didici: ēt ſine iuidia cōico:
ſ ſanctā doctrinā ſapientie
g ēt honeſtatē illius nō abſcondo.
ſ inexhauſtus.
h Jnfinit' em̄ theſaur' eſt hoibus:
ſ operati ſunt eam.
i k quō qui vſu ſunt: pārticipes facti
ſ facti ſunt amici dei.
ſunt amicitię dei.

¶Epiſtola de vno confeſſore et ponti. Ad Hebrę.V.a.in princi.

OMnis nāq3
ſ epiſcopus.
pōntifex ex hōmini/ l m
ſ electus
bus āſſumptus prō n o
ſ rebus
hominibus cōnſtituit in his quę p q
ſ ad honorē dei ſ oblationes.
ſunt ad deū: vt ōfferat dona ꝛ ſā/ r s
ſ populi ꝛ ſui. ſ compati.
crificia pro pctis. Qui cōdolere t
ſ hoib'. ſ ſe peccare. ſ ſcz q̄ ſcīēter peccāt.
poſſet his qui ignorāt ꝛ errāt: qm̄
ſ inuolut'. ſ humana
ꝛ ipſē circūdatus eſt infirmitāte: v x
ſ tenetur ſ ſicut
ēt ꝓpterea dēbet quemadmodū y z

bit ſctūs paul'/dicēs: Nō em̄ habem' pō tificē q̄ nō poſſit cōpati infirmitatib' nr̄is tētatū aūt p oia. Adeam' ergo cū fiducia ad thronū gratię ei'/vt miſericordiā cōſe/ quamur: ꝛ grām inueniam'. Tūc ſequit pn̄s
C ep̄la. l ¶Ois nā q3 pont. Glo.ꝑm legē. m ¶Ex ho mini.i.de numero hoim. n ¶Aſſū/ ptus.nō intruſus. o ¶Pro hoi.ſcz ſaluādis. p ¶Cō ſtitui.vt per eu3 a deo impetrēt miſe ricordiā: debet em̄ eſſe mediator dei ꝛ hoim.q ¶Jn his q̄ ſūt ad de. Ly.i ſpūalib' ꝛ diuinis. r ¶Vt offe.do. .i. volūtarię obla/ ta nō violentē extor ta. s ¶Et ſa.p pec.ſcilicz populi. t ¶Qui cō.poſ. his q̄ igno.et er. .i.qui peccāt ex infir
D mitate. v ¶Om̄ ꝛ ipſe.ſcz pōtifex. x ¶Circūdatus eſt infir. Ly.deb3 em̄ pōtifex moueri ad cōpaſſionē ꝛ mi ſericordiā ex conſi/ deratione ꝓprię fra gilitatis: vñ ꝛ dn̄s ꝑmiſit beatum pe/ trū in pctm̄ cadere vt ſciret alijs cōpa ti ex conſideratio/ ne proprij delicti. y ¶Et propte/ rea.ſcilicet quia in firmus eſt/et miſe/ rijs circundatus. z ¶Debet quē/ admodū p po/ pulo.ſibi ſubdito.

E a ¶ Ita etiam pro ſemetipſo offerre dona pro peccatis. ſcilicet ſuis dimittendis: ſicut et pro peccatis populi. b ¶ Nec quiſq̄ ſibi aſſumat honorem. ſcilicet pontificatus. c ¶ Sed qui vocat a deo tan q̄ aarō. Ille em̄ a deo vocat qui debito modo iſtituit. d ¶ Sic et chriſtus nō ſemetipſum clarificauit ita vt pontifex fieret. ſcilicet aſſumendo ſibi honorem pontificatus. e ¶ Sed qui locutus eſt ad eū. ſcilicet pater q̄ glorificauit ipſum filium dicēs. f ¶ Filius meus. ſcilic3 naturalis: non adoptiuus. g ¶ Es tu. ſingulariter. h ¶ Ego hodie. id eſt in eternitate. i ¶ Genui te. ille qui ſic locutus eſt ad eum clarificauit eū. k ¶ Quēadmo. 7 iñ alio lo. di. ſcz in pſalmo. l ¶ Tu es ſa. in eternum. non ad tēpus ſicut aaron. m ¶ Scd̄m ordinē melchi. id eſt ſm dignitatē et ritū ordinis ſacerdotal' melchiſedech.

F

†Ps. 2. b.

Ps. 109. a

Poſtilla

Qui gl'iatur in domi. glorietur. Non em̄ 7c. Ante initiū illius epiſtole ſcribit ſanctus Paul' in eo. capi. dicens: Nō audemus nos inſerere aut cōparare quibuſda3 qui ſeipſos commendant. Tunc ſequitur pręſens epiſtola. n ¶ Fratres qui gloriatur. Gorra. ſiue ego ſiue alius. o ¶ In domino glorieł. Ly. quaſi diceret: de bono opere nō mihi gloriam attribuo: ſed deo a quo om̄e bonum eſt ſicut a principali agente. p ¶ Non enim qui ſeipſum cōmendat. ſcilic3 ꝓpriam gloriā quęrēs. q ¶ Ille probatus eſt. id ē approbatus a deo. r ¶ Sed quē deus cōmen. Lyra id eſt cōmendabilē facit virtutib' 7 ſignis. s ¶ Utinā ſuſtineretis modicum quid inſipiētię meę. Gorra q̄ modicum gloriarer de regimine meo: quia reuera plus poſſem gloriari: quod tamē ſm eſtimationem indiſcretorum reputatur inſipientia. t ¶ Sed et ſupportate me. Gorra. id eſt patienter audite ſicut ſubditi prelatum ſuum. v ¶ Emulor em̄ vos. Lyra. id eſt feruenter diligo. x ¶ Dei emulatione. id eſt charitatiua dilectione. y ¶ Deſpondi enim vos. ſcilic3 annulo fidei.

G

H

ſ obtulit ſacrificia dona q̄. ſ ſacerdote
a ꝓ ꝑplo: ita etiā ꝓ ſemetipſo offer
ſ deo ſ ꝓprijs
b re dona ꝓ pctis: nec quiſq̄ ſibi
ſ pontificatus ſ ad pſulatum
c aſſumat honorē: ſed qui vocat
ſ vocat' eſt a deo. ſ ver' pōtifex
d a deo tanq̄ aaron: Sic et chriſt'
ſ p ſemetip̄m honorē aſſumpſit
nō ſemetipſū clarificauit vt pon
ſ in eccleſia ſ pater ſ per dauid
e tifex fieret: ſed qui locutus eſt ad
f ſ dicēs ſ naturalis
g eum: †Filius me' es tu: ego ho
h ſ eternaliter
k die genui te: quemadmodū et in
l alio loco dicit: Tu es ſacerdos i
ſ eternaliter ordinat' ſ .ſ. offertorij vini 7 panis qd̄ figurabat digniſſimā oblationē corporis 7 ſanguinis chriſti ſub ſpeciēb' panis 7 vini.
m eternū ſm ordinē melchiſedech.

¶ Epiſto. de vgī. II. Co. X. d. vſq̄ ad fi. c. 7 ca. XI. a. vtinā. in pn.

ſ laudē querat in aliquo.
n Qui gloriatur n
ſ deo retribuat totū
in dn̄o glorieł. Nō o
em̄ qui ſeipſu3 com p
ſ iuſtificat 7 laudet. ſ .i. cōmēdatiōe dign' eſt.
mēdat ille ꝓbat' eſt: ſed quē de' q r
ſ approbat ſ locū dareтis
cōmēdat. Utinā ſuſtineretis mo s
ſ alij ſ laus ꝓpria reputatur inſipientia
dicū quid inſipientię meę: ſed et t
ſ pacienter audite ſ ardēter diligo
ſupportare me: Emulor em̄ vos v
ſ igne charitatis 7 ſpūſſcī ſ ſubarraui
dei emulatiōe. Deſpondi enim x y

A a ¶ Uni viro.ſcz chriſto. b ¶ Uirgi/nē. Lyra.quantum ad fidei integritatez. c ¶ Caſtam.quantuz ad vitę puritatē. d ¶ Exhibere chriſto.qui ſolus ē ſpō/ſus eccleſię.

res per incōtinentiā: experti em̄ delectatio/nē venereoꝝ in actu ꝯiugali reuertuntur ad eā de facili. m ¶ Solut⁹ es ab vx. noli q̄re.ſo.ſi vis ꝯtinere qđ mai⁹ ē bo/nū. n ¶ Si aūt ac.vx.nō pec. Ly.qꝛ h̄ C

§ tm̄ chriſto. § integrā fidē ⁊ purā cōuerſationē.
a b c vos vni viro virginem caſtam
§ pn̄tare. § ſponſo ecclie.
d exhibere chriſto.

¶ Alia epiſtola de virginibus. I. Corinth. VII. c. circa medium.

e De virginib⁹
§ an nubant vel cōtineant.
p̄ceptum nō habeo:
§ de meliore
f conſiliū aūt do tāq̄
§ officij apoſtolatus. § adeptus
g h miſericordiā cōſecutus a deo ut
§ eccleſie ⁊ chriſto. § puto. § caſtitatē ſeruare.
i ſim fidel'. Exiſtimo em̄ hoc bonū
§ offerentē. § coniugum.
k eſſe pp̄ter inſtantē neceſſitatem:
§ in virginitate.
l qm̄ homi bonū eſt ſic eē. Alligā/
§ matrimonialiter. § poſtq̄ cōſūmatū op⁹
tus es vxori noli querere ſolutio
§ ſi cōtinere vis.
nē. Solut⁹ es ab vxore: noli quę m
§ ſcz tamen
rere vxorē. Si aūt accepis vxorē n
§ deſponſata fuerit.
nō peccaſti. Et ſi nupſerit virgo/ o
§ anxietatem § corpales
nō peccauit. Tribulationē tm̄ car p
laboꝛes. § in
nis habebūt hmōi. Ego aūt vob q
dulgendo vt poſſit nubere.
parco. Hoc itaq̄ dico frēs. Tē r
§ ad merēdū hec ideo nullus inutiliter exponat.
p⁹ breue ē. Reliquū ē vt q̄ habēt s t

Poſtilla

D De vir. precep. non habeo ⁊c. Añ initiū illi⁹ eplę ſcribit ſctūs paul⁹ in co.ca. Sāctificatus eſt vir fidelis p mlierē fidelē. Tūc ſequit pn̄s epla q̄ legit i miſſa de vir/ginib⁹. e ¶ Fra/tres de vir. prę. nō ha. Goꝛ.ſcz vt ꝯtineāt vel nubāt. f ¶ Cōſiliū autē do. Ly.tāq̄ d̄ meliori bono.ſ.de ꝯtinēdo. g ¶ Tāq̄ miſe.ꝯſe.a deo. Goꝛ.i.aplatū mi/hi miſicordit ꝯceſ/ſuz. h ¶ Ut ſim fide.in diſpēſatiōe mihi credita: vnde credēdū eſt mihi in conſilijs: vn̄ ex hoc habet φ acquieſcē/dū eſt cōſilio p̄lati. i ¶ Exiſtimo em̄ hoc eſſe bo. Goꝛ. ſcz manere in v̄gi/nitate. k ¶ Pro/pter inſtā.neceſ. qm̄ ho.bo.eſt ſic eſſe. Ly.ſ.ad vitā/dū occupationē circa neceſſaria vitę p̄ſentis: q̄ incūbit cō/iugatis circa ꝓuiſionē vxoris ⁊ plis: per quā hō retrahit a bono ꝯtēplatiōis ⁊ diuinę dilectiōis. l ¶ Alliga.es vxori noli querere ſolu. Ly.qꝛ forſitan cade/

B

eſt licitū viro ⁊ etiā mulieri. o ¶ Et ſi nup.vir.nō pec. ⁊ h̄ manifeſte eſt cō/tra illos hereticos q̄ ꝯdēnant mrimo/niū. p ¶ Tribu/latio.tm̄ car.ha. hmōi. Goꝛ.ſ.ꝯiugati: qꝛ hēbūt ſolli/citudinē ⁊ affectio/nē ꝓ rebus neceſſa/rijs ꝓcurādis: ⁊ ſi/bi et pueris ſuis: Un̄ leui⁹ ē eſſe ſine ꝯiugio. q ¶ Ego aūt vo.par. Ly. q.d.nō ſolū oſtēdā vob viā pfectionis q̄ difficilis eſt i ob/ſeruātia v̄ginitat': ſed etiā mrimoniū ꝯcedo: ad qđ licite poteſt accedere cō/deſcēdendo in hoc infirmitati veſtrę. r ¶ Hoc itaq̄ dico frēs tp̄s bre. eſt. Ly.ſcz vitę hu/manę: q̄ q̄libet de/bet inq̄tum pōt ad perfectionē conari quādiu habet tp̄s merēdi. s ¶ Re/liquū eſt.i.hoc ſo/lum reſtat ad agen/dū. t ¶ Ut qui habent vxores tanq̄ nō habentes ſint. Lyra qđ fit dupliciter. Uno modo vt reddāt debitū: nō tamē exigant. Alio mō pfecti⁹ vt vterq̄ coniugū de cōi cōſenſu incipiāt cōtinere ꝓpter mai⁹ bo/

D

E nō adipiſcēdā. a ¶Et q̄ flent.i.triſticię materiā habēt: qđ frequētiꝰ ↄtingit in matrimonio: ꝓpt̄ varios caſus ↄtingētes' circa ↄiugē/ ꝓlē ⁊ familiā. b ¶Tanq̄ nō flē.ſ.patiētes ſuſtinēdo: ex ſpe retributionis ętnę ↄſolationē recipiēdo. c ¶Et q̄ gau.i.materiā gaudēdi habent ex aliq̄ tpali ꝓſpitate circa ſe ⁊ prolē vel familiā contingentē. d ¶Tanq̄ nō gau.cogitando ꝙ non eſt multū gaudēdū niſi de bonis ſpūalibꝰ ⁊ eternis: ꝓſperitas eñ temporal' freq̄nt̄ ꝟgit magis i nocumentum. e ¶Et qui emunt/ tanq̄ nō poſſi. Ly.cogitādo ꝙ nō habemꝰ hic manentē ciuitatē: ſꝫ futurā inq̄rimꝰ. f ¶Et q̄ vtun.h mū. Ly.i. qui poſſunt vti bonis huiꝰ mūdi: eo ꝙ ſunt diuites ⁊ corpe ſani. g ¶Tanq̄ nō vtātur.ſ.accipiēdo d̄ bonis p̄ntibꝰ q̄nto minꝰ pt fieri: ſaluā tñ decētia ſtatꝰ ⁊ ꝑſonaꝝ. h ¶Preterit eñ figu.huius mū.q.d.mūdana q̄ſi nihil eſtimanda ſunt: qꝛ p̄terit figura huiꝰ mūdi. Lyr.i. exterior pulchritudo: q̄ eſt i ↄtinua variabilitate: idcirco paꝝ curandū eſt de bonis p̄ſentis vitę: qꝛ nihil eſt hic ſtabile. i ¶Volo autē vos ſine ſolli.eſſe. Ly.loquēdo de ſollicitudine ſuꝑflua ſpūalia impediente. k ¶Qui aūt ſi.vx.ē ſol.ē ⁊c̄.i.habet

aptitudinē: vt ſit ſollicitꝰ de bonis ſpūalibus ⁊ eternis. l ¶Qui aūt cū vxo.ē. ſcꝫ in matrimonio. m ¶Sollici.ē quę ſūt mū.⁊c̄. et in hoc caſu vir pōt ſe licite ornare. n ¶Et diui.ē.i.ptim diuiēs mūdo/ ptim deo: quantumcunq̄ bene viuat i matrimonio. o ¶Et mlier innupta.i.vidua. p ¶Et virgo cogitat. id eſt maiorem facultatem habet cogitandi. q ¶Quę domini ſunt. ſcilicet ſpiritualia et ęterna. r ¶Vt ſit ſācta id eſt magis q̄ nupta. s ¶Corpe. id eſt corpalibus bonis actionibꝰ et operibus bonis. t ¶Et ſpiritu.i. ſpiritualibus actionibus et virtutibus. v ¶In chriſto ieſu domino noſtro.

ſ vt mutuo contineant ⁊ deo ſeruiāt.
vxores tanq̄ nō habētes ſint: et q̄
a ſ ꝓpter anguſtias. ſ ꝑ patiētiā. ſ ex fortuna.
b c flent tanq̄ nō flētes: ⁊ q̄ gaudēt tā
ſ ꝓpter varios caſus ⁊ mūdi fallacias. ſ agros et alias poſſeſſiones.
d e q̄ nō gaudētes: ⁊ q̄ ēmūt tanq̄ nō
ſ q̄ſi cras eēnt receſſuri. ſ dignitatibꝰ ⁊ diuitijs.
f poſſidētes: ⁊ q̄ vtunt̄ hoc mūdo
ſ nō aduertāt: nec finē ſuū i ipis ſtatuāt. ſ quia
g h tanq̄ nō vtant̄. Preterit eñ figu
oia mūdo incerta ſunt pter mortē. ſ fideles.
i ra huiꝰ mūdi. Volo aūt vos ſine
ſ anxietate ſed'ari impediēte vos a regno celeſti.
k ſollicitudine eſſe. Qui autē ſine
ſ ⁊ cura ſecli ſ diligēs. ſ q̄ ptinēt ad vitā celeſtē
vxore ē/ ſollicitꝰ ē q̄ dñi ſunt quō
ſ et familia ⁊ ſeculo.
placeat deo. Qui āt cū vxore ē ſol l m
ſ que ptinēt ad gloriā mūdanā ⁊ cōplacentiā vxoris.
licitꝰ ē q̄ ſunt mūdi: quō placeat
ſ pariter. ſ ſoluta.
vxori: ⁊ diuiſꝰ ē. Et mlier inupta n o
ſ quō placeant deo. ſ incōtaminata.
⁊ ꝟgō cogitat q̄ dñi ſūt: vt ſit ſctā p q r
ſ aīa. ſ ꝑ virtutē dñi.
corpe ēt ſpū i chrō ieſu dño nro. s t v

¶Epl'a de ꝟgi. Ecci.Li.a.in pn.

Confitebor tibi
ſ chriſte. ſ cū alijs in eccleſia. x
domine rex et collauda y z
bo te deum ſaluatorem meum.

Poſtilla

Confitebor tibi domie rex ⁊ collaudabo te deū ſaluatorē meū ⁊c̄. Ante initiū illius lectionis habetur ſic. Doctrinā ſapiētię ⁊ diſciplię ſcpſit i codice iſto Jeſus filiꝰ ſyrach hieroſolymita. Beatus vir q̄ verſat̄ i iſtis bonis: q̄ ponit illa in corde ſuo/ ſapiens erit. Tūc ſequit̄ lectio p̄ſens: q̄ legit̄ ꝓ epl'a i miſſa de ꝟginibꝰ. x ¶Cōfi.tibi do. Ly.oim rex ꝑ creationē. y ¶Rex. ꝑ eoꝝ gubernationē. z ¶Et collau.te de.ſal.meū. ꝑ ſpecialē mei ꝓtectionē.

h

i.De.

laudo nomē. / ad faciendū bona.
a b Confitebor noī tuo: qm̄ adiutor
ad ſuperandum mala
c et ꝓtector fact⁹ es mihi: et libera-
a corꝑali corruptione / a malis
d ſti corp⁹ meū a perditione. A la-
perſuaſionibus. / dicentiū.
e queo ligue inique: ⁊ a labijs ope
f rantiū mendaciū: et in cōſpectu
demonū ⁊ maloꝝ hominū
g aſtantiū factus es mihi adiutor.
ꝑuenientis comitātis
h Et liberaſti me ſcḋm multitudinē
⁊ conſurgētis. / beſtijs: demonib⁹ ⁊ ty
miſcḋie noīs tui. A rugientib⁹ ꝑ
rannis / poteſtatibus
paratꝭ ad eſcā: de manib⁹ q̄rētiū
i.labijs ꝑncipū vnde egreſſe ſūt
i aiam meā: et de portis tribulatio
mine ad terrendū virgines vt abnegarēt chꝛiſtū.
k nū q̄ circūdederūt me. A ꝑſſura
ab incēdio corꝑali et ſpūali. / ardores
l flāme q̄ circūdedit me: ⁊ ī medio
libidinoſos. / exuſta. / ꝓfunditate
m ignis nō ſū eſtuāta. De altitudīe
voraginis / detractoria.
n ventrꝭ inferi: ⁊ a ligua coinq̄nata o
diabolo ⁊ etiā alijs re
⁊ a verbo mēdacij: et a rege iniq̄: p q
gibus. / deceptoria.
⁊ a lingua iniuſta liberaſti me. r s

Alia epiſtola de Virginibus. Sap. VIII. a. in principio.

increata. / bono pa-
SApiētia vin t
tientie. / iudeoꝝ.
cit maliciā. Attigit v
ab eterno vſq; ī eternū ſine
ergo a fine vſq; ad finē fortiť: et x
reſiſtentia. / miſericorditer ⁊ equaliter.
diſponit oīa ſuauiť. Hāc amaui y
ego virgo elegi hāc ſapiam chꝛiſtū: cui iuuentu
tē/pulchꝛitudinē ⁊ virginitatē dedicaui.
et exquiſiui eam a iuuētute mea: z

A a Confitebor nomini tuo. ſ. cō-feſſione laudis. b Qm̄ adiutor ⁊ ꝓtector factus es mihi. ſcz protector in tentatione diaboli/ ⁊ adiutor in promotione boni. c Et liberaſti corp⁹ meū a ꝑditione. i. a vitio gule et luxurie. d A laqueo ligue iniq̄. i. a vitio ḋtractōis. e Et a la. ope. mēdaciū. ſcz pernitioſū f Et in cōſpe. aſtantiū. ſcz angeloꝝ qui tibi aſtant. g Fact⁹ es mihi adiutor. cōtra hoſtes corporales ⁊ ſpūales. h Et

B liberaſti me ſcḋm mul. miſcḋie nomis tui: a rugiē. ꝑpar. ad eſcā: de ma. q̄rētiū aiam meā. q2 diabolus

i. Pe. 5. c. tanq̄ leo rugiens circuit q̄rēs quē deuoret. i Et d' por. tribu. q̄ cir. me: a preſſu. flā. ſcz incentiuarū libidinis. k Que circū. me. ſcz ꝑ fomitem exiſtentē in carne mea. l Et in medio ignis. ſcz libidinoſi ardoris. m Nō ſuz eſtuata. De altitudi. i. ꝓfūditate. n Ventrꝭ inferi ſcz ī qua parte ſunt ḋānati: ſed ad lymbum patrū deſcendebant tūc ſancti.

C o Et a ling. coinq̄. id ē verbis ſcurribilibus etiā mūdis. p Et a verbo mēda. ſcz pernitioſi. q A rege ini. i. a diabolo: qui eſt rex ſuper oēs filios ſuperbie r Et a lin. iniuſta. id ē calumniāte alios ſine cauſa. s Lib. me. ſcḋm multitudinē miſericordie nomis tui.

Poſtilla

SApientia vin. ma. ⁊c. Añ initium illius ep'le ſiue lectiōis ſcribit Salomon ſic: Neminem em̄ diligit deus niſi eum qui cū ſapiētia inhabitat. ⁊c. Tūc ſequitur ꝑſēs lectio. t Sapientia. ſ. eterna. v Vincit ma. Atti. er. a fi. vſq; ad fi. fortiť. ſ. oīa creata penetrando ſua ꝟtute. x Et

D diſpo. oīa ſu. q̄a dat oīb⁹ creaturis formas ⁊ inclinationes ꝑ q̄s mouent naturaliter act⁹ ſuos: ſicut lapidi grauitatē ꝑ quā naturaliť tēdit deorſuz. y Hāc ama. ſ. ſingulariť. z Et exquiſiui eam a iuuentute mea. ſcilicet petendo eā a deo mihi dari.

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

E a ¶ Et q̄ſi.m. eā ſpo.aſ.i.ei⁹ medi/tatiōib⁹ inſepara/biliter adherere. b ¶ Et ama. fa. ſū.for.il. Eſt eniz decor anię aſſiſtans decori creatoris. c ¶ Gene.il.glo. .i.glorioſaz ↄſtet. d ¶ Cō.h.d.i.hō hn̄s ↄtuberniū dei p charitatē: p quaz hō manet in deo et de⁹ in eo. e ¶ Sz ⁊ dn̄s o.dile.eā. ſcʒ inↄtū ipa facit hoīes deo diligibi les. f ¶ Doctrix eſt eīn di.dei. nā donū ſapię facit ha bētē ſubdere ſe mā dat? diuis. g ¶ Et ele.op.illi⁹. Nā per ipam elegit hō opa deo placita.

F

Poſtilla

In die.ill' Aud.vo cē de cę. dicē. ⁊c. i ¶ Scribe.tanq̄ rem nobiliſſimaz. k ¶ Bti mor.q̄i do.mo.Ꝁy.i.cō/feſſiōe dn̄i nr̄i ieſu chriſti. l ¶ Am/mō iā di.ſpi.ſcʒ ſctūs: qui cū patre ⁊ filio ē vnus deus m ¶ Ut re.a la. ſu.nā in beatitudi/ne appetitus tota/liter quietabitur. n ¶ Opa eīn il. ſcʒ q̄ ſūt meritoria vitę ęt̄nę. o ¶ Se quunt̄ illos.ſ.in btitudine quā reci/piunt pro ipſis.

ecōtra ego chriſtus. virginē. accipere.
a ⁊ quęſiui mihi eā ſpōſā aſſumere:
et ſponſus. pulchre caſtitatis.
b et amator fact⁹ ſum formę illius.
gn̄atiōʒ cū claritate ſpōſe chriſt⁹ magnificat
c Generoſitatē illius glorificat cō
ſocietatē. chriſt⁹ rex
d e tuberniū habēs dei. Sed et dn̄s
regum. virginē. verbo et caſtis mo
f omniū dilexit eam. Doctrix ē eīn
ribus. virginitatis ⁊ honeſta/tis: que ſunt opera a deo gratioſe data.
g diſciplię dei/ ⁊ electrix opeꝝ illi⁹.

¶ Alia ep'la q̄ legit̄ i miſſis cōib⁹ p defūct'. Apoc.xiiii.c.i medio

In diebus il
ego ioannes.
b lis. Audiui vocē de
cęlo dicentem mihi:
nota valde bn̄. ſunt fide ⁊ gr̄a
i k Scribe beati mortui qui in dn̄o
deinceps ſctūs.
l moriūt̄. Ammodo iā dicit ſpūs:
in dulci fruitione. quos habuerūt in mūdo.
m vt requieſcant a laboribus ſuis.
ratio. bona bonos: mala malos: nā de oppo ſitis idem eſt iudicium.
n o Opera eīn illoꝝ ſequunt̄ illos.

¶ Alia ep'la q̄ legit̄ in p̄ſentia de/fūcti.i.Theſ.iiii.d.circa mediū.

Nolum⁹ autē
neſcire.
vos ignorare frēs d̄ p
defunctis.
dormientib⁹/ vt non q
perturbemini. infideles
cōtriſtemini ſicut ⁊ ceteri qui ſpē r s
reſurgendi ⁊ gloriam celeſtem intrandi.
qz. vere.
non habent. Si eīn credimus q̄ t
in cruce. tertia die.
ieſus mortuus eſt et reſurrexit:

G Poſtilla

No.aūt vos ig. fra. ⁊c. Añ inici um illi⁹ ep'lę ſcribit ſ.paul⁹ in eo.ca.di. Rogam⁹ vos frēs vt honeſte ambule tis ad eos q̄ foris ſūt: ⁊ nullius aliq̄d deſideretis. Tunc ſtatim ſequit̄ p̄ns ep'la. p ¶ Nolu. vos ig. frēs ⁊c. Bor.i.de mortuis q̄s dormientes ap pellat ꝓpē reſurre/ctiōis facultatē: ita eīn de facili excita/bunt̄ d̄ morte ſicut dormiētes a ſōno. q ¶ Ut nō cō. in cōſolabilit̄ i morte amicoꝝ. r ¶ Sic ⁊ cete.ſ.infideles. s ¶ Qui ſpē nō ha.ſ.reſurrectiōis futurę. Sciēduz q̄ īfideles q̄ nō hn̄t fi/dē reſurrectiōis: ta les hn̄t magnā cāz amicos defunctos lugēdi q̄ſi incōſola bilit̄: nō aūt chriſti/ani q̄ hn̄t ſpē reſur/gēdi: ꝓpē qđ rephē/ſibile ē chriſtianis īmoderate mortu/os lugere: qz i h̄ aſ/ſiſtant̄ īfidelib⁹ ſpeʒ futurę reſurrectio/nis nō hn̄tib⁹. Lu/gere aūt defūctos moderate ē op⁹ pi etat?. t ¶ Si eīn cred. q̄ ie. ⁊c. Si ꝓ quia: nā ad arti/culos fidei ꝑtinet credere. Jeſum de

H

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

A mortuũ fuiſſe et vere ſurrexiſſe. a ℭ Ita
⁊ de. ſcꝫ pr̃ q̃ ſuſcitauit ieſum. b ℭ Eos
q̃ dor. ſ. ſomno mort⁹. c ℭ Per ieſum.
id ẽ fide ieſu chriſti. d ℭ Adducet. ſ. vt
ſint in eadẽ beatitudine et immortalitate

voce archangeli. id eſt facta miniſterio E
alicuius archãgeli qua dicetur: Surgite
mortui venite ad iudiciũ. p ℭ Et in tu/
ba dei. id eſt chriſti. Et vocat vocẽ illã
tubam propter ſonum eius terribilem.

e ℭ Cum eo. id
eſt cum chriſto. vn
Jo. 12. d. de dicit. Uolo pat
vt vbi ego ſuꝫ illic
ſit ⁊ miniſter me⁹.
f ℭ Hoc em̃ vo/
bis dicimus in
verbo domini.
ſcilicet quod docu
it nos. g ℭ Quia
nos q̃ viuimus.
Gorra. id eſt qui
tunc viuemus.
h ℭ Qui reſidui
ſumus. ſcilicet ad
huc viui relicti cete
ris iam mortuis.
i ℭ In aduentu
domini. ſcilicꝫ ad
B iudiciũ. k ℭ Non
preueniemus.
Lyra. in reſurre/
ctione futura.
l ℭ Eos qui dor
mierunt. id ẽ lon
go tẽpore añ mor/
tui ſunt: quia reſur
rectio fiet ꝟtute di
uina q̃ operatur in
inſtanti: qꝛ in mo/
mẽto: in ictu oculi
reſurgent mortui.
m ℭ Quoniam
ipſe dominus. ſ.
in propria perſona
n ℭ In iuſ. Gor.
id ẽ imperandi po/
teſtate: nõ in humi
litate ſicut in p̃mo
aduentu: Non em̃
eq̃tabit ſup aſinã:

ſ pariter ſ alios ſ ſomno mortis
a b ita vt deus eos qui dormierunt
ſ virtute chriſti. ſ in tuba ſ ſicut ipm̃. ſ qd̃ pce/
c d per ieſum adducet cũm eo. Hoc
e f dit ⁊ ſequit̃ ſ per eius doctrinã
em̃ vobis dicimus in verbo dñi:
ſ iam ⁊ poſtea viuemus
g h quia nos q̃ viuim⁹: qui reſidui ſu
ſ eius reſur/
i k mus in aduẽtu dñi nõn preuenie
gendo a mortuis
ſ in lege nature ⁊ ſcripture
l m mus eos qui dormierunt. Quo
ſ dicto ſurgite ſcꝫ
n o niam ipſe dominus in iuſſu et in
ſ miniſterio angelorꝫ. ſ .i. voce chriſti dei
voce archangeli: et in tuba dei p
ſ ad iudicium
deſcendet de celo: et mortui qui q r
ſ .i. requieſcunt ante nos in fide chriſti
in chriſto ſunt reſurgent primi. s
ſ requieſcamus fide chriſti moriendo
Deinde nos qui viuimus qui re t v
ſ et ſimul in inſtanti reſtitemur
linquimur ſimul rapiemur cum x y
ſ venienti ad
illis in nubibus obuiam chriſto z
ſ iudicium
ſ qui morimur in tali fide
formata.
in aera: et ſic ſemper cum domi/ a b
ſ alter alterũ de mor/
no erimus. Itaq̃ꝫ conſolamini c
te amicorum.
inuicem in verbis iſtis. d e

q ℭ Deſcen. de
celo. localit̃ in ae/
re. Nam iudicabit
in forma humana.
Act. 1. b. Unde. Hic ieſus
q̃ aſſumpt⁹ eſt a vo
bis in celũ. r ℭ Et
mor. q̃ i chri. ſũt
.i. i ei⁹ fide mortui.
s ℭ Reſur. pri.
tẽpore ꝫm quoſdã
ꝫm alios nõ tpe ſꝫ
dignitate. t ℭ De
inde. nos q̃ vi.
Gor. i. illi q̃ nobis
q̃ ceter⁹ mortuis vi
ui erũt. v ℭ Qui
relinq̃. i. q̃ reſidui D
ab ãtichriſti pſecu/
tiõe erim⁹. x ℭ Si
mul. cũ illis q̃ nos
ad requiẽ pceſſert.
y ℭ Rapie. i nu.
ſcilicet ab angelis.
z ℭ Obui. chri.
Ly. ſ. venien ad iu
diciũ. a ℭ In ae.
vbi pfert ſniaꝫ iu/
dicij ſup vallẽ Jo/
Joel. 3. a. ſaphat. Uñ. Con/
gregabo om̃es gẽ/
tes ⁊ deducã eas i
vallẽ Joſophat: qꝛ
ibi ſedebo vt iudi/
cem omnes gẽtes.
b ℭ Et ſic ſp cũ
do. eri. qꝛ electi a
chriſto nõ ſepabũ/
tur ãpli⁹/ ſꝫ ſp erũt
ſibi ꝯiũcti: nõ ſolũ
i aĩa/ ſꝫ etiã i corpe

non portabit crucem in dorſo ſuo. Unde
mat. 24. c Uidebunt filium hominis venientẽ cum
poteſtate magna ⁊ maieſtate. o ℭ Et in

c ℭ Itaq̃ꝫ cõſo. Glo. ordi. ſcꝫ de morte
amicorꝫ. d ℭ Inui. ſ. alẽ alterꝫ. e ℭ In
ver. iſtis. ſcꝫ de reſurrectione fidelium.

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

In anniuerſario defunctorū Epiſtola

E Poſtilla In dieb⁹ il. Uir. for. iudas ꝛc. Añ initiū illi⁹ ep̄le legit̄ de maxis ꝓlijs et triūphis q̄ iudas machabe⁹ cū fratrib⁹ ſuis dei adiutorio obtinuit. Primo quandā ciuitatē firmā muris nomine caſphym in q̄ habitabāt turbe ꝑmiſcuarū gentiū q̄ cōfidebāt i ſtabilitate muroꝝ ꝛ remiſſi⁹ agebāt: maledict⁹ laceſſentes iudā ꝛ blaſphemātes ꝛ loquētes que fas nō ē dicere. Machabeus aūt iuocato diuio auxilio innūerabiles interfecit vt ſtagnū circūiacēs ſanguie flueret. Itē p⁹ h̄ iudas machabe⁹ cū ſex milib⁹ fuit cōtra Timotheū qui F habuit . cxx . milia peditū / ꝛ eq̄tū duo milia quīgētos. Et iudas cū ſex milib⁹ ꝓſtrauit trigita milia viroꝝ. Itē poſt hoc mouit Iudas machabe⁹ exercitū cōtra Gorgiā ꝑpoſitū Idumee cū trib⁹ milib⁹ peditū / ꝛ equitib⁹ q̄dringētis: q̄b⁹ ꝯgreſſis pauci ruē iudeorū. Poſt h̄ venerūt ſepelire īterfectos de iudeis: ꝛ iuenerūt ſb tūicis iterfectoꝝ de donarijs idoloꝝ. Ly. i. reb⁹ ꝑcioſis cultui idoloꝝ dedicatis q̄b⁹ lex ꝓhibet. Oib⁹ ergo manifeſtū ē ob hāc cāz eoſ corruiſſe. Oēs itaq; bn̄dixerūt iuſtū iudiciū dn̄i q̄ occlta fecerat manifeſta. G Deut. 7. d.

Tunc poſt h̄ ſequitur preſens lectio. a In die. illis Uir forti. iudaſ facta collati. ꝛc. mortuoꝝ. Lyra. ſcz interfectorū in bello. b Iuſte ꝛc. de reſur. ſcz futura. c Cogitans: Niſi eñ e. q̄. ceci. reſur. ſpera. ſup. videre. ꝛ vanum ora. pro mor. Et q2 cōſi. ꝙ hi q̄ cū pie. ꝛc. Sed forte videtur alicui ꝙ factū h̄ fuit fruſtra: eo ꝙ iſti ſic interfecti videntur mortui in pctō mortali habētes ſecum donaria. Reſpōdet Nicolaus de Lyra: ꝙ Iudas machabeus et ſocij eius debebāt ꝓbabiliter iudicare / ꝙ illi interfecti penituiſſent i morte: et ſic orationes et oblatiōes valebūt eis: eo ꝙ mortui erāt in ſtatu ſalutis. h

Sequit̄ alia ep̄la i anniuerſario defunctoꝝ. II. Mach. XII. g.

In diebus illis.

ſ machabeus
Uir fortiſſimus iudas fa- a
ſ ſermone quo exhortatus eſt populū
cta collatiōe duodeci milia dra-
ſ pōdus argēti vel genus denarij. ſ vbi erat tē-
chmas argēti miſit hieroſolymā
plum ſ deo ſ cōmiſſis cōtritiſq;
offerre ea ibi ꝓ peccatis mortuo
ſ curā habēdo de mortuis
rum: iuſte et religioſe de reſurre- b
ſ .ſ. et ſ mortuos
ctione cōgitās. Niſi eñ eos qui c
ſ in prelio ſ in reſurrectione
ceciderāt reſurrecturos ſperaret:
ſ fruſtra ſ abſq; vtilitate
ſupfluū videretur ꝛ vanū orare
ſ prudēter incredebat
pro mortuis. Et q2 cōſiderabat
ſ defuncti ſ in gratia ſ mortis
ꝙ hi q̄ cū pietate dormitionē acceperant: optimā haberēt repoſi
ſ reſurgendi ad vitā ſ concluſio
tam gratiā. Sancta ergo ꝛ ſalu-
ſ oblatio
bris eſt cogitatio ꝓ defunctis ex
ſ de quibus nō ſatiſfecerūt.
orare: vt a peccatis ſoluantur.

Finit Poſtilla Guillermi ſuper Epiſtolas cū interliniali cuiuſdā de tempore ꝛ de ſanctis per totius anni circūitum.

*